Koncept-inlagor

i

Bergbomska–Svanbergska

rättegången.

1883

𝓌

Till NederKalix Härads Rätt!

5/1 83

"Wi gå nu att bemöta Herr J. Sällströms svaromål å våra Stämningspåståenden.

Detta Sällströms svaromål går ut på att visa hurusom vi – med begagnande af hans egna, i hans skrift förekommande, kraftsuttryck – "personer, som göra anspråk på benämningen 'förnuftiga', dock "foglöst" "inblanda" honom i denna "odiösa" och "allaredan sorgligt ryktbara process" mot Bergbom, Svanberg m.fl.

Oaktadt rättegången alldeles icke rör mig", menar Sällström", som icke haft något att skaffa med saken, blygas vi icke att "helt fräckt och mot bättre vetande, indraga honom deri".

Men så borde detta också för "evärdeliga tider varda ett bevis hurusom vi velat hvälfva på fordna affärsvänner våra egna förluster".

"Wårt "snillrika yrkande", "utan grund" "och konseqvens" "ett vanskapligt foster", går ut på att

5/1 83

Wi gå nu att bemöta Herr J. Sällströms svaromål å våra Stämningspåståenden.

Detta Sällströms svaromål går ut på att visa hurusom vi — med begagnande af hans egna, i hans skrift förekommande, kraftuttryck — "personer, som göra anspråk på benämningen "förnuftiga", dock "fogløst" "inblanda" honom i denna "odiosa" och "allaredan sorgligt ryktbara process" mot Bergbom, Svanberg & C:o.

Oaktadt rättegången alldeles icke rör mig", menar Sällström", som icke haft något att skaffa med saken, blygas vi icke att "helt fräckt och mot bättre vetande, indraga honom deri".

Men så borde detta också för "evärdeliga tider varda ett bevis hurusom vi velat hvälfva" på fordna affärsvänner våra egna förluster".

"Wårt "snillrika yrkande", "utan grund" och konseqvens", "ett vanskapligt foster", går ut på att "per fas et nefas", det lär betyda utan val af medel, "anfalla" en oförvitlig man, "lycklig" att hittills lefva i frid med hela verlden, kanske dock icke — med sig sjelf.

Men "stridshandsken" är kastad och

med bålda ord "tages den upp."

"Osminkad sanning" kommer att under torneringen vankas.

Sättströms äras dag är kommen. Han skall visa för verldens ögon med hvad för ynkryggar han under sitt hela lif haft och ännu har att göra med – han, sig sjelf nog, nu som förr.

Endast sådana medeltids riddare, som smutsat ned sitt sköldmärke utefter de allmänna stråkvägarne, kunde hafva fört sådant språk, då de trädde fram på arenan.

Stora ord fyllde väl då som än idag – bristen på högstämda tankar och bristen på det lugna mannamod, som endast en rättvis sak kan skänka.

En forntidens Konung, Croesus, så var hans namn, satt en gång, omgifven af smickrande vänners tal, beundrad icke minst af sig sjelf och kassakistan väl beställd.

Nu frågade han en dag en fåvitske man, hvem är "lycklig" som jag?

Wi känna svaret.

Sjelfgjorde män äro stundom menskligheten bäste, men – för svaga karaktärer talar lyckans tärningskast endast sjelfbedrägeriets språk.

Innan vi nu börja med att närmare genomgå svaromålet, nödvändigt att säga än ett ord för att belysa ställningen.

Sättström var en gång delegare i vår [illegible] omständigheterna hade det så beställt.

ynkryggar han under sitt hela lif haft och ännu har att göra med – han, sig sjelf nog, nu som förr.

Endast sådana medeltids riddare, som smutsat ned sitt sköldmärke utefter de allmänna stråkvägarne, kunde hafva fört sådant språk, då de trädde fram på arenan.

Stora ord fyllde väl då som än idag bristen på högstämda tankar och bristen på det lugna mannamod, som endast en rättvis sak kan skänka.

En forntidens Konung, Croesus, så var hans namn, satt en gång, omgifven af smickrande vänners tal, beundrad icke minst af sig sjelf och kassakistan väl beställd.

Nu frågade han en dag en fåvitsk man, hvem är "lycklig" som jag?

Wi känna svaret.

Sjelfgjorde män äro stundom menskligheten bäste, men – för svaga karaktärer talar lyckans tärningskast endast sjelfbedrägeriets språk.

Innan vi nu börja med att närmare genomgå svaromålet, nödvändigt att säga än ett ord för att belysa ställningen.

Sällström var en gång delegare i vår affär – omständigheterna hade det så beställt.

Detta förhållande och allt hvad som derförut passerat och beredt Sällströms fortkomst, behöfver visserligen ej <u>den</u> ihågkomma, som står utom den gamla sanningen: vi behöfva alla hvarandras hjelp.

Men för oss kan det ej vara likgiltigt

huru den person bär sig åt, som en gång uppträtt med anspråk att vara vår bolagsman?

För att slippa blygas öfver den persons beteende, som en gång stått oss nära och nu med oförsynte vederparter gjorde gemensam sak, bjödo vi Sällström, till obehagligheters undvikande, de mest facila vilkor.

Men ju mer växte modet.

Sällström stod nu vid korsvägen, stödd på sin goda lans.

Mellan tvenne verldens goda gällde valet.

Å ena sidan: att vara minnestrogen mot de förhållanden, genom hvilka man kommit, dit man kommit; bibehålla umgängesvänner; bevara eget rykte samt bespara sin egen broder den offentliga skammen af de mest klandervärda handlingar; allt detta likväl paradt med tillfälle att, på ett oförvitligt sätt, sjelf vinna betydande ekonomiska fördelar.

Å andra sidan: att i lyckligaste fall, med stora risker och äfventyr, vinna något mera penningar, men detta dock endast på föga hedrande sätt genom att för enskild del behålla den skogspark, som han nyss, såsom förläggare för Bergbom, Svanberg & C:o och Båtskärsnäs, åtminstone till hufvudsaklig del, inköpt för Båtskärsnäs räkning.

Vid valet, hvarför "sticka handen i barmen"? Det senare alternativet - det vore obestridligen det bästa för att bli ännu mer "lycklig" och sedan har i verldens ögon oberoende handladt, man sätter sig ju öfver allting!

till obehagligheters undvikande, de mest facila vilkor.

Men ju mer växte modet.

Sallström stod nu vid korsvägen, stödd på sin goda lans.

Mellan tvenne verldens goda gällde valet.

Å *ena* sidan: att vara minnestrogen mot de förhållanden, genom hvilka man kommit, dit man kommit; bibehålla umgängesvänner; bevara eget rykte samt bespara sin egen broder den offentliga skammen af de mest klandervärda handlingar; att detta likväl paradt med tillfälle att, på ett oförvitligt sätt, sjelf vinna betydande ekonomiska fördelar.

Å *andra* sidan: att i lyckligaste fall, med stora risker och äfventyr, vinna *något mera* penningar, men detta dock – endast på föga hedrande sätt genom att för *enskild* del *behålla* den skogspark, som han nyss, såsom förläggare för Bergbom, Svanberg & C:o och Båtskärsnäs, åtminstone till hufvudsaklig del, inköpt för Båtskärsnäs räkning.

Vid valet, hvarför "sticka handen i barmen"?

Det *senare* alternativet – det vore obestridligen det bästa för att bli ännu mer "lycklig" och sedan har i verldens ögon *oberoende* handladt, man sätter sig ju öfver allting!

Offret af ädlare känslor, äldre förbindelser, brodrens anseende, en nära stående åldrings pådt – småsaker för den som aldrig processar – annat än i rätta ögonblicket, just nu.

Vi äro nu inne på arenan, men hvar är

motståndaren, hvar den tålde Kämpen med stridshandsken?

Ak, redan afsuten —

Der tittar han fram bak Handelsbalkens 18 Kap. och ber så snällt få vara ifred som riddare betraktad.

Han vore blott en "Syssloman", en "Ombudsman" åtminstone en "redlig man", "utan försumlighet", "utan svek," med mera.

Nåvål, bort med lansen — men till Kappen!

Öfverenskommelsen, bilaga I, mellan Sällström och oss bestämde Sällströms skyldighet;

= att till oss inbetala den, vid årsslutet till betalning förfallna, tredjedelen af Bergbom, Svanberg & C:o skuld till oss,

= att Båtskärsnäs Sågtillverkning på bäst möjliga sätt realisera,

= mot att derför behörigen vid årets slut redovisa —

= att tillhandahålla det nödiga förlaget, hvarvid J. Sällström eger att beräkna åtta procents ränta å de medel,

= som enligt aflemnad (märk aflemnad!) och granskad redovisning på vår andel sig belöper,

= mot att godtgöra enahanda räntesats å försäljningsbeloppen.

I vår utredning är visadt, huruson Sällström, utan att begära någon ny fullmakt, fortsatte med sitt förvaltarskap för Båtskärsnäs för år 1878.

För vår del hade vi ingenting emot en fortsättning, endast han fullföljde de åtagna förbindelserna. Men raka motsatsen inträffade.

Föreskrifven afbetalning uteblef; ingen redo=

åtminstone en "redlig man", "utan försumlighet", "utan svek," med mera.

Nåväl, bort med lansen – men till kappen! Öfverenskommelsen, bilaga 9, mellan Sällström och oss bestämde Sällströms skyldighet;

= att till oss inbetala den, vid årsslutet till betalning förfallna, tredjedelen af Bergbom, Svanberg o. c:o skuld till oss,

= att Båtskärsnäs Sågtillverkning på bäst möjliga sätt realisera,

= mot att derför behörigen vid årets slut redovisa –

= att tillhandahålla det nödiga förlaget, hvarvid J. Sällström eger att beräkna åtta procents ränta å de medel,

= som enligt aflemnad (märk aflemnad!) och granskad redovisning på vår andel sig belöper,

= mot att godtgöra enahanda räntesats å försäljningsbeloppen.

Vår utredning å visadt, hurusom Sällström, utan att begära någon ny fullmakt, fortsatte med sitt förvaltarskap för Båtskärsnäs för år 1878.

För vår del hade vi ingenting emot en fortsättning, endast han fullföljde de åtagna förbindelserna. Men raka motsatsen inträffade.

Föreskrifven afbetalning uteblef; ingen redovisning aflemnades till oss. Fyra år efteråt, då försäljningsräkningarne erhöllos, finna vi, att han det året gifvit 2 procents ränta mindre än han var förbunden att lemna, med mera i samma väg.

År 1879 – på samma sätt. Ingen redovisning.

Först tre år efteråt få vi läsa historien om Sällströms åtgöranden.

Emellertid hade en af oss återflyttat till orten; ofverrättlighets-tillståndet kunde ej längre få fortfara. Nya aftal afhandlades. Sällström inlemnade sin egenhändigt skrifna pro-memoria, innehållande hans önskningar, Bergbom, Svanberg & C:o likaså.

Nytt kontrakt upprättades; först ett, så ett annat.

Till sist förklarar sig Sällström godkänna vilkoren, men ber få slippa underskrifva strängt bindande kontraktet, nattron blefve deraf störd och dessutom vore sådant, visserligen, fullständigt öfverflödigt emellan personer, som stått till hvarandra i sådant förhållande som vi!

Alla dessa pro-memorior och kontrakts-blanketter äro under N:o 25 redan till Rätten inlemnade. Trots allt detta, nämnes i Sällströms försvarsskrift ej ett ord om något sådant vårt aftal, men der omtalas icke heller något annat aftal.

I stället upprepas samma historia, som vid 1877 års slut.

Då skildrade Sällström i sin indaga, huruxom vi "sökte förmå" honom att fortfarande "försälja" och lät han sig "jemväl förmå dertill". Detta var allt. Men vilkoren?

Sådana komma aldrig ifråga – man gör som man vill.

Och nu, nu anhålles och tigges om igen å vår sida – menar Sällström – det han må gå så

händigt skrifna pro-memoria, innehållande hans önsk-
ningar, Bergbom, Svanberg &c likaså.

Nytt Kontrakt upprättades; först ett, så ett annat.

Till sist förklarar sig Sällström godkänna vilkoren, men ber få slippa underskrifva strängt bindande Kontraktet; nattron blefve deraf störd och dessutom vore sådant, visserligen, fullständigt öfverflödigt emellan personer, som stått till hvarandra i sådant förhållande som vi!

Alla dessa pro-memorier och Kontrakts-blanketter äro under N:o 25 redan till Rätten inlemnade. Trots allt detta, nämnes i Sällströms försvarsskrift ej ett ord om något sådant vårt aftal, men der omtalas icke heller något annat aftal.

I stället upprepas samma historia, som vid 1877 års slut.

Då skildrade Sällström i sin inlaga, huruson vi "sökte förmå" honom att fortfarande "försälja" och lät han sig "jemväl förmå dertill". Detta var allt. Men vilkoren?

Sådana komma aldrig ifråga - man gör som man vill -

Och nu, nu anhålles och tigges om igen å vår sida - menar Sällström - det han må gå på - visserligen i ullstrumporna, och ju ifrigare tigga vi derom, ju mer det är vordet uppenbart, att han vore den oumbärlige mannen, att aulingsvål beställa!

Och allt detta truganden, fastän vi nog-samt kände, att Sällström "ej vore synnerligen"

"smickrad af uppdraget"!

Att likväl lyssna till dessa suppliker, hvilken nedlåtenhet, hvilken uppoffring!

Såsom en pendant till Sellströms frihandsteckning, der han sitter på sin tron här hemma och tar emot suppliker — må det tillåtas oss att teckna en annan bild, hur det går till, då Sellström i utlandet uppträder som försäljare.

Agenten förelägger för utländske köpare på hans pulpet en beräkning, öfver Båtskärsnäs sågtillverkning.

Köparen: "hvad heter afskepparen?"

Agenten: han heter Sellström, här står hans namn.

Köparen: "Sellström, jag känner ingen Sellström".

Agenten: Monsieur Sellström har varit bolagsman i firman Bergman Hummel & Co.

Köparen: "Bra, men han är ej Bergman Hummel & Co; jag känner honom ej, ej hans märke, vill ej "experimentera".

Agenten: "Jag garanterar att han skeppar utmärkt, jag garanterar för fullständigt lika god skeppning som Bergman Hummel & Co — och dessutom, låt mig visa Bergman Hummel & Co priskurant. Monsieur Sellström säljer så ofantligt mycket billigare.

Köparen: (efter mycken tvekan): låt oss försöka; men inga chikaner, Ni garanterar för enahanda skeppning som från Bergman Hummel & Co.

Alla trävaruskeppningar, på gifna order, göras, nu för tiden, på sådant sätt, att köparen sjelf inom hans

emot suppliker – må det tillåtas oss att teckna en annan bild, hur det går till, då Sällström i utlandet uppträder som försäljare.

Agenten förelägger för utländske köpare på hans pulpet en beräkning öfver Båtskärsnäs sågtillverkning.

Köparen: "hvad heter afskepparen?"

Agenten: han heter Sällström, här står hans namn.

Köparen: "Sällström, jag känner ingen Sällström".

Agenten: Monsieur Sällström har varit bolagsman i firman Bergman Hummel & Co.

Köparen: "Bra, men han är ej Bergman Hummel & Co. "jag känner honom ej, ej hans märke, vill ej "experimentera".

Agenten: "Jag garanterar att han skeppar utmärkt, jag garanterar för fullständigt lika god skeppning som Bergman Hummel & Co. – och dessutom, låt mig visa Bergman Hummel & Co. priskurant. Monsieur Sällström säljer så afantligt mycket billigare.

Köparen: (efter mycken tvekan): låt oss försöka; men inga chikaner, Ni garanterar för enahanda skeppning som från Bergman Hummel & Co.

Alla trävaruskeppningar, på gifna order, göras, nu för tiden, på sådant sätt, att köparen, långt innan han sett den vara, han köpt, påtecknar betalningsskyldighet för densamma. Först och främst af allt fordras derföre att vinna förtroende och sedan att bevara det.

Utan att ha varit närvarande hvarken då vi förmenas hafva framlemnat våra suppliker

till Sällström – eller då Sällström, sjelf eller genom sin agent, uppträtt inför sina köpare, våga vi hoppas, att hvarje förnuftig menniska, bekant med Sällströms och våra förhållanden, skall inse, hvilken af bilderna är ett fantasifoster och hvilken som är tecknad efter naturen.

Men det der stygga aftalet vid 1880 års början? Nog spöka de der promemorierne, nog spöka de der kontrakterna nog ser det gement sannolikt ut – men ingen underskrift, inga vittnen – således ingen fara!

En riktigt genomhederlig syssloman knallar sig hundra mil undan och sätter en i knaggliga (omfattande) rättegångar beprøfvad advokat i sitt ställe – och då måtte man väl vara som i bombfritt hvalf, till och med fri för spöken.

O, nej – missräkning!

De döda tala ibland: Snikenheten bedrar än idag klokheten.

Nog troddes allt väl nedmyllad – men der står ju, lifslefvande, ett vittne framför oss.

Men af fyrkantvirke skall – två gånger – "skall" Sällström erhålla 1/3 del af förtjensten."

Orden läsas i Sällströms eget lilla opus No 25 a. Sådant har aldrig förut kommit före. En splitter ny idé. Och det harmonierar så fullständigt med promemorian (No 25 c) till och med, med Bergbom Svanberg & C:o namn inunder.

Ja! Bergbom, Svanberg & C:o tala för tillfället med en sådan värme och adel uppfattning, att då vi eljest mycket klandrat dem, vi böra bereda dem den tillfredsställelsen att höra omigen hvad de en gång

Men det der stygga aftalet vid 1880 års början?
Nog spöka de der promemorierne, nog spöka de der kontrakterna nog ser det gement sannolikt ut – men ingen underskrift, inga vittnen – således ingen fara!

En riktigt genomhederlig sysloman knallar sig hundra mil undan och sätter en i knaggliga rättegångar (omfattande) bepröfvad advokat i sitt ställe – och då må man väl vara som i bombfritt hvalf, till och med fri för spöken.

O, nej – missräkning!
De döda tala ibland: Snikenheten bedrar än idag klokheten.

Nog troddes allt väl nedmylladt – men der står ju, lifslefvande, ett vittne framför oss.

Men af fyrkantvirke skall – två gånger – skall "Sällström erhålla 1/3 del af förtjensten."

Orden läsas i Sällströms eget lilla opus No. 25 a. Sådant har aldrig förut kommit före. En splitter ny idé. Och det harmonierar så fullständigt med promemorian (No. 25 c) till och med, med Bergbom Svanberg &c. namn inunder.

Ja! Bergbom, Svanberg &c. tala för tillfället med en sådan värme och adel uppfattning, att då vi eljest mycket klandrat dem, vi böra bereda dem den tillfredsställelsen att höra, omigen, hvad de en gång sagt: "Som meningen är att genom åstadkommande af" "billadt virke, till väsendtlig mån, söka bidraga att" "fortast möjligt upphjelpa Båtskärsnäs sågrörelse," "och undertecknades lifligaste önskan är, att, såväl Herrar" "Bergman Hummel &c., som Herr J. Sällström, skulle någon gång"

"erhålla ersättning för det bekymmer de haft i och för"
"Båtskärsnäs Förlag, så föreslås att den förtjenst, som blir"
"särskilt på det bilade virket, fördelas sålunda att Herr"
"J. Sandström deraf åtnjuter 1/3 del och Herrar Bergman Hummelgren samt undertecknade hvar sin tredjedel.
"En affär bör ju bäst i längden kunna"
"gå, om den baseras så att alla, som dermed arbeta,"
"hafva hvar sin rättmätiga ersättning."

Onekligen vackert, samt, ja rörande.

Ganska riktigt köptes och skeppades också, år 1880, 3965 stycken bjelkar och år 1881 – 8247 stycken (se Tullkammarens hosföljande bevis N:o 15) och ganska riktigt tog äfven Sandström för sig för besväret, det ena året tredjedelen af vinsten med 6000 Kronor och det andra året också tredjedelen deraf med 6000 Kronor.

Kanske dock protokollet blifvit litet justeradt, sedan det stälde sig till rättegång, och man jemkat ned beloppet för endera året till Kr. 5000.–

Men i alla fall är det rätt behändiga sportler för en "syssloman" – och nog är man lika hederlig för det.

Vi tänka ej alldeles så.

Antingen tog Sysslomannen för sig hvad andras var – och, om så, slå lagen strängt sådana "Sysslomän" på "fingrarne.

Eller också måtte sysslomannen fått bemyndigande till hvad han gjorde.

Vi frukta nästan, att det är det bästa för sysslomannen, att, istället för att nu helt likgiltigt ...

"En affär bör ju bäst i längden kunna" "gå, om den baseras så att alla, som dermed arbeta," "hafva hvar sin rättmätiga ersättning."

Onekligen varkest, Jamnt, ja pårande.
Ganska riktigt köptes och skeppades också år 1880, 3965 stycken bjelkar och år 1881 – 8247 stycken (se Tullkammarens hosföljande bevis No 15) och ganska riktigt tog äfven Sallström för sig för besväret, det ena året tredjedelen af vinsten med 6000 Kronor och det andra året också tredjedelen deraf med 6000 Kronor.

Kanske dock protokollet blifvit litet justeradt, sedan det stälde sig till rättegång, och man jemkat ned beloppet för endera året till Kr. 5000.–

Men i alla fall är det rätt behändiga sportler för en "syssloman" – och nog är man lika hederlig för det.

Vi tänka ej alldeles så.

Antingen tog Sysslomannen för sig hvad andras var – och, om så, slå lagen strängt sådana "Sysslomän" på "fingrarne.

Eller också måtte sysslomannen fått berättigande till hvad han gjorde.

Vi frukta nästan, att det är det bästa för sysslomannen, att, istället för att nu helt likgiltigt vända ryggen åt, snarare fly, fortast möjligt, till det der – förbisedda aftalet, såsom till en räddande engel. Kanske bjelkarne eljest få lemnas igen och kostnaden och provisionen och förtjensten och hvem vet hvad mer kan följa i släptåg!

På samma gång aftalet erkännes, skall

Sysslomannen ej längre behöfva sucka och klaga[l], att han lemnats alldeles utan "några bestämda föreskrifter".

(Eller gjorde vi någonting under åren 1880 & 1881, hvarigenom vi borde förverka vår rätt till andel i bjelkwinsten?

Jo, vi voro för mycket godmodiga. Vi hade inga andra nya ombyten än af sådan natur, som i artikeln "lån och hjelp" i vår utredning äro skildrade — oupphörligt till tjenst — för resten vänta, tiga och tåla — tills vedergällningens timma skulle slå.

Månne — lammet, som stod långt nedanför, utefter den strida bäckens lopp, ej än en gång grumlade vattnet för vargen, och derföre var förfallen att ätas upp.

Vi gå nu att behandla den af Sällström först berörda frågan angående vårt yrkande på redovisning.

Samma svar som af Bergbom, Svanberg &c. Redovisningarne äro lemnade och lemnas — till en tredje person och åt ingen annan komma de att lemnas, nu som förr.

Hvar och en annan, redbar syssloman än Sällström, är eljest angelägen att lemna ifrån sig sin redovisning, och stå väl med sina principaler.

Men här allehanda försök att komma undan att göra reda för sig.

Öfverenskommelsen af den 7 Febr. 1877 säger dock bestämdt, att redovisningarne skola vid årsslutet aflemnas och visserligen åt oss.

Denna öfverenskommelse är nemligen under-

Jo, vi voro för mycket godmodiga. Vi hade inga andra nya ombyten än af sådan natur, som i artikeln "lån och hjelp" i vår utredning äro skildrade — oupphörligt till tjenst — för resten vänta, tiga och tåla — tills vedergällningens timma skulle slå.

Månne — lammet, som stod långt nedanför, utefter den strida bäckens lopp, ej än en gång grumlade vattnet för vargen, och derföre var Jonfallen att ätas upp.

Vi gå nu att behandla den af Sällström först berörda frågan, angående vårt yrkande på redovisning.

Samma svar som af Bergbom Svanberg & C:o — Redovisningarne äro lemnade och lemnas — till en tredje person och åt ingen annan komma de att lemnas, nu som förr.

Hvar och en annan, redbar syssloman, än Sällström, är eljest angelägen, att lemna ifrån sig sin redovisning, och stå rät med sina principaler.

Men här allehanda försök att komma undan att göra reda för sig.

Öfverenskommelsen af den 7 Febr. 1877 säger dock bestämdt, att redovisningarne skola vid årsslutet aflemnas och visserligen åt oss.

Denna öfverenskommelse är nämligen undertecknad af Sällström och oss — och af ingen tredje. Sällström erkänner sig som den redovisnings skyldige, oss såsom dem, hvilka hafva att fordra denna redovisning.

Det är sålunda obestridligt, att Sällström förbundit sig aflemna räkenskaperna till oss och till ingen annan.

Och om fråga vore ej om Syssloman, utan om tjensteman i Statens tjenst, ja Köpman eller hvad yrke som helst, är regeln alltid densamma, att den redovisningsskyldige skall aflemna redovisning åt den, som har rätt att räkenskap fordra.

Af Sällströms anvisning till oss, att gå och söka upp hans försäljningsräkningar för 1881 på det ena eller andra stället eller att skicka någon viss person på denna upptäcktsresa, ernå vi således ingalunda numer betjena oss, sedan vi sent omsider tagit ut steget att genom lagens hjelp till sist komma till vår rätt.

Vi upprepa, tvertom, vårt yrkande att inom 14 dagar efter urtima tinget den 10 Jan. 1883 få Sällströms redovisningar såväl öfver Båtskärsnäs sågtillverkning som Båtskärsnäs bjelkskeppning och det vid 10,000 Kronors vite, å vårt, med Aktiebolaget Bergman, Hummelqvist gemensamma, Kontor i Kyrkostaden, aflemnade.

Hvad betyder det för öfrigt om Sällström behagade visa räkningarne åt Hr. Ljungberg eller någon annan, för öfrigt duglig, bokförare.

Vanan att jemföra bokförda poster med sina allegat och bedöma snarlika åtgärder meddelar icke den speciela kunskap, som fordras för att granska försäljningsåtgärder.

Sjelfve voro vi farlige Kritici, men för våra ögon finge naturligen inga försäljningsräkningar komma!

Vidare – frågas det den i egna ögon så "redlige", den "samvetsgranne" sysslomannen: är det rätt eller orätt att, [illegible] Kontrakt af den 7 Febr. 1877 åtagit sig att

Af Sällströms anvisning till oss, att gå och söka upp hans försäljningsräkningar för 1881 på det ena eller andra stället eller att skicka någon viss person på denna upptäcktsresa, ernå vi således ingalunda numer betjena oss, sedan vi sent omsider tagit ut steget att genom lagens hjelp till sist komma till vår rätt.

Vi upprepa, tvertom, vårt yrkande att inom 14 dagar efter urtima tinget den 10 Jan. 1883 få Sällströms redovisningar såväl öfver Båtskärsnäs sågtillverkning som Båtskärsnäs bjelkskeppning och det vid 10,000 Kronors vite, å vårt, med Aktiebolaget Bergman, Hummel & Co gemensamma, Kontor i Kyrkostaden, aflemnade.

Hvad betyder det för öfrigt om Sällström behagade visa räkningarne åt Hr Ljungberg eller någon annan, för öfrigt duglig, bokförare.

Vanan att jemföra bokförda poster med sina allegat och bedöma snarlika åtgärder meddelar icke den speciela kunskap, som fordras för att granska försäljningsåtgärder.

Sjelfve voro vi farlige Kritici; men för våra ögon finga naturligen inga försäljningsräkningar komma!

Vidare – frågas det den i egna ögon så "redlige", den "samvetsgranne" syssolmannen: är det rätt eller orätt att, då man, enligt Kontrakt af den 7 Febr. 1877, åtagit sig att, å inkasserade fakturabelopp, godtgöra samma ränta, som man sjelf påförde, den 31 Dec. enahanda år beräkna 2% mindre ränta än öfverenskommet och sedan att förhala redovisningen i fyra år, så att åtgärden lika länge skall kunna döljas, till sist bortglömmas?

förut af samma köpare betingat för andra dylika tillverkningar.

Wid en mängd af skeppningarne uppgafvas i försäljningsräkningarne endast redovisning för delar af last, allegat A[2] nämligen den sågade, till stufning använde, delen, icke lasterne i sin helhet.

Sysslomannen Sällström och förvaltarne Bergbom, Swanberg m. fl. toga de återstående delarne af dessa från Båtskärsnäs skeppade laster, så snart de utgjordes af bjelkar, för sig enskildt till delning, såsom vore det deras enskilta, lofliga affär.

Då Sällström undertecknade 1877 års förlagskontrakt för Båtskärsnäs, trodde vi oss wara tryggade för fortsättning af Bergbom, Swanberg m. fl. enskilda trävaruaffärer i Båtskärsnäs, men förändringen var endast den, att, sedan förläggaren kommit i behörigt förstånd med sina klienter fortsattes industrien i ännu större skala.

Wid redovisningarnes öfverlemnande torde äfven lemnas orderbok, kontrakter och konnassementer, så att någonting i verkligheten kan kontrolleras och ej allting bero på lösa uppgifter.

Och hvad Sällströms tillvägagående wid 1879 års realisering rörer, anse vi oss särskildt böra betona den omständigheten, att, enligt vanlig kommersiel sed, det är den bolagsman, som är vid sin firmas kontor hemmavarande, som är den för kuranta ärenden afgörande personen.

Sällström hade således, om han ville

delar af tået, alltjemt, nämligen den sågade, tin sluföring använde, delen, icke lasterne i sin helhet.

Sysslomannen Sällström och Förvaltarne Bergbom, Svanberg gl: toga de återstående delarne af dessa från Båtskärsnäs skeppade laster, så snart de utgjordes af bjelkar, för sig enskildt till delning, såsom vore det deras enskilta, lofliga affär.

Då Sällström undertecknade 1877 års förlagskontrakt för Båtskärsnäs, trodde vi oss vara tryggade för fortsättning af Bergbom, Svanberg gl: enskilda trävaruaffärer i Båtskärsnäs, men förändringen var endast den, att, sedan förläggaren kommit i behörigt förstånd med sina klienter fortsattes industrien i ännu större skala.

Vid redovisningarnes öfverlemnande torde äfven lemnas orderbok kontrakter och konnossementer, så att någonting i verkligheten kan kontrolleras och ej allting bero på lösa uppgifter.

Och hvad Sällströms tillvägagående vid 1879 års realisering rörer, anse vi oss särskildt böra betona den omständigheten, att, enligt vanlig kommersiel sed, det är den bolagsman, som är vid sin firmas kontor hemmavarande, som är den för kuranta ärenden afgörande personen.

Sällström hade således, om han ville resa till utlandet för att sälja Båtskärsnäs tillverkning, att anhålla om bemyndigande af den hemmavarande chefen för kontoret i Nederkalix,

Men det var just den persons vilja, som Sällström icke frågade efter.

Vår i utlandet vistande bolagsman gjorde

sedermera ingenting annat än hvad den hemmavarande skulle hafva gjort, om han träffat Sällström derute, om än i färd med att sälja Båtskärsnäs tillverkning, det nämligen att visa en med förhållandena obekant den tjenst, han kunde.

Vidare är det af vigt att ihågkomma, att det icke var den enda omständigheten, vi klandrat, att Sällström under år 1879, trots de usla priserna, sålde trävaror, ty det gjorde andra och äfven vi, men väl att han sålde Båtskärsnäs tillverkning, utan att fråga efter bemyndigande;

= att han således sålde 1878 års inventarier under inventariepris;

= att han sålde 1879 års tillverkning under tillverkningspris;

= att han i betydlig skala sålde hvad, som icke fanns och hvad som icke var skeppningsdugligt;

= att tre à fyra laster sändes bort på måfå utan att, på förhand, ens vara sålde.

Den som nu i affären Bergbom, Swanberg &c skickat sig, från början till slut, såsom i vår utredning samt i ofvanstående afhandling är vordet visadt och bevisadt, den samme mannen är det, som nu slutar sin försvarsskrift med de redan citerade orden, att vårt yrkande är ett "vanskapligt foster" af bemödanden att på "fas och nefas" få honom "inblandad i denna odiösa och allaredan "sorgligt ryktbara process", till ett redskap att vinna "fördelar på hans hyggliga förstås- medparters be- "kostnad och som till sist anhåller att hvö ett mål

ha bekant den tjenst, han kunde.

Vidare är det af vigt att ihågkomma, att det icke var den enda omständigheten, vi klandrat, att Sallström under år 1879, trots de usla priserna, sålde trävaror, ty det gjorde andra och äfven vi, men väl att han sålde Båtskärsnäs tillverkning, utan att fråga efter befullmäktigande;
= att han således sålde 1878 års inventarier under inventariepris;
= att han sålde 1879 års tillverkning under tillverkningspris;
= att han i betydlig skala sålde hvad, som icke fanns och hvad som icke var skeppningsdugligt;
= att tre à fyra laster sändes bort på måfå utan att, på förhand, ens vara sålde.

Den som nu i affären Bergbom, Svanberg & C:o skickat sig, från början till slut, såsom i vår utredning samt i ofvanstående afhandling är vordet visadt och bevisadt, den samme mannen är det, som nu slutar sin försvarsskrift med de redan citerade orden, att vårt yrkande är ett "vanskapligt foster" af bemödanden att på "fas och nefas" få honom "inblandad i denna odiösa och alltaredan" "sorgligt ryktbara process", till ett redskap att vinna" "fördelar på hans – hyggliga förstås – medparters be-" "kostnad, och som till sist anhåller att från ett mål," "som alls ej rör honom," blifva helt enkelt skild.

På grund af hvad vi förr och nu andragit och med bevis styrkt, få vi deremot vördsamligen anhålla det Sallström måtte åläggas:
1:o att, såsom redan yrkats, vid vite af 10,000 Kronor

Till slika frågor, knaggliga att besvara, äfvensom till denna räntefrågas närmare bestämmande, skola vi senare återkomma.

Nu kommer Sallström till frågan om realiseringen och honom synes det såsom hade han den verkställt, i enlighet med sin förbindelse, på bäst möjliga sätt.

Om vi låta realiseringarne för 1877 och 1878 tillsvidare passera utan fullständigare kritik, så sker detta deraf att vi hafva svårighet att hinna med allt, då vi nu på en gång måste genomgå allt – i tiden har allt en grand.

Dessutom skulle man kunna resonera som så att Sallström, som blef delaktig i vårt bolag på grund af sin bekantskap med allmogen och derför hade särskildt på sig att med den besörja ombytena och reglera räkningarne behöfde någon tid på sig för att komma in i nya förhållanden för honom hittills fullständigt främmande.

Men huru försäljningarne för 1879 efter ett par års erfarenhet utfördes, nu med uteslutande ögonmärke att hastigt få in pengar, det hafva vi i vår utredning åskådliggjort och ytterligare genom under N:o 40 inlemnadt extrakt ur Sallströms räkenskaper med fakta bestyrkt.

Deraf inhemtas att Båtskärsnäs inventarie-varor från 1878, utgjorde enligt Bergbom, Svanberg & C:o räkenskaper 1750 Std:r i bokfördt värde af Kr: 160.831:73.–

Under 1879 tillverkades 1061 Stand:r,
som i tillverkningskostnad, enligt Bergbom,
Svanberg & C:o böcker, stod i Kr: 78.83 pr Stand:r eller „ 83.638:63

tillsammans Kr: 244.470:36.–

På det att Sallströms åtgärder måtte dess bättre

och honom synes det såsom hade han den vinstlotte,
i enlighet med sin förbindelse, på bäst möjliga sätt.

Om vi låta realiseringarne för 1877 och 1878 tillsvidare passera utan fullständigare kritik, så sker detta deraf att vi hafva svårighet att hinna med allt, då vi nu på en gång måste genomgå allt — i tiden har allt en gräns.

Dessutom skulle man kunna resonera som så att Sällström, som blef delaktig i vårt bolag på grund af sin bekantskap med allmogen och derför hade särskildt på sig att med den besörja ombytena och reglera räkningarne behöfde någon tid på sig för att komma in i nya förhållanden för honom hittills fullständigt främmande.

Men huru försäljningarne för 1879 efter ett par års erfarenhet utfördes, nu med uteslutande ögonmärke att hastigt få in pengar, det hafva vi i vår utredning åskådliggjort och ytterligare genom under N:o 20 inlemnadt extrakt ur Sällströms räkenskaper med fakta bestyrkt.

Deraf inhemtas att Båtskärsnäs inventarievaror från 1878, utgjorde enligt Bergbom, Svanberg & C:o räkenskaper 1750 Std:r i bokfördt värde af Kr. 160.831. 73. —

Under 1879 tillverkades 1061 Stand:r,
som i tillverkningskostnad, enligt Bergbom,
Svanberg & C:o böcker, stod i Kr. 78:83 pr Stand:r eller „ 83.638: 63

tillsammans Kr. 244470: 36. —

På det att Sällströms åtgärder måtte dess bättre kunna bedömas, skola vi nu redogöra för huru dessa poster, hvar för sig, realiserades.

Vidare skola vi, för att tilltäppa ett Kryphål, från inventariet afräkna de 280 Stand:r, som voro deri upptagne mer än hvad i verkligheten fanns.

Från upptagne lagret af 1750 Stand:r	Kr. 160,831:73.
afföres således 280 Stand:r à Kr. 90:87	„ 25,443:60
återstår i alla fall 1470 Stand:r kostande	Kr. 135,388:13.–
Detta verkliga inventarium, kostande	Kr. 90:87.–
p. Stand:r sålde Sällström utan vidare till	„ 59:78.–
Således till underpris per Stand:r af	Kr. 31:09.–
eller med en effektiv förlust af	Kr. 45,702:30.–

Vi komma nu till realiseringen af 1061 Stand:r, som såldes af årets tillverkning.

Dessa kostade i tillverkning pr Stand:r	Kr. 78:83.–
men såldes till	„ 59:78.–
således till underpris pr Stand:r af	Kr. 19:05
eller med en effektiv förlust af	Kr. 20,212:05.–

Denna förlust på 1879 års tillverkning är i sjelfva verket vida större.

Man plägar nämligen icke åstadkomma en tillverkning och sedermera sälja den för att få igen samma pris, som den kostar, utan man fordrar en nättlig afkastning på sitt arbete och sina pengar.

Resultatet af de sex föregående årens försäljningar visade ett medelpris för Vätskärsnäs af Kr. 97:15 öre.

Priset för 1880 var Kr 89:08 och de följande åren ännu högre.

Genom den förtidiga försäljningen tillskapades således en indirekt förlust på 1061 Stand:r à Kr 10,25. pr Stand:r eller Kr. 10,875:25/–

Genom sina försäljningsåtgärder har Sällström således för 1879 orsakat en förlust å 1470 Stand:r i inventarium af Kr. 45,702:30.
direkt förlust å årets sålde tillverkning „ 20,212:05
[illegible] 10,875:25

pr Stand:r sålde Sällström utan vidare för „ [illegible]
Således till underpris per Stand:r af Kr. 31.09.–
eller med en effektiv förlust af Kr. 45,702.30.–

Vi komma nu till realiseringen af 1061 Stand:r, som såldes af årets tillverkning.

Dessa kostade i tillverkning pr Stand:r Kr. 78.83.–
men såldes till „ 59.78.–
således till underpris pr Stand:r af Kr. 19.05.–
eller med en effektiv förlust af Kr. 20,212.05.–

Denna förlust på 1879 års tillverkning är i sjelfva verket vida större.

Man plägar nämligen icke åstadkomma en tillverkning och sedermera sälja den för att få igen samma pris, som den kostar, utan man fordrar en måttlig afkastning på sitt arbete och sina pengar.

Resultatet af de sex föregående årens försäljningar visade ett medelpris för Båtskärsnäs af Kr. 97.15 öre.

Priset för 1880 var Kr 89.08 och de följande åren ännu högre.

Genom den förtidiga försäljningen tillskapades således en indirekt förlust på 1061 Stand:r à Kr 10.25 pr Stand:r eller Kr. 10,875.25 /–

Genom sina försäljningsåtgärder har Sällström således för 1879 orsakat en förlust å 1470 Stand:r i inventarium af Kr. 45,702.30.–
direkt förlust å årets sålda tillverkning „ 20,212.05.–
samt indirekt derå „ 10,875.25.–
eller tillsammans Kr. 76,789.60.–
således en förlust på Bergbom, Swanberg & C:o del af hälften eller Kr. 38,394.80.–
och enahanda belopp på vår del

Huru resultatet af Sällströms försäljningar

måste blifva så usellt, som möjligt, inses lätt, om man ihågkommer följande redan påpekade omständigheter.

I vår Utredning framhölla vi nämligen, huruson Sandström, i ifvern att sälja, sålt mera plankor, än som kunde åstadkommas och derför fått betala skadestånd.

å lasten pr "Lanko" fl. 120 eller Kr. 180.--
å lasten pr "Lotta" Rr. 1000 " " 710.--
å diverse laster för rå och orderstridig vara " 5447.48.-

Dessutom såldes battens och bjelkar, som ej funnos, hvilka varor måste köpas eller lånas, en åtgärd, som för följande år, då det lånta skulle in natura återställas, medförde ytterligare förlust till följe af Varornas stegrade värde.

Af 1879 års Skeppningar sändes Fartygen "Gerda" "Alma" och "Alert" i Konsignation, således utan föregående försäljning. Dessa fartyg medförde 209.57 Stand. och erhölls derför Rr. 10,715.78 eller Rr 51.13 pr Stand., motsvarande Kr 36.30, hvarifrån dock ytterligare är att afdraga Sandströms försäljningsomkostnader, så att till sist knappt någonting står qvar.

Under det sålunda för varorna erhölls minst möjligt har Sandström tillfört omkostnaderna en post af Kr. 1590.83 för utländsk resa.

Hvarken förr eller nu har Sandström fått något uppdrag af oss att resa till Paris, utan har Sandström att sjelf påkosta sina resor.

Att resa till Paris för att der attackera vår dervarande bolagsman för att af honom få råd, huruson han fortast möjligt skulle kunna pladdra

skadestånd.

å lasten pr "Lanko"	fl. 120 eller Kr.	180:--
å lasten pr "Lotta"	Fr. 1000 " "	710:--
å diverse laster för ras och orderstridig wara	"	5,447:48.-

Dessutom såldes battens och bjelkar, som ej funnos, hvilka varor måste köpas eller lånas, en åtgärd, som förfelande af, då det lånta skulle in natura återställas, medförde ytterligare förlust tillfölje af Varornas stegrade wärde.

Af 1879 års Skeppningar sändes Fartygen "Gerda" "Alma" och "Alert" i Konsignation, således utan föregående försäljning. Dessa fartyg medförde 209:57 Standr. och erhölls derför Fr. 10,715:78 eller Fr 51:13 pr Stand., motsvarande Kr 36:30, hvarifrån dock ytterligare är att afdraga Sällströms försäljningsomkostnader, så att till sist knappt någonting står qvar.

Under det sålunda för varorna erhölls minst möjligt har Sällström tillfört omkostnaderna en post af Kr. 1590:83 för utländsk resa.

Hvarken förr eller nu har Sällström fått något uppdrag af oss att resa till Paris, utan har Sällström att sjelf påkosta sina resor.

Att resa till Paris för att der attackera vår dervarande Bolagsman för att af honom få råd, huruson han fortast möjligt skulle kunna pladdra bort våra varor, var fullständig galenskap.

Önskade Sällström goda råd, så hade de kunnat erhållas och erhållas också för billigare pris på närmare håll, till och med i granngården på Näsbyn.

Der bodde nämligen wid denna tid, den

bolagsman, som nu har att taga reda på vederbörandes improviserade irrfärder hit och dit.

Af honom fick Sällström både genom ord och handling lära, hvad som var att göra, sälja! eller icke sälja.

Af honom fick han höra att ingenting nu borde säljas, att af hans, honom enskildt tillhörande, Björkfors Sågtillverkning komme icke en planka att säljas samt att bästa sättet att tillgodose sina fordringsegare, under för handen varande förhållanden, var att behålla dem till deras disposition, då det gällde.

Björkfors Sågtillverkning lemnade också i lager, utan att ens utbjudas, och finga stapplarne ligga under tak till 1880.

Men dylika råd och dylikt exempel voro allt för simpla att följa.

Den besvärlige skolmästaren måste man göra sig fri och till Paris, idéernas stad, dit måste det bära af.

Ifall, såsom Sällström påstår, den andre af oss bolagsmän, som han der påträffade, gjorde honom tjenster och underlättade hans förehafvanden så behöfves det minsann, för att göra följderna af Sällströms ditresa med oförhinderlig föresats att realisera Båtskärsnäs tillverkning, i förekommande fall minst möjligt ruinerande.

I denna omständighet vill Sällström, till tack, söka ett berättigande för sitt tillvägagående,

Af honom fick han höra att ingenting nu borde säljas, att af hans, honom enskildt tillhörande, Björkfors Sågtillverkning komme icke en planka att säljas samt att bästa sättet att tillgodose sina fordringsegare, under för handen varande förhållanden, var att behålla dem till deras disposition, då det gällde.

Björkfors Sågtillverkning lemnade också i lager, utan att ens utbjudas, och finga staplarne ligga under tak till 1880.

Men dylika råd och dylikt exempel voro allt för simpla att följa.

Den besvärlige skolmästaren måste man göra sig fri och till Paris, idéernas stad, dit måste det bära af.

I fall, såsom Sällström påstår, den andre af oss bolagsmän, som han der påträffade, gjorde honom tjenster och underlättade hans förethafvanden, så behöfves det minsann, för att göra följderna af Sällströms ditresa med oförhinderlig föresats att realisera Båtskärsnäs tillverkning, i förekommande fall minst möjligt ruinerande.

I denna omständighet vill Sällström, till tack, söka ett berättigande för sitt tillvägagående, men hvilken icke i minsta mån är att, såsom sådan, betrakta.

Om vi år 1877 öfverlåtit åt Sällström realiseringen af Båtskärsnäs tillverkning så skedde detta ingalunda derför att vi egde synnerligen höga tankar om Sällströms förmåga härutinnan.

Långt derifrån!

Wårt hufvudmotiv var att så ställa att vi så sällan som möjligt måtte behöfva se menniskor, så oefterrättliga som Herrar Bergbom och Svanberg i Compani samt hvar för sig.

Och Sällström sjelf eftersträfvade ifrigt och — tvertemot hvad han sjelf påstår — kände sig naturligen oändligen smickrad att framstå som den synlige chefen för en exportaffär — med sina utländska förbindelser.

Kanske vi ej skola beskyllas för alltför mycket uppskattande af oss sjelfve, om vi inbillade oss kunna göra saken bättre än Sällström; men gerna betalade vi åt Sällström hans provision, blott arbetet utfördes någorlunda drägligt.

Det var mycket pengar värdt att vara fri direkt beröring med de gamla plågoandarne.

Och denna enkla omständighet begagnas nu af Sällström att deraf reda sig styltor att kunna klifva riktigt högt upp och från alla håll synas som den makelösa.

Aftal skriftliga, muntliga, hvad betydde de, hvartill skulle de tjena för en sådan man, som han, som stod öfver all vanlig mensklig ordning?

Men styltor lemna blott opålitligt fotfäste och snart ligger man der.

Vi komma nu till Sällströms försök att bemöta vårt yrkande på, att han måtte förpliktas att ikläda sig betalningsskyldighet för

tvertemot hvad han sjelf påstår – kände sig naturligen oändligen smickrad att framstå som den synliga chefen för en exportaffär – med sina utländska förbindelser.

Kanske vi ej skola beskyllas för alltför mycket uppskattande af oss sjelfve, om vi inbillade oss kunna göra saken bättre än Sällström, men gerna betalade vi åt Sällström hans provision, blott arbetet utfördes någorlunda drägligt.

Det var mycket pengar värdt att vara fri direkt beröring med de gamla plågoandarne.

Och denna enkla omständighet begagnas nu af Sällström att deraf reda sig styltor att kunna klifva riktigt högt upp och från alla håll synas som den makelösa.

Aftal skriftliga, muntliga, hvad betydde de, hvartill skulle de tjena för en sådan man, som han, som stod öfver all vanlig mensklig ordning?

Men styltor lemna blott opålitligt fatfäste och snart ligger man der.

Vi komma nu till Sällströms försök att bemöta vårt yrkande på, att han måtte förpligtas, att ikläda sig betalningsskyldighet för Bergbom, Swanberg & Co:s skuld till oss samt i öfrigt åläggas fullgöra de förbindelser, som han sig ikläd t.

Detta vårt påstående förmenas sakna "grund" och "Konseqvens" och det af i ögonen springande skäl, som naturligen äro dess mer grundliga

och Konseqventa.

"Det torde" – detta är nu Sällströms sätt att bevisa –
"nämligen icke ens behöfva påpekas att jag inga=
"lunda kan, derför att jag sedan år 1877 på veder-
"börande intressenters begäran (!) försålt tillverkningen
"från Båtskärsnäs Ångsåg, åläggas ansvara för Bergbom,
"Svanberg & C:o skuld – synnerligast som denna skuld
"tillkommit långt före det jag åtog mig sagde försäljning."

Det är sannt, det är för Sällström onödigt besvär att påpeka ett sådant skväl, som ingen annan menniska i werlden än Sällström sjelf kommit fram med.

Vi hafva gjort vårt yrkande "derför att Sällström så oförgripligen uselt – istället för på bäst möjliga sätt, på sämst möjliga sätt, utan hänsyn till sina kommittenters intresse, försålt både säljningsbar och icke säljningsbar tillverkning.

Och dess mindre borde vårt yrkande ifrågakomma, förmenar Sällström, då Bergbom, Svanberg & C:o skuld tillkommit, före det han åtog sig försäljningen.

Hvad är detta för prat utan mening?

Nu var det just derför, att skulden förefanns förr än Sällström åtog sig försäljningarne, som vi påyrkade och Sällström också förband sig, att, till början med, för 1877 till oss inbetala den vid årsslutet förfallna 1/3 delen af Bergbom, Svanberg & C:o skuld.

Då Sällström, år 1878, fortfor att utöfva makt och myndighet vid Båtskärsnäs, göra utgifter för intressenternes räkning och fortfor att inkassera [illegible]

"från Båtskärsnäs Ångsåg, åläggas ansvara för Bergbom, "Svanberg & C:os skuld — synnerligast som denna skuld" "tillkommit långt förr det jag åtog mig sagde försäljning."

Det är samt, det är för Sällström onödigt besvär att påyrka ett sådant ofskäl, som ingen annan menniska i werlden än Sällström sjelf kommit fram med.

Vi hafva gjort vårt yrkande derför att Sällström så oförgripeligen usellt — istället för på bäst möjliga sätt, på sämst möjliga sätt, utan hänsyn till sina kommittenters intresse, försålt både säljningsbar och icke säljningsbar tillverkning.

Och dess mindre borde vårt yrkande ifrågakomma, förmenar Sällström, då Bergbom, Svanberg & C:os skuld tillkommit, förr det han åtog sig försäljningen.

Hvad är detta för prat utan mening?

Nu var det just derför, att skulden förefanns förr än Sällström åtog sig försäljningarne, som vi påyrkade och Sällström också förband sig, att, till börja med, för 1877 till oss inbetala den vid årsslutet förfallna 1/3 delen af Bergbom, Svanberg & C:os skuld.

Då Sällström, år 1878, fortfor att utöfva makt och myndighet vid Båtskärsnäs, göra utgifter för intressenternes räkning och fortfor att inkassera enahanda inkomster, som han af Båtskärsnäs intressenter för 1877 sig betingat, innebar väl detta påtagligen att Sällström äfven vore skyldig fullgöra i öfverenskommelsen åtagna förbindelser till dess att han, genom nytt aftal, blef från dem befriad.

För år 1878 var Sällström således förbunden

att till oss inbetala den andra, vid årsslutet, förfallande 1/3 delen af N. Bergbom, Swanberg & C:o skuld.

Vid 1879 års slut var Sällström ytterligare förpligtad, med både "grund och konseqvens" att till oss inbetala den återstående 1/3 delen af N. Bergbom, Swanberg & C:o skuld.

Och af tre tredjedelar blir det, obestridligen det hela.

Någon annan, någon säkrare "grund" behöfves väl ej för styrkande af betalningsskyldighet, å Sällströms sida, för N. Bergbom, Swanberg & C:o skuld till oss.

Men den grop, som N. Bergbom, Swanberg & C:o och J. Sällström för oss gräft, deri synes det numer troligt, att de sjelfve få stupa, att der få, på tre man hand, betänka den lyckans opålitlighet och den fåvitske grekens ord, som kanske ej voro så alldeles fåvitske.

Och uppkastad ur den gropen på en mark, der källsprång af skäl och bevis störta till från alla håll.

Icke vår "snillrikhet", men den obegripliga säkerhet, hvari vederbörande låtit insöfva sig i hopp att "räkningen skulle sparas till en viss person gått ur tiden" - gifva oss öfverflödande bevisning.

Den ytterliga lättsinnighet, hvarmed 1879. års försäljningar gjordes har, hvad nu förevarande fråga rörer, sålunda gifvit oss, jemte det nyss anförda, nu ett andra skäl, då kontraktet af 1877 utgör det första, att påyrka det Sällström skall till oss betala eller ansvara för N. Bergbom, Swanberg & C:o skuld.

Om än N. Bergbom, Swanberg & C:o gjort bäst möjliga
bruk att, för sin enskilta del, slå mynt af de skogsskiften

inbetala den återstående 15 % af Bergbom, Svanberg & C:s skuld.

Och af tre tredjedelar blir det, obestridligen det hela.

Någon annan, någon säkrare "grund" behöfves väl ej för styrkande af betalningsskyldighet, å Sällströms sida, för Bergbom, Svanberg & C:s skuld till oss.

Men den grop, som Bergbom, Svanberg & C:o och J. Sällström för oss gräft, deri synes det numer troligt, att de sjelfve få stupa, att der få, på tre man hand, betänka den lyckans opålitlighet och den fåvitske grekens ord, som kanske ej voro så alldeles fåvitske.

Och uppkastad är den gropen på en mark, der källsprång af skäl och bevis störta till från alla håll.

Icke var "snillrikhet", men den obegripliga säkerhet, hvari vederbörande låtit insöfva sig i hopp att "räkningen skulle sparas till en viss person gått ur tiden" – gifva oss öfverflödande bevisning.

Den ytterliga lättsinnighet, hvarmed 1879: års försäljningar gjordes här, hvad nu förevarande fråga rörer, sålunda gifvit oss, jämte det nyss anförda, nu ett andra skäl, då Kontraktet af 1877 utgör det första, att påyrka det Sällström skall till oss betala eller ansvara för Bergbom, Svanberg & C:s skuld.

Om än Bergbom, Svanberg & C:o gjort bäst möjliga bruk att, för sin enskilda del, slå mynt af de skogsskiften, som för vårå pengar inköpts för Båtskärsnäs gemensamma räkning samt derigenom skaffat sig en icke så obetydlig kapitaltillgång, så var dock blodtappningen på Bergbom, Svanberg & C:o, orsakad af Sällströms åtgärder 1879, alltför "grundlig" för att de kunde tåla wid den

och äfven för oss autför seriös för att Sahlström gerna kan gå fri "Konseqvenserna".

En stor del af vår fordran hos Bergbom, Svanberg &c. beror dessutom derpå att Sahlström, sedan verket åren 1880 och 1881 började gå med förtjenst, förhållit oss de årliga utbetalningarne af ränta å vårt förlag och våra vinstutdelningar å sågtimverkning och bjelkar samt sparrar.

Genom telegram från vårt Kontor i Stockholm af den 29 Nov. erfares, att Sahlström till oss inbetalt Kr. 30,000. att beräknas såsom voro de aflemnade den 31 förledne Oktober, hur som helst dock efter det vår stämning kommit vederbörande tillhanda.

Detta är onekligen en god början i betalningsväg. Särskildt äro vi förbundne för det bevis, som vederbörande sjelfve just nu stuckit oss i hand för att gendrifva deras egna offentliga påstående om, för rätta, angående faran af att till oss betala sina skulder.

Detta påstående var dagtecknadt den 15de förledne November, en bemärkelsedag, då en stor skald föddes – Bergbom, Svanberg &c. ville också dikta något minneswärdt.

Sedan vi i det föregående, med hänsyn till motivet för våra ansvarsyrkanden, visat att Sahlströms enständiga pekande på sitt eget "derför" var alldeles i galet väderstreck pekadt, gå vi nu att se till hur hans nästa bevisning låter.

Det "tordes" – ordet tordes föresvaner ivår

förhållit oss de årliga utbetalningarne af ränta å vårt förlag och våra vinstutdelningar å sågtimverkning och bjelkar samt sparrar.

Genom telegram från vårt kontor i Stockholm af den 29 Nove. erfares, att Sallström till oss inbetalt Kr. 30,000 att beräknas såsom vore de aflemnade den 31 förledne Oktober, hur som helst dock efter det vår stämning kommit vederbörande tillhanda.

Detta är onekligen en god början i betalningsväg. Särskildt äro vi förbundne för det bevis, som vederbörande sjelfve just nu stuckit oss i hand för att gendrifva deras egna offentliga påstående inför rätta, angående faran af att till oss betala sina skulder.

Detta påstående var dagtecknadt den 15 förledne November, en bemärkelsedag, då en stor skald föddes - Bergbom, Svanberg m. fl. ville också dikta något minnesvärdt.

Sedan vi i det föregående, med hänsyn till motivet för våra ansvarsyrkanden, visat att Sallströms enständiga pekande på sitt eget "derför" var alldeles i galet väderstreck pekadt, gå vi nu att se till hur hans nästa bevisning låter.

Det "torde" - ordet torde förefaller vår motpart såsom ett synnerligen väl valdt och mycket, i och för sig bevisande uttryck — "de(?)ke "vara klart - menar Sallström - för en hvar - att - - " "Bergbom, Svanberg m. fl. skuld till Bergman Hummel m. fl. "alldeles icke rör mig - såvida - tillägges det visligen - "icke styrkas kan, att jag skulle hafva åtagit mig"

"betalningen af densamme till oinskränkt belopp."
Det var icke Saustrom. - En skön själs bekännelse, må vi säga.

Enligt hosföljande allegat "Lit A I" är vordet styrkt, att vår fordran hos Bergbom, Svanberg & C:o å hos dem innestående medel vid 1874 års slut utgjorde Kr. 306,086:36, hvaraf Saustrom egde en attondedel, således af Saustroms egande kapital innestod hos Bergbom, Svanberg & C:o vid 1874 års slut Kr. 38,260:08.

Då vi nu, vid Saustroms då skedde utträde ur firman, toga dessa Kr. 38,260:08 för fullgodt och desslikes för circa 30,000 Kronor på Saustroms andel af totalt oduglija fordringar på annat håll, så vill det vara en sällsyntt lifsåskådning för att kunna gå ut med att tillropa sina forna kompanjoner: en sådan fordran "rör alldeles icke mig"!

Der som vi ej, vid Saustroms sagde utträde, gingo in på alla hans fordringar, hotades vi - just af den, som aldrig processar - med Kompromiss eller rättegång, och i vår dåvarande affärsställning var det en omöjlighet, att taga emot en sådan process, utan att riskera allt, tillfölje den i allmänhet då störda krediten.

Ensamt dessa, för Saustrom bekanta, förhållanden, borde väl snarare hafva ingifvit Saustrom den uppfattningen, att, vis-à-vis Bergbom, Svanberg & C:o skuld till oss, det gälde för honom att gå mycket långt för att - om än sjelf fredad för rättsligt kraf - likväl tillfredsställa hederns fordringar.

Och detta desto mer, då han sedermera sjelf

has dem innestående medel vid 1874 års slut utgjorde Kr. 306,086:36, hvaraf Sauström egde en attondedel, således af Sauströms egande Kapital innestod hos Bergbom, Svanberg & Co vid 1874 års slut Kr. 38,260:08.)

Då vi nu, vid Sauströms då skedde utträdes ur firman, toga dessa Kr. 38,260:08 för fullgodt och desslikes för circa 30,000 Kronor på Sauströms andel af totalt odugliga fordringar på annat håll, så vill det vara en besynnerlig lifsåskådning för att kunna gå ut med att tillropa sina forna kolagsmän: "en sådan fordran "på" audeles icke mig"!

Der som vi ej, vid Sauströms sagde utträde, gingo in på alla hans fordringar, hotades vi — just af den, som aldrig processar — med Kompromiss eller rättegång, och i vår dåvarande affärsställning var det en omöjlighet, att taga emot en sådan process utan att riskera att, till följe den i allmänhet då störda krediten.

Ensamt dessa, för Sauström bekanta, förhållanden, borde väl snarare hafva ingifvit Sauström den uppfattningen, att, vis-à-vis Bergbom, Svanberg & Co skuld till oss, det gällde för honom att gå mycket längt för att — om än sjelf fredad för rättsligt kraf — likväl tillfredsställa hederns fordringar.

Och detta desto mer, då han sedermera sjelf, dessutom utfäst sig, att i verkligheten betala skulden och till sist så illa handlagt deras och vårt intresse att, utom detta löfte, sådant borde ansetts nära nog en sjelfskrifven sak.

Endast om det till punkt och pricka

"styrkes", att Sällström iklädt sig betalnings-skyldighet för att ihop- då först "rör" detta kraf honom- detta l är och förblir Sällströms oförgripliga mening.

Men att sådan betalningsskyldighet Sällströms ålåge, hoppas vi, genom öfverenskommelsen af den 7: Febr 1877 och hvad vi i öfrigt anfört, hafva styrkt.

Sällström bör ej i detta stycke skäligen fordra mer, utan förklara sig nöjd.

Nu fortsätter Sällström, följde våra sedan omnämnde försök att "förmå" honom sälja och vår "anhållan" derom och så vidare- och så har det fortgått "att intill" denna dag och dervid har han. Sällström- gått tillväga "så samvetsgrannt som möjligt".

Vi skola nu följa samvetsgrannheten i spåren, i sådana förhållanden, som ligga helt nära till, så att en hvar derpå kan taga med händerna och känna igen om det är Jakob eller Esau.

Låtom oss exempelvis följa Sällströms ränteberäkningar.

Kontraktet af 7. Febr 1877 bestämmer, såsom vi veta, att Sällström skall å fakturabeloppen, som han inkasserar, godtgöra samma ränta, som han är berättigad påföra, eller 8 % per år.

Sällströms försäljningsräkningar och extraktet deruri (No 20) visa, hur han gått tillväga.

För 1877 har Sällström endast godtgjort ränta efter 6 %, men påfört 8 %.

Den godtgjorde årsräntan uppgick enligt

Febr 1877 och hvad vi i öfrigt anfört, hafva styrkt.

Sallström bör ej i detta stycke skäligen fordra mer, utan förklara sig nöjd.

Nu fortsätter Sallström, följde våra sedan omnämnde försök att "förmå" honom sälja och vår "anhållan" derom och så vidare – och så har det fortgått "allt intill" denna dag och dervid har han – Sallström – gått tillväga "så samvetsgrannt som möjligt".

Vi skola nu följa samvetsgrannheten i spåren, i sådana förhållanden, som ligga helt nära till, så att en hvar derpå kan taga med händerna och känna igen om det är Jakob eller Esau.

Låtom oss exempelvis följa Sallströms ränteberäkningar.

Kontraktet af 7. Febr 1877 bestämmer, såsom vi veta, att Sallström skall å fakturabeloppen, som han inkasserar, godtgöra samma ränta, som han är berättigad påföra, eller 8 % per år.

Sallströms försäljningsräkningar och extraktet deraf (No 20) visa, huru han gått till väga.

För 1877 har Sallström endast godtgjort ränta efter 6 %, men påfört 8 %.

Den godtgjorda årsräntan uppgick enligt försäljningsräkningen till Kr. 2,512.99.

Således i strid med tydlig förbindelse stoppat i egen ficka Kr: 837.66.–

För 1878 godtgjorde Sallström ränta efter 7 %, men påförde 8 %.

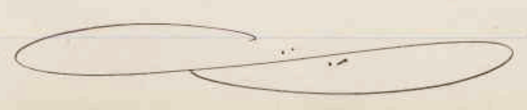

Den godtgjorde årsräntan uppgick till belopp af Kr: 3,093:63 ö.

Således har Sällström obehörigen tagit för sig, detta år, för mycket ränta Kr: 431:80 ö.

För 1880 godtgjorde Sällström endast räntan efter 6% men påförde 8%.

Räntebeloppet för året utgjorde:

å Sågtillverkningen	Kr:	1,634:66
å Stafs	"	298:49
å Sparrar	"	607:69
tillsammans	Kr:	2540:84

Sällström har således, obehörigen olofligen, i detta stycke tagit för sig, af Båtskärsnäs Intressenter det året Kr: 846:95.

Denna summa jämte de föregående uppgå tillsammans till Kr. 2116:41, som, odisputabelt, skola till hälften till oss återbäras.

Anledningar kunna förefinnas, att den, som får ligga ute med penningar, som ställa sig dyra, behöfver tillgodonjuta vissa fördelar, och ingen småaktighet skulle hos oss gjort sig gällande, om vi blifvit något så när, på hyggligt sätt för öfrigt, bemötte.

Men år efter år hafva vi af Bergbom, Svanberg & Co och Sällström blifvit behandlade såsom personer, som ej hade någon rätt att fordra, men på hvars bekostnad de hade rätt att lefva bäst dem behagade.

Vid förnyadt genomgående af försäljnings-

För 1880 godtgjorde Sällström endast räntan efter 6% men påförde 8%.

Räntebeloppet för året utgjorde:

å Sågtillverkningen	"	Kr. 1,634.66
å Stäf	"	" 298.49
å Sparrar	"	" 607.69
tillsammans		Kr. 2,540.84

Sällström har således, olofligen (obehörigen), i detta stycke tagit för sig, af Båtskärsnäs Intressenter det året Kr. 846.95.

Denna summa jämte de föregående uppgår tillsammans till Kr. 2,116.41, som, odisputabelt, skola till hälften till oss återbäras.

Anledningar kunna förefinnas, att den, som får ligga ute med penningar, som ställa sig dyra, behöfver tillgodonjuta vissa fördelar, och ingen små-aktighet skulle hos oss gjort sig gällande, om vi blifvit något på sådant, på hyggligt sätt för öfrigt, bemötte.

Men år efter år hafva vi af Bergbom, Svanberg & C:o och Sällström blifvit behandlade såsom personer, som ej hade någon rätt att fordra, men på hvars bekostnad de hade rätt att lefva bäst dem behagade.

Vid förnyadt genomgående af försäljnings-räkningen för 1879 vill det synas som om Sällström undanfuskat räntan å sedan 1878 qvarliggande del af "Cecilias" last, hvarom Sällström sjelf behagade upplysa.

Historien om Ångaren "Nils Sture" är genom vår utredning kommen i dagen. Den är ytterligare

kompletterad genom vårt till Rätten nu ingifvande be=
mötande af Bergbom, Svanberg & C:os inlaga till Häradsrätten.

Men denna historia hörer lika väl, om ej snarare hit, än till Bergbom, Svanbergska afdelningen.

Sällström var den, som köpte båten och gaf Bergbom, Svanberg & C:o, utan pengar, på kredit halfparten deri, så att de tillsammans, i all endrägt trygge, kunde göra det bästa af affären på vår bekostnad.

Behöfde våra ångbåtar någon ved, kostade veden 4 Kr. eller dylikt; behöfde vi sjelfve ved kostade den 8 Kronor famnen, men då "Nils Sture" behöfde den gällde den 1 Krona 43 öre pr huggen, framkörd och omstaplad famn ved och det ved från skogen — icke ved af bakar från sågen!

Och blott tredjedelen af den bak-ved, som i verkligheten åtgick, blef verket godtgjord!

Och dessutom var det vi, menar Bergbom, Svanberg & C:o, som stå i förbindelse hos dem, emedan de voro "så godo" och "toga veden till vara".

Allt sådant är Sysslomannen i all oskuld med om.

Men så får Sällström nu också vara med om — hoppas vi — att återbära ett och annat, såsom för litet Nils Sture påförd ved af bakar för åren 1878, 1879 & 1880 med Kr. 2,250:—,
vidare med om att, af samma anledning,
visserligen för åren 1881 & 1882 (sedan
bristande räkenskaper aflemnats

[illegible]

Sällström var den, som köpte båten och gaf Bergbom, Svanberg & C:o, utan pengar, på kredit halfparten deri — så att de tillsammans, i all endrägt trygga, kunde göra det bästa af affären på vår bekostnad —

Behöfde våra ångbåtar någon ved, kostade veden 4 Kr. eller såvidlag; behöfde vi sjelfve ved kostade den 8 Kronor famnen, men då "Nils Sture" behöfde den gällde den 1 Krona 43 öre pr. huggen, framkörd och omstaplad famn ved och det ved från skogen — icke ved af bakar från sågen!

Och blott tredjedelen af den bak-ved, som i verkligheten åtgick, blef verket godtgjord!

Och dessutom var det vi, menar Bergbom, Svanberg & C:o, som stå i förbindelse hos dem, emedan de voro "så goda" och toga veden till vara.

Allt sådant är Sysslomannen i all oskuld med om —

Men så får Sällström nu också vara med om — hoppas vi — att återbära ett och annat, såsom för litet Nils Sture påförd ved af bakar för åren 1878, 1879 & 1880 med „ Kr. 2,250: —,
vidare med om att, af samma anledning, visserligen för åren 1881 & 1882 (sedan bristande räkenskaper aflemnats och antagligen befunnits vara efter samma system affattade) återbära 750 Kr per år med „ 1,500: —

Härtill kommer den lilla binäringen med huggen ved från skogen, som visar, att Båtskärsnäs intressenter fått

Transport: Kr. 3,750: —

Transport Kr. „ 3,750:--

släppa till sin vinst å hela Veds Konto med „ 770:--

Dessa summor göra tillsammans Kr. 4,520:--

hvaraf hälften var tillhörighet

Mot slutet af Sällströms uppsats förekommer följande märkliga påstående:

"Bergman, Hummel & Co hafva sig ju dock bekant, att"
"jag icke haft något annat, att skaffa med det åberopade"
"mellan handelsfirman Bergman, Hummel & Co och Bergbom,"
"Svanberg & Co den 30 Dec 1871 upprättade Kontrakt, än att"
"jag - Sällström - vid tiden för Kontraktets ingående var"
"delegare uti förutsagde firma".

Och något förut har Sällström deri utlåtit sig sålunda, att vi - Bergman, Hummel & Co - förgätit"
"de omständigheter som tvungo oss att till låga priser"
"sälja, och hvilka omständigheter äfven till stor"
"del förorsakade den ofördelaktiga försäljningen"
"af Båtskärsnäs tillverkning."

Huru passiv - intet att göra med Kontraktet. Sällström deltog i ingenting, gjorde ingenting, han endast "var" vår bolagsman vid tiden för Kontraktets upprättande.

Sanningen är visserligen som vanligt, i fullständigaste motsats mot Sällströms påstående.

Den, som rättvisligen icke bort hafva det minsta att med Bergbom, Svanberg & Co affär beställa, det är just den, som nu får hafva största obehaget deraf.

Denne bolagsman förklarade, före sin afresa från orten, hösten 1871, att han ej kunde tillåta, att vår firma inlät sig i någon sorts affär med sådana

följande märkliga påstående:
"Bergman, Hummel & C:o hafva sig ju dock bekant, att"
"jag icke haft något annat, att skaffa med det åberopade"
"mellan handelsfirman Bergman, Hummel & C:o och Bergbom,"
"Svanberg & C:o den 30 Dec 1871 upprättade Kontrakt, än att"
"jag - Sällström - vid tiden för Kontraktets ingående var"
"delegare uti förutsagde firma".
Och något förut har Sällström deri utlåtit sig sålunda, att vi - Bergman, Hummel & C:o - förgätit"
"de omständigheter som tvungo oss att till låga priser"
"sälja, och hvilka omständigheter äfven till stor"
"del förorsakade den ofördelaktiga försäljningen"
"af Båtskärsnäs tillverkning."
Huru passiv - intet att göra med Kontraktet. Sällström deltog i ingenting, gjorde ingenting, han endast "var" vai bolagsman vid tiden för Kontraktets upprättande.
Sanningen är visserligen, som vanligt, i fullständigaste motsats mot Sällströms påstående.
Den, som påtagligen icke tort hafva det minsta att med Bergbom, Svanberg & C:o affär beställa, det är just den, som nu får hafva största obehaget deraf.
Denne bolagsman förklarade, före sin afresa från orten, hösten 1871, att han ej kunde tillåta, att vår firma inlät sig i någon sorts affär med sådana personer, som Herrar Bergbom och Svanberg, som, på det sätt som skett, brutit tro mot sina forna husbönder; men - knappt afrest - skedde det oaktadt uppgörningen. För att sedermera söka göra det bästa af hvad, som ej vidare kunde i hufvudsak ändras, och möta hans åsigter, modifierades det första aftalet, såsom

Bergbom, Svanberg & Co i sin skrift antydt.
Anledningen till denna modifikation var helt enkelt den nu angifne.
Den, som nedskrifver detta, har all anledning antaga, att det just var Sellströms stöd för den, då för tiden häruppe basatte bolagsmannens åsigt, som gjorde, att man beslöt sig här att handla tvert emot den bortfarnes vilja.
Således är det just den personen, som då för tiden endast "var" var bolagsman, som vi i väsendtligaste mån hafva att tacka för tillkomsten af hela ombytet med Bergbom, Svanberg & Co, och dertill är ej förklaringen långsökt, då vi erinra om att Sellström, med naturens band, var vid Svanberg, såsom hans broder, fäst, och då dessutom deras åsigter voro så nära beslägtade.
Vid slika förhållanden skulle, menar Sellström han ingenting hafva verkat åt någondera hållet.
Sedan affären var gjord, var det ocksa, såsom i Utredningen redan angifvits, Sellström, som stod för hushållningen med Bergbom, Svanberg & Co.
Redan hösten 1872 tillskrefvo vi, från Stockholm, Sellström allvarliga bref, framhållande det olämpliga att Bergbom, Svanberg & Co, enligt hvad man förnummit, börjat för våra pengar köpa skiften och göra skogsafverkning för egen del i stället för Båtskärsnäs Intressenters.
Derpå få vi af Sellström svar af sådan art som detta: omöjligt att komma någon vart med Bergbom, Svanberg & Co, de äro omöjliga att göra med;

för tiden häruppe bosatte bolagsmannens åsigt, som gjorde, att man beslöt sig här att handla tvert emot den bortfarnes vilja.

Således är det just den personen, som då för tiden endast "var" vår bolagsman, som vi i väsendtligaste mån hafva att tacka för tillkomsten af hela ombytet med Bergbom, Svanberg & C:o, och dertill är ej förklaringen långsökt, då vi erinra om att Sallström, med naturens band, var vid Svanberg, såsom hans broder, fäst, och då dessutom deras åsigter voro så nära beslägtade.

Vid slika förhållanden skulle, menar Sallström, han ingenting hafva verkat åt någondera hållet.

Sedan affären var gjord, var det också, såsom i Utredningen redan angifvits, Sallström, som stod för hushållningen med Bergbom, Svanberg & C:o.

Redan hösten 1872 tillskrefvo vi, från Stockholm, Sallström allvarliga bref, framhållande det oefterrättliga att Bergbom, Svanberg & C:o, enligt hvad man förnummit, börjat för våra pengar köpa skiften och göra skogsafverkning för egen del i stället för Båtskärsnäs Intressenters.

Derpå få vi af Sallström svar af sådan art som detta: omöjligt att komma någon vardt med Bergbom, Svanberg & C:o, de äro omöjliga att göra med; då I kommen sjelfve, upp, får I ordna med dem efter skön.

Men på samma gång Sallström förde sådant tal, gaf han dock ut våra pengar och lät dem gå på. Och Sallström sväfvade icke i okunnighet om omfattningen af dessa Bergbom, Svanberg & C:o ope-

rationer. Han visste att de för år 1873 togo för sig, pri-
vatim, Kr. 13,000:- samt att de för 1874 beräknade sig
inkomst på Kr. 20,000:- Detta endast på afverkning af
inköpta skogsskiften – dessutom vinster å försålda
varor vid Båtskärsnäs.

Och för att dölja alla dessa konstgrepp styl-
tades bokslutena för Båtskärsnäs upp, så att de,
det oaktadt, skulle visa vinst.

Men detta kunde ej fortgå i längden.
Till sist måste hela Bergbom, Svanbergska s.k.
"Surdegen" falla samman!

Emellertid – då pengarne nu en gång
voro bortlemnade och det utan motsvarande skuld-
sedlar åt sådana personer som Bergbom och
Svanberg, hvad var vidare att göra?

Och detta kallar Sällström för att icke
göra oss någon skada, "men väl att hafva försökt,"
"efter bästa förmåga, främja våra intressen"
"och bästa."

Hade Sällström sagt att han gjort sitt
bästa att främja Bergbom, Svanberg & Co intressena
mot oss – då hade han talat sanningens ord.

Och för hans välförhållande hade vi
att af honom öfvertaga hans andel Kr. 38260:08. i en
oreverserad fordran, på så opålitligt håll, – och det
af en person, som ej blyges att upprepa att han haft
intet med kontraktet att skaffa.

Saken rör honom icke. Han endast
"var" vår bolagsman och det till och med, i egna ögon,

varor vid Båtskärsnäs.

Och för att dölja alla dessa konstgrepp styltades bokslutena för Båtskärsnäs upp, så att de, det oaktadt, skulle visa vinst.

Men detta kunde ej fortgå i längden! Till sist måste hela Bergbom, Svanbergska s.k. "Surdegen" falla samman.

Emellertid - då pengarne nu en gång voro bortlemnade och det utan motsvarande skuldsedlar åt sådana personer som Bergbom och Svanberg, hvad var vidare att göra?

Och detta kallar Sällström för att icke göra oss någon skada, "men väl att hafva försökt," "efter bästa förmåga, främja våra - intressen" "och bästa."

Hade Sällström sagt att han gjort sitt bästa att främja Bergbom, Svanberg & C:o intressena mot oss - då hade han talat sanningens ord.

Och för hans välförhållande hade vi att af honom öfvertaga hans andel Kr. 38260:08. i en ordverserad fordran, på så opålitligt håll, - och det af en person, som ej blyges att upprepa att han haft intet med kontraktet att skaffa.

Saken rör honom icke. Han endast "var" vår bolagsman och det till och med, i egna ögon, kanske den bäste bland bolagsmän.

Och vi - menar Sällström - hafva, märkeligt nog, "förgätit de omständigheter, som tvungo oss att" "- år 1879 - till låga priser sälja" våra varor.

Nej! Vi hafva sannerligen ej förgätit, att Bergbom, Svanberg & C:o och Sällström fått tillfälle

så behandla sina förre principaler och äfven bolagsmän för den senare, att de då voro hardt nära att gå under.

Hade vi då haft i behåll den halfva million som våra "fordna affärsvänner," som de kalla sig sjelfve, tagit för sig, hade, lika väl, som Björkfors Sågtillverkning fick ligga öfver, att det andra också fått göra den sällskap och en stor förmögenhet ej endast för oss, men för många af denna floddals innevånare varit räddad.

Men då vi nu måste af sådan anledning realisera, få vi höra att det till och med, äro vi, som på visst sätt sa för, att Båtskärsnäs tillverkning såldes och såldes så uselt.

Och detta Båtskärsnäs var det enda, som Sällström, för ej längesedan vorden skuldfri och i reglerad ställning, behöfde förse.

Der som Sällström förnekar, hvad som här påståtts, angående hans sätt att bevaka, i uppgifne detaljer, bolagsmännens intresse, så finnes ojäfaktiga bevis tillgängliga. Till dess kunna de vara öfverflödiga.

Då vi förut talt om Sällströms bristande redovisningar hade vi äfven bort nämna, att de redan erhållne äro i många stycken ofullständiga. Försäljningsomkostnader och andra utgifter, äfvensom sjelfva lasterna icke specificerade och vid åtskilliga affärer förekomma ej ens uppgifter på de priser, hvartill lasterna försålts, så t. ex. äro lasterna, sålda till Levi & C:o, London, endast uppgifne till den runda summa, som derför erhållits.

[illegible]
fick ligga öfver, att det andra äfvensa fått göra den sällskap och en stor förmögenhet ej endast för oss, men för många af denna floddals innevånare varit räddad.

Men då vi nu måste af sådan anledning realisera, få vi höra att det till och med, äro *vi*, som ju visst satt på för, att Båtskärsnäs tillverkning såldes och såldes så usselt.

Och detta Båtskärsnäs var det *enda*, som Sällström, för ej längesedan vorden skuldfri och i reglerad ställning, behöfde förse.

Der som Sällström förnekar, hvad som här påståtts, angående hans sätt att bevaka, i uppgifna detaljer, bolagsmännens intresse, så finnes ojäfaktiga bevis tillgängliga. Till dess kunna de vara öfverflödiga.

Då vi förut talt om Sällströms bristande redovisningar hade vi äfven bort nämna, att de sedan erhållne äro i många stycken ofullständiga, försäljningsomkostnader och andra utgifter, äfvensom sjelfva lasterna icke specificerade och vid åtskilliga affärer förekomma ej ens uppgifter å de priser, hvartill lasterna försålts, så t. ex. äro lasterna, sålda till Levi & C:o, London, endast uppgifne till den runda summa, som derför erhållits.

Wi veta ej hvarför, *särskildt* för denna betydande försäljning, priserna ej blifvit utsatte. Oss skulle det hafva *synnerligen* intresserat att se dessa priser, emedan vi veta, att Sällströms kontrakt med sagde hus uppgjordes till *några kronor* per tolft *lägre* pris än hvad vi endast en eller annan vecka

före den 25 Januari 1883, hafva till oss aflemnat sina,
oss förhållne redovisningar å sågtillverkning, bjel-
kar och sparrar, skeppade från Båtskärsnäs.
2o att till oss ersätta den skada, som han genom obe-
hörig realisering af vår hälft i Båtskärsnäs tillverk-
ning år 1879 oss tillskyndat med ett belopp af Kr: 38,394:80 ö
3o att Sällström måtte förpligtas att till oss, i den mohn
Bergbom, Svanberg & Co ej det mäktar eller vilja
verkställa, betala Bergbom, Svanberg & Cos skuld, enligt
vår till Rätten lemnade Konto Kurant, utgå-
rande ______________________________ Kr. 195,772:52 ö,
hvarifrån dock bör, enligt, under Litt. A, bilagde
räkning afgå dels på lån till Bergbom, Svanberg & Co
lemnade, men under förledet år återbetalde trava-
ror samt, efter rättegångens början, gjord afbetalning
af Kr: 30,000:–, likasom och Kr: 782:69 eller vår hälft
af staf pr "Kismeth" som Bergbom, Svanberg & Co i för-
lagsräkning upptagit samt Bergbom, Svanberg & Cos utlägg
af enskild natur för vår Hummel med Kr: 2,255:–,
dock med afdrag för hvad, som må oss tillkomma
på grund af från Bergbom, Svanberg & Co och Sällström
erhållande redovisning öfver 1881 och 1882 års Sågverks-
rörelse samt öfver 1880, 1881 och 1882 års bjelkskeppningar
utöfver hvad vi redan provisionelt, i brist på dessa
redovisningar, derför debiterat jemte derå beräk-
nande ömsesidig ränta;
4o att, derest de med Sällström ingångne, så skrift-
liga som muntliga aftalen för något eller några
år från och med 1877 ej skulle — mot förmodan —
anses fullständigt för honom till efterrättelse mot

nårig realisering af vår hälft i Båtskärsnäs tillverkning år 1879 oss tillskyndat med ett belopp af Kr: 38,394: 80 ö;
3º att Sandström måtte förpligtas att till oss, i den mohn Bergbom, Svanberg & Co ej det mäkta eller vilja verkställa, betala Bergbom, Svanberg & Co skuld, enligt vår till Rätten lemnade Konto Kurant, utgörande ______ Kr: 195,772: 52 ö,
hvarifrån dock bör, enligt, under Litt: Aº, bilagde räkning afgå dels på lån till Bergbom, Svanberg & Co lemnade, men under förledet år återbetalde trävaror samt, efter rättegångens början, gjord afbetalning af Kr: 30,000: –, likasom och Kr: 782: 69 eller vår hälft af staf pr "Kismeth" som Bergbom, Svanberg & Co i förlagsräkning upptagit samt Bergbom, Svanberg & Co utlägg af enskild natur för vår Hummel med Kr: 2,255: –; dock med afdrag för hvad, som må oss tillkomma på grund af från Bergbom, Svanberg & Co och Sandström erhållande redovisning öfver 1881 och 1882 års sågverksrörelse samt öfver 1880, 1881 och 1882 års bjelkskeppningar utöfver hvad vi redan provisionelt, i brist på dessa redovisningar, derför debiterat jemte derå beräknande ömsesidig ränta;
4º att, derest de med Sandström ingångne, så skriftliga som muntliga aftalen för något eller några år från och med 1877 ej skulle – mot förmodan – anses fullständigt för honom till efterrättelse, mot hans bestridande bindande, Sandström, som, genom sitt underkännande af dessa aftal, handlade i allo egenmäktigt, då några andra öfverenskommelser icke finnas, ej heller äro af Sandström ens förebürne – måtte åläggas, att, till oss, för de år han sålunda

handlat utan fullmakt från oss, till oss återbetala hälften af alla de utlägg, som han utan vår auktorisation gjort vid försäljningarne från Båtskärsnäs, dessa utlägg må nu afse hans egna omkostnader genom telegram, porto, resekostnader, räntor och egen provision, likasom ock samtliga till agenterne utbetalde omkostnader och provisioner samt Konsignatörernes samtliga afdrag, likasom ock slutligen de i rabatter utgifne summor; allt enligt Sällströms uppgifter i försäljningsräkningarne och för hvilka utlägg för resten, då räkningarne öfverlemnades, icke en rad till verifikation blifvit oss gifne.

5o att Sällström måtte förpligtas att till oss utbetala hälften af det Båtskärsnäs intressenter för litet å fakturabeloppen godtgjorda räntan, enligt förestående utredning med Kr 2,116:14 öre samt utländska resan Kr. 1,590:83 öre allegat A 4.

6o att Sällström, som är funnen att vara i saknad af de goda egenskaper och den goda vilje, som en syssloman eller ombudsman måste ega och tillåtit sig sådant, som icke är tillåtet, måtte, för bristande fullgörande af sina förbindelser, hålla oss särskildt skadeslös med det yrkade vitet af Kr. 10,000:–, hvilket vite Sällström för öfrigt förklarar sig "så villig som skyldig att utbetala endast om vi" "framställa några lagliga grunder för detta "yrkande" och hvilken sålunda af Sällström erkände betalningsskyldighet, genom hvad vi sålunda andragit, redan är vorden satt till och med utom

[illegible]

provision, likasom ock samtliga till agenterne utbetalde omkostnader och provisioner samt Konsignatörernes samtliga afdrag, likasom ock slutligen de i rabatter utgifne summor; allt enligt Sällströms uppgifter i försäljningsräkningarne och för hvilka utlägg för resten, då räkningarne öfverlemnades, icke en rad till verifikation blifvit oss gifne.

5º att Sällström måtte förpligtas att till oss utbetala hälften af det Båtskärsnäs intressenter för litet å fakturabeloppen godtgjorda räntan, enligt förestående utredning med Kr 2,116:14 ö samt utländska resan Kr. 1,590:83 ö allegat № 4.

6º att Sällström, som ådagalagt att vara i saknad af de goda egenskaper och den goda vilje, som en syssloman eller ombudsman måste ega och tillåtit sig sådant, som icke är tillåtet, måtte, för bristande fullgörande af sina förbindelser, hålla oss särskildt skadeslös med det yrkade vitet af Kr. 10,000:-, hvilket vite Sällström för öfrigt förklarar sig "så villig som skyldig att utbetala endast vi" "framställa några lagliga grunder för detta" "yrkande" och hvilken sålunda af Sällström erkände betalningsskyldighet, genom hvad vi sålunda andragit, redan är vorden satt till och med utom tvist. Vites-bestämmelsen förekommer i allegatet № 25 c.

Innan vi afsluta denna afhandling, önska vi hafva sagt det, att, huru mycket dålig vilja och egennytta som Sällström än visat i sina ombyten med oss och till sist äfven gjort gemensam sak med Bergbom, Svanberg & Co för

att göra troligt, att vi, istället för en fordran på Kr. 195772:52 ₍ endast egde ett rättvist kraf på circa Kr. 55,000.–, således ett försök att beröfva oss ett belopp, som endast ett fåtal skulle kunna tåla vid att förlora, så skulle vi knappast hafva varit så stränga mot Sällström för den skada, han oss gjort, dersom icke Sällström, vid sitt utträde ur firman år 1874, uppskörtat oss på sådant sätt, att vi fått, såsom i denna skrift sedan angifvits, öfvertaga som fullt hans andel i fordringar af obetydligt eller intet värde, enligt allegat A⁶, hos C. A. R. Lundblad, P. G. Lampa & C. m. fl, denna del representerande öfver 30,000 kronor, vidare fått godkänna som riktig Sällströms 1/8 del i Bergbom, Svanberg & C. föregående fingerade vinster för åren 1871–1874, uppgående enligt hosföljande allegat A⁵ i sin helhet till Kr. 49,559:56 ₍, således på Sällströms del Kr. 6194:94 ₍, samt slutligen öfvertaga Sällströms 1/8 del af vår dåvarande fordran hos Bergbom, Svanberg & C. med Kr. 38260:08 ₍, för hvars besittning vi nu få sålunda kämpa och det till och med, med Sällström sjelf som motståndare.

Neder Kalix den 5 Januari 1883.

Till Nederkalix Härads Rätt!

Vid sista rättegångstillfället hade vi redan uppsatt men inlemnade icke till Rätten det härmed följande, under den 17 Jan. detta år daterade andragande jemte svaromål å Bergbruks Svanbergs bol. käromål mot oss. Detta i tanke att hvad som vid rättegångstillfället kunde förekomma möjligen skulle gifva anledning till omskrifning af uppsatsen.

Men då vi nu genomgått protokollet öfver Rättens sammanträde sagde 17 Januari, så finna vi vår uppsats utgöra tämligen fullständigt svaromål och bedja derför vördsamligen dertill hänvisa.

Några få anmärkningar i förbigående vilja vi blott hafva gjort

Vid sista rättegångstillfället hade vi redan uppsatt men inlemnade icke till Rätten det härmed följande, under den 17 Jan. detta år daterade andragande jemte förändringar å Bergbom, Svanberg & C:s käromål mot oss. Detta i tanke att hvad som vid rättegångstillfället kunde förekomma möjligen skulle gifva anledning till omskrifning af uppsatsen.

Men då vi nu genomgått protokollet öfver Rättens sammanträde sagda 17 Januari, så finna vi vår uppsats utgöra tenligen fullständigt fråromål och bedja derför vördsamligen dertill hänvisa.

Några få anmärkningar i förbigående vilja vi blott hafva gjort.

Hurudan naturen af Aktiebolagets umbyten med Bergbom, Svanberg & C. varit är fört fullständigt utredt och är visadt att Bergbom, Svanberg & C, enligt vårt förmenande icke hafva något med oss utbyte utan hafva de att uttaga

stämning på firman Bergman, Hummel & C, derest de ansett sig ega något kraf för oupfyld timmerleverans.

I sak är således hela frågan en tvist emellan firman och Bergbom, Svanberg & C.

Härvid lag rörer sig att om former af de aftal, som träffats emellan firman eller dess delegare är af den natur att dessa aftal böra anses vara eller icke vara för aktiebolaget bindande.

De citater, som Kärandena ~~Svaranderne~~ gjort ur firman Bergman, Hummel & C andragande i en annan rättegång med dem vilja Bergbom, Svanberg & C nu tyda såsom vore detta uttalande gjordt i aktiebolagets namn af dess styrelsemedlemmar, men då så icke är förhållandet utan dessa uttalanden skett af <u>firman</u> ega de icke någon som helst tillämplighet på aktiebolaget. I öfrigt som är ~~och bestrides~~ hvad de citerade yttrandena innehålla, i sak icke något ~~således att hvad Svaranderne käranderna anfört~~ annat än hvad aktiebolaget aldrig ent påstått eller att ~~likasom och alla deras öfriga uppgifter som~~ icke något för aktiebolaget bindande kontrakt blifvit ~~ej att öfverensstämmande med vara eller styrkta~~ fingeradt samt att aktiebolaget visserligen levererat timmer ~~af ofullständiga bevis~~ men icke på grund af åberopade kontraktet utan på anmodan af firman. x)

Så t. ex. bestrides uppgiften om att de <u>icke fått</u> några räkningar förrän de senast till dem aflemnade.

I våra senare till Bergbom, Svanberg & C lemnade räkningar hafva vi lineast räknat till årsslutet för att käranderna följa den beräkning, som Bergbom Svanberg & C i sina till oss lemnade moträkningar å erhållet timmer följt och hvarigenom äfven klagerket

x) Hvad för öfrigt Kärandene i andraget i strid mot våra uppgifter [illegible] inskränka vi oss till att bestrida, ~~hvilka~~ ~~vi~~ ~~[illegible]~~ ~~bestrida~~ för att icke onödigtvis förlänga denna skrift, såsom vi hålla [illegible]

Här vid lag rörer sig att om former af de aftal, som träffats emellan firman eller dess delegare är af den natur att dessa aftal böra anses vara eller icke vara för Aktiebolaget bindande.

De citater, som ~~Svaranderne~~ Käranderna gjort ur firman Bergman, Hummel & C andragande i en annan rättegång med dem vilja Bergbom, Svanberg & C nu tyda såsom vore detta uttalande gjordt i Aktiebolagets namn af dess styrelsemedlemmar, men då så icke är förhållandet utan dessa uttalanden skett af firman ega de icke någon som helst tillämplighet på Aktiebolaget. ~~och bestrides~~ I afseende å hvad de citerade yttrandena innehålla, så fås icke något ~~falsees att hvad Svaranderne härutinnan anfört~~ annat än hvad aktiebolaget alltjemt påstått eller att ~~likasom och alla deras öfriga uppgifter som~~ icke något för aktiebolaget bindande kontrakt blifvit ~~ej äro öfverensstämmande med vara eller stykta~~ fingeradt samt att aktiebolaget visserligen levererat timmer ~~af ofullständiga bevis~~ men icke på grund af åberopade kontraktet utan på anmodan af firman. x)

Så t. ex. bestrides uppgiften om att de icke fått några räkningar förrän de senast till dem aflemnade.

I våra senare till Bergbom, Svanberg & C lemnade räkningar hafva vi tillagt ränta till års-slutet för att härutinnan följa den beräkning, som Bergbom Svanberg & C i sina till oss lemnade motråkningar å erhållet timmer följt och hvarigenom ingen olägenhet kunde uppstå, då de olika betalningsterminerna för de förut lemnade räkningarne redan voro passerade och året, hvarunder de utfäste liqviderna skulle ske, var tilländalupet.

Vi bestrida dessutom till och med Bergbom,

Q

x) Hvad för öfrigt Käranderne i andraget i strid med våra uppgifter och utan att genom stöd af förebragte [illegible] ~~[illegible]~~ anfört hafva vi att bestrida ~~bestrida~~ för att icke onödigtvis förlänga denna skrift, såsom vi hålla för onödig motbevisning ~~[illegible]~~

Svanberg & C:o rätt öfverhufvud att åkära oss för några förment bestående timmerleveranser i den mån de afsett leveranser till Båtskärsnäs delegare ty någon fullmakt att för Båtskärsnäs delegares talan har icke under rättegången blifvit företedd.

Bergbom, Svanberg & C:o yrkande kunna således endast hafva betydelse om de afse att vinna skadestånd för förment lidna enskildta förluster.

Långt ifrån att vi erkänt att Bergbom, Svanberg & C lidit någon förlust genomgå af vårt andragande att ju mera timmer Bergbom, Svanberg & C haft att sega dess större förlust skall de hafva tillskyndat Båtskärsnäs delegare, eftersom försäljningarne vid förevarande tid bedrefvos.

Hvad beträffar de fördelar, som de afstått till aktiebolaget, så var det ingenting vidare än fullgörandet af förbindelser, som de utan något som helst kontrakt med oss ådrog till firman Bergmontkummel & C och i den mån dessa fördelar må hafva kommit oss till godo, är det icke ur Bergbom, Svanberg & C:os hand utan ur firmans, som vi deraf kommit i åtnjutande.

Vårt försvar i denna sak måste således gå ut på att visa att jemte förhållandet varit något för aktiebolaget bindande kontrakt icke blifvit ingånget och att aktiebolaget handlat endast för firmans räkning och på dess uppdrag.

Hade käranderna på reelt sätt velat hafva rättsfrågan afgjord, så hade vi aldrig blifvit åkärade, men då nu käranderna vändt

Bergbom, Svanberg & C:o yrkandea kunna således endast hafva betydelse om de afse att vara skadestånd för förment lidna enskilda förluster.

Långt ifrån att vi erkänt att Bergbom, Svanberg & C lidit någon förlust framgår af vårt andragande att ju mera timmer Bergbom, Svanberg & C haft att sälja dess större förlust skall de hafva tenskyndt Båtkärsnäs delegare, eftersom försäljningarne vid förevarande tid bedrefvos.

Hvad beträffar de förmåner, som de afslått till aktiebolaget, så var det ingenting vidare än fullgörandet af förbindelser, som de utom något som helst kontrakt med oss ålagt till firman Bergmontummet & C och i den mån dessa fördelar må hafva kommit oss till godo, är det icke är Bergbom, Svanberg & C:o hvad utan nu firmans, som vi deraf kommit i åtnjutande.

Vårt försvar i denna sak måste således gå ut på att visa att såsom förhållandet varit något för aktiebolaget bindande kontrakt icke blifvit ingånget och att aktiebolaget handlat endast för firmans räkning och på dess uppdrag.

Hade käranderne för reelt såsom velat hafva rättsfrågan afgjord, så hade vi aldrig blifvit åkärande, men då nu käranderne vändt sig mot oss, så de ursäkta att vi icke godkänna såsom för oss bindande kontrakt, hvad som endast varit på sin höjd aftal för firmans räkning, egandes Bergbom, Svanberg & C att härom tvista med firman eller någon annan än oss båt dem behagar.

Sjelfva hafva Käranderne till och med erkänt att efter hvilken uppfattning som helst Aktiebolaget gjort större leverans än som kunde ifrågakomma på Aktiebolagets andel och anse vi oss för vår del vara lika litet skyldige som befogade att inlåta oss i svaromål angående de tvistigheter med firman som i ena eller andra händelse, med hänsyn till timmerleveranserna må uppstå, synnerligast i de fall, som icke genom stämningen blifvit konstaterade såsom käromål mot oss och begära vi, under vördsam hänvisning till hvad under rättegången förelupit, att blifva för kraftet fredade samt att för denna uppvisning få ersätta rättegångskostnaderna, skrifvarebiträden m. m. till enahanda belopp Kr. 168:-, som för uppvisning vid första rättegångstillfället af oss fordrades.

Hvad särskildt bilagan No. 3 beträffar, så bestridas de kalkyler, som äro gjorda af Herr lund och Oskar Bergman, båda två personer från andra orter och som icke kunna ega den kännedom om förhållandena, som är nödig i slika saker för att kunna gifva något afgörande vitsord, det må nu med ed kunna fästa sin öfvertygelse så att denna deras egen "förvisning" icke af den ringaste betydelse för förevarande frågans afgörande.

Till Nederkalix Härads Rätt!

Då vi nu stå framför uppgiften att bemöta Herrar Bergbom, Svanberg & C:o andragenden till Härads Rättens sammanträden ej mindre den 10 Januari 1883 och följande dagar än ock den 17 Januari 1884 hafva vi för att till någon del begränsa omfånget af vårt bemötande, ansett oss, i det vi följa ordningen af våra stämnings påståenden, böra under hvarje särskild punkt upptaga de inkast, som synts oss till sakens fullständiga utredning lämpligt bemöta, dessa inkast må nu hafva förekommit i den ena eller andra af Svarandernes senaste inlagor.

1:sta punkten af vår stämning innehåller yrkande på att ej mindre af Bergbom, Svanberg & C:o än ock af J. Sällström erhålla redovisningar:

a af alla i enderas namn från Båtskärsnäs bedrifna skeppningar af hugget eller handsågadt virke,

b öfver Båtskärsnäs sågtillverkning i bristande delår.

Af dessa yrkanden har Härads Rätten

Då vi nu stå framför uppgiften att bemöta Herrar Bergbom, Svanberg & C:o andragandem till Härads Rättens sammanträden ej minre den 10 Januari 1883 och följande dagar än och den 17 Januari 1884 hafva vi för att till någon del begränsa omfånget af vårt [illegible] mötande, ansett oss, i det vi följa ordningen af våra stämnings påståenden, böra under hvarje särskild punkt upptaga de inkast, som synts oss till sakens fullständiga utredning lämpligt bemöta, dessa inkast må nu hafva förekommit i den ena eller andra af Svarandernes sednaste inlagor.

1:sta punkten af vår stämning innehåller yrkande på att ej minre af Bergbom, Svanberg & C:o än och af J. Sällström erhålla redovisningar:

a af alla i enderas namn från Båtskärsnäs bedrifna skeppningar af hugget eller handsågadt virke

b öfver Båtskärsnäs sågtillverkning i bestående delår.

Af dessa yrkanden har Härads Rätten redan genom domslut under den 12 Januari 1883 gifvit rätt åt den senare delen af vårt yrkande och dömt Bergbom, Svanberg & C:o att till oss aflemna fullständiga redovisningar och undvek Tit. Sällström antagligen endast genom att kort före sagda doms afkunnande vid rättegångstillfället öfverlemna till oss den redovisning han

dittills tredskats att afgifva att få enahanda förständigande från Rättens sida.

Hvad åter den förra delen af vårt yrkande beträffar, lemnade Rätten detta beroende på käromålets slutliga bedömande i sin helhet, dessmer som vår rätt till redovisning i detta stycke vore beroende på vårt kraf genom vår till Rätten inlemnade räkning, enligt stämningens 7de punkt, hvaden vi således, vid denna punkts behandling, hoppas att till frågan återkomma.

2^dra punkten i vår stämning innehåller yrkande på att få utdömdt det så kallade vinstbeloppet å 1872 års sågtillverkning utgörande Kr. 12.137:31 eller med tillagd ränta till den 31 Dec. 1873 Kr. 12.865:24, som Svaranderna envändigt vägrat att oss godtgöra.

Hvad först de af Svaranderna förmente 3^ne öfverenskommelserna beträffar hvarigenom de påstå sig hafva visat sig vara berättigade att komma i åtnjutande af förevarande tillökning på 1872 års tillverkning, så existera sådana öfverenskommelser i verkligheten alldeles icke.

Förmenta öfverenskommelsen №1 är helt enkelt en obestyrkt uppgift af Svaranderne, ~~som, så vidt vi kunna erinra~~ oss, ~~nu~~ för ~~första gången under denna rättegång dykar upp och~~ som af oss bestrides, såsom saknande hvarje betydelse; således den uppgifna reklamationen i detta stycket, till sin betydelse, icke lika med Kr. 1172:67 utan lika med noll.

Förmenta öfverenskommelsen №2 utgöres utaf vår

till redovisning i detta stycke vore beroende på vårt kraf genom vår till Rätten inlemnade räkning, enligt stämningens 7de punkt, hvaden vi således, vid denna punkts behandling, hafva att till frågan återkomma.

2dra punkten i vår stämning innehåller yrkande på att få utdömdt det så kallade vinstbeloppet å 1872 års sågtillverkning utgörande Kr. 12,137.31 eller med tillagd ränta till den 31 Dec. 1873 Kr. 12,865.24, som Svaranderne envisadigt vägrat att oss godtgöra.

Hvad först de af Svaranderne förmente 3ne öfverenskommelserna beträffar hvarigenom de påstå sig hafva visat sig vara berättigade att komma i åtnjutande af förevarande tillökning på 1872 års tillverkning, så existera sådana öfverenskommelser i verkligheten alldeles icke.

Förmenta öfverenskommelsen N:o 1 är helt enkelt en obestyrkt uppgift af Svaranderne, som, ~~så vidt vi kunna erinra oss, nu för första gången under denna rättegång dyker upp och~~ som af oss bestrides, såsom saknande hvarje betydelse; således den uppgifna reklamationen i detta stycket, till sin betydelse, icke lika med Kr. 1172:67 utan lika med noll.

Förmenta öfverenskommelsen N:o 2 utgöres utaf vår D. Hummels, icke vår firmas, bref af den 10 Dec. 1872, som till Svarandernes godkännande medförde uppsatt Kontrakt på fordrade 1873 års tillverkning.

Första hälften af detta bref förekommer såsom Svarandernes allegat 1a i protokollslibellen af 10 Januari 1883 och senare hälften såsom vårt allegat N:o 1c i protokollslibellen

af 9 April 1883.

Redan den af Svaranderna citerade delen af brefvet angifver i sin första mening att det har till uppgift "att afhandla frågan om tillverkningen".

I den senare delen åberopas medföljande "kontrakt i 2ne exemplar alldeles lika med fjolårets i" "öfrigt men med en väsendtlig prisskilnad m. m."

Det öfriga af brefvet innehåller uttryck af god vilja att tillmötesgå Svarandernes önskningar om tillökning; men en god vilja som Svaranderna ej förstodo eller ville förstå såsom medförande förbindelser åfven å Svarandernes sida.

Några ovilkorligen till siffran bestämd tillökning förekommer alldeles icke, hvarken af talet Kr. 3000.— ej heller å något annat tal, hvadan Svarandernes påföring af Kr. 3000 återger en deras kalkyl, som inför vårt bestridande har, likasom den första påföringen, betydelsen af noll.

Men detta bref innehåller ännu någonting, som, synes det oss, just icke är egnadt att stärka betydelsen af Svarandernes förmenta öfverenskommelse № 1.

Der omtalas nemligen Svarandernes framställning såsom gällande någon tillökning "å förlupne års Kontrakts-" "priser."

Hade en positiv öfverenskommelse om tillökning af Kr. 1,172:67 förut, separat, varit träffad, skulle utan tvifvel, för bevarande af uttryckets korrekthet, vår Hummels svar hafva innehållit att fråga gällde om en ytterligare tillökning å förledet års leverans

"öfrigt men med en väsendtlig prisskilnad m. m.

Det öfriga af brefvet innehåller uttryck af god vilja att tillmötesgå Svarandernes önskningar om tillökning; men en god vilja som Svaranderne ej förstodo eller ville förstå såsom medförande förbindelser åsido å Svarandernes sida.

Någon ovilkorligen till siffran bestämd tillökning förekommer alldeles icke, hvarken af talet Kr. 3000.– ej heller å något annat tal. Hvadan Svarandernes påföring af Kr. 3000 återger en deras kalkyl, som inför vårt bestridande har, likasom den första påföringen, betydelsen af noll.

Men detta bref innehåller ännu någonting, som, synes det oss, just icke är egnadt att styrka betydelsen af Svarandernes förmenta öfverenskommelse N:o 1.

Der omtalas neml. Svarandernes framställning såsom gällande någon tillökning "å förlupne års Kontrakts-" "priser."

Hade en positiv öfverenskommelse om tillökning af Kr. 1,172:67 förut, separat, varit träffad, skulle utan tvifvel, för bevarande af uttryckets korrekthet, vår Hummels svar hafva innehållit att fråga gällde om en ytterligare tillökning å förledet års leverans eller något dylikt.

I stället behandlas ett skenbarligen alldeles nytt förslag om att få en generel tillökning å 1872 års – icke leverans – utan "kontraktspriser."

Förmenta öfverenskommelsen N:o 3 är ett vårt bref, ~~bref~~, (af samma natur som det föregående, som Svaranderne
Svaranderne all. N:o 2 och Vit. all. 1.)

genom att tolka det hur de behaga, fått till ett ovilkorligt medgifvande, gällande för Kr. 7964:64; men hvilket, enför vårt bestridande, har likasom det öfriga betydelsen af noll.

Intet godkännande af de uppställda vilkoren i sin helhet följde från Svarandernas sida, ej heller någon vidare konfirmation af firman och utan ömsesidigt godkännande uppstår icke något, som kan kallas för öfverenskommelse eller kontrakt.

Istället för vårt yrkande på att få kontrakt på tillverkningen, svarades oss, enligt vårt allegat litt J i protokollslibellen af 10 Jan. 1883, genom Svarandernas bref af den 23 Januari 1873, att "vi (Svaranderna) omöjligen kunna" öfverlåta innevarande års tillverkning till något bestämdt" pris;" hvilken vägran Svaranderna i sin sista skrift erkänt.

Och någon af firman ingången förpligtelse, hvarken vilkorlig eller ovilkorlig, är icke i minsta mon genom ~~detta~~ den oss bolagsmannens bref konstaterad. Om firman gerna gör heder åt hvad som afsetts med brefvets innehåll enligt vår mening, godkänner den derföre ingalunda de tydningar, som Svaranderna deråt vilja gifva, utan bestrider den fullständigt, såsom hur som helst, utan betydelse för oss eller våra handelsbolag.

Att man i kontoret i Kalix, i hufvudmannens frånvaro, innan leveranskontraktet om 1873 års tillverkning var undertecknadt, provisionelt i våra böcker noterade den af Svaranderna oss förutan, kalkulerade summan af Kr. 12137:31 eller någon annan summa var onödigt;

vidare Konfirmation af firman och utan ömsesidigt god-
kännande uppstår icke något, som kan kallas för öfverens-
kommelse eller kontrakt.

Istället för vårt yrkande på att få kontrakt
på tillverkningen, svarades oss, enligt vårt allegat litt J
i protokollslibellen af 10 Jan. 1883, genom Svarandernes bref af
den 23 Januari 1873, att "vi (Svaranderne) omöjligen "kunna"
öfverlåta innevarande års tillverkning till något bestämdt"
pris;" hvilken vägran Svaranderne i sin sista skrift er-"
känt.

Och någon af firman ingången förpligtelse,
hvarken vilkorlig eller ovilkorlig, är icke i minsta mon
genom ~~detta~~ den ena bolagsmannens bref konstateradt.
Om firman gerna gör heder åt hvad som afsetts med
brefvets innehåll enligt vår mening, godkänner den
derföre ingalunda de tydningar, som Svaranderne deråt
vilja gifva, utan bestrider dem fullständigt, såsom hur
som helst, utan betydelse för oss eller vårt handelsbolag.

Att man i kontoret i Kalix, i hufvudmännens
frånvaro, innan leveranskontraktet om 1873 års tillverkning
var undertecknadt, provisionelt i våra böcker noterade
den af Svaranderne, oss förutan, kalkulerade summan
af Kr. 12.137:31 eller någon annan summa var onödigt;
men gör ingenting till saken och förklarligt, då man
väl ej kunde ifrågasätta, att Svarandernes vägran att
fullfölja förlagskontraktets bestämmelser var allvarligen
menadt, då Svaranderne derigenom ginge miste om hvarje
tillökning å 1872 års tillverkning och dessutom, enligt förlags-
kontraktets bestämmelse gjorde sig, enligt vårt förmenande,

förfallna till vite af Kr. 10000. —

Vi jaa nyss att den provisionella noteringen i våra böcker af den kalkylerade summan, med eller utan vår vetskap tillkommen, icke har någon betydelse vis-a-vis Svaranderne eller ger dem någon rätt till densamma, emedan detta är en notering, som angår oss och icke någon främmande.

~~anteckna~~ Vi ega nemligen lika väl rätt att provisionelt anteckna en summa i Svarandernes kredit, då sådan åtgärd af förhållanderna motiverad som att ur deras debet, på sätt och vis, afföra hela vår, hos dem egande, fordran genom att utfylla den sässen varande af noll och intet värde, då sådant varit af deras ekonomiskt svaga ställning betingadt, utan att vår ställning till Svaranderne såsom fordringsegare derigenom i minsta mån rubbats eller vår rätt att af Svaranderne utkräfva vår fordran till sitt fulla belopp derigenom förminskas.

Svaranderne hafva således genom alla sina andraganden i detta stycke ingenting bevisat för att å 1872 års kontrakt få någon gottgörelse utöfver hvad kontraktet bestämde och att de fått den kontraktsenliga liqviden framgår af företedda handlingar och är detta ej heller af Svaranderne bestridt.

Å vår sida hafva vi deremot bevisat:
1°. genom till Rätten inlemnade förlagskontraktet, intaget i protokollslibellen af den 14 Nov. 1882 under N:o 1, att vi till tillverkningen "alltid hafva företrädesrätt mot i orten "för dylik tillverkning allmännast gångbara pris;"
2°. att vi yrkat, att för 1873 komma i åtnjutande af denna

någon framnarde.

~~anteckna~~ Vi ega nemligen lika väl rätt att provisionelt anteckna en summa i Svarandernes kredit, då sådan åtgärd af förhållandena motiverad som att ur deras debet, på sätt och vis, afföra hela vår, hos dem egande, fordran genom att utfylla den såsom varande af noll och intet värde, då sådant varit af deras ekonomiska ställning betingadt, utan att vår ställning till Svarandene såsom fordringsegare derigenom i minsta mån rubbats eller vår rätt att af Svarandene utkräfva vår fordran till sitt fulla belopp derigenom förminskas.

Svaranderne hafva således genom alla sina andragender i detta stycke ingenting bevisat som att å 1872 års kontrakt så någon gottgörelse utöfver hvad kontraktet bestämde och att de såt den kontraktsenlige liquiden framgår af företedda handlingar och är detta ej heller af Svaranderne bestridt.

Å vår sida hafva vi deremot bevisat:

1:o genom till Rätten inlemnade förlagskontraktet, intaget i protokollslibellen af den 14 Nov. 1882 under N:o 1, att vi till tillverkningen "alltid hafva företrädesrätt mot i orten "för dylik tillverkning allmännast gångbara pris;"

2:o att vi yrkat, att för 1873 komma i åtnjutande af denna rätt, men att Svaranderne denna rätt oss förvägrat.

3:o att ingen som helst af vårt handelsbolag ingången öfverenskommelse med Svaranderne ingåtts eller af Svaranderne under denna rättegång kunnat presteras.

4:o att ingen tvist om hvad som för 1873 var gångse pris hindrade leveranskontraktets uppgörande, utan att

detta strandade på Svarandernes kategoriska vägran att, på något vilkor, ingå på något som helst leverans-kontrakt med oss.

Ytterligare hafva vi styrkt, att Svaranderne icke gjort sig förtjente af den långt gående efterlåtenhet, hvarmed vi vid förevarande tillfälle, och i allmänhet, bemött dem.

Sålunda har bevisats:

5o dels genom vårt allegat No 16I i protokollslibellen af den 14 Nov. 1882, Båtskärsnäs revisors berättelse öfver 1871-1872 års bokslut, hvaraf framgår att Svaranderne brustit just ~~just~~ i de sekundära fordringar, som ~~vi~~ ~~från~~ uppställdes såsom vilkor för tillökning å sågtillverkningen; ity sålunda att de pålagt sågverksrörelsen för dessamma främmande utgifter såsom hushållskontrader, skrifvarebiträden och öfver verksdriften förre en bokföring, som omöjliggjorde kontroll o.s.v.,

dels genom Sandströms telegram, vårt allegat Litt L uti protokollslibellen af den 10 Jan. 1883 samt Sandströms svar, vårt allegat No 1[8], på vår Hummels bref, allegat No 1[7], båda i protokollslibellen af 7 April 1883, hvaraf inhemtas att Svaranderne, i strid mot anda och bokstaf af gjorda öfverenskommelser undandrogo Båtskärsnäs största delen af fördelen af der bedrifna trävaruaffärer genom att år 1873 taga för enskild del en vinst af Kr. 13,000 att ej tala om allt hvad sedermera egde rum, hvartill vi längre fram ha att återkomma.

Hvad beträffar vinstbeloppets upptagande i sin helhet i Svaranderues debet hos oss, så har detta skett, emedan alla våra ombyten, de må nu hafva vårt Båtskärsnäs

allmänhet, benämt dem.

Sålunda har bevisats:

5:o dels genom vårt allegat N:o 16 I i protokollslibellen af den 14 Nov. 1882, Båtskärsnäs revisors berättelse öfver 1871–1872 års bokslut, hvaraf framgår att Svaranderne brustit just ~~just~~ i de sekundära fordringar, som ~~i~~ äfven uppställdes såsom vilkor för tillökning å sågtillverkningen; i thy, sedt att de spålagt sågverksrörelsen för dessamma främmande utgifter såsom hushållskontrader, skrifvarebiträden och öfver verksdriften förre en bokföring, som omöjliggjorde kontroll o. s. v.,

dels genom Sättströms telegram, vårt allegat Litt. L. uti protokollslibellen af den 10 Jan. 1883 samt Sättströms svar, vårt allegat N:o 1[8], på vår Hummels bref, allegat N:o 1[7], båda i protokollslibellen af 7 April 1883, hvaraf inhemtes att Svaranderne, i strid mot anda och bokstaf af gjorda öfverenskommelser undandrogo Båtskärsnäs största delen af fördelen af der bedrifna trävaruaffärer genom att år 1873 taga för enskild del en vinst af Kr. 13.000 att ej tala om allt hvad sedermera egde rum, hvartill vi längre fram ha att återkomma.

Hvad beträffar vinstbeloppets upptagande i sin helhet i Svaranderenes debet hos oss, så har detta skett, emedan alla våra omkostnader, de må nu hafva vårt Båtskärsnäs delegare eller Svaranderne enskildt, i denna räkning ingingo och Svaranderne äfven, åtminstone de första åren, lemnade oss generalt qvitto, både å deras enskilda skuld och å de för Båtskärsnäs till redovisning emottagna medel.

Från denna räkning hafva Svaranderne haft att i Båtskärsnäs räkning upptaga hvad Båtskärsnäs

delegare röra:

Som genom den utredning, som förekommit, är visadt att vinstbeloppet bör af Svaranderne öfverföras i Båtskärsnäs räkenskaper, så faller visserligen af sig sjelft, att Svaranderne ej drabbas af större del än hälften af beloppet, såsom varande på halfparten delegare i Båtskärsnäs.

I öfrigt bestridas de uppgifter och påståenden af Svaranderne, som rörande denna sak af Svaranderne andragits, ~~öfver~~ och som icke varit föremål för särskild behandling i denna och våra föregående inlagor, och ej af oss godkänts eller i öfrigt strida mot våra uppgifter. Vi öfvergå nu till

7:de punkten af vår stämning, Båtskärsnäs påförda Hushålls=kostnader:

~~Vi öfvergå~~ Af Svarandernes andragande till Härads Rätten i Protokollslibellen af den 9 April 1883 synes att Svaranderne börja misströsta om hållbarheten utaf deras kraf för, Båtskärsnäs delegare påförda, hushållskostnader, i så fall att de kastat om och, under N:o 28 i sagde libell, inkommit med räkningar, hvaruti de, för hvarje år från och med 1876, påförde hushållskostnader blifvit karakteriserade dels såsom "Kosthållning" för tvenne af Svaranden Svanbergs ~~anhöriga~~ brorsöner, hvilka Svaranderne användt till skrifbiträden, dels såsom s. k. "representation".

Men de nya kostymerna, ~~hvari Svaranderne iklädt sina skepelser~~, förändra icke, så vidt vi kunna inse, saken sjelf.

Mot ett arvode, som för verket i sin helhet utgjorde Kr. 2000:- om året (hvaraf hälften för vår del)

Båtskärsnäs.

I öfrigt bestridas de uppgifter och påståenden af Svaranderne, för rörande derasjek af Svarandarne andragits, ~~ofvan~~ och som icke varit föremål för särskild behandling i denna och våra föregående inlagor, och ej af oss godkänts eller i öfrigt strida mot våra uppgifter. Vi öfvergå nu till

7:e punkten af vår stämning, Båtskärsnäs påförda ~~~~ Hushålls=kostnader.

~~Vi öfvergå~~ Af Svarandernes andragande till Härads Rätten i protokollslibellen af den 9 April 1883 synes att Svaranderne börja misströsta om hållbarheten utaf deras kraf för, Båtskärsnäs delegare påförda, hushållskostnader, i så fall att de kastat om och, under N:o 28 i sagda libell, inkommit med räkningar, hvaruti de, för hvarje år från och med 1876, påförde hushållskostnader blifvit karaktäriserade dels såsom "Kosthållning" för tvenne af svaranden Svanbergs ~~anhöriga~~ brorsöner, hvilka Svaranderne användt till skrifbiträden, dels såsom s.k. "representation".

Men de nya kostymerna, ~~hvari Svaranderne iklädt sina skapelser~~, förändra icke, så vidt vi kunna inse, saken sjelf.

Mot ett arvode, som för verket i sin helhet utgjorde Kr. 2000:– om året (hvaraf hälften för vår del) hade Svaranderne genom förlagskontraktet, vårt allegat N:o 1 i libellen af den 14 Nov. 1882, förbundit sig till omsorgsfull skötsel af hela Båtskärsnäs affär, hvaraf faller af sig sjelft, då i kontraktet annat icke omnämnes, att Svaranderne ej de:

1:o att bestrida sina egna hushållskostnader;

2° att aflöna sina egna skrifvarbiträden samt dem korthålla.

3dio att sjelfva representera sin värdighet bäst dem gitte.

Förlagskontraktet bestämmer en vår förbindelse att förlägga Båtskärsnäs då enrådiga (och realisera dess tillverkning) sig, hvaremot Svaranderne ålåge ~~att fullgöra att arbete, sin sköta~~ skötseln af affären; således så väl de yttre arbetena som kontors-arbetena, hvilka de egde att sig emellan fördela bäst dem behagade.

Aflöning eller korthållning åt extra skrifvar-biträden kunde visserligen icke här vid lag ens komma i fråga.

Öfverenskommelsen ingicks af oss med tvenne unga män, hvilkas uppgift var att personligen utföra arbetet och icke att uppträda som patroner.

Båtskärsnäs affärer fingo sin stora om-sättning derigenom att Bergbom, Svanberg & Co bröto mot ingångna förpligtelser, missbrukade vårt förtroende och använde våra penningar till vidtomfattande enskilda affärer, som gjorde att summor på mång-faldiga hundratusentals kronor ur vår kassa sattes i omlopp.

Genom den af Svaranderne i enskildt intresse gifna tournyr åt den ursprungligen begränsade Båtskärsnäska affären inses lätt anledningen till, att Svaranderne funno lämpligt att engagera egna slägtin-gar eller andra till sina biträden.

Den affär Bergbom, Svanberg & Co således för sin enskildta del, emot tro och loppen, vid Båtskärs-

skötseln af affären; så väl de yttre arbetena som kontors-arbetena, hvilka de egde att sig emellan fördela bäst dem behagade.

Aflöning eller korthållning åt extra skrifvar-biträden kunde visserligen icke här vid lag ens komma i fråga.

Öfverenskommelsen ingicks af oss med tvenne unge män, hvilkas uppgift var att personligen utföra arbetet och icke att uppträda som patroner.

Båtskärsnäs affärer fingo sin stora omfattning derigenom att Bergbom, Svanberg & Co bröto mot ingångna förpligtelser, missbrukade vårt förtroende och använde våra penningar till vidtomfattande enskilda affärer, som gjorde att summor på mångfaldiga hundratusentals kronor ur vår kassa sattes i omlopp.

Genom den af Svaranderne i enskildt intresse gifna touring åt den ursprungligen begränsade Båtskärsnäska affären inses lätt anledningen till, att Svaranderne funno lämpligt att engagera egna slägtingar eller andra till sina biträden.

Den affär Bergbom, Svanberg & Co sålunda för sin enskilda del, emot tro och loftven, vid Båtskärsnäs bedref, har under rättegångens lopp visats hafva varit af den betydenhet, att den del af Båtskärsnäs affär, som kom oss till godo, endast <u>utgjorde en försvinnande andel</u> ~~deraf~~ af det hela.

Så t.ex. redovisas åt oss, såsom delegare i halfparten, år 1872, en vinst af Kr. 3.086:50 ö, då

Svaranderne togo för sig 1°. Kr. 13.000:- 2°. hälften
(Se allegat detta I:e libellen af 10 Jan 1883)
utaf Kr. 6.172:99, allegat N° 16_I eller Kr. 3.086:49, (i den mon som den ej var fingerad) således
tillsammans Kr. 19.086:49.

Genom att påföra Båtrkiernas delegare alla möjliga sorts omkostnader lyckades Svaranderne uppdrifva tillverkningskostnaderna, så att dessa, enligt, i vår första inlaga till Härads Rätten, förekommande utredning, under rubrik omkostnader, uppgått ända till Kr. 31:- & Standard eller emellan 25 à 50% mera än hvad annorstädes sedvanligt.

Svaranderne hafva således icke mägtat anföra något stöd för behörigheten af deras påföring af sina egna hushållsomkostnader, men deremot hafva vi bevisat.
1°. genom vårt ofvan citerade allegat N°1, förlagskontrakt att Svaranderne hade att tillgodonjuta ett visst årligt arvode, utan hvarken tillägg af hushållsomkostnader eller skrifvarebiträden, för en omsorgsfull skötsel af det hela såvensom för skötseln och afverkningen af vår Bergman Hummelbo andel i sågtillverkningen och bjelkarne.
2°. Genom vårt, äfvenledes förr åberopade, allegat N° 16_I revisionsberättelsen, att anmärkning gjorts mot påföring af hushållskostnader och skrifvarebiträden m. m.
3°. genom vårt, i libellen af den 14 Nov. 1882, förekommande allegat N° 17, att första året efter sedan förestående anmärkningar blifvit gjorda, eller år 1873, Svaranderne icke för året påfört några hushållskostnader, men väl derefter, för följande åren, återupptagit denna påföring, sedan de ansett saken hafva fallit ors ar

inlaga till Berättelse, förekommande utredning, deras rubrik omkostnader, uppgått ända till Kr. 31:-, och stundom emellan 25 à 50 % mera än hvad annorstädes sedvanligt.

Svaranderne hafva således icke mägtat anföra något stöd för behörigheten af deras påföring af sina egna hushållsomkostnader, men deremot hafva vi bevisat:
1º genom vårt ofvan citerade allegat N:o 1, förlagskontraktet att Svaranderne hade att tillgodonjuta ett visst årligt arvode, utan hvarken tillägg af hushållsomkostnader eller skrifvarebiträden, för en omsorgsfull skötsel af det hela, äfvensom för skötseln och afläsningen af vår Bergman-Hummelsbo andel i sågtimverkningen och bjelkarne.
2º Genom vårt, äfvenledes förr åberopade, allegat N:o 16 I revisionsberättelsen, att anmärkning gjorts mot påföring af hushållskontrader och skrifvarebiträden m.m.
3tio genom vårt, i libellen af den 14 Nov. 1882, förekommande allegat N:o 17, att första året efter sedan förestående anmärkningar blifvit gjorda, eller år 1873, Svaranderne icke för året påfört några hushållskontrader, men väl derefter, för följande åren, återupptagit denna påföring, sedan de ansett saken hafva fallit ors ur minnet.

Återstår nu oss, så vidt vi kunna förstå, i detta stycke ej annan bevisning än att styrka det vårt extrakt N:o 17 är riktigt, detta i thy fall att Svaranderne, i sin senaste inlaga, till Rätten, jädaat bestridt.

Vi äro lyckliga att kunna årtadkomma

denna bevisning utan att behöfva öka dennä volym med något nytt, separat verifikat.

Svaranderne hafva nemligen sjelfva dragit försorg om att, hvad vi käranderna för ändamålet behöfva, genom deras i libellen af den 9 April 1883 intagna bilaga No: 28, hvilken heter "Tablå öfver fördelning af Båtskärsnäs" "kurhusskostnader för åren 1876–1881."

Af denna tablå inhemtas nemligen att kurhusskostnaderne för 1876 utgjorde Kr. 1.325:85

för år	1877 "	" 1.488:75
" "	1878 "	" 1.281:84
" "	1879 "	" 847:83
" "	1880 "	" 949:78

hvilka summor, så vidt våra ögon ej bedraga oss, utgöra precist desamma, som i vårt extrakt No: 17 förekomma.

Härigenom torde således den ~~tvistande~~ åfven~~(~~ beviningen i detta stycket vara åstadkommen. Om de öfriga siffrorna, rörande de andra omkostnadstitler, äro korrekta eller icke, har sådant icke något afgörande inflytande på den nu ifrågavarande stämningspunkten, hvarföre det synes onödigt belasta handlingarna med bevisning derom, dessmer som Häradsrätten utan tvifvel torde, efter den redan åstadkomna bevisningen, sätta större tillit till vårt påstående, att de af oss angifna omkostnaderna äro efter vårt förstånd rättiligen utdragna, utan afsigt att missleda, än till Svarandernes insinuationer i motsatt syfte.

För öfrigt medgifva vi gerna, att hvad som af oss, rörande de mångfaldiga, under alla möjliga Rubri-

hushållskostnader för åren 1876–1881.

Af denna tablå inhemtas nemligen att hushållskostnaderna för 1876 utgjorde Kr. 1.325:85

för år	1877	"	1.488:75
" "	1878	"	1.281:84
" "	1879	"	847:83
" "	1880	"	949:78

hvilka summor, så vidt våra ögon ej bedraga oss, utgöra precist desamma, som i vårt extrakt N:o 17 förekomma.

Häraf torde således ~~den bristande~~ äfven bevisningen i detta stycket vara åstadkommen. Om de öfriga siffrorna, rörande de andra omkostnadstitler, äro korrekta eller icke, har sådant icke något afgörande inflytande på den nu ifrågavarande stämningspunkten, hvarföre det synes onödigt belasta handlingarne med bevisning derom, dess mer som Härads Rätten utan tvifvel torde, efter den redan åstadkomna bevisningen, sätta större tillit till vårt påstående, att de af oss angifna omkostnaderna äro efter vårt förstånd rättiligen utdragna, utan afsigt att misleda, än till Svarandernes insinuationer i motsatt syfte.

För öfrigt medgifva vi gerna, att hvad som af oss, rörande de mångfaldiga, under alla möjliga titlar, på skilda ställen, förekommande öfriga kostnader, upptagits under den eller den kolumnen, vid tillämpandet af en annan princip för fördelningen, kunde delvis hänföras till en annan kolumn än der vi upptagit dem.

Men slutsummorna äro riktiga, och var hela vår tablå upprättad endast för att visa, hvilka

oerhörda omkostnader Svarandena förstått att lägga på en enda ning sågaffär samt att angifva karaktären af dessa omkostnader.

4de punkten af vår stämning, angående utbetalande af Herr C. F. Åkerström förhållet af Båtskärens delegare oss påfört belopp af Kr. 500:–

I libellen af den 10 Januari 1883 och följande dagar förekommer, att Svarandena uppgifva sig hafva till J. Sällström utbetalt det belopp af Kr. 1000:–, som de voro skyldige att till Herr A. Törnqvist och Herr C. F. Åkerström betala, hälften åt hvardera.

Innan de sålunda gjorde utbetalningen, icke till dem, till hvilka de förmena sig hafva utställt en gemensam förbindelse å beloppet, utan till en annan person, J. Sällström, måste sådant visserligen hafva orsakats deraf att Sällström presenterat sig som innehafvare af denna Svarandenas förbindelse å Kr. 1000:–, som de nu fordra skall andra gången återställas af Herr Åkerström.

Svaranden, Sällström, har å sin sida icke heller kunnat neka att han ju utaf den ena af förbindelsens egare Herr A. Törnqvist mottagit denna förbindelse, ehuru han icke heller velat bestämdt det erkänna.

Att han i verkligheten måste hafva fått denna förbindelse om hand är temligen påtagligt, innan han, enligt hvad utrönt är, till förbindelsens innehafvare A. Törnqvist utbetalt halfparten af förbindelsens belopp eller Kr. 500:–

I [illegible] af den 10 januari [illegible] [illegible]
dagar förekommer, att Svaranderne uppgifva sig hafva till
J. Sällström utbetalt det belopp af Kr. 1000.–, som de voro
skyldige att till Herr A. Törnqvist och Herr C. F. Åkerström betala,
hälften åt hvardera.

Innan de sålunda gjorde utbetalningen, icke
till dem, till hvilka de förmena sig hafva utställt en
gemensam förbindelse å beloppet, utan till en annan person,
J. Sällström, måste sådant viserligen hafva orsakats
deraf att Sällström presenterat sig som innehafvare
af denna Svarandernes förbindelse å Kr. 1000.–, som de
nu fordra skall andra gången återställas af Herr Åker-
ström.

Svaranden, Sällström, har å sin sida icke
heller kunnat neka att han ju utaf den ena af för-
bindelsens egare Herr A. Törnqvist mottagit denna för-
bindelse, ehuru han icke heller velat bestämdt det
erkänna.

Att han i verkligheten måste hafva
fått denna förbindelse om hand är temligen påtagligt,
innan han, enligt hvad utrönt är, till förbindelsens
innehafvare A. Törnqvist utbetalt halfparten af för-
bindelsens belopp eller Kr. 500.–

Det af Svaranderne förebragta svepskälet
att en af delegarne i vår firma skulle, genom sitt
uppträdande, hafva hindrat liqvidens reglerande,
har ingen betydelse inför vårt bestående (nu upprepade) yrkande att
beloppet bör till Herr C. F. Åkerström, jemte ränta af d:o
och 1/3:del räntetillägg, hvaraf vi sjelfva genom Svarandernes

Svaranderne togo för sig 1º. Kr. 13.000:– 2º. hälften
(Se allegat litt L. i libellen af 10 Jan 1883)
deraf Kr. 6.172:99, allegat N:o 16 I eller Kr. 3.086:49, (i den mon som den ej var fångad) tillsammans Kr. 17.086:49.

Genom att påföra Bruksbolagets delegare alla möjliga sorts omkostnader lyckades Svaranderne uppdrifva tillverkningskostnaderna, så att dessa, enligt, i vår första inlaga till Härads Rätten, förekommande utredning, under rubrik omkostnader, uppgått ända till Kr. 31:– pr Standard eller emellan 25 à 50% mera än hvad annorstädes sedvanligt.

Svaranderne hafva således icke mägtat anföra något stöd för behörigheten af deras påföring af sina egna hushållsomkostnader, men deremot hafva vi bevisat.
1º. genom vårt ofvan citerade allegat N:o 1, förlagskontraktet att Svaranderne hade att tillgodonjuta ett visst årligt arvode, utan hvarken tillägg af hushållsomkostnader eller skrifvarebiträden, för en omsorgsfull skötsel af det hela äfvensom för skötseln och aflastningen af vår Bergman Hummelsbo andel i sågtillverkningen och bjelkarne.
2º. Genom vårt, äfvenledes förr åberopade, allegat N:o 16 I revisionsberättelsen, att anmärkning gjorts mot påföring af hushållskostnader och skrifvarbiträden m. m.
3:tio genom vårt, i libellen af den 14 Nov. 1882, förekommande allegat N:o 17, att första året efter sedan förestående anmärkningar blifvit gjorda, eller år 1873, Svaranderne icke för året påfört några hushållskostnader, men väl derefter, för följande åren, återupptagit denna påföring, sedan de ansett saken hafva fallit ons ur

inlaga till Rättens bord, förekommande räkning, under
rubrik omkostnader, uppgått ända till Kr. 31:– i Standard eller emellan 25 à 50% mera än hvad annarstädes sedvanligt.

Svaranderne hafva således icke mägtat anföra något stöd för behörigheten af deras påföring af sina egna hushållsomkostnader, men deremot hafva vi bevisat.

1º genom vårt ofvan citerade allegat N:o 1, förlagskontrakter att Svaranderne hade att tillgodonjuta ett visst årligt arvode, utan hvarken tillägg af hushållsomkostnader eller skrifvarebiträden, för en omsorgsfull skötsel af det hela åfvensom för skötseln och aflastningen af vår Bergman Hammarsdals andel i sågtimmerverkningen och bjelkarne.

2º Genom vårt, åfvenledes förr åberopade, allegat N:o 16 I revisionsberättelsen, att anmärkning gjorts mot påföring af hushållskostnader och skrifvarebiträden m.m.

3º genom vårt, i libellen af den 14 Nov. 1882, förekommande allegat N:o 17, att första året efter sedan förestående anmärkningar blifvit gjorda, eller år 1873, Svaranderne icke för året påfört några hushållskostnader, men väl derefter, för följande åren, återupptagit denna påföring, sedan de ansett saken hafva fallit ur minnet.

Återstår nu oss, så vidt vi kunna förstå, i detta stycke ej annan bevisning än att styrka det vårt extrakt N:o 17 är riktigt, detta ithy fall att Svaranderne, i sin senaste inlaga till Rätten, sådant bestridt.

Vi äro lyckliga att kunna åstadkomma

Genom vittnesförhören, angående "Gefinas" lastning, med vittnena O. F. Taube och F. A. Taube, återgifna i libellen af den 9 April 1883 och genom dit till intygen, bilagorna Litt Ö och O, (p. 118–121) gjorda tillägg, är än vidare styrkt:

7:o att, år 1881, då "Gefion" skulle lastas och Bergbom, Svanberg ännu icke återställt de 1879 på våren lånte större bjelkarne, hvilka dimensioner "Gefina", enligt order skulle lasta, "Grosshandlaren Hummel tillsagt Säh. "strom att återställa de bjelkar, som lånats till Båtskärsnäs "dertill Sällström genmälde att det för tillfället voro o= "möjligt återställa det lånta."

8:o att, som för öfrigt "ej funnits tillräckligt med den sorts "bjelkar, "Gefina" egentligen bort erhålla, Hummel och Brate= "berg tillsagt vittnet, att fylla den bristande lasten med "sekunda bjelkar", således en sämre qualité än vederbörde.

9:o sant att "om Bergbom, Svanberg & C:o skulle återställt sådana" "dimensioner, som af dem lånats, sekunda bjelkar icke" "behöft anlitas för att fylla "Gefinas" last och sålunda" "lasten icke blifvit stridande emot order."

Genom vårt allegat Litt Ö^II i libellen af den 10 (p. 313) Januari 1883, transsumt ur Berner & Nielsens Konto-Kurant af den 31 December 1881 är slutligen visadt:

10:o att, till Herrar Frayes & C:o, Cardiff, såsom köpare af "Gefinas" last, betalts, såsom rabatt för orderstridig expedition af vers last, £ 127.8.6, hvilket, efter beräknad Kurs af 18 Kr., gör Kr. 2293.63. (i stämningen efter lägre beräkning uppfaget till Kr. 2160.)

Genom att det afsaantlaende är således full= ständigt vordet styrkt, att swaranderne Bergbom

laste större bjelkarne, hvilka dimensioner "Gefina", enligt
order skulle lasta", Grosshandlaren Hummel tillsagt Säll-
"ström att återställa de bjelkar, som lånats till Båtskärsnäs
"dertill Sällström genmälde att det för tillfället voro o=
"möjligt återställa det lånta."

8o att, som för öfrigt "ej funnits tillräckligt med den sorts
"bjelkar, "Gefina" egentligen bort erhålla, Hummel och Brate=
"berg tillsagt vittnet, att fylla den bristande lasten med
"sekunda bjelkar"; således en sämre qualité än vederborde.

9o sant att "om Bergbom, Svanberg & Co skulle återställt sådana
"dimensioner, som af dem lånats, sekunda bjelkar icke
"behöft anlitas för att fylla "Gefinas" last och således
"lasten icke blifvit stridande emot order."

Genom vårt alleg. ut Ö II i libellen af den 10 (p. 313)
Januari 1883, transsumt ur Berner & Nielsens Kurs-Kurant
af den 31 December 1881 är sålunda visadt:

10o att, till Herrar Frayes & Co, Cardiff, såsom köpare
af "Gefinas" last, betalts, såsom rabatt för öfverstridig
expedition af dess last, £ 127.8/6, hvilket, efter beräknad Kurs
af 18 Kr., gör Kr. 2293:63. (i stämningen efter lägre
beräkning uppslaget till Kr. 2160.)

Genom allt det afseanstående är således full-
ständigt vordet styrkt, att Swaranderne Bergbom
Svanberg & Co, genom sin försummelse att, oaktadt
kräfde för att återställa, för tvenne år sedan
lånade prima Storbjelkar, innehållande nimet 25 kubfat
öfver hufvud, tillskyndat det bolag af hvilket
de lånt bjelkarne och hvilket på leverans fått

en last prima Storbjelkar, att skeppas å "Gefina", en effektiv förlust af £ 127. 8/6 Sterling eller i Svenskt mynt beräknad till kr 2160:

Men att sådan bevisning är icke ifrån Svarandernes tillfyllestgörande tyg härvidlag, likson vid flera andra tillfällen bjuda Svaranderna till att bereda sig kryphål för att undkomma sina förbindelser genom påståendet att de, hvad lån af bjelkar och skeppningen å "Gefina" rörer, hade att beställa med aktiebolaget af vårt namn och icke med oss sjelfve.

Denna fråga är ju för hvar och en, som redligt vill fullgöra sina förbindelser, då det ena bolaget gorkänner sig hafva fått de lånte bjelkar, som till det ena eller andra bolaget återstålts, af ingen betydelse, men för Svaranderna utgör det helt och hållet deras vara eller icke vara att befva på slika invändningar.

Således är det Svarandernes ifver att bevisa att aktiebolaget är det bolag, som fått och skeppat Gefinas last, som vi för tillfället hafva att tacka för att, utan vidare bråk, vårt allegat Ö[II], angående den till lastens å "Gefina" köpare utbetalade rabatten för ordentlig skeppning, enligt Svarandernes tydliga erkännande, i libellen af den 10 Januari 1883, blifvit till riktigheten af Svaranderna gorkändt (p. 325) och hvilket erkännande ytterligare genom Svarandernes i libellen af den 17 Januari 1884 förekommande skrift, hvari de söka begagna det samma just till bevis emot oss, konfirmerats.

Men Svarandernes förtjusning öfver att hafva

för att undkomma sina förbindelser genom påståendet att de, hvad lån af bjelkar och skeppningen i "Gefina" rörer, hava avbetalta med aktiebolaget af vårt namn och icke med oss sjelfva.

Denna fråga är ju för hvar och en, som redligt vill fullgöra sina förbindelser, då det enda bolaget gorkänner sig hafva fått de lånte bjelkar, som till det ena eller andra bolaget återställts, af ingen betydelse, men för Svaranderna utgör det helt och hållet deras vara eller icke vara att befva på slika invändningar.

Således är det Svarandernes ifver att bevisa att aktiebolaget är det bolag, som fått och skeppat Gefinas last, som vi för tillfället hafva att tacka för att, utan vidare bråk, vårt allegat Ö[II], angående den till lastens i "Gefina" köpare utbetalade rabatten för orderstridig skeppning, enligt Svarandernes tydligen erkännande, i libellen af den 10 Januari 1883, blifvit till riktigheten af Svaranderna gorkändt (p. 325) och hvilket erkännande ytterligare genom Svarandernes i libellen af den 17 Januari 1884 förekommande skrift, hvari de söka begagna detsamma (just) till bevis mot oss, konfirmerats.

Men Svarandernes förtjusning öfver att hafva fått något skenbart stöd, för att krångla ifrån sig ersättandet af förlusten per "Gefina", i förestående allegat, hoppas vi snart skall efterträdas af en lugnare sinnesförfattning.

I sådant syfte skola vi i det följande söka för Svaranderna klargöra vår ställning till Aktiebolaget.

Egarne af vår firma utgöras, såsom bekant, af D. Hummel och J. A. Bergman, hvilka båda äfvenledes äro medlemmar af den af dem och ännu en tredje bestående Styrelsen för aktiebolaget Bergman Hummel & Co.

Hvad således vi eller D. Hummel och J. A. Bergman, utgörande pluralitet inom Styrelsen, förordna, är en aktiebolagets Styrelses befallning, som en af oss kan utfärda.

Under sådana förhållanden kunna vi ej förstå, hvilken annan auktoritet, än vi sjelfva, kan afgöra, om en af oss utfärdad befallning rörer Aktiebolaget eller firman.

Efter vårt förstånd lärer ingen dödlig kunna se in i vår hjerna, hvad vi tänkt och menat dit.

Vi betvifla äfven att Häradsrätten, i detta stycke, skall åtaga sig att gå Svarandernes önskningar till mötes utan rätta sig härutinnan efter de enda personers utsago, som äro kompetenta att i frågan yttra sig.

Härtill kommer att vi ega cirka 2/3 delar af aktierna i aktiebolaget af vårt namn samt att vi dessutom, vid tiden, som nu är ifråga, voro innehafvare af en betydande del af de återstående aktierna, såsom pant för ogulden köpeskilling å dessa aktier.

Tillfölje af denna vår ställning till aktiebolaget träffade vi äfven det aftal med aktieegarne, då det nya aktiebolaget bildades och vi till detsamma våra egendomar öfverläto – såsom af härmed följande allegat № 2 inhemtas – att samtlige de hos oss engagerade personer, såväl högre som lägre underordnade, hvaribland

aktiebolagets Styrelses befallning, som en af dem kan utfärda.
Under sådana förhållanden kunna vi ej förstå, hvilken annan auktoritet, än vi sjelfva, kan afgöra, om en af oss utfärdad befallning rörer Aktiebolaget eller firman.
Efter vårt förstånd lärer ingen dödlig kunna se in i vår hjerna, hvarå vi tänkt och menat det.
Vi betvifla äfven att Härads Rätten, i detta stycke, skall åtaga sig att gå Svarandernes önskningar till mötes utan rätta sig härutinnan efter de enda personers utsago, som äro kompetenta att ifrågan yttra sig.
Härtill kommer att vi ega cirka 2/3^dels^ af aktierna i aktiebolaget af vårt namn samt att vi dessutom, vid tiden, som nu är ifråga, voro innehafvare af en betydande del af de återstående aktierna, såsom part för oguldeu köpeskilling å dessa aktier.
Tillfölje af denna vår ställning till aktiebolaget träffade vi äfven det aftal med aktieegarne, då det nya aktiebolaget bildades och vi till detsamma våra egendomar öfverläto – såsom af härmed följande allegat № 2^2 inhemtas – att samtliga de hos oss engagerade personer, såväl högre som lägre underordnade, hvaribland befunno sig klamparne O. F. Taube och F. A. Taube, hvars aflöningar komma att i aktiebolagets böcker upptagas, fortfarande likväl egde skyldighet att betjena oss, äfven i våra enskilda affärer, detta såsom gengäld derföre att vi, eller egarne af vår firma, åtogo sig att såsom Styrelsemedlemmar i aktiebolaget, jemte vår egen

affär, sköta aktiebolagets.

Ytterligare börja vi att få första uppmärksamheter på det ~~simpla~~ rättsförhållandet att, om A lånar bjelkar åt B, ~~hoh~~ har visserligen icke, enligt svensk eller annan lag, denna afsagt sig ~~egendom~~ vidare dispositionsrätt till ~~dessa~~ de bjelkar som skola levereras i stället för de lånte, utan eger ovilkorligen att sin rätt till en tredje, C, öfverlåta, derest honom så för godt synes.

Vid sådant förhållande har B icke rätt att neka till, of nya parten C, gjordt kraf för återfående af bjelklånet, då denne inträdt i B:s rätt.

I detta enkla rättsförhållande kan icke något speciellt undantag ega rum, om A skulle vara aktiebolaget af vårt namn, B Bergbom, Svanberg & C och C vår firma.

Äfven under förutsättning att Svarandernas invändning skulle vara riktig, att de lånt bjelkarna af aktiebolaget, skulle de, det oaktadt, ega ovilkorlig skyldighet att reglera sitt låneconbuto med oss, då vi såsom styrelsemedlemmar i Aktiebolaget, hvars som helst, äro aktiebolagets fullmäktige och fordra att lånet skall till oss återgäldas.

Efter den föregående utredningen hoppas vi, om Svaranderna voro andra menniskor lika, hafva någorlunda stoppat till munnen på dem och hindrat återkommande idislande om, huruvida den eller den saken rörer aktiebolaget och den saken firman i strid mot våra, Hammels och Bergman, förklaringar, hvilka i det stycket voro de afgörande.

gjort synes.

Vid sådant förhållande har B icke rätt att neka till, af nya parten C, gjordt kraf för återfående af bjelklånet, då denne inträdt i B:s rätt.

I detta enkla rättsförhållande kan icke något speciellt undantag ega rum, om A skulle vara aktiebolaget af vårt namn, B Bergbom, Svanberg & C och C vår firma.

Äfven under förutsättning att Svarandernes invändning skulle vara riktig, att de lånt bjelkarne af aktiebolaget, skulle de, det oaktadt, ega ovilkorlig skyldighet att reglera sitt låneombyte med oss, då vi såsom styrelsemedlemmar i Aktiebolaget, hvar som helst, äro aktiebolagets fullmäktige och fordra att lånet skall till oss återgäldas.

Efter den förestående utredningen hoppas vi, om Svarandena vore andra menniskor lika, hafva någorlunda stoppat till munnen på dem och hindrat återkommande idisslande om, huruvida den eller den saken rörer aktiebolaget och den saken firman i strid mot våra, Hummels och Bergmans, förklaringar, hvilka i det stycket voro de afgörande.

Emellertid äro vi, hvad nu Svarandernes invändning mot att vår firma icke hade något att beställa med "Gefions" last rörde, lyckliga att kunna prestera ett par handlingar efter hvars studerande Svaranderne, utan tvifvel, skola kasta ängsliga blickar på hvarandra efter vidare kryphål.

Härjemte bifogas nemligen ~~[illegible]~~ allegat
N:o 2³ & N:o 2⁴:

Det första af dessa allegat, N:o 2³, utgör extrakt ur det kontrakt, som H:r Berner & Nielsen, London, i egenskap af såväl våra, som Aktiebolagets agenter, tillsändt oss såsom i vårt namn (och icke i Aktiebolagets) uppgjordt kontrakt med Herrar Trayes & C:o, Cardiff, om en last 25 kubikfots prima bjelkar att år 1881 skeppas på Cardiff och för hvars afhemtande skeppet Gefion befraktats.

Det senare af dessa allegat N:o 2⁴ utgör transumt af konnossementet åter, på grund af sagde kontrakt, expedierade bjelklast per ofvannämnde "Gefion", genom hvilket konnossement "Gefions" befälhafvare, Ekbom, erkänt sig hafva från Bergner Hummel & C:o, således oss och icke Aktiebolaget, emottagit denna bjelklast att till våra order till Cardiff öfverföra, äfvensom erkänt sig af oss, och icke Aktiebolaget, såsom förskott å sin frakt, uppburit £ 94: 7/11 –.

Om således alla de förhållanden, som vi först under denna punkt angifvit, icke egde rum, utan aktiebolaget af vårt namn och vi icke hade det ringaste med hvarandra att göra eller ens kände hvarandra, så är, genom förestående handlingar, fördbragt fullständig, juridisk bevisning om att säljare af Gefions last voro vi och ingen annan samt att egare och afskeppare af densamma voro vi och ingen annan; äfvensom att allt hvad, som rörde denna affär, rörde oss.

uppgjort kontrakt med [illegible], Cardiff, å en last 25 Kubikfots prima bjelkar att år 1881 skeppas på Cardiff och för hvars afhemtande skeppet Gefion befraktats.

Det senare af dessa allegat N:o 24 utgör transsumt af konossementet öfver, på grund af sagda kontrakt, expedierade bjelklast per ofvannämnde "Gefion", genom hvilket konossementet "Gefions" befälhafvare, Ekbom, erkänt sig hafva från Bergman Hummel & C:o, således oss och icke Aktiebolaget, emottagit denna bjelklast att till våra order till Cardiff öfverföra, äfvensom erkänt sig af oss, och icke Aktiebolaget, såsom förskott å sin frakt, uppburit £ 94: 7/11 d.

Om således alla de förhållanden, som vi först under denna punkt angifvit, icke eg de rum, utan aktiebolaget af vårt namn och vi icke hade det ringaste med hvarandra att göra eller ens kände hvarandra, så är, genom förestående handlingar, fördt bragt fullständig, juridisk bevisning om att säljarne af Gefions last voro vi och ingen annan samt att egare och afskeppare af densamma voro vi och ingen annan; äfvensom att allt hvad, som rörde denna affär, rörde oss.

Som Svaranderne, vid ett föregående tillfälle, icke velat erkänna såsom egande vitsord vårt i tabellen af den 10 Januari 1883 förekommande allegat, Litt M, emedan det voro af H:r C. F. Akerström underskrifven, så bifoga vi härjemte ett intyg, under N:o 25, utfärdadt af andra personer af enahanda innehåll och yrke,

deresst det ej af Svaranderne utan vidare godkännes, [?]
få vittnena på ed afhörda. utan

Häraf inhemtas, att, om än trävaror blifvit från
Aktiebolagets lager utlånade till Svaranderne och vid ar-
randet provisoriskt antecknats i en för dessa idkeliga lån uppsatt kass-
räkning, att dessa lån, likson de egt rum på våra
order, egt rum för vår räkning och risk, och lånet
sålunda af Svaranderne i verkligheten af oss erhållits,
hvadan vi voro dem, till hvilka Svaranderne hade
låtit trävarorna återbära, om än Aktiebolaget, såsom mellanhand
mande part, deraå lemnat uppgifter eller fakturor till Svarandernes [illegible]

På samma sätt har den omständigheten, att af
Berner & Nielsen upptagit sin utlägg till Hr Trayes &
af £ 127:8/6 i Aktiebolagets räkning med dem, sin ~~stor~~
klirring i deras kännedom om det intima förhållandet hvari
i hvilket Aktiebolaget och firman stodo till hvarandra af-
lemnande åt Aktiebolaget sitt att öfverföra de ob-
posterna ur deras räkning, en hvar till sin behörande
konto.

Så t. ex. förekommer i Berner & Nielsens Konto-
kurant med Aktiebolaget alla de poster, som röra [illegible]
vår skeppning från Luleå, hvarifrån de i sina respektive
räkningar ~~inga~~ öfverföras vid härvarande kontor. se b ~~den~~

Detta vår godkända alltjett bevisar således
ingenting, af hvad Svaranderne dermed ville bevisa, som
har, då det af Svaranderne blifvit erkändt, fullständigt
dirigt uppfylst den af oss dermed afsedda uppgift.

I Härads Rättens protokoll af den 7 April sam-
1883 öfver vittnesmålen ej mindre med O. T. Taube, än äfvenledes
F. A. Taube, förekommer anteckning först rörande utan

order, eget ram för vår räkning och risk, och land
fålunda af Svaranderne i verkligheten af oss erhållit igen
hvaden vi voro dem, till hvilka Svaranderne hade
låntt trävarorna återbära, om än Aktiebolaget, fåsom mellan der
mende part, derå lemnat uppgifter eller fakturor till Svaranderne leran
På famma fätt har den omständigheten, att af
Berner & Nielsen upptagit sitt utlägg till Hr Frayes ©
af £ 127:8/6 i Aktiebolagets räkning med dem, sin ~~för~~
klaring i deras kännedom om det intima förhållandet hvar
i hvilket Aktiebolaget och firman stodo till hvarandra af-
lemnande de aktiebolaget fritt att öfverföra de olika
posterna ur deras räkning, en hvar till sitt behörande
konto. Utlåg-
Så t. ex. förekommer i Berner & Nielsens Konto-
karant med Aktiebolaget alla de porter, som röra ~~~~ Nepsets
vår skeppning från Luleå, hvarifrån de i sina respektiva
räkningar ~~inga~~ öfverföras vid härvarande kontor. se bilaga ~~der~~
Detta vårt godkända utlägget bevisar således"
ingenting, af hvad Svaranderne dermed ville bevisa, som
har, då det af Svaranderne blifvit erkändt, fullevidt
digt uppfylldt den af oss dermed afsedda uppgift som
I Härads Rättens protokoll af den 7 Aprilsman
1883 öfver vittnesmålen ej mindre med O. F. Taube, än äfvenledes
F. A. Taube, förekommer anteckning först rörande utan
O. F. Taube "att vittnet på eden toge sitt å bilagan att
"tecknade intyg med tillägg" etc, samt rörande mål
F. A. Taube, "hvilken på aflagda eden toge riktighetsbygg
"af sitt å bilagan litt O tecknade intyg"; hvilka anteck-
ningar i så fall äro ofullständiga, att der bod finns
litt O och Ö, hvaraf visserligen intetdera litt Ö är

vigtigast.

Vi få derför vördsamligen anhålla att Svaranderne tillfrågas, om de godkänna sådan rättelse i Protokollet eller om vi måste ånyo afhöra desamma vittnena i detta hänseende.

Att hafva fullständigt klart i detta stycke är för oss så mycket vigtigare, som Svaranderne, genom jäfsanmärkning, icke tillåtit vårt tredje vittne, Inspektoren Brattberg att, ehura i öfrigt känd som en trovärdig man, aflägga sitt vittnesmål öfver just detta alleyat Ö.

Vid belysningen af de nu andragna fakta bör väl, i all sin nakenhet, framstå det simpla sätt, hvarmed Svaranderne bedrifva sin talan.

Särskildt anmärkningsvärdt är Svarandernes yrkande, förekommande i libellen af den 9 April 1883 att åt O. F. Taubes vittnesmål ej skulle tillmätas någon betydelse, derföre att han ej kunde bedöma, om bjelklånen skett för firmans eller aktiebolagets räkning utan enkelt uppfattade sin ställning, såsom den var, att han hade att lyda order af Hummel och Bergman, hvilka under alla skiften ju varit och fortfors att vara hans förmän.

Afvenledes är fortsättningen af de frågjande frågorna synnerligen lumpen, då Svaranderne fråga vittnet, huruvida vittnet kunde taga på sin ed att "en Bergbom, Granberg C:o återställt de prima bjelkarne, som de voro skyldiga, dessa verkligen skulle hafva användts till Gefions last, å hvilken fråga dock vittnet gaf det enda naturliga svar, som på en sådan fråga kunde gifvas, nemligen att "sådant kunde det naturligen icke

oss få mycket vigtigare, som Svaranderne, genom jäfsanmärkning, icke tillåtit vårt tredje vittne, Inspektoren Bratberg att, ehuru i öfrigt känd som en trovärdig man, aflägga sitt vittnesmål öfver just detta allegat Ö.

Vid belysningen af de nu andragna fakta bör väl, i all sin nakenhet, framstå det simpla sätt, hvarmed Svaranderne bedrifva sin talan.

Särskildt anmärkningsvärdt är Svarandernes yrkande, förekommande i libellen af den 9 April 1883 att åt O. F. Taubes vittnesmål ej skulle tillmätas någon betydelse, derföre att han ej kunde bedöma, om bjelklånen skett för firmans eller aktiebolagets räkning utan enkelt uppfattade sin ställning, såsom den var, att han hade att lyda order af Hummel och Bergman, hvilka under alla skiften ju varit och fortfora att vara hans förmän.

Afvenledes är fortsättningen af de frågande frågorna synnerligen lumpen, då Svaranderne fråga vittnet, huruvida vittnet kunde taga på sin ed att "om Bergbom, Granberg & C:o återstält de prima bjelkarne, som de voro skyldige, dessa verkligen skulle hafva användts till Sefinas last, å hvilken fråga dock vittnet gaf det enda naturliga svar, som på en sådan fråga kunde gifvas, nemligen att "sådant kunde det naturligen icke "taga på eden", etc "ehuruväl vittnet hölle sådant antagligt."

För öfrigt utgör nästan allt hvad, som Svaranderne, i den senast till Härads Rätten ingifna, i dess protokoll af den 17 Januari 1884 intagna inlagan anföra, endast olidigheter emot oss af aldra gröfsta

slag, hvaribland det följande knappast är det värsta; att "vårt ordande i denna sak tydligen" "framstår som idéliga oredningar, framställda mot" "klara skäl och mot bättre vetande".

6te punkten af vår stämning, angående godtgörelse åt Båtskärsnäs delegare för kvarsatt ved af bakar till ägaren Nils Sture efter beräkning af en vedåtgång af 1000 famnar per år eller åtminstone 750 famnar årligen och efter ett pris af Kr. 3 per famn.

Svarandernes genmäle å våra påståender i denna punkt förekommer (hufvudsakligen i libellen af den 9 April 1883 och går ut på att söka visa att ved af bakar i Båtskärsnäs är värdelös.

För att åstadkomma sådan bevisning hafva de låtit höra sågställaren Öhman, hvars vittnesmål, skriftligen affattadt, förekommer i samma libell.

Det innehåller att sedan af affallet utsorterats det till ståf dugliga och derefter en mindre del kapats till bakved, den återstående så kallade "spinken" "bortrages för att nedläggas i sjön" — och härmed punkt, ändamålet obekant.

Men det är mycket här i verlden, som just då det läggas ned i sjön kommer på sin rätta plats och till nytta värdet.

Så också med spinken vid Båtskärsnäs, då den kom i sjön.

Der, liksom annorstädes vid sågverken och der i kanske ännu högre grad än mångenstädes behöfvas kajbyggnader.

hilo Olurs efter beräkning af en tillverkning af 1000 famnar per år eller åtminstone 750 famnar årligen och efter ett pris af Kr. 3 per famn.

Svarandernes genmäle å våra påståenden i denna punkt förekommer hufvudsakligen i libellen af den 9 April 1883 och går ut på att söka visa att ved af bakar i Båtskärsnäs är värdelös.

För att åstadkomma sådan bevisning hafva de låtit höra sågställaren Öhman, hvars vittnesmål, skriftligen affattadt, förekommer i samma libell.

Det innehåller att sedan af affallet utsorterats det till ståf dugliga och derefter en mindre del kapats till bakved, den återstående såkallade "spirken" "bortragnas för att nedläggas i sjön" — och härmed punkt, ändamålet obekant!

Men det är mycket här i verlden, som just då det läggs ned i sjön kommer på sin rätta plats och likt mesta värdet.

Så ock med spirken vid Båtskärsnäs, då den kom i sjön.

Der, liksom annorstädes vid sågverken och der i kanske ännu högre grad än någorstädes behöfvas kajbyggnader.

Så åtminstone påstå Svaranderne sjelfve. För ej synnerligt länge sedan fingo vi uppmaning genom Sällström att skyndsammast afhenta en mindre del af tillverkningen till och med ej mer än cirka 300 Standards och det fastän vi genom kontrakt betingat oss att ha den der tillsvidare lagrad

Och af hvad anledning? Jo emedan utrymme till spartels lagring saknades, förmenades det.

För kajbyggnader är det ~~ej~~ just som spicken är det värdefullaste materiel.

Och der åter kajbyggnader icke äro nödvändiga der förlyfren den nesta spicken sitt värde genom kolning!

Några lokala hinder för kolning känna vi ej vid Båtskärsnäs men hittills vill det synas attt affallet för andra ändamål behöfts.

Vittnet fortsätter, efter att i den skrifna uppsatsen ha gjort skilnad emellan spink och bakved:
"Enligt hvad jag hört, plägar spink och bakved få afhentas af i Sangis och kringliggande trakter boende arbetare, denna notis om hvad vittnet hört men icke sjelf vet saknar naturligen betydelse, men om förhållandet skulle vara det uppgifna, så visar det alldeles icke att affallet derför är värdelöst.

Att ingorote vid verket tjenande arbetare är både nyttigt och nödvändigt för att kunna tillförsäkra sig stadigvarande arbetskrafter.

Vittnet vet vidare att berätta att bakved i Båtskärsnäs säljes åt åtskilliga, hvad dock endast i smärre porter dock hufvudsakligast till ångbåten "Jenthor".

Vackert så. Det bevisar ju att veden har sitt pris.

Vidare yttrar vittnet ~~att jag~~ "att jag anser den till Ångaren "Nils Sture" lemnade veden vara väl betald med 750 kronor per år, när i betraktande tages att bortvagningen af det affall, som nedlägges

Några lokala verder för nolrens kunna vi ej vid Båtskärsnäs men hittills vill det synas att affallet för andra ändamål behöfts.

Vittnet fortsätter, utan att i den skrifna uppsatsen ha gjort skilnad emellan spink och bakved:
"Enligt hvad jag hört, plägar spink och bakved få afhemtas af i Sangis och Kängsöggarne trakter boende arbetare, denna notis om hvad vittnet hört men icke sjelf vet saknar naturligen betydelse, men om förhållandet skulle vara det uppgifna, så visar det alldeles icke att affallet derför är värdelöst.

Att lugerote vid verket tjenande arbetare är både nyttigt och nödvändigt för att kunna tillförsäkra sig stadigvarande arbetskrafter.

Vittnet vet vidare att berätta att bakved i Båtskärsnäs säljes åt åtskilliga hvar dock endast i smärre porter dock hufvudsakligast till ångbåten "Jantkoj".

Vackert så. Det bevisar ju att veden har sitt pris.

Vidare yttrar vittnet ~~att jag~~ "att jag anser den till ångaren "Nils Sture" lemnade veden vara väl betald med 750 kronor per år, när i betraktande tages att bortvagningen af det affall, som nedlägges i sjön hade blifvit dyrare, derest affallet icke kapats till ved.

Detta är en betraktelse och icke ett vittnesmål, som vederbörande lika gerna kunnat behålla för sig sjelf!

Om betraktelsen hade innehållit så mera

vid dess minre kajbyggnad och ju mera kajbyggnad dess minre ved, så hade den derenåt varit uppbygglig.

Men vittnet har icke gjort klart för sig hvad Svaranderne mena, då de lägga spiken i sjön. Jo, de vilja nemligen dermed helt enkelt bereda sig och oss inkomster och fördelar dels genom nya stapelplatser dels genom bakloret afgifter.

Slutligen tinåger vittnet att det ej kan de säga hvaru stor vedåtgången till "Nils Sture" var men att det ansåg 250 famnar vara för litet och deri har vittnet fullkomligen rätt. Det är just det, som vi påstå.

Hela denna vittneshistoria bestyrker visserligen icke, hvad Svaranderne dermed velat, tvertom i ana de styckes, der vittnet fått bestånda ettlåtenden der understödjer dess vitsord helt och hållet vårt käromål.

Hvad nu betriffar härefter följande C O. Nymans intyg, så bestreds dess riktighet utan vidare genast vid rättegångstillfället och som Svaranderne icke funnit lämpligt att låta på ed afhöra vittnet hafva Svaranderne ej sedermera deråt velat gifva någon vidare betydelse.

Emellertid går denna handling oss ofrivilligt till mötes i så fall att intyget, istället för i Svarandernes böcker upptagne 250 famnar omtaler en årlig vedåtgång för "Nils Sture" af 600 famnar.

Vi öfverge nu till Bil. N:o 30, vitsord af J. F. Lindqvist och Chrispin Lindqvist.

dels genom bakbord afgifter.

Slutligen tillägger vittnet att det ej kunde säga huru stor vedåtgången till "Nils Sture" var men att det ansåg 250 famnar vara för litet och deri har vittnet fullkomligen rätt. Det är just det, som vi påstå.

Hela denna vittneshistoria befästar visserligen icke, hvad Svaranderne dermed velat, tvertom i alla de stycken, der vittnet fått bestående ertlåtanden der understöder dess vitsord helt och hållet vårt käromål.

Hvad nu beträffar härefter följande C. O. Nymans intyg, så bestreds dess riktighet utan vidare genast vid rättegångstillfället och som Svaranderne icke funnit lämpligt att låta på ed afhöra vittnet hafva Svaranderne ej sedermera deråt velat gifva någon vidare betydelse.

Emellertid går denna handling oss ofantligt till mötes i så fall att intyget, istället för i Svaranderns böcker upptagne 250 famnar omtaler en årlig vedåtgång för "Nils Sture" af 600 famnar.

Vi öfvergå nu till Bil. N:o 30, vitsord af J. F. Lindqvist och Chrispin Lindqvist.

Som intyget är af granlaga beskaffenhet kan det ej godkännas då det ej blifvit med ed fäst, dess mer som hela intygets betydelse beror på hvad intygets utställare räknar för tillfredsställande frakt, vidare på hvad pris Svaranderne forvrst i Båtskärsnäs för bekived

Dessa personer bedrifva verkligen sin vedhandel på det sättet att de under vintern förskaffa sig ved, hvilken de på sommaren med egna jakter transportera till Salmis eller Haparanda och äro de vande att beräkna såsom frakt den vinst, som de vid försäljningen af veden erhålla.

Fullständigt outredt är huru högt beräknad frakt, de lagt till grund för sitt anbud.

I öfrigt är det tydligt att, så länge de sjelfva ha tillfälle att afverka ved från egen skog eller ock att till lämpligt pris inköpa kastved från grannarne, såvar fraktfart är fördelaktigare.

Det åberopade allegatet N:o 31 kunna vi ej finna i libellen, omöjligt således deröfver yttra oss.

Hvad återigen vår hitintills gjorda bevisning beträffar, så hafva vi förut framhållit huruvida kastved måste hafva värde i Båtskärsnäs, på den grund att endast kastved der betingar försvarliga priser, synnerligast om det är någon af oss, som behöfver från Båtskärsnäs något af denna vara.

Men detta är en indirekt bevisning, som Svaranderne icke äro så alldeles nöjda med och påstå att vi blanda bort korten.

Vi skola nu söka komma med några fakta, innebärande direkt bevisning och det genom vitsord från sådant håll att Svaranderna skola finna dem fullständigt autentiska och vår bevisning erkännas — tro hoppas vi — såsom nec plus ultra.

Vitsord N:o 27

fullständigt outredt är huru högt beräknad frakt, de lagt till grund för sitt anbud.

I öfrigt är det tydligt att, så länge de sjelfva ha tillfälle att afverka ved från egen skog eller och att till lämpligt pris inköpa kastved från grannarne, såvar fraktfart är fördelaktigare.

Det åberopade allegatet N:o 31 kunna vi ej finna i libellen, omöjligt således deröfver yttra oss.

Hvad återigen vår hitintills gjorda bevisning beträffar, så hafva vi förut framhållit huruson bakved måste hafva värde i Båtskärsnäs, på den grund att emellan kastved der betingar försvarliga priser, synnerligast om det är någon af oss, som behöfver från Båtskärsnäs något af denna vara.

Men detta är en indirekt bevisning, som Svarandene icke äro så alldeles nöjda med och påstå att vi blanda bort korten.

Vi skola nu söka komma med några fakta, innebärande direkt bevisning och det första vitsord från hvad håll att Svaranderne skola finna dem fullständigt autentiska och vår bevisning ovi-kännas – ty hoppas vi – såsom non plus ultra.

Vi beja derföre att härjemte få ~~inkomma~~ ingifva extrakt N:o 27 med Svarandernes egen faktura till Ångaren "Kalix", hvaraf inhentas att Svaranderne 1876 till denna ångare levererat diverse bakved, som i räkningen är särskildt specificerad och skild från f.K. barrved och är det stående priset å denna bakved 4 Kronor & famn.

Vidare bilägges i bestyrkt ~~afskrift~~ extrakt N:o 2^a Svarandernes räkning på ångaren "Risö" för samma år, der bakveden äfven är särskildt specificerad och förekommer i icke obetydliga quantiteter och der de stående priset är aktjent 4 Kronor per famn.

Äfven utan det stöd, som Svarandernes egna vittnesberättelser gifvit oss om huruvida försäljning af bakved egde rum i Båtskärsnäs, är således klart att bakveden der, såsom anmärktes vid kartan har sitt värde, och att det pris af Kr. 3, som Svarandena sjelfva åsatt sin ved, icke kan vara för högt, kunna Svarandena ovisserligen icke bestrida då Svarandena, enligt hvad nu utredt och bevisadt är, låtit sina medintressenter för den ved, som till deras ångbåtar behöfves, betala 4 Kronor per famn.

Ingenting hade ju hindrat oss att fordra att Svarandena skulle betala sin ved lika högt som de påfört oss den ved, vi behöft, men då här är fråga om en större quantitet, hafva vi ansett oss böra vara nöjde med den prisbestämning af Kr. 3 ÷ famn. som Svarandena sjelfva åsatt veden.

Hvad i öfrigt beträffar vår under rättegången gjorda reklamation öfver det oförsvarliga sätt, hvarpå Svarandena behandlat affären rörande kastved, i det de undandragit Båtskärsnäs den vinst, som densamma bort afkasta, och till sist användt den antingen till egen fördel för en ringa penning eller också låtit den delvis, enligt ett vittnes berättelse, genom vårdslöshet vid vedens uppläggning, af floden bortföras, så utgör

[illegible]
säljning af bakaved egde rum i Båtskärsnäs, är så ledes klart att bakaveden der, såsom annorstädes vid kusten har sitt värde, och att det pris af Kr. 3, som Svaranderne sjelfve åsatt sin ved, icke kan vara för högt, kunna Svaranderne väsendtligen icke bestrida då Svaranderne, enligt hvad nu utredt och bevisadt är, låtit sina medintressenter för den ved som till deras ångbåtar behöfdes, betala 4 Kronor per famn.

Ingenting hade ju hindrat oss att fordra att Svaranderne skulle betala sin ved lika högt som de påfört oss den ved, vi behöft, men då här är fråga om en större quantitet, hafva vi ansett oss böra vara nöjde med den prisbestämning af Kr. 3 p famn. som Svaranderne sjelfve åsatt veden.

Hvad i öfrigt beträffar vår under rättegången gjorda reklamation öfver det oförsvarliga sätt, hvarpå Svaranderne behandlat affären rörande kastved, i det de undandragit Båtskärsnäs den vinst, som densamma bort afkasta, och till sist användt den antingen till egen fördel för en ringa penning eller ock så låtit den delvis, enligt ett vittnes berättelse, genom vårdslöshet vid vedens upplägganing, af floden bortföras; så utgör detta visserligen ett slående bevis på Svarandernes egennytta och vårdslöshet, som vi ha att återkomma vid behandling af stämningens 9de punkt.

Af det förestående är sålunda utredt att bakeret vid Båtskärsnäs har sitt bestämda värde.

Återstår att bevisa huru mycket Nils Sture årligen förbrukar af den till sitt värde sålunda bestämda veden.

Att det är öfver 250 famnar det vela vi redan af Svarandernes eget vittne och att det till och med närmar sig till 600 hafva vi jämna gång kommit till insigt om, men vi hoppas nu komma verkligheten ännu ett steg närmare.

I sådant syfte bifogas vitsord under No 29. af befälhafvarne å ångarne Reső och Kalix, hvaraf inhemtas att vedåtgången för en sådan ångare som "Nils Sture", då den under sommar månaderna, Juni, Juli och Augusti, är i jemn verksamhet natt och dag åtgår cirka 10 famnar om dygnet eller 300 famnar i månaden, således erfordras för dessa tre månader tillsammans 900 famnar bakved.

Härtill kommer September och Oktober månader, då vedåtgången är cirka 5 famnar om dygn, således för dessa månader en vedåtgång af cirka 300 famnar.

Den totala vedåtgången för en sådan ång-båt som "Nils Sture", som i allmänhet är i jemn sysselsättning, blir således 1200 famnar.

Om härutinnan göres afräkning för de tider, som ~~för~~ ångbåten af en eller annan anled-

årligen förbrukar af den till sitt värde sålunda bestämda veden.

Att det är öfver 250 famnar det veta vi redan af Svarandernes eget vittnd och att det till och med närmar sig till 600 hafva vi samma gång kommit till insigt om, men vi hoppas nu komma verkligheten ännu ett steg närmare.

I sådant syfte bifogas vitsord under No 29. af befälhafvarne å ångarne "Resö" och "Kalix", hvaraf inhemtas att vedåtgången för en sådan ångare som "Nils Sture", då den under sommar månaderna, Juni, Juli och Augusti, är i sin verksamhet natt och dag åtgår cirka 10 famnar om dygnet eller 300 famnar i månaden, således ensamt för dessa tre månader tillsammans 900 famnar bokved.

Härtill kommer September och Oktober månader, då vedåtgången är cirka 5 famnar om dygn, således för dessa månader en vedåtgång af cirka 300 famnar.

Den totala vedåtgången för en sådan ångbåt som "Nils Sture", som i allmänhet är i sin sysselsättning, blir således 1200 famnar.

Om härutinnan göres afräkning för de tider, som för ångbåten af en eller annan anledning ligger stilla, så blir dock vedåtgången hur som helst åtminstone 1000 famnar.

Härmed synes nu en fullständig bevisning vara åstadkommen, som Svaranderne kunna önska öfver hvad "Nils Sture" årligen förbrukar och synes deraf att den är enligt med ~~hvad~~ vår uppgift och icke såsom Svaranderne

velat hafva den.

Emellertid vilja vi, trots den utredning, som nu egt rum icke höja vår reklamation på ersättning för bränsle till ångaren "Nils Sture" utöfver det minimum som i stämningen fordrats med 1500 Kronor om året för Båtskärsnäs delegare i sin helhet ~~räkning~~ eller 750 Kronor på vår half, för hvilken senare half vi endast i vår bolagsbevakning med Svaranderne dem påfört.

Till komplettering af hvad ofvan blifvit sagdt samt till förklaring hvarför det ofta kan vara i sågverksegarnes intresse – der hvarest hvarken Kajanläggningar behöfvas eller Kolning blifvit införd – att afgiftsfritt bortlemna sågaffall (ofta utan att det sker i afsigt att se sina arbetare till godo) vilja vi hafva anmärkt den vigtiga omständigheten att det såmre affallet, afhemtadt af främmande från sjelfva sågen kan hafva ringa eller intet värde på samma gång som bakaved för ångbåt har sitt obestridliga värde.

Detta värde tillkommer – förutom genom det bättre materialet – genom de nya kostnader, som äro för verksegaren nödvändiga att derpå nedlägga för att få bakaveden för sitt ändamål tjenlig.

Det måste nämligen på sågen kapas till ved, derefter lastas på vagn eller i pråm, vidare transporteras till den del af brädgård, som begagnas till vedupplagsplats, hvilken är försedd med sin ångbåtskaj, der aflossas eller upplossas samt upplägges i trafver och i öfrigt vårdas, om det ej skall gå med den

Kronor på vår half, för hvilken senare hälft vi endast i vår beräknade conto med Svaranderne dem påfört.

Till komplettering af hvad ofvan blifvit sagdt samt till förklaring hvarför det äfven kan vara i sågverksegarnes intresse – der hvarest hvarken Kajanläggningar behöfvas eller Kolning blifvit införd – att afgiftsfritt bortlemna sågaffall (äfven utan att det sker i afsigt att se sina arbetare till godo) vilja vi hafva anmärkt den vigtiga omständigheten att det sämre affallet, afhemtadt af främmande från sjelfva sågen kan hafva ringa eller intet värde på samma gång som bakved för ångbåt har sitt obestridliga värde.

Detta värde tillkommer – förutom genom det bättre materialet – genom de nya kostnader, som för verksegaren äro nödvändiga att derpå nedlägga för att få bakveden för sitt ändamål tjenlig.

Det måste sålunda på sågen kapas till ved, derefter lastas på vagn eller i pråm, vidare transporteras till den del af brädgård, som begagnas till vedupplagsplats, hvilken är försedd med sin ångbåtskaj, der aflossas eller upplossas samt upplägges i trafvar och i öfrigt vårdas, om det ej skall gå med den fason Svaranderne förmena det gått med deras Kastved.

Alla dessa omkostnader, förutom sjelfva materielen gifva ovilkorligen åt ångbåtsveden sitt värde och aldrig kan det vara rätt och rättvist att förvaltarne sig till förfel låta verket drabbas i sin helhet

af kontrakter för anläggning af vedgård och Kaj, dennes underhållande och de återkommande ackort=anderna för att af affallet göra lämplig bakved tillgänglig på bequäma ställen för inlastning.

Dessa af oss nu angifna förhållanden äro af så påtaglig beskaffenhet att det måste anses öfverflödigt att inkomma med verifikat häröfver.

Vi kunna slutligen ej heller förbigå Sva=randernes förklaring i libellen af den 9 April 1883 angående till vår Hummel levererad ved, hvilken på=förts efter 8 Kr. pr famn, ehuru vi varit berättigade erhålla den till inköpspris.

Denna förklaring göres på sådant sätt att den kan tydas såsom om Svaranderna fått betala i bogseringskontrakt för veden Kr. 30., men att sådant icke varit förhållandet, synes af Svarandernes egen räkning, förekommande i libellen af den 14 November 1882, sida 140 hvari de oss påfört för bogsering af Hummels ved, 2 timmar à Kr. 15. pr timme? eller Kr. 30, hvilken påföring enligt vårt allegat i libellen af den 10 Januari 1883 af oss god=känts såsom ingående i nedgifven rabatt å af våra ångbåtskaptener till Kontoret uppgifna bogseringar för året af Kr. 130.– p. 305

Svaranderna omtala sålunda väl att de genom ångbåtsbefälhafvarens anmälan, på uppgifvet sätt blifvit påförde men förtiga att de, på skedd fram=ställning åter fått kompensation efterlemnad ~~derför blifvit godtgjorde~~.

Härmed således ytterligare ett litet bevis på Svarandernes sätt att försvara sin sak.

anses öfverflödigt att inkomma med verifikat häröfver.

Vi kunna slutligen ej heller förbigå Svarandernes förklaring i libellen af den 9 April 1883 angående till vår Hummel levererad ved, hvilken påförts efter 8 Kr. r famn, ehuru vi varit berättigade erhålla den till inköpspris.

Denna förklaring göres på sådant sätt att den kan tydas såsom om Svaranderna fått betala i bogseringskontrakter för veden Kr. 30:, men att sådant icke varit förhållandet, synes af Svarandernes egen räkning, förekommande i libellen af den 14 November 1882, (sida 140) hvari de oss påfört för bogsering af Hummels ved, 2 timmar à Kr. 15: (r timme) eller Kr. 30, hvilken påföring enligt vårt allegat i libellen af den 10 Januari 1883 af oss godkänts såsom ingående i nedgifven rabatt å af våra ångbåtskaptener till Kontoret uppgifna bogseringar för året af Kr. 130.- (p. 305)

Svaranderna omtala jämväl att de blifvit ~~påförde~~ genom ångbåtsbefälhafvarens anmälan, på uppgifvet sätt men förbigå att de, på skedd framställning åter ~~derför blifvit godtgjorde~~ fått skeppingan efterlemnad.

Härmed således ytterligare ett litet bevis på Svarandernes sätt att försvara sin sak.

Vi öfvergå nu till

7:e punkten af vår stämning, angående vårt yrkande att utfå vårt tillgodohafvande, enligt inlemnad räkning jemte ränta och rättetillägg med iakttagande af den förändring i fordringsbeloppet, som senare inbyten ~~konstaterar~~ föranleda.

Till stödjande af detta vårt krav gå vi nu att

under de olika rubrikerna afhandla de förhållanden förutom hvad som under de förra allmänna punkterne förekommit som härvid äro att taga i betraktande, synnerligen med hänsyn till Svarandernes senaste inlaga.

Först förekommer deri afhandling öfver Leveranskontraktet om tillverkningen 1872.

Att hvad deri säges är, så vidt vi förstå, vederlagdt dels först af våra äldre andraganden, dels af våra nya, vid behandlingen af Stämningens andra punkt eller restbeloppet å 1872 års sågtillverkning, gjorda benärlanden.

Vi vilja derför endast här till omständligare vederläggning upptaga Svarandernes egendomliga tolkningssätt af förlagskontraktet med hänsyn till vår rätt att öfvertaga Båtskärsnäs såg tillverkningar.

Innan vi börja med sjelfva saken, bedja vi vördsamligen, i förbigående, få göra en anmärkning mot renskrifningen af Härads Rättens protokoller, der det å åtskilliga ställen står försäljskontraktet, istället för förlagskontraktet. Härigenom var det af oss sökande förlagskontraktet undertecknadt år 1872, då deremot det eller det såkallade förslags eller projektkontraktet uppsattes åren 1879 – 1880 samt att på något ställe äfven står förslags istället förlaget; dock synes af sammanhanget lätt, huru det bör vara.

För att nu återgå till sjelfva ämnet, få anmärka vi först att Svaranderne påstå sig "gifva saken dess rätta utseende genom att erinra om att de bestrida vår rättighet att, emot deras medgifvande, öfvertaga 1873 års tillverkning".

Såsom af vårt allegat No 1, i libellen af

vederlagt delss först af våra äldre andragande, dels af våra nya, vid behandlingen af stämningens andra punkt eller värdebeloppet å 1872 års sågtillverkning, gjorda benölanden.

Vi vilja derför endast här till omständligare vederläggning upptaga Svarandernes egendomliga tolkningssätt af förlagskontraktet med hänsyn till vår rätt att öfvertaga Båtskärsnäs såg tillverkningar.

Innan vi börja med sjelfva saken, bedja vi vördsamligen, i förbigående, få göra en anmärkning mot renskrifningen af Härads Rättens protokoller, der det å åtskilliga ställen står försträckskontraktet, istället för förlagskontraktet. Härif var det af oss åkallade förlagskontraktet undertecknadt år 1872, då deremot det eller det såkallade förslags eller projektkontraktet uppsattes åren 1879 – 1880 samt att på något ställe äfven står förslaget istället för förlaget; dock synes af sammanhanget lätt, huru det bör vara.

För att nu återgå till sjelfva ämnet, få anmärka vi först att Svaranderne påstå sig "gifva saken "dess rätta utseende genom att erinra, att om de bestrida vår "rättighet att, emot deras medgifvande, öfvertaga 1873 års "tillverkning".

Såsom af vårt allegat No 1, i libellen af den 14 November 1882, inhemtas innehåller den senare delen af paragrafen 2 i detta förlagskontrakt i sitt fullständiga – icke såsom Svaranderne framställt det i sitt stympade – skick, följande bestämmelse: "Före det löpande årets slut kan dock "särskild öfverenskommelse göras om öfvertagande af vår "Bergbom, Granberg & Co. hälft, hvartill Bergman, Hummelstedt

"alltid hafva företrädesrätt mot i orten för dylik
"tillverkning allmännast gångbara pris"

Om Svarandernes mening (att nemligen vårt öfvertagande af tillverkningen berodde på Svarandernes godtycke, om de ville underteckna en öfverenskommelse eller icke, så vore ju hela bestämmelsen i denna punkt utan mening, ett fullständigt nonsens, ty ~~båda~~ särskilda öfverenskommelse~~rna~~ kunna ju, utan någon kontraktets bestämmelse, alltid emellan parterna ingås, om båda ~~dessa~~ derpå yrkade och blefvo om vilkoren öfverens.

Hvad man i ett kortfattadt kontrakt skrifver, skall innehålla mening; ett kontrakt utan mening är intet kontrakt, det är ett gyckel och sådant blefve ju bestämmelsen efter Svarandernes utläggning.

Vi åter anse oss hafva full rätt att bestrida att 1872 års förlagskontrakt är något slags glossarium, ord utan mening, utan att allt, hvad der står, har sin betydelse, likasom hvad der icke står också ej för ro skull är utelemnadt.

Måste den citerade ordalydelsen tillmätas vara ett uttryck för ett vilkor, som med nödvändighet måste i kontraktet upptagas, så innebär den ovilkorligen att vi alltid egde företrädesrätt att mot i orten allmännast gångbara pris respektive tillverkning öfvertaga – om Svaranderna ville det eller icke.

Vilkoret för vårt öfvertagande var icke Bergbom, Svanberg & C särskildta medgifvande för ~~ett~~ hvarje gång, utan vilkoret var en gång för alla bestämdt att, derest vi betalade det allmännast gångbara

ett fullständigt nonsens, ty ~~båda~~ öfverenskommelse~~rna~~ kunde ju, utan någon kontraktets bestämmelse, alltid emellan parterna ingås, om båda ~~dera~~ derpå yrkade och blefvo om vilkoren öfverens.

Hvad man i ett kortfattadt kontrakt skrifver, skall innehålla mening; ett kontrakt utan mening är intet kontrakt, det är ett gyckel och sådant blefve ju bestämmelsen efter Svarandernes utläggning.

Vi åter anse oss hafva full rätt att bestrida att 1872 års förlagskontrakt är något slags glossarium, ord utan mening, utan att <u>allt</u>, <u>hvad der står</u>, har <u>sin betydelse</u>, likasom hvad der <u>icke står</u> också <u>ej</u> för ro skall ad uteslemnadt.

Måste den citerade ordalydelsen tillmätas vara ett uttryck för ett vilkor, som med nödvändighet måste i kontraktet upptagas, så innebär den ovilkorligen att vi alltid egde företrädesrätt att mot i orten allmänt gängbara pris respektive tillverkning öfvertaga – om Svaranderna ville det eller icke.

Vilkoret för vårt öfvertagande var icke Bergbom. Svanbergs C särskilda medgifvande för ~~ett~~ hvarje gång, utan vilkoret var en gång för alla bestämdt att, derest vi betalade det allmänt gängbara pris, var tillverkningen, utan vidare, vår.

Det står visserligen "kan" särskild öfverenskommelse göras, men så måste uttrycket äfven vara, då i förra delen af punkten står, att vi realisera sågtillverkningen för Båtskärsnäs delegares gemensamma räkning och beror detta "kan", enligt denna punkt

af kontraktet på vår vilja, så om vi föredrogo att öfverlåta tillverkningen med dermed följande risker och med godkännande af det derföre utfästa vilkoret att betala för tillverkningen det derför i orten gångbara priset.

Detta vilkor betingade vi oss ofren naturligen på den grund att man icke som köpman applåderar pengar, som på den tiden i allmänhet voro dyrbara, för att få utgifva dem i riskabla förlagsaffärer utan att, såsom förläggare, ha någon som helst utsigt att, derest allt ginge väl, få igen mer än egna pengar med den ränta, vi sjelfve betalt, aldrig ett öre i förtjenst.

I samma ögonblick som, enligt Svarandernes utrydningssätt i Kontraktet skulle tillfogas orden "och derest Bergbom, Svanberg & Co. derpå ingingo", så blefve ju allt det öfriga utan ringaste betydelse.

Detta är väl så klart som möjligt och Svarandernes bestridande, så långt vi kunna tänka, tillkommet alldeles utan fog.

Beträffande vidare Svarandernes förebärande att de, till följe vår förmenta försummelse att ej uppgifva kostnaderna för det timmer, som de erhållit, ~~så att de~~ voro tvungna att i sina räkningar för 1872 upptaga dessa timmerpriser proforma.

Nu förhåller det sig så att en af Svaranderna sjelfva, J. Sällström, vid tiden, då den förmenta försummelsen skulle vara begången, ensam stod för vårt härvarande kontor och innan han kunde tia de andre Svaranderna uppgifva hvad timret kostade, måste han

på den grund att man icke som köpman uppläuar pengar, som på den tiden i allmänhet voro dyrbara, för att få utgifva den i riskabla förlagsaffärer utan att, såsom förläggare, ha någon som helst utsigt att, derest allt ginge väl, få igen mer än egna pengar med den ränta, vi sjelfve betalt, aldrig ett öre i förtjenst.

I samma ögonblick som, enligt Svarandernes uttydningssätt i Kontraktet skulle tillfogas orden "och derest Bergber, Svanberg & Co. derpå ingingo", så blefve ju allt det öfriga utan ringaste betydelse

Detta är väl så klart som möjligt och Svarandernes bestridande, så långt vi kunna tänka, tillkommet alldeles utan fog.

Beträffande vidare Svarandernes förebärande att de, till följe vår förmenta försummelse att ej uppgifva kostnaderna för det timmer, som de erhållit, så ~~att de~~ voro tvungna att i sina räkningar för 1872 upptaga dessa timmerspriser proforma.

Nu förhåller det sig så att en af Svaranderna sjelfve, J. Sällström, vid tiden, då den förmenta försummelsen skulle vara begången, ensam stod för vårt härvarande kontor och innan han kunde till de andre Svaranderna uppgifva hvad timret kostade, måste han få på sig den vanliga tiden för verkställande af sammandragen ur räkenskaperna i och för räkningarnes afslutande.

Frågan gälde ju att uppgifva inköpspris med tillkommande ränta och verkliga kostnader!

Så bestämde förlagskontraktet i sin 3:dje punkt.

Petterström)
Att Svaranderna (ej Käranderna gjorde hvad han kunde och gaf uppgifterna så tidigt möjligt var, hafva vi ingen anledning att antaga ~~och tro~~ och hafva ej heller förrän nu hört ~~taha~~ att Bergbom Svanberg & ~~Svaranderna~~ ansett det passligt för sig att framkomma med sådan beskyllning

Svaranderna, som tyckas ha öppet sinne för det "minst sagdt löjliga" måste fullständigt uppfatta det komiska i deras egen situation just vis-a-vis hvarandra!

Vi kunna nu lemna dem i sitt bästa lynne och öfvergå till:

Försäljningskontrakterna.

Svaranderna försök andregången gå grundligen åt på att förringa betydelsen af de till oss årligen aflemnade qvitton, hvaruti de dock icke, enligt deras påstående, lösligt omtala ett saldo, utan, år efter år, godkänna de slutr äkningar, hvari (endast med protest för vinstbeloppet) alla våra årsombyten ingått, och hvilka i första rummet omfattade försäljningarna som, jemte den finansiela delen, utgjorde det hufvudsakliga af deras våra ombyten.

För att så vidt möjligt kunna skifva upp tvist i oändlighet och betaga de afgifna qvittenserna sin betydelse framkastas nu de gröfsta beskyllningar.

Svaranderna draga sålunda icke i betänkande att påstå "att {deras} erkännanden gifvits "i god tro, under förutsättning att (deras) motparter "och medintressenter förfarit på ett i allo ärligt "och redbart sätt, men nu då de blifvit underkunnige – mena de –

de mest [illegible]
det komiska i deras egen situation just vis-a-vis hvarandra!

Vi kunna nu lemna den i sitt bästa lynne och öfvergå till:

Försäljningskontrakterna.

Svaranderes försök andregarden gå egentligen ut på att förringa betydelsen af de till oss årligen aflemnade qvitton, hvaruti de dock icke, enligt deras påstående, löst omtala ett saldo, utan, år efter år, godkänna de slutträkningar, (endast med protest för vinstbeloppet) hvari alla våra årsombyten ingått, och hvilka i första rummet omfattade försäljningarne som, jemte den finansiela delen, utgjorde det hufvudsakliga af deras våra ombyten.

För att så vidt möjligt kunna få ifrån upp tvist i oändlighet och betaga de afgifna qvittenserna sin betydelse frankastas nu de gröfsta beskyllningar.

Svaranderne draga sålunda icke i betänkande att påstå "att (deras) erkännanden gifvits "i god tro, under förutsättning att (deras) motparter "och medintressenter förfarit på ett i allo ärligt "och redbart sätt, men nu då de blifvit underkunnige – mena de – "om att försäljningsräkningarne äro delvis afsigtligen "gjorda oriktiga samt att deras motparter tillvägagått på ett sätt, som till och med stämplas som brott, "fastän brottet – tillägga de dock – såsom numera "preskriberadt icke kan komma under pröfning", förklara qvittenserne vara af noll och intet värde. Och genom utslungande af lösa beskyllningar

endast det sker i kraftuttryck skulle sålunda den högre rätten, att frigöra en ond vilja från de henne generande banden, förvärfvas?

Vi tro det ej; vi tro, tvärtom, att ett sådant språk icke vara vid rättegångstillfällen berättigadt, och dess syfte att nedtaga i smutsen till egen nivå i ögonen springande.

Då det ändå dock så lätt blir trodt skola vi emedlertid låta opartiske män genomgå och jemföra den bok, som innehåller original-försäljningsräkningarne, med de faktura-böcker, der för Bolagets räkning originalräkningarne till köparne, upprättade på grund af respektive försäljnings-kontrakt förekomma och hoppas vi, till att denna inlaga skall inlemnas, kunna bilägga, jemte allegat, vitsord ifrån att vi redovisat för desamma priser, som vi sjelfva erhållit (Se Bilagdt under No 2).

Hvad åter vår duglighet såsom försäljare beträffar, så hafva vi att åberopa oss på vårt allegat Litt I i libellen af den 10 Jan: 1883, Svarandernes eget bref af den 23 Jan: 1873, der bland annat, som redan påpekadt, heter: "det finnes få af Norrlands Sågverksegare, som" "på ett så omsorgsfullt och betryggande sätt" "realisera sina Varor", ett i så smickrande ordalag affattadt) omdöme att blygsamheten skulle förbjuda att, andra gången det framdraga, derest omdömet ej här, lydt från Svarandirne sjelfve — och derföre

nivå i ögonen springande.

Då det ändå dock så lätt blir trodt skola vi emedlertid låta opartiske män genomgå och jemföra den bok, som innehåller original-försäljningsräkningarne, med de fakturaböcker, der originalräkningarne för Båtskärsnäs till köparne, upprättade på grund af respektive försäljningskontrakt förekomma och hoppas vi, till den att denna inlaga skall inlemnas, kunna bilägga, jäsom allegat, vitsord öfver att vi redovisat för desamma priser, som vi sjelfve erhållit (S. Bilagdt under No 2).

Hvad åter vår duglighet såsom försäljare beträffar, så hafva vi att åberopa oss på vårt allegat Litt I i libellen af den 10 jan: 1883, svarandernes eget bref af den 23 jan: 1873, der bland annat, som redan påpekadt, heter: "det finnes få af Norrlands Sågverksegare, som "på ett så omsorgsfullt och betryggande sätt" "realisera sina varor", ett så smickrande omdöme (ordalag affattadt) att blygsamheten skulle förbjuda att, andra gången det framdraga, derett omdömet ej här, ledt från Svaranderne sjelfva — och derföre måste hur som helst ega betydelse i en rättegång med dem sjelfva ~~som denna~~.

Beträffande nu hvad sjelfve saken, försäljnings omkostnaderne, rörer, så hafva vi i libellen af den 14 Nov. 1882 presenterat allegatet No 3, utdrag ur våra handelsböcker hvaruti man bevisats, att Båtskärsnäs Såg-

verksdelegare icke drabbats af högre, utan af precist samma försäljningsomkostnader som andra i orten befintliga sågverk och som bland dessa sågverk, förutom alla i Kalix floddal, förekomma de flesta i Råne, nemligen Törsträsks, Lappträsks, Lillåfors och Jemtösunds Sågar samt P. E. Lampa & Co skeppningsaffär och dessutom äfven Wankiens Sågverksintressenters i Torne elfdal, så måste väl härmed omöjligen vara bevisadt hvad vi ville bevisa, att de af oss, Båtskärsnäs delegare påförda omkostnader voro vanliga försäljningsomkostnader och just detta vanliga försäljningsomkostnader var det som förlagskontraktet, vårt första allegat N:o 1, berättigade oss att beräkna.

Bästa stöd för att dessa omkostnader för öfrigt ingalunda voro ovanliga, utan, tvärtom, så vanliga som möjligt, finnes i den omständigheten, att Herr Sahlströms omkostnader för Båtskärsnäs senare försäljningar, procent, wi beräknade i enlighet med våra utredningar, ställa sig ungefärligen desamma, som våra, om än Svaranderne försöka att få dem till lägre genom att i sin Kalkyl utelemna en del af de kostnader, med hvilka Sahlström låtit sina försäljningar drabbas.

Vi åberopa de af oss genom vittnen styrkta utredningarne härutinnan hvaraf den första förekommer i libellen af den 10 Januari 1883 alegaten A och B och den senare [illegible]

Svandens Sågverksintressenters i Torne elfdal, så
måste väl härmed onekligen vara bevisadt hvad
vi ville bevisa, att de af oss, Båtskärsnäs del-
egare påförda omkostnader voro vara vanliga
försäljningsomkostnader och just detta vara van-
liga försäljningsomkostnader var det som
förlagskontraktet, vårt första allegat N:o 1, berättigade
oss att beräkna.

Bästa stöd för att dessa omkostnader för
öfrigt ingalunda voro osanliga, utan, tvärt
om, så vanliga som möjligt, finnes i den
omständigheten, att Herr Sällströms omkostnader
för Båtskärsnäs senare försäljningar, procent,
vi beräknade i enlighet med våra utred-
ningar, ställa sig ungefärligen desamma,
som våra, om än Svaranderne försöke att
få dem till lägre genom att i sin kalkyl
utelemna en del af de kostnader, med hvilka
Sällström låtit sina försäljningar drabbas.

Vi åberopa de af oss genom vittnen styrkta utred-
ningarne härutinnan hvaraf den första förekommer i libellen
af den 10 Januari 1883 allegaten A och B och den senare
fullständigade jemförelsen i libellen af 9 April 1883.
(p. 3)

Sedan vittnet Kant intygat riktigheten af
den senare jemförelsen, ställde Svarandernes advokat Ingram
på vittnet åtskilliga frågor, hvarmed afsigten att förbrylla
vittnet till en del vanns.

Vi äro derför tvungna visa att de ojafaktiga
svaren på dessa frågor äro genom Svarandernes egna allegater

gifva och vore dessa frågor sålunda fullständigt obe-
fogade.

Först frågades sålunda om våra provisioner äro beräknade på brutto eller netto försäljningsbeloppen.

Vi hafva härutinnan endast att visa till Svarandernes eget allegat i libellen af 9 April 1883, hvari uppgifves (p. 16)

1873	försäljningsräkningens	bruttobelopp	utgjorde	Kr. 155.806:59
1874	d:o	d:o	d:o	" 176.744:27
1875	d:o	d:o	d:o	" 146.140:77
1876	d:o	d:o	d:o	" 219.619:85

och befinnes vid jemförelse med vårt allegat i samma libell (p. 13) att vi upptagit samma siffror som Svaranderne, hvaraf sålunda är bevisadt, att vi beräknat provisionerna å bruttobeloppen i de tabellariska uppställningarne, hvilkas riktighet vittnet vitsordat, hvadan Svarandernes fråga helt enkelt sa befinnes vara en onödig fråga om hvad Svaranderne redan visste vara utredt.

Likaledes innehåller af vår specifikation öfver Sällströms försäljningar att vi särskildt upptagit försäljningsbeloppen och ~~särskildt~~ detaljeradt alla försäljningar samt försäljningsomkostnaderna särskildt för sig. Äfven företeddes af oss vid Rätten Sällströms försäljningsräkningar i original som visade att bruttobeloppen upptagits, hvilka räkningar Härads Rätten dock ansåg onödigt i sin helhet i protokollet låta inflyta ~~upptagas~~.

Den nyssnämnde frågan lät Svaranderne följas af en annan onödig fråga — naturligen i enahanda syfte — om vittnet visste att provisionen beräknats efter försäljningsplatserna eller efter det myntslag, hvari försäljningarne egt rum.

1874 do — d° — do — „ 176.744:27

1875 do — do — do — „ 146.140:77

1876 do — do — do — „ 219.619:85

och befinnes vid jemförelse med vårt allegat i samma libell att vi upptagit samma siffror som Svaranderne, hvaraf (p. 13) sålunda är bevisadt, att vi beräknat provisionerna å bruttobeloppen i de tabellariska uppställningarne, hvilkas riktighet vittnet vitsordat, hvaden Svaranderne fråga helt enkelt befinnes vara en onödig fråga om hvad Svaranderne redan visste vara utredt.

Likaledes inhemtas af vår specifikation öfver Sällströms försäljningar att vi särskildt upptagit försäljningsbeloppen och ~~särskildt~~ detaljerat alla försäljningar samt försäljningsomkostnaderna, särskilt för sig. Efter företedds af oss vid Rätten Sällströms försäljningsräkningar i original som visade att bruttobeloppen upptagits, hvilka räkningar Härads Rätten dock ansåg onödigt i sin helhet i protokollen låta införa.

Den nyssnämnde frågan lät Svaranderne följas af en annan onödig fråga — naturligen i enahanda syfte — om vittnet visste att provisionen beräknats efter försäljningsplatserna eller efter det myntslag, hvari försäljningarne egt rum.

För att likvisst icke lemna Svaranderne öppet detta kryphål, som för öfrigt icke hade någon betydelse, intenrade vi genare [illegible] till Härads Rätten att allegat likaledes förekommande i libellen af 9 April (p. 125) 1883, extrakt ur våra försäljningsräkningar för 1873 till och med 1876, som upptog destinationsorterna för alla fartygen och visade, att hvad som sålts till köpare i England skeppats på Engelsk hamn eller på, med afseende på

utbetalande försäljningsprovisioner, med England likställd hamn och hvilket extrakt, då vi önskade få det be=edigadt, af Svaranderne erkändes såsom riktigt.

~~Att Svarandernes frågor till vittnet afsedde att förringa intygets betydelse hafva vi således visat.~~

Härmed hafva vi tydligen ådagalagt att Sva=randernes frågor till vittnet tillkommit på Svarandernes vanliga sätt att så vidt möjligt söka blanda bort saken=ningen.

Märkelig är äfven Svarandernes olika upp=fattning af Säkströms försäljningsomkostnader under olika skeden.

Emellanåt ~~framhållas~~ erkännas dessa af Svaranderne fullständigt såsom bärande ~~tjena till norm~~ se ~~stält~~ allegat T, derasegat bref i libellen af 10/1 83, pag. 306, i det Svaran=derne förmena sig haft tillgång till allehanda allegat, som styrka att de äro fullständigt korrekta.

Stundtals åter, såsom vid rättegångstillfället den 10 Januari 1883, då vår första jemförelse öfver Sätlströms och våra försäljningskostnader inlemnades och Svaranderne märkte befara, att de komma att bli slagna på fingrarna af verkligheten, menade de, enligt hvad som i protokollet af den 10 Januari 1883 är bevaradt: "att en är enligt deras "förmenande den omständigheten, huruvida Säkströms försälj="ningskostnader varit billigare eller dyrare än Bergman," "Hammelob icke vore af beskaffenhet att på sakens utgång "inverka", etc. Vår qvitton erkännas sålunda? (p.71)

Men i just samma libell förekommer äfven bland annat vårt allegat. Litt K, Transsunt af Bergbom Svaberg & C bref af den 14 Januari 1878, hvari

vanligen tätt att så vidt möjligt söka blanda bort sanningen.

Märkelig är äfven Svaranderes olika uppfattning af Säkströms försäljningsomkostnader under olika skeden.

Emellanåt erkännas ~~framhållas~~ dessa af Svaranderne fullständigt såsom borande tjena till norm, (se blått allegat T, deras eget bref i libellen af 10/1 83 pag 306) i det Svaranderne förmena sig haft tillgång till allehanda allegat, som styrka att de äro fullständigt korrekta.

Stundtals åter, såsom vid rättegångstillfället den 10 Januari 1883, då vår första jemförelse öfver Säkströms och våra försäljningskostnader inlemnades och Svaranderne märkte befara, att de komma att bli slagna på fingrarna af verkligheten, menade de, enligt hvad som i protokollet af den 10 Januari 1883 är bevaradt: "att enär enligt deras förmenande den omständigheten, huruvida Säkströms försäljningskostnader varit billigare eller dyrare än Bergman, "Hummelob icke vore af beskaffenhet att på sakens utgång" inverka", etc. Våra gifts[?] erkännas sålunda ?

Men i just samma libell förekommer äfven bland annat vårt allegat. Litt K, Transsumt af Bergbom Svanbergs C bref af den 14 Januari 1878, hvaruti de, med hänsyn till tvistigheten om omkostnaderna säga sig icke begära något annat än att Säkström får beräkna lika höga omkostnader som vi beräknat.

Vi finna oss tvungne tillfölje af hvad nyss fallit oss under ögonen att återkomma till Svarandernes invändningar, förekommande efter Kästs vittnesmål. Ingman fortsätter nemligen sin mascopi

med netto och bruttobeloppen såsom varande synnerligt egnade att slå blå dunst i ögonen.

Ingman uttalar sig nemligen sålunda: "att Bergman meddelat att i jemförelsen provision å Sällströms försäljningsräkningar beräknats å bruttobeloppen ehuru af hans räkningar framginge att han endast beräknat densamma å nettobeloppen, Bergman dermed och vederligt sin förut hafda uppgift att Sällströms försäljningsräkningar leget till grund för den uppställda jemförelsen.

Naturligen idel nonsens. Vi hafva i våra jemförande specifikationer icke gjort någon beräkning alls utan endast specificerat och adderat Sällströms i hans försäljningsräkningar förekommande samtliga omkostnader och till Harras Rätten inlemnat denna specifikation, slutande med den adderade summan af Kr. 56.322:44 ö.

Likaledes hafva vi specificerat de totala försäljningsbeloppen, som drabbades af dessa kostnader, nemligen talen Kr. 51.177:32, Kr. 194.558:43 ö Kr. 510.209,88, hvilka tillsammans utgöra Kr. 755.945:63

Sällström må ha räknat hur som helst, galet eller rätt, på brutto eller netto, så ha vi upptagit de siffror, som han sjelf för oss uppgifvit och redovisat, utan någon som helst rabatt, ingenting annat.

Och så måste det ju göras derest verkliga förhållandet skulle utredas.

Ty, då våra kostnader voro beräknade på totala försäljningssummorna, skulle, i samma mån

beräknat uteslutna i ... ...
och vederligt för förat hafva uppgift af Sällströms försäljningsräkningar något till grund för den uppställade jemförelsen.

Naturligen idel nonsens. Vi hafva i våra jemförande specifikationer icke gjort någon beräkning alls utan endast specificerat och adderat Sällströms i hans försäljningsräkningar förekommande faktiska omkostnader och till Härads Rätten inlemnat denna specifikation, slutande med den adderade summan af Kr. 56.322:44 p.

Likaledes hafva vi specificerat de totala försäljningsbeloppen, som drabbades af dessa kostnader, nemligen talen Kr. 51.177:32, Kr. 194.558:43 & Kr. 510.209:88, hvilka tillsammans utgöra Kr. 755.945:63.

Sällström må ha räknat huru som helst, galet eller rätt, på brutto eller netto, så ha vi upptagit de siffror, som han sjelf för oss uppgifvit och redovisat, utan någon som helst rabatt, ingenting annat.

Och så måste det ju göras derest verkliga förhållandet skulle utredas.

Ty då våra kostnader voro beräknade på totala försäljningssummorna, skulle, i samma mån som vi ifrån Sällströms bruttoförsäljningsbelopp gjorde några afdrag, kalkylen, öfver huru omkostnaderna ömsesidigt procentvis ställde sig, utfallit oriktig.

Om man t. ex. på 1000 Kr. har omkostnader för 100 Kr., så utgör så omkostnaderna 10% på bruttobeloppet, men om enahanda omkostnader drabba, som hvarandera vitja, ett så kalladt nettobelopp af Kr. 500, så

6

blir
ju detta försäljningsbelopp betungadt af 20 o/o omkostnader istället för af 10 o/o.

Tillåta Svaranderne att Kalkyl får göras på sådant sätt så då blir ~~Svarandernas~~ Sällströms försäljningsomkostnader ofantligt mycket dyrare än våra.

Men det är just genom att gå tillväga på dylikt obehörigt sätt som Svaranderne fått Sällströms försäljningsomkostnader att bli lägre än hvad de i verkligheten äro i enlighet med vår utredning.

De hafva vidare väl upptagit den ränta, vid relaterandet af våra kostnader hvarmed vi belastat, under det de sjelfva icke upptagit den ränta hvarmed Sällström betungat sina omkostnader och dessutom uteslutit ~~vissa~~ andra omkostnader.

De vittnen, hvilka Svaranderne äfven låtit höra för att intyga riktigheten af deras jemförelser hafva äfven undertecknat sina vitsord såsom behörigt var "såsom vi kunna fatta och förstå" och för dem var det icke godt att kunna uppmärksamma dessa Svarandernes underlåtenhet att upptaga räntan likasom de ej heller kunde yttra sig öfver spörsmålen om Sparr och Ståfförsäljningsräkningarna samt försäljningsomkostnaderna, till Hr. J. van Cauwen i Svarandernes Kalkyler förekomma.

Då vi, förutom de af oss förebragte bevisen om att de af oss påförda försäljningskostnaderna varit våra vanliga och icke högre än hvad Svaranderne sedermera till Sällström fått betala, dessutom förete Svarandernes egna qvittenser huruom de godkänt

Men det är först genom att gå tillväga på dylikt obehörigt sätt som Svaranderne fått Sällströms försäljningsomkostnader att bli lägre än hvad de i verkligheten äro i enlighet med vår utredning.

De hafva vidare väl upptagit den ränta, vid relaterandet af våra kostnader hvarmed vi belastat, under det de sjelfva icke upptagit den ränta hvarmed Sällström belastat sina omkostnader och dessutom uteslutit ~~vissa~~ andra omkostnader.

De vittnen, hvilka Svaranderne äfven låtit höra för att intyga riktigheten af deras jemförelser hafva äfven undertecknat sina vitsord såsom behörigt var "såsom vi kunna fatta och förstå" och för dem var det icke godt att kunna uppmärksamma denna Svarandernes underlåtenhet att upptaga räntan likasom de ej heller kunde yttra sig öfver spörsmålen om spärr och Stapelförsäljningsräkningarne samt försäljningsomkostnaderna till Hr. J. van Cauwenberghe i Svarandernes Kalkyler förekomme.

Då vi, förutom de af oss förebragte bevisen om att de af oss påförda försäljningskostnaderna varit våra vanliga och icke högre än hvad Svaranderne sedermera till Sällström fått betala, dessutom företett Svarandernes egna qvittencer hvarsom de godkänt de räkningar, hvari våra försäljningsräkningar ingått, så synas vi väl i vår bevisning ha gjort snarare mer än för lite af hvad som kan fordras för att ådagalägga den fullständiga befogenheten af påföringarna för de af oss gjorda försäljningarne.

Vid tinget i April 1883 motsatte sig

af Svarandernes då gjorde förslag att båda parternes jemförelse-uppgifter angående försälj-ningskostnaderne skulle till sakkunnige mäns afgörande hänskjutas, då resultatet häraf endast torde mötte tvåk och omgång och åtgärden (i fall) ständigt obehöfligt.

Efter den utredning, som även redan (nämnt) och (eftersom) det var ådagalagt och kunde med ögonen kontrolleras, att skiljaktigheten emellan Svarandernes och våra uppgifter bestodo deruti, som, att de föra blott en del af Sallströms kostnader, men upptaget alla våra, då vi deremot ovisserligt upptaget allt, gälde det att afgöra en rättsfråga och Svaranderne voro fullständigt oberättigade att ~~sätta~~ ifrågasätta att ej den förnödne sakkunskapen för detta ändamål, ej skulle hos Häradsrätten förefinnas.

Rättens beslut blef äfven att Svarandernes yrkanden lemnades utan afseende.

Och dessutom var ett sådant Svarandernes förslag endast ett gyckel, ty utgången må hafva blifvit hur ogynsam som helst för dem, så hade Svaranderne på vidtagen reserverat sig derför genom det alternativet, att – såsom de påstått – "den omständigheten, hurvida Sall-"ströms försäljningsomkostnader varit billigare" "eller dyrare än Bergman Hammarlunds icke vore af-"beskaffenhet att på sakens utgång inverka" – !

Vi gå nu att sysselsätta oss med

vunnit och (eftersom) det var ådagalagdt och kunde med ögonen kontrolleras, att skiljaktigheten emellan Svarandernes och våra uppgifter bestodo deruti, som att de förra utelemnat en del af Sällström's kostnader, men upptagit alla våra, då vi deremot onödigt upptagit alla, gälde det att afgöra en rättsfråga och Svarandene voro fullständigt oberättigade att ~~sätta~~ ifrågasätta att ej den förnödna sakkunskapen för detta ändamål, ej skulle hos Häradsrätten förefinnas.

Rättens beslut blef äfven att Svarandenes yrkanden lemnades utan afseende.

Och dessutom var ett sådant Svarandenes förslag endast ett gyckel, ty utgången må hafva blifvit huru ogynsam som helst för dem, så hade Svarandene ju i [illegible] reserverat sig derför genom det alternativet, att — såsom de påstått — "den omständigheten, huruvida Sällström's försäljningsomkostnader varit billigare" "eller dyrare än Bergman Hammond & Co icke vore af" "beskaffenhet att på sakens utgång inverka" —!

Vi gå nu att sysselsätta oss med

Förlaget

I vår första utredning (till protokollet af den 14 Nov 1882), till hvilken vi vördsamligen hänvisa, åberopade vi, under ofvanstående rubrik vårt der bilagde och af Svaranderne ej heller bestridde Allegat № 5, som redogjörde

för de belopp, som Bergbom & Wanberg & C:o hos oss tagit i anspråk under åren 1871 — 1876.

Vid 1871 års slut utgjorde således Båtskärsnäs affärs balanserande förlagsskuld ett belopp af Kr 71.517.27 öre, hvilken sedan att var färdigt, och affären fortgått ytterligare ett år, vid 1872 års slut stannade vid Kr 124,121.84, eller på hvardera hälften Kr 62,060.92 öre.

Och härmed var den siffran gifven som behöfdes för Båtskärsnäs som så grundt sågverks bedrifvande och dermed också den summa som vi enligt förlagskontraktet voro skyldige att, på der uppsatte vilkor, tillhandahålla.

Att någon rättighet för Svarandene, att till förlag af en liten enrangig såg, fordra större belopp än så icke föreskrifvet ~~är~~ ~~tenligen~~ pålagdt.

~~Ej heller står det alldeles med dessa fickor till buds att få resa sig med stora belopp.~~

Hvad som sedermera utöfver angifne belopp af Svarandene utpressats, det af oss, under allahanda förebåranden och hvilka utpressningar lyckades förträffligt, synnerligast då Palmstierna stod för Kassaafkortningarne, voro penninglån eller förlag, om man så vill, men som icke kunna räknas såsom beroende på ~~någon~~ vår förbindelse i förlagskontraktet, der står skyldig icke att vi skulle ~~att utbetala~~ större summa än hvad som just upp behöfdes, ännu mindre att hålla summor i ränd,

kr 124,121.84, eller på hvar f. halfpart kr 62,060.92 d.

Och härmed var den siffran gifven som behöfdes för Båtskärdets som sågverks bedrifvande och dermed också den summa som vi enligt förlagskontraktet voro skyldige att, på der uttryckta vilkor, tillhandahålla.

Att någon rättighet för Svaranderne, att till förlag af en liten enrummig såg, fordra större belopp än så icke föreslaget är ~~lemligen~~ pålagt.

~~Ej heller står det alltom med kassa fickor till buds att få röra sig med stora belopp.~~

Hvad som sedermera utöfver angifne belopp af Svaranderne utpressats, des af oss, under allahanda förebåranden och hvilka utpressningar lyckades förträffligt, synnerligast då Sågtrerna stod för Kassautlemningarne, voro penninglån eller förlag, om man så ville men som icke kunna räknas såsom beroende på ~~några~~ vår förbindelse i förlagskontraktet. der stode stod icke att vi hade ~~att~~ utsätta större summa än hvad som just upp behöfdes, ännu mindre att hålla summor i ständig beredskap till Svarandernes disposition!

I förlagskontraktets 2dra punkt är ~~bestämdt~~ vilkoret formuleradt sålunda: att "Cr Bergman Hemmedel fortfarande förlägga t" m.m. och egde denna bestämmelse rum den 30 Dec, 1871 eller den tid då hela utlägget utgjorde circa 71,000 Kronor.

åfven efter 1872

Att penningeförstreckningarne af Svaranderne (uppgåfvos och i böckerne upptogos såsom) skolande användas till förlag för Båtskärsnäs, gör att dessa utpressningar ingen helgd eller ställer dem under förlags-kontraktets villkor ~~(skydd)~~, då penningarne i (antingen alls) verkligheten ~~icke~~ eller, ~~icke delvis~~ blott endels, till förläggande af denna egendom, användes.

Det är nemligen genom förebragt bevisning ådagalagdt, att Svaranderna inköpte skogsskiften, hvars inköpspris de påförde Båtskärsnäs delegare, men från hvilka skiften de, för sin enskildta del, afverkade den större, värdefullare skogen, bland annat till plankstock ~~för sin enskildta del~~, hvarvid Svaranderna proforma godtgjorde delegarne för en lumpen stubböresafgift, såsom t. ex. v. D. utgift till E visar.

De till dessa köp använda penningarne voro således icke penningar, utgifne för förläggande af Båtskärsnäs utan för förlag af deras enskildta affärer men då skiftena debiterades Båtskärsnäs delegare vanns emellertid ett dubbelt mål.

Hvad som nemligen till större eller mindre del utgafs för att förlägga den enskildta affär, som de i strid med ingångna förpligtelser bedrefvo, blef i Båtskärsnäs böcker upptaget, hur som helst, såsom utgifvet för delegarnes gemensamma räkning.

Derigenom tillskapades i räkningarne onaturligt höga siffror, som uppgåfvos innestående såsom förlag i affären, hvaraf hälften påfördes oss.

Att Svaranderne bedrefvo egna trävaruaffärer, det hafva vi bevisat och de äfven erkänt, äfvensom vi visat, huru de visserligen det bestridt, att de ej dertill varit

Det är nemligen genom förebragt bevisning ådagalagdt, att Svaranderna inköpte skogsskiften, hvars inköpspris de påförde Båtskärsnäs delegare, men från hvilka skiften de, för sin enskildta del, afverkade den större, värdefullare skogen, bland annat till plankstock ~~för sin enskildta del~~, hvarvid Svaranderna proforma godtgjorde delegarne för en lumpen stubböresafgift, såsom t. ex. v.... [illegible] visar.

De till dessa köp använde penningarne voro således icke penningar, utgifne för förlagsgifvare af Båtskärsnäs utan för förlag af deras enskildta affärer men då skiftena debiterades Båtskärsnäs delegare vanns emellertid ett dubbelt mål.

Hvad som nemligen till större eller mindre del utgafs för att förlägga deras enskildta affär, som de i strid med ingångna förpligtelser bedrefvo, blef i Båtskärsnäs böcker upptaget, hur som helst, såsom utgifvet för delegarnes gemensamma räkning.

Derigenom tillskapades i räkningarne onaturligt höga siffror, som uppgåfvos innestående såsom förlag i affären, hvaraf hälften påfördes oss.

Att Svaranderna bedrefvo egna trävaruaffärer, det hafva vi bevisat och de äfven erkänt, äfvensom vi visat, huru de visserligen det bestridt, att de ej dertill varit berättigade.

Att vidare Svaranderna äfven användt våra penningar till bedrifvande af egna affärer kunna vi med aldra största lätthet bevisa.

Vi behöfva endast exempelvis åberopa Svarandernes egta qvitto af den 20 Maj 1876, N:o 4 d, det sista reela qvitto, som vi af Svaranderna erhållit. Detta innehåller nemligen

af, efter ~~under~~ den 20 Maj 1876 uppgjord räkning öfver årbytena för år 1875, Båtskärsnäs Intressenters samt Svarandernes enskilda skuld vid 1875 års slut ~~at~~ tillopa utgjorde Kr. 320.679:064.

Om nu från denna summa fråndrages såväl Svarandernes som vårt i förlaget, enligt Svarandernes egen bokföring, innestående belopp af tillsammans Kr. 237.513:72 — detta belopp må nu ha tillkommit genom Svarandernes åtgärder huru orättvist som helst — så qvarstår i alla fall en som deras enskilda skuld (märk icke förlagsskuld) angifven summa af Kr. 81165:14

Att ~~drifva~~ upptaga såsom ~~upp~~ förlag~~et~~ för en enda dag, såsom vid 1875 års slut, ~~till~~ Kr. 237.513:72 och det vid den tid af året, då årets fisktillverkning var skeppad och penningarna derför influtit och nya förlager för året ~~blott förhållningsvis~~ till ringa del kunnit utgifvas så att det till och med, enligt åberopad tablå innan följande års skeppning började, uppgick till omtrent en half million, är en sådan absurditet, att vi ~~tryggt~~ anse oss kunna lemna detta till domstols ~~afgörande~~ bepröfvande utan att behöfva inkomma med utomstående personers omdöme i frågan; en absurditet nästan lika stor, som då fråga gällde, huruvida hvar och en voro skyldig att betala sina egna hushållskostnader eller icke.

Vid antydda tillfälle ansågs sådan bevisning, som vi erbjödo oss åvägabringa, öfverflödig.

I förlagskontraktet står såsom sagdt ingen förbindelse att för Bergbom, Svanberg & Cs enskilda affärer tillskjuta penningar och det allra minst mot 6% ränta

dernes egen bokföring, innestående belopp af Kr. 239.513:72 — detta belopp må nu ha tillkommit genom Svarandernes åtgärder hvarå orättvist som helst — så qvarstår i alla fall en som deras enskilda skuld (märk icke förlagsskuld) angifven summa af Kr. 81165:14.

Att upptaga såsom förlaget för en enstaka dag, såsom vid 1875 års slut, Kr. 239.513:92 och det vid den tid af året, då årets sågtillverkning var skeppad och penningarne derför influtit och nya förlager för året blott förhållningsvis till ringa del hunnit utgifvas så att det till och med, enligt åberopad tablå innan följande års skeppning började, uppgick till emellertid en half million, är en sådan absurditet, att vi anse oss trygt kunna lemna detta till domstols bepröfvande utan att behöfva inkomma med utom stående personers omdöme i frågan; en absurditet nästan lika stor, som då fråga gälde, hurvida hvar och en vore skyldig att betala sina egna hushållskostnader eller icke.

Vid antydde tillfälle anses sådan bevisning, som vi erbjöds oss åvägabringa, öfverflödig.

I förlagskontraktet står såsom tagöt egen förbindelse att för Bergbom Svanberg & Co enskilda affärer tillsläppa penningar och det alltid minst mot 6% ränta och under tider, då derutöfver, enligt hvad bevisadt är, alla banker togo af oss minst 1/3 dels räntetillägg eller ock, i provisioner på annat sätt, motsvarande pris.

Men det hindrar icke Svaranderne att till protokollet af den 10 Januari 1883 utläta sig som så: "Om motparterna under vissa år lemnade oss mera förlag än hvad som hörde till sågverken, så

faller det ju ~~dotter~~ af sig sjelf att detta var förestafvadt af deras eget intresse!

Ypperligt! Förestafvadt af eget intresse att årligen göra ofantliga extra räntförluster, att ej tala om oerhörda förluster på den Sågverks-affär, hvari vi blifvit med Svaranderne invecklade och som af dem skötts på det sättet att det lukrativa af affären togs af dem och oss lemnades till delning hvad som ~~derigenom~~ efter sådan delning måste ~~medföra~~ rum.

Svaranderne behandla utomordentligen lättvindigt frågan om de stora penningebelopp, som de afpressat oss och finna dem alls icke oerhörda.

Men sedan vår förlustid upphörde, då fingo penningarne åter sitt värde. Svaranderne sjelfve förse oss med bevis; se Ingmans förklaring i Protokollsskibellen af den 9 April 1883.

Der förmenar han att ~~den~~ (p 114) "öfverenskommelsen om detta års – 1883 års – "sågtillverkning och den af" "Sävstrom lemnade förbindelsen tillkommit derigenom" "att ~~Svaranderne~~ Bergman Hummel & Dir åtagit sig ansvara för skulden" "till aktiebolaget Sågverksegarnes Garantiförening"

Rätt så! Det skuldbelopp, hvarför sålunda Båtskärsnäs sågtillverkning sattes i pant, utgjorde i sin helhet cirka 70.000: Kronor, hvaraf således på Svarandernes hälft endast belöpte sig Kr. 35.000.—

För att nu komma i åtnjutande icke af en ny tillökning i kassan, utan blott för att slippa betala ut någonting, begärdes och erhölls vår

och som af dem skulles på det sättet at det lukrativa af affären togs af dem och oss lemnades till delning hvad som ~~derigenom~~ efter sådan delning måste ~~medföra~~ ruin.

Svaranderne behandla utomordentligen lättvindigt frågan om de stora penningebelopp, som de appresserat oss och tiruna den alls icke omnämna.

Men sedan vår förlustid upphörde, då fingo penningarne åter sitt värde. Svaranderne sjelfva förse oss med bevis; se Ingmans förklaring i Protokollsskibellen af den 9 April 1883.

Der förmenar han att ~~den~~ (p. 114) "öfvereenskommelsen om detta års — 1883 års — sågtillverkning och den af "Säfström lemnade förbindelsen tillkommit derigenom" "att ~~Svaranderne~~ Bergman Hummel & Co åtagit sig ansvara för skulden" "till aktiebolaget Sågverksegarnes Garantiförening".

Hör då! Det skuldbelopp, hvarför sålunda Båtskärsnäs sågtillverkning sattes i pant, utgjorde i sin helhet cirka 70.000: Kronor, hvaraf således på Svarandernes hälft endast belöpte sig Kr. 35000. —

För att nu komma i åtnjutande icke af en ny tillökning i kassan, utan blott för att slippa betala ut någonting, begärdes och erhölls vår ansvarighet för beloppet mot panternes öfverlåtande till oss, såsom varande åtminstone dessas primitiva egare.

Mot denna vår tjenst ingingo Svaranderne och Säfström, enligt hvad nu Ingman upplyser, på kontraktet, rörande Båtskärsnäs fortsatta bedrifvande, af den 18 Januari 1883.

Men detta kontrakt gaf helt enkelt oss, åtminstone

för den närmaste framtiden, <u>obetingadt rätt i alla</u> de <u>principfrågor</u>, hvarom i denna rättegång tvistas, och uppfattades, såväl af våra motparter som af oss, såsom en preliminär uppgörelse till regle- rande af hela ifrågavarande tvist.

Till dessa öfverenskommelser skola vi längre fram återkomma.

Af de bevis som vi vid åtskilliga tillfällen under denna rättegång förebragt samt af hvad vi här ofvan anfört framgår skönjbarligen att Svaranderna icke till förlag för Båtskärsnäs gemensamma affär användt annat än en förhållningsvis mindre del af erhållna penningemedel och bestrida vi att under de betingelser, som förlagskon= trakted bestämmer, med hänsyn till betalningstid och ränteberäkning, för[5] falla större belopp än det vid 1872 års slut balanserade beloppet, hvilket för Båtskärsnäs utgjorde i sin helhet Kr. 124.121:84 eller på Svarandernes halfpart Kr. 62.060:92.

Då i förlagskontraktets 6te punkt före- kommer att den skuld, hvari Svaranderna vid kontrakts- tidens slut må häfta, skall betalas under derpå följande trenne år med 1/3^{del} årligen, så afser denna bestämmelse endast Svarandernes skuld för på grund af detta kontrakt erhållet och till förlag använde förlagsmedel och icke sådan gäld, hvari Svaranderna derutöfver stälde sig i till oss.

Detta senare belopp egde vi rätt att genast indrifva och var det också derföre som vi i vår pro- test, allegat N:o 7, bland annat yrkade på att genast

fram [illegible].

Af de bevis som vi vid åtskilliga tillfällen under denna rättegång förebragt samt af hvad vi här ofvan anfört framgår skönjbarligen att Svaranderna icke till förlag för Båtskärsnäs gemensamma affär användt annat än en förhållningsvis mindre del af erhållna penningemedel och bestrida vi att under de betingelser, som förlagskontraktet bestämmer, med hänsyn till betalningstid och ränteberäkning, får falla större belopp än det vid 1872 års slut balanserande beloppet, hvilket för Båtskärsnäs utgjorde i sin helhet Kr. 124.121.84 eller på Svarandernes halfpart Kr. 62.060.92.

Då i förlagskontraktets 6te punkt förekommer att den skuld, hvari Svaranderna vid kontrakts-tidens slut må häfta, skall betalas inom derpå följande trenne år med 1/3dels årligen, så afser denna bestämmelse endast Svarandernes skuld för på grund af detta kontrakt erhållet och till förlag använde förlagsmedel och icke sådan gäld, hvari Svaranderna derutöfver stälde sig i till oss.

Detta senare belopp egde vi rätt att genast indrifva och var det också derföre som vi i vår protest, allegat N:o 7, bland annat yrkade på att genast få inbetalt till oss det belopp af vår fordran vid 1876 års slut jemte af oss bestånd ränta, som öfverstiger hvad som enligt granskadt och godkändt bokslut visar sig verkligen tillhöra Båtskärsnäs förlag och således utgör en Svarandernes enskilda skuld.

Detta är ett vigtigt moment att ihåg-

komma, då vi nu öfvergå till

Räntefoten

Svaranderne mena sig kunna komma ifrån sin förbindelse att till oss efter kontraktstidens slut erlägga den ränta, som vi dem affordrat genom att söka stöd i, såsom vi fattat det, fyra omständigheter, hvaraf

den första att förlagskontraktets 2 §, som bestämmer räntan för kontraktstiden äfven vara tillämplig efter kontraktstiden; ~~efter~~ äfvensom kontraktets 6 §, som afhandlar huru förfaras skall med Svarandernes skuld vid kontraktstidens slut icke innehåller någon bestämd räntesats;

den andra omständigheten till deras förmån förmenas vara den att Svaranderne protesterat att erlägga den ränta, vi affordrat dem;

den tredje att en fordringsegare icke, enligt lag kan ege rätt att affordra sin gäldenär den ränta, han behagade;

den fjerde att Svaranderne påstå sig vid annat tillfälle hafva påfört oss en lägre ränta än här ifråga.

Till bemötande af dessa inkast bedja vi få hänvisa till vårt föregående andragande (i libellen af d 14 Nov. 1882) ~~vår promemoria~~ ~~sednare delen af~~ ~~förekommande i libelleran~~ af den ~~14 Nov 1882~~, 10 Jan. 1883 pag. 303. samt ~~i libellen~~ vårt andragande af den 9 april 1883 ~~vår pro~~ äfvensom till hvad vi här ofvan nyss under rubrik "förlaget" anfört.

Deraf framgår:

1°. att förlaget för Båtskärsnäs enramiga såg, ~~sedan~~

hvaraf

den första af förlagskontraktets 2 §, som bestämmer räntan för kontraktstiden äfven vore tillämplig efter kontraktstiden; ~~efter~~ ehuruväl kontraktets 6 §, som afhandlar huru förfaras skall med Svarandernes skuld vid kontraktstidens slut icke innehåller någon bestämd räntesats;

den andra omständigheten till deras förmån förmenas vara den att Svaranderna protesterat att erlägga den ränta, vi affordrat dem;

den tredje att en fordringsegare icke, enligt lag kan ega rätt att affordra sin gäldenär den ränta, han behagade;

den fjerde att Svaranderna påstå sig vid annat tillfälle hafva påfört oss en lägre ränta än här ifråga.

Till bemötande af dessa inkast bedja vi få hänvisa till vårt ~~föregående andragande~~ i libellen af d 14 Nov. 1882 / ~~vår promemoria af~~ ~~sednare delen af~~ förekommande i ~~libellen~~ af den ~~14 Nov 1882~~ 10 Jan. 1883 pag. 303. ~~vårt andragande~~ samt i libellen af den 9 april 1883 ~~vår prom~~ äfvensom till hvad vi här ofvan nyss under rubrik "Förlaget" anfört.

Deraf framgår

1° att förlaget för Båtskärsnäs envaniga sig, ~~sedan~~ sågverksaffären efter andra årets förlopp kommit i fullständig gång, och efter åstillverkningens realisering, kräft en summa icke utöfver 124,000 Kronor på det hela eller på Svarandernes andel något öfver 60,000 Kronor, samt att hvad Svaranderna, der-utöfver under diverse förebäranden, derutöfver erhållit icke är någon, med rätt genom förlagskontraktet

Svaranderna tillkommer förmån.

2° – att bestämmelsen i förlagskontraktets 6 §, om huru Svarandernes skuld borde betalas, naturligen endast afsåg den del af Svarandernes skuld, som tillkomma på grund af (genom) kontraktet Svaranderna tillförsäkrade rätt;

3°. att Svarandernes enskilda skuld, som icke föll under kontraktets bestämmelse, (så vidt handlingarne bokstafl. tillgått på rätt sätt) var den ojemförligt största delen af Svarandernes skuld i sin helhet;

4°. att vi sålunda, till följe af beskaffenheten af vår fordran hos Svaranderna, tillkommen genom Svarandernes missbruk af förtroende, voro af förlagskontraktet oförhindrade att genast vid kontraktstidens slut utkräfva det hufvudsakliga af denna fordran;

5°. att §6 af förlagskontraktet (var derför betecknande såra vänd;) innehöll, att Svaranderna voro skyldige att betala ränta å förlagsskulden, men utan att binda oss vid bestämd räntesats, ithy fall att vår förbindelse att tillhandahålla Svaranderna penningar på förlagskontraktets vilkor upphörde i samma stund som vår förbindelse att förlägga upphörde;

6°. att det var vi som den 29 Maj 1877 i protest mot Svaranderna förbehöllo oss att tillgodoräkna 8% å våra penningar men att Svaranderna icke kommit med annat än ett löst påstående att de mot denna vår fordran protesterat och faller det af sig sjelf, att Svaranderna icke på allvar härutinnan kunde göra någon protest, (då må vi i formelt transcendent hafva protesterat [illegible]) då deras affärsställning var sådan att för dem rättsfoten

3:o att Svarandernes inkallade skuld, som icke som
så vidt handlingarne rod. bokstaf tillgått på rätt sätt
under kontraktets bestämmelse, var den ofenförligt
största delen af Svarandernes skuld i sin helhet;
4:o att vi således, till följe af beskaffenheten af vår
fordran hos Svaranderne, tillkommer genom Svarandernes missbruk af förtroende, vara af förlagskontraktet
oförhindrade att genast vid kontraktstidens slut
utkräfva det hufvudsakliga af denna fordran;
der derför bestående sina vilkor;
5:o att § 6 af förlagskontraktet innehöll, att Svaranderne
voro skyldige att betala ränta å förlagsskulden,
men utan att binda oss vid bestämd räntesats,
ithy fall att vår förbindelse att tillhandahålla
Svaranderne penningar på förlagskontraktets
vilkor upphörde i samma stund som vår
förbindelse att förlägga upphörde;
6:o att det var vi som den 29 Maj 1877 i protest
mot Svaranderne förbehöllo oss att tillgodoräkna 8%
å våra penningar men att Svaranderne icke kommit
med annat än ett löst påstående att de mot
denna vår fordran protesterat och faller
det af sig sjelf, att Svaranderne icke på alfvar
då män om i formelt hänseende hafva protesterat kunna ej det [illegible]
hårdheten kunde göra någon protest, då deras
affärsställning var sådan, att för dem räntefoten
var en underordnad fråga; hufvudfrågan gälde
att icke bli kräfde för beloppet utan att efter
hand få detsamma amortera. /.
7:o att det är vorit styrkt, att Svaranderne, under
förklaring att det var dem omöjligt att på föreskrifvet
sätt sin gäld betala, bedt om anstånd med skuldens betalande.
8:o att den som begär anstånd med en förpligtelse

skall, naturligen icke är den, som eger rätt att föreskrifva räntan derå, utan har att rätta sig efter fordringsegarens föreskrift.

9° att vi icke godtyckligt gjort föreskrift angående räntan; utan att vi endast begärt samma ränta, som

a) vi fått sjelfve betala

b) som Svaranderne sjelfve åt sin nye förlagsman betalade,

c) som Svaranderne sjelfve läto oss betala på uttagen för oss;

10° att Svarandernes infall, att de, visserligen på beräkning, å summan kr. 3061:38 en gång påfört oss ränta à 6% med Kr. 183:68 saknar all betydelse, då de påfört oss ~~på~~ à hundratusentals Kronor beräknad ränta à 8% samt att Svarandernes observation i bilagan N:o 4, att den uppgifna räntegodtgörelsen 1877 efter 8% berodde på ett misstag(!) måste sakna all betydelse, då den ju snarare var en åtgärd, tillkommen derigenom, att Svaranderne ställde sig vår protest i detta stycke till efterrättelse och godkände vårt krav på 8%.

Vi hafva nu i det ofvanstående framhållit åtskilliga förhållanden, som enligt vårt förstånd borde befästa vår rätt att å vår fordran hos Sv^ne återsätta den räntegodtgörelse som vi i vår konto kurant med dem upptagit.

Vi kunna dock ej lemna detta Kapitel utan att ytterligare tillägga några ord.

Vid ett föregående tillfälle antydde vi

b) som Svaranderne sjelfva åt sin nye förlagsman betalade,

c) som Svaranderne sjelfve läto oss betala på utlägen för oss;

10:o att Svarandernes infall, att de, visserligen på beräkning å summan kr. 3061:38 en gång påfört oss ränta à 6% med Kr. 183:68 saknar all betydelse, då de påfört oss på å hundratusentals Kronor beräknad ränta à 8% samt att Svarandernes observation i bilagan N:o 4, att den uppgifna räntegodtgörelsen 1877. efter 8% berodde på ett misstag(!) måste sakna all betydelse, då den ju snarare var en åtgärd, till=kommen derigenom, att Svaranderne ställde sig vår protest i detta stycke till efterrättelse och godkände vårt kraf på 8%.

Vi hafva nu i det ofvanstående framhållet åtskilliga förhållanden, som enligt vårt förstånd borde befästa vår rätt att i vår fordran hos Sv:ne återfå den räntegodtgörelse som vi i vår konto kurant med dem upptagit.

Vi kunna dock ej lemna detta kapitel utan att ytterligare tillägga några ord.

Vid ett föregående tillfälle antydde vi hela lumpenheten af Svarandernes åtgärd att begagna ett för deras existens oundgängligen behöfligt rådrum med betalande af deras skuld på det sätt som denna rättegång visar.

Men i sista skriften förekommer ånyo ett fall af synnerligen långt gången fräckhet i det att Svaranderne låta parkina att en af oss åberopad

6

af Svarandena sjelfva, men utan namnunderteckning, gjord pro memoria, vårt allegat N:o 25 d, vore ett alster af vår egen verksamhet, fäderes rent af ett af oss begånget falsarium.

Det är förhållandet härutinnan som vi måste hafva konstaterat.

Märkligt nog har det i denna sak fliet sig så att vi, till och med förr den händelse att Svarandena skulle, på Domhafvandens fråga huruvida uppsatsen vore skrifven af någon af bolagsmännen i firman Bergbom, Svanberg eller icke — en fråga, om hvars framställande inför Rätta vi vördsamligen anhålla — derpå svara nej, likafullt tro oss i tillfälle att bevisa att handskriften är äkta.

Genom en viss Nemesis har det nemligen fogat sig så att längre ned på samma halfark, hvarur det inför Rätten presenterade extraktet är gjordt, förekommer en framtidskalkyl öfver ställningen af Båtskärsnäs affär, såsom det uppgifves vid detta års slut".

En sådan sorts kalkyl vore naturligen ingen annan än Svarandena i tillfälle att göra, ingen annan; aldra minst vi, åt hvilka sorts läst efteråt och då endast ofullständigt uppgifter om årsverksamheten vid Båtskärsnäs lemnades.

Än vidare å andra halfarket af samma blad förekommer en uppsats, som kallar sig Balans konto den 31 December 1878.

Denna uppsats innehåller på ömt spe-

Märkligt är att det i denna sak sig så att vi, till och med för den händelse att Svaranderne skulle, på Domhafvandenas fråga huruvida uppsatsen vore skrifven af någon af bolagsmännen i firman Bergbom, Svanberg & C:o eller icke — en fråga, om hvars framställande inför Rätten vi vördsamligen anhålla — derpå svara nej, likafullt tro oss i tillfälle att bevisa att handskriften är äkta.

Genom en viss Nemesis har det nemligen fogat sig så att längre ned på samma halfark, hvaraf det inför Rätten presenterade extraktet är gjordt, förekommer en framtidskalkyl öfver ställningen af Båtskärsnäs affär, sådan det uppgifves "vid detta års slut".

En sådan sorts kalkyl vore naturligen ingen annan än Svaranderne i tillfälle att göra, ingen annan; aldra minst vi, åt hvilka först långt efteråt och då endast ofullständiga uppgifter om årsverksamheten vid Båtskärsnäs lemnades.

Än vidare å andra halfarket af samma blad förekommer en uppsats, som kallar sig balans konto den 31 December 1878.

Denna uppsats innehåller på året specifik redogörelse öfver Svarandernes dåvarande affärsställning vid 1878 års slut.

Dennas riktighet med hänsyn till de konti, som öfverförts från Båtskärsnäs gemensamma bokslut bekräftas vid jemförelse med af oss presenterade Båtskärsnäs räkenskaper.

Hvad beträffar balanserna jemväl Aktiers-

Konto Kr. 31.635:, Vår Konto Kr. 30.822:83, Utestående Fordringar Kr. 57.078:68 med mera samt Svarandernes Uppgifter, om eget Capital och kontanter i Kassan, så är allt detta tydliga siffror, som ingen annan än Svaranderne sjelfva kunde tile och voro i tillfälle att uppgifva.

Om derför Svarandernes närvarande beläggner på Domhafvarens fråga gifva hvad svar som helst, ja eller nej, så våga vi räkna på att Härads Rätten skall vid jemförelse af handstilen och med ytterligare stöd af de märkeliga igenkänningstecken på handlingens äkthet, som vi framhållit uppfatta densamma såsom i verkligheten af Svaranderna sjelfva och ingalunda af oss gjord uppsats.

Vid sådant förhållande torde ock denna uppsats icke, såsom Svaranderna förmena, alldeles sakna sin betydelse vid bedömandet af frågan huruvida Svaranderna bestridt eller icke vårt yrkande att tillgodonjuta samma högre ränta som vi i öfrigt fingo betala för Båtskärsnäs förlag och hvilken räntebetalning icke ifrågakommit, derson beloppet af vår förfallna fordran af Svaranderna användts till bestridande af vår andel i förlaget istället för att låta oss ytterligare dertill skaffa penningar.

Då nu för öfrigt, hvad sjelfva hufvudsaken rörer, naturligen ingen underlåtenhet att tillgodonjuta en viss högre ränta för Bergbom, Svanberg & C med uteslutande af oss från en förmån, hvilken det visat sig att alla andra

Om derföre Svarandernes närvarande bolagsmän på Domhafvandens fråga gifva hvad svar som helst, ja eller nej, så våga vi räkna på att Härads Rätten skall vid jemförelse af handstilen och med ytterligare stöd af de märkeliga igenkänningstecken på handlingens äkthet, som vi framhållit uppfatta densamma såsom i verkligheten af Svaranderna sjelfve och ingalunda af oss gjord uppsats.

Vid sådant förhållande torde ocksådenna uppsats icke, såsom Svaranderna förmena, alldeles sakna sin betydelse vid bedömandet af frågan huruvida Svaranderna bestridt eller icke vårt yrkande att tillgodonjuta samma högre ränta som vi i öfrigt fingo betala för Båtskärsnäs förlag och hvilken räntebetalning icke ifrågakommit, derom beloppet af vår förfallna fordran af Svaranderne användts till bestridande af vår andel i förlaget istället för att låta oss ytterligare dertill skaffa penningar.

Då nu för öfrigt, hvad sjelfva hufvudsaken rörer, naturligen ingen undantagsstiftning att tillgodonjuta en viss högre ränta för Bergbom, Svanberg & C med uteslutande af oss från en förmån, hvilken det visat sig att alla andra åtnjuta, förefinnes, så kunna vi ej förstå annat än, derest vår påföring af 8% ränta vore olaglig, så är Svarandernes ~~ränta~~ påföring af denna ränta äfven olaglig.

För den händelse således att vid Svarandernes invändningar afseende skulle fästas, yrka vi att Svaranderne förpligtas att till oss återställa

6

1/3:del af all oss i deras redovisningar öfver Båtskärsnäs påförd ränta, hvarigenom räntefoten för oss båda blefve 6%.

Endast för det fall, att vårt yrkande, i främsta rummet, på att få vår rätt till 8% befästes, godkänna vi Svarandernes beräkning af 8% ränta eljest bestrides densamma.

Vi gå nu att beröra hvad Svaranderna i sina 2:e senaste skrifter andragit, angående Svarsteins-timret, i första anförandet utan, men i det senare under rubrik

Finska eller Svarsteinshygget.

Svaranderna börja med påståendet det vår uppgift – att det icke var vi, som bestämde hvilka träd skulle tagas till bjelkar och hvilka till sågtimmer, utan att vi endast emottogo hvad oss tilldelades – "vore det mest grundlösa, man kunde" "tänka sig".

Till svar härpå måste vi åter hänvisa till dess redan till Rätten inlemnade Svarsteins Intressenters redogörelse, i libellen af den 14 Nov. 1882 allegat N:o 10, som visar, att sagde intressenter ~~ha~~ pag. 116 gjorde helt och hållet skovo för hygget.

Men nu tillgår ett hygge af bjelkar såsom säkerligen Rättens flesta medlemmar hafva sig bekant på det sättet, att, sedan trädet i skogen är fälldt, groftäljes eller blakas det på stället på fyra sidor – för att underlätta körningen

Bjelkarne äro vanligen, om än tillfölje

5 % ränta eljest bestredes densamma.

Vi gå nu att benöta hvad Svaranderne i sina 2:ne senaste skrifter andragit, angående Svarsteins-timret, i första anförandet utan, men i det senare under rubrik

Finska eller Svarsteinshygget.

Svaranderne börja med påståendet det var uppgift – att det icke var vi, som bestämde hvilka träd skulle tagas till bjelkar och hvilka till sågtimmer, utan att vi endast emottogo hvad oss tilldelades – "vore det mest grundlösa, man kunde" "tänka sig".

Till svar härpå måste vi åter hänvisa till dess redan till Rätten inlemnade Svarsteins Intressenters redogörelse, i libellen af den 14 Nov. 1882 allegat N:o 10, pag. 116 som visar, att sagde intressenters tarfa görelse helt och hållet stodo för hygget.

Men nu tillgår ett hygge af bjelkar såsom säkerligen Rättens flesta medlemmar hafva sig b. kant på det sättet, att, sedan trädet i skogen är fälldt grofslås eller blakas det på stället på fyra sidor – för att underlätta körningen.

Bjelkarne äro nemligen, om än till följe sin ålder i allmänhet af lösare ved och derföre vanligen icke dugliga till sågtimmer, till sina dimensioner mera betydande och skulle transporten onödigtvis ~~betydligt~~ fördyras, derest de ej genast i skogen undergingo den första afteringen till bjelke.

Då nu denna åtgärd nödvändigtvis skedde i skogen och Svarsteins Intressenter stodo för hygget

var det naturligtvis de och ej vi, som utsågo hvad som skulle tages till bjelkar och ~~v~~ hvad till sågtimmer.

I stället för det "mest grundlösa" måste vårt påstående sålunda vara det mest påtagliga och ~~fordras det sådana personligheter som Svaranderna~~ står uppgiften för Svarandernes ~~och deras advokats för att komma med slika insinuationer~~ räkning i protokollet.

Vi skola nu särskåda hvad Svarandernes egit vittne Anton Nilsson vetat att berätta i förevarande ärende och se till om ej dess uppgifter äfven styrka vårt påstående.

Vittnet börjar ~~med konstaterar~~:

1o ~~med att konstatera~~ att det, under flera års tid, varit Svarandernes man i och för timmermottagningen i Torne elf och säger vidare:

2o att vittnet, för Svarandernes räkning, mottagit från Svanstein afsändt kronotimmer.

3o att det haft order — naturligtvis af sina Herrar Bergbom, Svanberg & C — att för vår räkning "utgallra" och särskildt flottlägga "alla till bjelkar" dugliga timmer,

4o att hvad som ej utkommits, utgallrats i Båtskärsnäs, visserligen efter af Svarandens verkställda bogsering af det hela dit.

Häraf är ju ytterligare styrkt, att det icke var vi, utan antingen Svansteins Intressenter eller ock Svaranderna sjelfva, som verkställde utgallringen och detta var det just som skulle bevisas.

[illegible] ~~ringar~~ räkning i protokollet.

Vi skola nu särskåda hvad Svarandernes eget vittne Anton Nilsson vetat att berätta i förevarande ärende och se till om ej dess uppgifter äfven styrka vårt påstående.

Vittnet ~~börjar~~ ~~med~~ ~~konstatera~~:

1:o ~~med att konstatera~~ att det, under flera års tid, varit Svarandernes man i och för timmermottagningen i Torne elf och säger vidare:

2:o att vittnet, för Svarandernes räkning, mottagit från Svanstein afsändt kronotimmer.

3:o att det haft order — naturligen af sina Herrar Bergdom, Svanberg & C — att för vår räkning "utgallra" och särskildt flottlägga "alla till bjelkar" dugliga timmer",

4:o att hvad som ej åtkommits, utgallrats i Båtskärsnäs, visserligen efter af Svarandenas verkställd bogsering af det hela dit.

Häraf är ju ytterligare styrkt, att det icke var vi, utan antingen Svansteins Intressenter eller ock Svarandena sjelfva, som verkställde utgallringen och detta var det just som skulle bevisas.

Då vittnet Ant. Nilsson sedermera vid sista rättegångstillfället hördes på ed, anhöllo vi, att få veta om bjelkarna eller bjelkämnena ej voro vid gallringen igenkänliga genom den vanliga, första apteringen med yxa å de fyra sidorna.

Protokollet visar, att vittnet förklarat att med "uttrycket till bjelkar dugliga timmer"

6

förstes "dels färdigbetade dels iflängta dels runda träd".

Förklaringen har ännu något quar af det främmande språk, hvarpå det skriftliga vittnesmålet är affattadt; men det börjar dock se troligt ut, att ifrågavarande bjelkhygge tillgått på ungefärligen samma sätt, som alla andra, samt att Svansteins Intressenters hand varit med om utskiftet af bjelkarne.

Men hvad som af vittnesberättelsen, hur som helst, är ovedersägligen styrkt, är att det icke var vi, utan Svaranderne sjelfva, som tilldelade oss eller genom hvars hand passerade, hvad vi fingo af bjelkar eller bjelkträn.

Som nu vidare Svaranderne ~~borde~~ (hade, enligt afftal, att) få sin del i detta timmer till inköpskostnaderna, så utverkade vi, såsom redan angifvit, tillåtelse för Svaranderne att såsom revisorer granska Svansteins Intressenters räkning deröfver.

Efter verkställd granskning, utfärdade Svaranderne det kända intyget № 10. Deraf framgår, att utdrifningen i sin helhet utgjort 44,213 styken kostande 158,633:58 Kronor eller således 3 Kronor 59 öre pr styket öfver hufvud.

Häraf erhöllo ~~(Svaranderne)~~ vi, såsom ofvanför är visadt, genom Svansteins Intressenter och/eller Svaranderne sjelfva, dels 940 styken, som vi betalade med circa Kr. 7:50 pr stycke, dels 385 styken, som betalades med circa Kr. 5:– pr stycke ~~öfver hufvud~~, således ett öfverkomstpris för tillsammans 1325 styken timmer af ca Kr. 6:80,

had varit med om utskiftet af bjelkarne.

Men hvad som af vittnesberättelsen, hur som helst, är ovedersägligen styrkt, är att det icke var vi, utan Svaranderne sjelfve, som tilldelade oss eller genom hvars hand passerade, hvad vi fingo af bjelkar eller bjelkträn.

Som nu vidare Svaranderne ~~borde~~ (hade enligt aftal atte) få sin del i detta timmer till inköpskostnaderna, få utverkade vi, såsom redan angifvet, tillåtelse för Svaranderne att såsom revisorer *granska* Svansteins Intressenters räkning deröfver.

Efter verkstäld granskning, utfärdade Svaranderne det kända intyget №. 10. Deraf framgår, att utdrifningen i sin helhet utgjort 44,213 stycken kostande 158,633:58 kronor eller således 3 kronor 59 öre i stycket öfver hufvud.

Häraf erhöllo (~~Svaranderne~~) vi, såsom ofvanför är visadt, genom Svansteins Intressenter*och/eller* Svaranderne sjelfva, dels 940 stycken, som vi betalade med circa Kr. 7:50 i stycke, dels 385 stycken, som betalades med circa Kr. 5:– i stycke ~~öfver hufvud~~, således ett öfverhufvudpris för tillsammans 1325 stycken timmer af ca Kr. 6:80.

Detta betydande höida pris betalades ~~a~~ derföre att partiet utgjordes af, såsom det på Svaranderne egt konstspråk heter, "till bjelkar dugligt" "timmer," eller rättare sagdt derföre att ~~man~~ ~~intrillas~~ Svarandernes egt ombud få *påstått*, cett. timret vore till bjelkar dugligt.

~~Å andra sidan hafva nu Svaranderne påstått att detta pris~~

Derjemte att vi sålunda öfvertogo förenämnde 1345 stycken "timmer" till ungefär dubbla priset mot hvad det kostade (eller inköpt kr 3.59 pr st.), blef öfverlåtelsepriset för det återstående belöpande partiet nedsatt till circa 3 kronor 48 öre, hvaribland (visserligen öfven ingick i Svarandernes lott ~~till~~ bjelkar dugligt timmer.

Vi skola nu se till om det ej står till att reda, utan att belamra med nya bilagor, hvad bjelkar gälde ifrågavarande år å finska sidan.

Skulle beviset kunna uppsökas bland Svarandernes egna allegat, så vunnes åf, vore den fördelen, att vi ej exponerade oss, som vanligt, att få den solklaraste sak af Svaranderne bestridd.

Helt oförmodadt träffa vi på allegatet No 5 i libellen af den 10 Jan: 1883, pag. 175, hvari Svaranderna redogöra för sina bjelkuppköp med Herr F. C. U. Nordberg i Torneå, och från 1871 till och med 1879, och uppgifvas kostnaderne vara påförde inberäknadt "frakt till Röyttä – eller Torneå stads, såväl öfver det svenska Salmis, vid Torne elfs mynning belägna hamn.

Och passar således förträffligt.

Under år 1874 eller samma år, som oss, enligt hvad ofvan bevisats, af Svaranderne sjelfve till oss expedierades, 940 st bjelkträn,

Ni skola nu se till om det ej står till att resa, utan att belamra med nya bilagor, hvad bjelkar gälde ifrågavarande år å finska sidan.

Skulle beviset kunna uppsökas bland Svarandernes egna allegat, så wunnes åf, wa den fördelen, att vi ej exponerade oss, som wanligt, att få den solklaraste sak af Svaranderne bestridd.

Helt aförmodadt träffa vi på allegatet No 5 i libellen af den 10 Jan: 1883, pag. 175, hvari Svaranderna redogöra för sina bjelkuppköp med Herr F. O. U. Nordberg i Torneå, att från 1871 till och med 1879, och uppgifvas kostnaderne wara påförde inberäknadt "frakt till Röytä" – eller Torneå stads, sedt öfver det Svenska Salmis, vid Torne elfs mynning belägna hamn.

Att passar således förträffligt.

Under år 1874 eller samma år, som oss, enligt hvad ofvan bevisats, af Svaranderne sjelfve till oss expedierades, 940 st bjelktråd, inköpte Svaranderne 1 i sjö 1004 stycken bjelkar, som kostade (Kronor 6640:), ~~med~~ inberäknadt transport till Torne hamn; således 6 kr 61 ö p stycke.

Sagde år 1874 betalade vi för ~~till~~ ~~Sågtimmer~~, enligt Svarandernes uppgift

till bjelkar dugligt timmer, som befans i Sal-
mis eller wid ~~andra~~ svenska elfstranden, till ental
af 940 st, Kronor 7,040.60 eller circa 7 Kr 50 ø st.

Äfwen om det icke passade att skaffa Swaranderne sjö-bjelkar från Røyta och till deras inköpspris bör läggas tull och transport öfwer till Swenska sidan, så war wårt pris wisserligen icke som beläst snarare högre än lägre än hwad Swaranderne sjelfwe betalt.

Vi öfwergå nu till jemförelse af priserne för 1875.

Detta år fingo wi af Swanstems byggje 385 st bjelkar, med en kostnad af Kr 1,975.21 ø eller till ett öfwerhufwudpris af circa 5 Kr pr st.

Swaranderne åter inköpte 1947 stycken bjelkar som kostade Kr 7,782.57 ø eller ej fullt Kr 4 pr st.

Således wårt pris dyrare, afwen om tull och transport till Salmis tages med i beräkningen.

Efter att sålunda fullständigt bewisat, att wi, föregående år, betalat fullt pris för de bjelkar, som af Swanstems intressenter och Swaranderne sjelfwe are tilldelades, står wi framför en ny Swarandernes förwrängningar af sanningen.

Swaranderne påstå nemligen i detta anförande till Rätten i libellen af 9 April

o. transport öfver till Svenska sidan, så war vårt pris prisvärdigt, hur som helst, snarare högre än lägre än hvad Swarandene sjelfve betalt.

Vi öfvergå nu till jemförelse af priserna för 1875.

Detta år fingo vi af Svanstens uppgjorde 385 st. bjelkar, med en kostnad af Kr 1975.21 öre eller till ett öfverhufvud pris af circa 5 Kr p st.

Swaranderne åter inköpte 1947 stycken bjelkar som kostade Kr 7782.57 öre eller ej fullt Kr 4 p st.

Således vårt pris dyrare, äfven om tull o. transport till Salmis tages med i beräkningen.

Efter att sålunda fullständigt bevisat, att vi, förevarande år, betalat fullt pris för de bjelkar, som af Svanstens uppköpts, renter o. Swaranderne sjelfve oss tillredes, stå vi framför en ny Swarandernes förvrängning af sanningen.

Swaranderne påstå nemligen i detta anförande till Rätten i libellen af 9 April 188?, att deras äldre uppgift (ad iv pag. 204. för Svanstenslöner påfört dem anbring 4 Kronor p stycket), wore fullkomligt korrekt. Detta med anledning deraf att vi, med iakttagande af skyldig respekt för ordet "anbring", hett fäst i förbigående anmärkt, att Swaranderne

uppgift, att de af oss blifvit påförde sagde pris (af Kr 4 pr st) "ej vore så alldeles ordningsenligt".

Och detta svaret påstående förklaras, att vara "lika ogrundadt som alla våra öfriga påståenden".

Detta ord är knapt af Svaranderne utsagdt, så förklara de vår uppgift om att vi påfört dem timret efter pris af 3 Kr 40 öre vara riktig.

Men dertill bör läggas mena Svaranderne "24 öre p stock för bogsering till Båtskärsnäs" samt "minst 20 öre i omkostnader, som de sjelfve utlagt för att få timret från Salmis p till Laivas, på väg till Båtskärsnäs."

Detta är nu godt och väl, men fråga gälde att jemföra i priset eller ~~värdet~~ ~~emellan~~ af det timmer, som Svaranderne erhöllo och det timmer, som vi fingo, allt från samma bom på samma ställe i Haparanda hamn.

Om nu, efter Svarandernes förmenande, till det pris af 3.40 ö, som de till oss betalt, skola läggas deras omkostnader efter mättningen i Salmis, så måste ju rättvisligen enahanda kostnader, som vi äfven, utöfver angifne bjelkpriserne, haft å vårt timmer, tilläggas dessa priser, och hvaringenom ~~dessa~~ wåra priser ställa sig genast uppå, lika mycket högre, som deras priset från priset högre.

Efter att hafwa påstått uppmärksam-

utsagdt, ja förklara de sig uppgifve om att vi påfört dem timret efter pris af 3 kr 40 öre wara riktigt.

Men dertill bör läggas mena Svaranderne "24 öre p stock för bogsering till Båtskärsnäs" samt "minst 20 öre i omkostnader, som de gifve utlagt för att få timret från Salmis p till Laivas, på väg till Båtskärsnäs.

Detta är nu godt och väl, men fråga gälde att jemföra priset eller ~~(värdet~~ ~~emellan~~ af/ det timmer, som Svaranderne erhöllo och det timmer, som vi fingo, allt från samma bom på samma ställe i Haparanda hamn.

Om nu, efter Svarandernes förmenande, till det pris af 3.40 ö, som de till oss betalat, skola läggas deras omkostnader efter mätningen i Salmis, så måste ju rättvisligen de enahanda kostnader, som vi äfven, utöfver angifne bykpriserne, haft å vårt timmer, tilläggas dessa priser, och hvarigenom ~~dessa~~ wåra priser ställa sig just upp lika mycket högre, som deras pris till pris höjes.

Efter att hafva fästat uppmärksamhet på detta enkla sakförhållande, torde det wara visadt, hvilken som i detta, lika, som i andra fall, kommer ~~med~~ med det mest "ogrundade" påstående, som man kan tänka sig.

Vi kunna således fortsätta.

På samma sida der Svarandernes ofvan citerade

nine välgrundade påstående gjorts, erkänna de ad-
de af Svarandernes timmer, som enligt skedd
utredning kostade oss i inköp 3 Kr 48 öre
pr st., sedan den del vi ~~fått~~ förut fått, beräknadt
efter gällande pris, erhållet 35,289 Stycken.

Någon anmärkning har för öfrigt ej
af Svaranderna gjorts eller kunnat göras emot
regleringen ~~af~~ om det timmer, som lemnade
i Salmis och i Terme elfs wattendrag vid
kontraktstidens slut ~~och de~~ sedan Svaranderne derifrån
tagit hvad de velat ha.

På Salmis lemnade nemligen enligt allegatet
N:r 11, 2823 timmer, som vi öfvertogo till pris
af 3 Kr 50 öre, således till och med ett par
öre högre pris än det Svaranderne påförde,
samt uppe i wattendragen 4776 timmer.

För detta sistnämnde parti betalde
vi Kr 3 pr stycke der det låg, och hvarför den
dryga flottningskostnaden var att af oss
påkostas, hvilken blef vida högre än de
deri ur afsatte 48 öre pr Stycke.

Härvid är att ihågkomma, såsom redan
förut erindradt, att antalet 4776 timmer
icke uppräknades eller kunde uppräknas,
då vi öfvertogo qvarlemnade timmer,
utan var detta den siffra, som borde
finnas, men hvilken naturligtvis i verkligheten
icke fans eller kom oss till godo.

Vid flottning är det en känd sak
eller annars

af Swaranderna gjorts eller klarnat göras emot
~~ut~~redningen ~~af~~ om det timmer som lemnade
i Salmis och i Torne elf, wattendrag vid
kontraktlidens slut ~~och då~~ sedan Swaranderne derifrån
tagit hwad de welat ha.

Å Salmis lemnade nemligen enligt allegatet
N:o 11, 2823 timmer, som vi öfvertogo till pris
af 3 Kr 50 öre, således till och med ett par
öre högre pris än det Swaranderne påförde,
samt uppe i wattendragen 4776 timmer.

För detta sistnämnde parti betalde
vi Kr. 3 pr stycke der det låg, och hwarför den
dryga flottningskostnaden war att af oss
påkostas, hwilken blef vida högre än de
deraf vi afsatte 40 öre pr stycke.

Härvid är att ihågkomma, såsom redan
förut erindradt, att antalet 4776 timmer
icke uppräknades eller kunde uppräknas,
då vi öfvertogo qwarlemnande timmer,
utan war detta den siffra, som borde
finnas, men hwilken naturligtvis i verkligheten
icke fans eller kom oss till godo.

Vid flottning är det en känd sak
att mellan 5 ~~till 10 %~~ eller mer på ett eller annat
sätt, under en lång flottning, förfaras.

Som nu hela swandleriet af
afverkningen utgjorde, så som förut är
konstaleradt 44.21% stycken, gingo tusentals
timmer för oss till spillo.

I denna förlust hade naturligtvis Svarandene bordt proportionsvis deltaga, ty ännu det var fullständigt kändt hvad timmer grunden, som i verkligheden till slut kom egarne till godo, var inköpskostnaden eller hvad pris timret stod i, eike heller kändt.

Men denna förlust togo vi på oss sjelfva och gjorde derigenom en afsevärd uppoffring.

Redan förut är förebedt bevis allegat Ö vi (i [illegible] de 10 jan 1883 pag 316) att vi förlorat mycket penningar på denna affär eller på vårt åfvertagande af timret, men som anmärkning gjorts mot den, som utlagt utsfärdat, bilägges ett nytt verifikat N:o 21 som ~~visar att vår enkla förlust varit~~ ~~kolossal~~ bestyrker förhållandet i detta likasom i många andra fall.

Och under sådana förhållanden, då vi från början till slut behandlat Svarandene på så undfallande sätt, som möjligt, uppdukas af Svarandene historier, som, om de kommit från annat håll, skulle vara på det högsta nedsättande.

Men vi böra ej lemna detta kapitel, utan att hafva tagit i betraktande något af hvad som förekommer i Svarandenes andragande i skriften af den 10 jan 1883 dels under rubrik fenska eller Svanshems tegspot dels under titel "Gjelkaffärerne" med hänsyn pag 85 till ett af Svarandene förebedt allegat N:o 7a.

Deraf framgår att Svarandene — visserligen

[...] denna förlust togo vi på oss [...]
och gjorde derigenom en ofantlig uppoffring.

Redan förut är företedt bevis allegat O[...]
([...] de 10 jan 1883 pag 316)
att vi förlorat mycket penningar på denna affär eller på vårt åtagande af timret, men som anmärkning gjorts mot den, som inlagt utfärdat, bilägges ett nytt verifikat N:o 2/1 som ~~visar att vår enkelta förlust warit~~ ~~Kotassal~~ bestyrker förhållandet.
(i detta likt som i närva andra fall.)

Och under sådana förhållanden, då vi från början till slut behandlat Kvaranderne på så undfallande sätt, som möjligt, uppdukas af Kvaranderne historier, som, om de kommo från annat håll, skulle vara på det högsta nedsättande.

Men vi böra ej lemna detta kapitel, utan att hafva taget i betraktande något af hvad som förekommer i Kvarandernes andragande i libellen af den 10 jan 1883 dels under rubrik fuska eller Svanskens lyggjet pag 85 dels under titel "Bjelkaffärerne", med hänsyn till ett af Kvaranderne företedt allegat N:o 7/a.

Deraf framgår att Kvaranderne — visserligen godtyckligt, egenmäktigt och utan lof — från Båtskärsnäs bom, af gemensam egendom tagit och användt 257 st bjelkar eller till bjelkar dugligt timmer och derför godtgjort 10 kr [...] stycke, och detta andrages såsom stöd för att vi betalat för litet för våra

1325 af Trångheimsbjelkar med icke mindre än Kr 4.234. 19 öre!

I wårt andragande till Rätten i libellen af den 9 April 1883. pag. 54 & 55 utwecklade wi, huruson priset på en bjelke, mottagen sådan den körts från skogen är afsatt, legat mycket lägre än det pris, som bjelken gäller på lastplatsen, sedan den efter ~~under~~gången skrädning och wrakning ~~och~~ befunnits i verkligheten wara af ~~[?]~~ prima ~~(wara~~ qualité, af sista ändå sort.

~~Lådarna~~ Wåra wisserligen de bjelkar, som Swarandene sjelfva för sin egen wrakning plockade ur wår gemensamma timmerbom, men wåra till bjelkes tjenlige trän betalades öfwer, ~~[?]~~ med pris ända till 7.50 pr st ~~utan~~ ~~sådan~~ utan hänsyn till resultatet af ~~[?]~~ fintalgning och gallring till skeppning. ~~[?]~~ ~~sina~~ ~~de [?] blifvit transporterade till den hamn, der lådarna [?] skulle för[?] läggas~~.

Men ej nog ~~här~~ med slika extra förmåner för Swarandene! Wi skola se till om wi ej kunna bedlå Swarandene med orättrådighet af ännu mer i ögonen springande natur just med hänsyn af ~~dennas~~ deras jemförande emellan de pris som de och wi betalade för bjelkarne.

Af Swarandenes allegat N:o 7 a inhemtas, att det war anno 1873, som Swarandene godtgjorde Båtskärsnäs för de egendomliga torpe 257 st bjelkarne med pris af 10 kr.

bjelkar gälles på lastplatsen, sedan den efter under-
gången skrädning och vrakning ~~och~~
befunnits af inverkligheten vara ~~¥~~ prima (~~vara~~ qualité,
af sistnämnda sort
~~Sådana~~ (Sero. visserligen de bjelkar, som
Swaranderne sjelfve för sin egen vräkning pleckade
ur vår gemensamma timmerbom, men
våra till bjelkar tjenliga träd betalades
öfver hufvud med pris ända till 7.50/
st ~~utan~~ ~~sådan~~ utan hänsyn till resultatet af ~~[illegible]~~ fintälgning och
gallring till skeppning. ~~oaf~~ ~~[illegible]~~, ~~sedan~~
~~de nu blifvit transporterade till den~~
~~hamn, der sådana arbeten skulle för-~~
~~siggå~~.

Men ej nog ~~hör~~ för Swaranderne med slika extra förmåner!
Vi skola se till om vi ej kunna bestå Swaranderne
med orättrådigheten af ännu mer i ögonen
springande natur just med hänsyn af ~~denna~~ deras
jemförande emellan de pris som de och vi betalade för bjelkarne.

Af Swarandenes allegat N:o 7a inhemtas,
att det var anno 1873, som Swaranderne
godtgjorde Båtskärsdals för de egenmäktigt
tagna 2577 st bjelkarne med pris af 10 kr.

Om vi nu återgå till Swarandenes
allegat N:o 5 och se till hvad Swaranderne
sjelfve år 1873 betalade för sina Sjö-
bjelkar och som således då var det gällande
priset så synes deraf att 2360 st bjelkar
i Röjta kostade Kr 23,764. 2½ öre — således
10 kr 08 öre pr stycket!

Detta stämmer nu någorlunda tillsammans och bevisar på samma gång att Svaranderne godt, gjorde Bötskärsnäs delegare för prima bjelkar färdiga [gallrade] till skeppning i Bötskärsnäs hamn, efter 10 kr. eller ~~för~~ till och med efter lägre pris än hvad de betalade för bjelkar som ännu lågo i Röytä, 10 kr 08 [och hvarå tull och transport var att tillägga], så mer brakade de sin ställning som förvaltare på dubbelt sätt. Härtill ~~skola vi~~ ~~kanske~~ ~~när~~ fundera rubriken kontraktsbrott återkomma.

På sin nakenhet står nu Svaranderne obillighet att, derföre att bjelkpriset 1873 eller året förut warit utomordentligt högt ~~lågt~~ taga detta till norm för hvad vi år 1874 borde betala, och icke hvad bjelkarne det året i verkligheten gällde, nemligen 6 kr 61 öre i Röytä plus tull och transport.

Och då ~~trävarorna~~ bjelkarne allt fortfarande påsom Svaranderne sjelfva i libellen af 14 Nov 1882 pag. 202 framhålla ~~med gängo i priset så att~~ Svaranderne, derför följande år, 1875, erhöllo sina bjelkar i sjö ~~till~~ ej fullt 4 kr p. tolft, då var det ej nog att vi betalade i Röytä 5 Kr, utan vi borde betala ändå i Salmis samma höga pris, som det, hvilket gällt 1873 eller 10 kronor p. tolft, mer än ~~fullt upp~~ dubbelt mot hvad de i verkligheten woro värde!

Ehuru det visserligen faller af sig sjelf, att vi, likasom Svaranderne hade tillgjörselkostnader å det timmer som vi i Salmis ~~likasåväl~~ som ~~Svaranderne~~ ~~der~~

annu tago i Röjta, 10 ÷ 8 [illegible], så mis-
trakade de sin ställning som Förvaltare på dubbelt sätt: Härtill ~~vid~~ skola vi ~~härtill~~ ~~vid~~ under rubriken Kon-
traktsbrott återkomma.

På sin vakanlet står nu Svarandernes obillighet att, derföre att bjelkpriset (förut 187[illegible] eller att) varit ~~höga~~ utomordentligt högt, taga detta till norm för hvad vi år 1874 borde betala, och icke hvad bjelkarne det året i verkligheten gällde: nemligen 6 Kr 61 öre i Röjta plus tull och transport.

Och då ~~svararne~~ bjelkarne allt fortfarande, på som Svaranderne sjelfva i libellen af 14 Nov 1882 pag. 20[illegible] framhålla, nedgingo i pris, så att Svaranderne, derför följande år, 1875, erhöllo sina bjelkar i Sjö ~~till~~ vi fallit 4 Kr pr tjg, då var det ej nog att vi betalade 5 Kr i Röjta, utan vi borde betala antingen samma höga pris i Salmis, som det hvilket gällt 1873 eller 10 Kronor pr tjg, ~~pant upp~~ mer än dubbelt mot hvad de i verkligheten voro värde!

Ehuru det visserligen faller af sig sjelf, att vi, likasom Svaranderne hade tillgjörkostnader å det timmer som vi i Salmis, likasom som ~~Svaranderne~~ den ~~hade det~~ mottogo, så att bevis deraf ~~vore~~ öfver-flödigt, så ~~[illegible]~~ komma vi äfven bestrida sådant efter det är så nära till hands. Vi behöfva nemligen endast hänvisa till Svarandernes egen till Rätten i ~~[illegible]~~ libellen af den 14 Nov 1882 inlemnade förekommande Konto Kurant pag 149

hvare förefinnes följande under 1876 för oss gjorde
utlägg: "flottläggning af svanskens bjelkar enligt"
"lista af A. Nilsson" — 70 Kr
" för hopsamling i banen och flottläggning af
" 284 st svanskenes bjelkar 77.35
för flottläggning af samma bjelkar i Kelkalä
" förledt år 56.80
för bogsering af dito. 71. –

Som svarandene sjelfva bestredo en del af dessa utläggskostnader å våra bjelkar så behöfde de dess mindre vara i okunnighet derom — och till dessa kostnader komma efterföljande utgifter, som vi sjelfva bestredo.

Svaranderne erkända också på ett annat ställe att vi mottogo det hufvudsakligaste af bjelkarne i Haparanda eller Salmis och derifrån läto bogserade dem till Kalix, och bogsering kostar också pengar.

Härmed hoppas vi nu i detta stycket hafva blottat svaranderne på alla fikonalöf, så att vi kunna företaga oss något annat och gå nu till: Bilverkesaffärerne Bjelkarne, I det första ~~af~~ och Sparrarne.

I det första af svaranderes ärendegånden, som vi hafva att benöta, det i libellen af 9 April 1883, förekommer, mot slutet af artikeln, pag 234–235, några uppgifter, som höra hit.

Sålunda omförmäles, att till genidrifvande af några våra, för svaranderes heder kränkande,

för bogsering af det. 71.

Som Svarandene sjelfva bestridd en del af dessa tillägg[s]kostnader å våra bjelkar så behöfde de dess mindre vara i okunnighet derom – och till dessa kostnader komma bifogande utgifter, som vi sjelfva bestredo:
Svarandene erkända också på ett annat ställe att vi måste ge det hufvudsakligaste af bjelkarne i Haparanda eller Salmis och derifrån låta bogsera dem till Kalix, och bogsering kostar också pengar.

Härmed hoppas vi nu i detta stycket hafva blottat Svarandene på alla felsteg, så att vi kunna företaga oss något annat och gå nu till: Bilvirkesaffärerne Bjelkarne, ~~I det första af~~ och Sparrorne.

I det första af Svarandernes anbringanden, som vi hafva att bemöta, det i libellen af 9 April 1883, förekommer, mot slutet af artikeln, pag 234–235, några uppgifter, som höra hit.

Sålunda omförmäles, att till gendrifvande af några våra, för Svarandernes heder kränkande, insinuationer m. m. bifogas, bland annat, intyg om "att för bjelkhanteringen af Herr Sällström förhyrts "en särskild plats, der sagde hantering af oss "bedrifves och hvilken plats alldeles icke tillhör Båt"skärsnäs ångsågs område (bilagan № 32)!

Men då vi, till följe häraf, gått att bland allegaterna söka reda på 32an eller på beskrifningen på

den aldra nyaste, lilla verldsdel, som Svenskarne upptäckt och hvarå de hissat sin skyddshelgons flagga, så står den icke till att finna, åtminstone ej på sin plats.

Men istället för det försvunna, bedja vi få ~~fylla en liten lucka i~~ komplettera ~~protokollet~~ relationen hvari, tingsbok vid tillfället, då N:r 32 i original, som hastigast, lät sig ses inför Rätta.

Vi voro nemligen då förargliga nog att efter första ögonkastet anmärka:
1° att dokumentet, som var skrifvet på en mindre bit hampapper, vore utfärdadt 1882, således långt post festum, och dessutom med ingen tid för tillträdet utsatt!
2° att då Sandströms "godkännande" befans med annat bläck tillskrifvet och inklämdt i ena hörnet emellan texten och vittnesunderskriften, det påfordrades ~~vittnen~~ ~~för~~ att vittnet hördes hava med besittningstagandet tillgått i sjelfva verkligheten.

Vi veta ej om detta lilla observandum haft något inflytande på 32:ans försvinnande, men nog förefaller det oss som sågo vi ringar på den lugna vattenspegeln genast syrvallra om att just då sjönk lilla verldsdelen.

Detta skrifvet, finna vi, efter förnyade forskningar bland handlingarne, en uppsats, som kallar sig för "afskrift" och synes innehålla hvad 32 innehöll, och till sist stöte vi, bland gengångarne i sista libellen ~~sig~~ på 32:an ~~med~~ som fullständigt nummerbard. Der står ganska riktigt årtalet 1882.
Detta är nog för att denna handling åter kan försvinna. ~~men~~ ~~spåra~~ gäller Åren 1880 och 1881,

N:r 32 i original, som troligast, låt sig leda inför Rätta.

Vi voro nemligen då föranlagna nog att efter första ögonkastet anmärka:

1:o att dokumentet, som var skrifvet på en mindre bit hampapper, vore utfärdadt 1882, således längst post festum, och (ämnu icke med) ingen tid för tillträdet utsatt!

2:o att då Sandströms "godkännande" befans med annat bläck ditskrifvet och inklämdt i ena hörnet emellan texten och vittnesunderskriften, det påfordrades ~~vittnen~~ ~~för~~ att (vittnet) hördes hava med besittningstagandet tillgått i sjelfva verkligheten.

Vi veta ej om detta lilla observandum haft något inflytande på 32:ans försvinnande, men nog förefaller det (oss) som sågo vi (ringar) på den lugna vattenspegeln genast syrulla om att just då sjönk lilla verldsdelen.

Detta skrifvet, finna vi, efter förnyade forskningar bland handlingarne, en uppsats, som kallar sig för "afskrift" och synes innehålla hvad 32 innehöll, och till sist stöta vi, bland gengångarne i detta libellen ~~sig~~ på 32:an ~~med~~ som fullständig nummerkarl.

Der står ganska riktigt årtalet 1882. Detta är nog för att denna handling åter kan försvinna. ~~no~~ ~~fråga~~ gäller Åren 1880 och 1881, hvarom frågan gäller, föregingo nemligen år 1882 och kunna ej efteråt, såsom Svaranderne måtte hafva tänkt sig saken, då intyget författades.

Hvad åter framtiden (efter 1882) beträffade, så varit hvarje arrendekontrakt ~~...~~ alldeles obehöfligt, ty, för år 1883, likasom vecka för innevarande år, hafva Svaranderne genom under ~~litt~~ N:o 2 N:o 213 bilagde kontrakt fullständigt erkänt

/

6

vör, enligt äldre aftal och sakens natur, tillkommande rätt till alla bjelkskeppningarne från Båtskärsnäs samt att de icke voro berättigade att drifva några som helst trävaruaffärer dersammastädes.

Vi komma nu till allegatet N:o 33, som innehåller att Svaranderne låtit tillsäga sina arbetare, att uppgifva såväl då de arbetat å bjelkar, som för sågens ändamål, å hvart arbete för sig.

Detta låter nog säga sig; så märke det naturligen gå till; men att berodde sedermera på huru det blef bokfördt.

Beviset eger derföre ej ringaste betydelse. Ty om äfven bokföringen af de påtagligaste arbetspengarne å bjelkarne kommit på sitt ställe, hvilket ju kan vara möjligt, så finnes en massa generella omkostnader, som drabbat Båtskärsnäs affär i sin helhet, men som säkerligen blifvit lagda ensamt på sågen och icke på den betydande bjelkaffär, som Svaranderne tagit för sin enskilda räkning, och hvilken i och för sig var af lika eller större omfattning, än hela sågaffären.

Detta intyg, N:o 33, hade således likasom N:o 32, utan afsaknad, kunnat undvaras.

Hade utredning istället varit förebragt att, i proportion af affärens betydenhet, sågverksrörelsen fått lättnad, först och främst i Svarandernes egen aflöning som omfattade skötsel af såväl sågverksrörelsen som bjelkhandeln; dernäst uti alla biträdens löner, utlagor m.m. blifvit behörigen fördelade, äfvensom det visats, att sågverket blifvit godtgjordt för hyra för upplagsplatser, pråmar m.m., så hade något varit visadt, när det

såväl då de arbetat å bjelkar, som för sågens ändamål, att hvart arbete för sig.

Detta låter nog säga sig; så märkte det naturligen gå till, men att berodde sedermera på huru det blef bokfördt.

Beviset eger derföre ej ringaste betydelse. Ty om äfven bokföringen af de påtagligaste arbetspengarne å bjelkarne kommit på sitt ställe, hvilket ju kan vara möjligt, så finnes en massa generella omkostnader, som drabbat Båtskärsnäs affär i sin helhet, men som säkerligen blifvit lagda ensamt på sågen och icke på den betydande bjelkaffär, som Svaranderne tagit för sin enskilda räkning, och hvilken i och för sig var af lika eller större omfattning, än hela sågaffären.

Detta intyg, N:o 33, hade således likasom N:o 32, utan afsaknad, kunnat undvaras.

Hade utredning istället varit förebragt att, i proportion af affärens betydenhet, sågverksrörelsen fått lättnad, först och främst i Svarandernes egen aflöning, som omfattade skötsel af såväl sågverksrörelsen som bjelkhandeln; derefter alla biträdens löner, utlagor m.m. blifvit behörigen fördelade, äfvensom det visats, att sågverket blifvit godtgjord för hyra för upplagsplatser, pråmar m.m., så hade något varit visadt, värdt att taga notis utaf.

Allegat 34 synes ej till, ~~åtminstone ej~~ på sin plats, men ~~återfunnet på sin~~ samma plats, ~~visar sig vara utfärdadt~~ af en svarande Svanbergs brorson och har som bilaga utan all betydelse

Allegat 35 hafva vi först visat just styrka, hvad vi påstått, och hvilket förhållande Svaranderne, å det ställe af sitt andragande, ~~då~~ hvarest dertill hänvisades äfven erkänna; nemligen att det var de, som emottogo af

Sv

Svanteins flottningsfolk äro timret och utgallrade en del af virket åt oss.

Allegat N:o 37 förstå vi ej, hvad det skall bevisa annat än att Svaranderne deri af oss uppmanas, att föra specifik räkning å bjelkarne, liksom å ringtägens ärenden, och i allmänhet å hvar sak för sig.

Men i stället att så göra, hafva de aldrig lemnat oss någon redogörelse öfver bjelkarne.

Vi komma nu till Svarandernes sista andragande i samma ämne.

De ge sig deri ånyo in på den ~~svaranden~~ försök till förklaringen öfver det af oss anmärkta förhållandet, då de ur Båtskärsnäs timmerbom af generosant egande timmer, utan lof, tagit och för enskild del användt en gång 257 stycken och en annan gång 150 stycken större timmer, som uppskrädts till bjelkar.

Svarandernes försök till förklaring vid förra tillfället var så misslyckadt och tillskrufvadt som möjligt och Svarandernes egna motsägelser så i ögonen fallande att vi ansågo detsamma icke behöfva genredigeras; men då de nu, genom att tugga, om ~~blott~~ samma derat söka vinna en sorts häfd, måste vi väl förbröka att stoppa timmern på Svaranderne äfven i detta stycket.

Oppositionen är eljest denna gång mer än vanligt matt; det säges nemligen, att vår uppgift "är "dock ej alldeles öfverensstämmande med sanningen", således icke en af länkarne i kedjan af våra vanliga, grofva osanningar.

Detta är redan ett stort medgifvande af sådana kunder, som Svaranderne.

Men i stället att få göra, hafva de aldrig lemnat oss någon redogörelse öfver bjelkarne.

Vi komma nu till Svarandernes första andragande i samma ämne.

De ge sig deri ånyo in på ~~den~~ försök till ~~svarande~~ förklaringen öfver det af oss anmärkta förhållandet, då de ur Bötskärsnäs timmerbom af gemensamt egande timmer, utan lof, tagit och för enskild del användt en gång 257 stycken och en annan gång 150 stycken större timmer, som uppskrädts till bjelkar.

Svarandernes försök till förklaring vid förra tillfället var så misslyckadt och tillskrufvadt som möjligt och Svarandernes egna uttryckelser så i ögonen fallande att vi ansågo detsamma icke behöfva gendrifvas, men ~~men~~ då de nu, genom att tugga om ~~detta~~ samma, derat söka vinna en sorts häfd, måste vi väl försöka att stoppa tinnunnen på Svaranderna öfven i detta stycket.

Oppositionen är eljest denna gång mer än vanligt matt; det säges nemligen, att vår uppgift "är "dock ej alldeles öfverensstämmande med sanningen", således icke en af länkarne i kedjan af våra vanliga, grofva osanningar.

Detta är redan ett stort nedstigande af sådana kanter, som Svaranderne.

Försvaret (första gången förekommande i libellen af 10 Jan. 1883 (p. 96–98) grundar sig på ~~följande~~ det märkvärdiga faktum:

1/ att de ifrågavarande 257 stycken timmer af Svaranderne inköpts 1/ i Kemi 2/ färdighuggne. (Fråges: till hvad färdighuggne?

(pag 96) Naturligen till timmer, ty som timmer uppgifves de vara för gemensam räkning i Kemi köpte och derifrån flottade och ärna efter frankoriter till

C

Båtskärsnäs, erkännas de af Svaranderne sjelfva vara timmer.

De förklara nemligen "att dessa timmer der "bilades till bjelkar."
Nu kommer den förträffliga konklusionen!
~~Svaranderne erkänna således att timret i Kemi endast var färdighuggit till timmer.~~
Som nu ~~Mean att~~ dessa 257, liksom den stora massan af Båtskärsnäs öfriga timmerpartier, köpts i Kemi och der varit ~~till timmer~~ färdighugget, ~~derför~~ ~~för genomgå "(ikaing)"~~ hafva det otvifelaktigt "kunnat af oss efter godtfinnande användas", ~~måste vi~~ ~~Detta är så djupsinnigt att vi måste~~ hänskjuta det till andras bättre omdöme än vårt.
Kanske ~~dock var brist~~ Svarandernes dock, fått mera tilit till vårt på omdöme ~~öfver infor~~ "~~Svaranderne ej anses alltför stora~~ allt sedan Svaranderne i misshugg framställt (se libellen af den 10/1 83 p. 87) och vårt bemötande i libellen af den 9/4 83 pag 56) den stora kroken med alla Båtskärsnäs bjelkar uppå.
I berättigad häpnad öfver (15.786 stycken partiets bjelk-betydenhet såsom bekant, som hastigast (vårt ~~...~~ N:o 15) togo de tullkammarens uppgift för att gälla hela Kalix bjelkskeppning istället för ensamt rörande Båtskärsnäs, och påstodo, att detta vore ett bevis på ~~att~~ vi saknade omdöme.
Vi hoppas således att andra lika med oss, skola finna, att vår uppgift angående de 257 stycken bjelkarne är, istället "förtlej andeles öfverensstämmande med fanningen", tvertom, andeles med fanningen öfverensstämmande.

Medan nu de 257 stycken bjelkarne äro på tal, är det kanske på sin plats att åter göra gentjenst och friska upp Svarandernes minne, — såsom de en gång yttrat sig angående oss, då de kommo med någon för tillfället improviserad dikt, — med hvad det till sist

Som nu ~~[illegible]~~ af dessa 257, ehuru den stora massan

af Båtskärsnäs öfriga timmerpartier, köpts i Kemi; ~~[illegible]~~

och der varit ~~till~~ ~~timmer~~ färdighuggit, derföre ~~hafva det~~ otvifvel-aktigt

kunnat af oss efter godtfinnande användas; ~~[illegible]~~

~~Detta är så [illegible] att af någon~~

häraf det till andras bättre omdöme än vårt.

Svarandes dock, få mera tuit till vårt

Kanske ~~dock~~ ne ~~var brist~~ på omdöme ~~öfver ifrå~~

~~Svarandena ej anses alltför stora~~ allt sedan Svaranderne

i misskunds svaljit (se libellen af den 10/1 83 pag 87 och vårt be-

mötande i libellen af den 9/4 83 pag 56) den stora kroken

med alla Båtskärsnäs bjelkar uppå.

I berättigad hopnad öfver bjelk-partiets betydenhet (15.786 stycken

såsom bekant, som hastigast (vårt aktfört N:o 15)

togo de tullkammarens uppgift för att gälla hela

Kalix bjelkstoppning istället för ensamt rörande Båtskärsnäs,

och påstodo, att detta vore ett bevis på vårt ~~vi~~ saknade omdöme.

Vi hoppas således att andra lika med oss, skola finna, att vår uppgift angående de 257 stycken bjelkarne är, istället för "ej alldeles öfverensstämmande med sanningen", tvertom, alldeles med sanningen öfverensstämmande.

Medan nu de 257 stycken bjelkarne äro på tal, är det kanske på sin plats att återgöra gentjenst och friska upp Svarandernes minne, - såsom de en gång yttrat sig angående oss, då de kommo med någon för tillfället improviserad dikt, — med hura det till sist gick ~~till~~ med detta lilla intressanta bjelkparti.

Att Svaranderne utan lof (anno 1873) tagit öfvergivande timmerpost ur Båtskärsnäs bom och skrädt det, för enskild del, till bjelkar, känna vi redan.

Att Svaranderne vidare godtgjort Båtskärsnäs delegare derför efter pris en dast af 10 Kr. pr stycke är äfven bekant. Likaledes att bjelkar den tiden

– år 1873 – kostade i Röytä 10 Kr. 8 öre eller efter tillägg af tull i Torneå, arbetspengar och bogsering ej endast till Salmis utan till Båtskärsnäs, mäst stå i cirka 11 Kronor per stycke.

Häraf följer, att då Svaranderne, år 1873, togo 257 bjelkar ur Båtskärsnäs sågbom, godtgjorde de derför cirka en krona lägre pris, än hvad denna vara i allmänhet i inköpspris ~~gällde~~ enligt förebragt bevisning och det, fastän de i Båtskärsnäs varit i tillfälle att strängt gallra och endast taga hvad, som i verkligheten var skeppningsgild, prima vara.

Detta ~~Således~~ en förmån, som, ~~[illegible]~~ särskilt, var en hel del penger värd.

Således: ~~Men~~ ej nog med att Svaranderne tagit olofandes bjelkarne, de godtgjorde (derför ~~således~~ ej ens det pris hvari deras, af andra inköpta, bjelkar ~~[illegible]~~ stodo.

Detta konstateradt, nu till afslutningen!
Af vårt allegat № 13 (i libellen af den 14 Nov. 1882 pag. 119), kontrakt med Svaranderne af den 15 Nov. 1873, inhemtas att Svaranderne sålde till oss 2,500 stycken bjelkar af medelkubikinnehåll af 25 1/2 kubikfot per stycke efter 55 öre per kubikfot, således till pris af öfver 14 Kr. ∤ stycke, att betalas halfannan månad derefter, till och med på förhand, innan vi ännu fått en enda bjelke om hand, ett väl ihopkommet kontrakt!

Således tilltvingade sig Svaranderne slika vilkor på förmodligen dengång, att de öfverträkade den som skulle uppsatta kontraktet ~~ett eller annat~~ sätt, ett pris af 14 Kr. ∤ stycke och sedermera togo (, för att fullfölja leveransen till oss, såsom de sjelfva erkännt, af våra ~~gamla~~ timmer bjelkar 257 stycken

i allmänhet i inköpspris (enligt föregående beräkning) gälde och det, fastän de i Båtskärsnäs varit i tillfälle att strängt gallra och endast taga hvad, som i verkligheten var skeppningsgild, prima vara.

Detta ~~således~~ en förmån, som, (särskilt) ~~dessutom~~, var en hel del penger värd.

Således: ~~Men~~ ej nog med att Svaranderne taget olofvandes bjelkarne, de godtgjorde (~~således~~) derför ej ens det pris hvari deras, af andra inköpta, bjelkar ~~å~~ stodo.

Detta konstateradt, nu till afslutningen! Af vårt allegat № 13 (i libellen af den 14 Nov. 1882) (pag. 119), kontrakt med Svaranderne af den 15 Nov. 1873, inhemtas att Svaranderne sålde till oss 2,500 stycken bjelkar af medelkubikinnehåll af 25 1/2 kubikfot per stycke efter 55 öre per kubikfot, således till pris af öfver 14 Kr. ⁊ stycke, att betalas halfannan månad derefter, till och med "på förhand", innan vi ännu fått en enda bjelke om hand, ett väl ihopkommet kontrakt!

Således tilltvingade sig Svaranderne, på (slika vilkor) förmodligen dengång om att de ytterråkade den som skulle uppfylla kontraktet ~~ett eller annat~~ sätt, ett pris af 14 Kr. ⁊ stycke och togo, (sedermera) för att fullfölja leveransen till oss, såsom de sjelfve erkännt, af vårt (timmer) ~~gamla~~ bjelkar 257 stycken, som de godtgjorde efter 10 Kr. per stycke — Således sålde till oss våra egna bjelkar med 4 kronors vinst pr st. eller 40 % vinst för besvär!

Då det nu ytterligare ihågkommes, hvad vi förut visat i artikeln Svansteinskuppet, att Svaranderne velat begagna den omständigheten, att de år 1873 godtgjort Båtskärsnäs (det, då för tiden låga priset af) 10 Kr. ~~för dessa dem tilltag och dette för~~ (till söka) att tvinga oss att, två år efteråt, år 1875, eller då bjelkarne ej gälde mer än

häften eller Kr 5:- pr stycke, för Svanstensbjelkarne betala ~~dubbelt~~ mot hvad de så vore värde eller Kr 10 pr st, så synes väl Svarandene hafva rågat måttet af orättrådighet.

Men trots allt detta, är det Svarandene, som ställa till oss t. ex i libellen af den 10 Jan 1885 pag 97–98 sådant tal som: "det hade visat "klokhet om vi, (Bergman Hammarlund) iakttagit tyst- "nad i denna punkt" — — "oförskämdheten" i våra påståenden vore "tydlig" och pag. 88. "den tråd af osanningar, som genomlöper hela" "Bergman Hammarlunds inlaga är rätt grofspunnen och" "klumpigt, men på samma gång mett rutten" "och slitbar på de ställen, der den genomgår" "bilvitsskapillen, med mera i samma väg.

Och efter att hafva förvrängt förhållandet med Svanstensbjelkarne och de 25 bjelkarne i Båtskärsnäs, blygas Svarandene icke — för att imponera på den lättrogne, som dömer utan att undersöka — att utropa: "hvilken har visat" "mera grundlighet i detta handlingsätt, vi" (Berglöf Swanberg & C:o) eller de, (Bergman Hammarlund)?

Den gendrifning af Svarandenes sednaste bjelkhistorier ~~tvenne inlagor~~, som Svarandene rent af efterlängtade ~~önskat~~, hoppas vi nu vara gjord och det så grundligt, att Svarandene dermed skola vara fullt nöjde.

I öfrigt bedja vi, hvad Svarandenes affärer i blandt verke rörer, få hänvisa till våra äldre andragarden, genom verifikat

188[illegible]; pag 77–78 [illegible]

"klokhet än vi, (Bergman Hammarskiöld) iakttagit tyst,"
"vad i denna punkt" — — "oförskämdheten" i
våra påståenden vore "tydlig" och pag. 88.
"den tråd af osanningar, som genomlöper hela"
"Bergman Hammarskiöld inlaga är antingen gröfst och"
"klumpigast, men på samma gång mest ruttna"
"och oätliga på de ställen, der den genomgår"
"bilvirkeskapitlen, med mera i samma väg.

Och efter att hafwa förvrängt förhållandet med Svanstens bjelkarne och de 257 bjelkarne i Båtskärsnäs, blygas Svarandene icke — för att imponera på den lättrogne som dömer utan att undersöka — att utropa: "hvilken har visat" "mera gramlagenhet i detta handlingssätt, vi" (Berglan Swanberg & C) eller de (Bergman Hammarskiöld)?

Den gendrifning af Svarandenes sednaste bjelkhistorier ~~twenne inlagor~~, som Svarandene rent af efterlängtade ~~önskat~~, hoppas vi nu vara gjord och det så grundligt, att Svarandene dermed skola vara fullt nöjde.

I öfrigt bedja vi, hvad Svarandenes affärer i bilädt virke rörer, få hänvisa till våra äldre andragenden, genom [illegible] styrkte.

Deraf framgår, att Svarandene genom förlagskontraktet af den 30 Dec 1871 (vårt alleg. 1) och den § 3 förbundit sig, att "icke sjelfve,"
"genom andra eller tillsammans med andra"
"personer under någon form uppköpa eller"
"drifva köpenskap med någon sorts för export"

"afsedda trävaror från Kalix och Sangis elfvars"
"floddalar", äfvensom att Svaranderne genom
Kontraktets § 4 fått sig ett årligt arvode
af kr 1000 på vår del, således kr 2000 på
det hela, tillförsäkradt, "såsom ersättning"
"för en omsorgsfull skötsel" af vår "andel"
"i sågliltverkningen och bjelkarne".

Vidare är det visadt, att Svaranderne
under devise förebärande, såsom förlag
för Båtskärsnäs affär, som således tydligen
afsåg så väl export af sågliltverkning
som bilagdt virke såsom bjelkar med mera,
tagit sig till ofantliga summor, men
hvaraf blott den ringare delen gjorts frakt-
bärande eller åtminstone användts i
den egentliga sågaffären.

Obilligheten af Svarandernes tillväga-
gående att göra enskilta trävaruaffären fram-
hålles af oss ideligen, t. ex alleg. att No. 6, twenne
telegrammer i December 1872, vår Hummels bref
af den 31 Decemb. samma år till Svaranden
J. Sellström och erkänner (allegaten
No. 17 och 18 i libellen af d. 9 April 1883)
Sellström att våra påstående äro "fullt
riktiga".

Till följe häraf göres först ett, sedan
ett annat fullständigare Kontrakt (Allegat
No. 8 i libellen af 10 Octobr 1882), hvaruti om
"bekräftas" att alla "skogsköp" som "blifvit

i sågtillverkningen och gemensamma.

Vidare är det visadt, att svarandene, under devise "förebärande", såsom förlag för Båtskärsnäs affär, som således tydligen afsåg såväl export af sågtillverkning som blandt annat varke, såsom bjelkar med mera, tvingat sig till oförnuftiga summor, men hvaraf blott den ringare delen gjorts fraktbärande eller åtminstone användts i den egentliga sågaffären.

Obilligheten af svarandernes tillvägagångande att göra enskilta trävaruaffärer framhålles af en irkeligen, t. ex allegat N:o 6, tvenne telegramer i December 1872, vår Kummels bref af den 31 Decemb. samma år till svaranden J. Sällström och erkänner (allegaten N:o 17 och 18 i libellen af d. 9 April 1883) Sällström att våra påstånden äro "fullt riktiga".

Till följe häraf göres först ett, sedan ett annat fullständigare kontrakt (Allegat N:o 8 i libellen af 10 Octbr 1882), hvaruti om "bekräftas" att alla "skogsköp", som blifvit "gjorde" eller hädanefter komma att ega, "rum "skett och ske för Båtskärsnäs gemensamma "räkning.

I stället för att nu uppgifva till oss till fölgning försäljning erhållande bjelkar och plankstock, erfara vi, att svaranderne å Stockholm

bör afbjuda sådana varor från Båtskärsnäs at andra.

Genom öfverbetalning af andras bud (Sällströmska brefvet N:o 1 6/), bli vi egare till afbjudna plankstockar och genom att gå in på pris af öfver 14 kronor pr stycke bjelke och ovanligt vilkor för öfrigt få vi kontrakt af den 15 Nov 1873 (allegat 13) å 25000 bjelkar, en vara som inom parenthes sagdt swarandene vanligen påstå vara till "bjelkar dugligt timmer", således i sjelfva verket icke bjelkar, utan timmer.

Dessa våra köp utaf göras likasom andra seder, mera i förhoppning att swaranderne skola, "genom de fördelar som dem beredas", såsom vi i bref gifvit tillkänna, mot oss såsom delegare i detta, såsom alla Båtskärsnäs-affärer, den man känner sig manade att handla loyalt.

Likasom då vi köpte 1872 års sågtillverkning, öfverslod naturligen alltid för swaranden (förbindelsen) att redovisa för den behållning, som på försäljningarne till oss af en eller annan sorts träwaror gjordes.

Långt derifrån ~~tänkte swaranderne: aldrig kommer den (det) förhoppning~~ aldrig en rad till redovisning ~~deri~~ öfver hvad man räknade som ~~[illegible]~~ strandvrak allt sådant som logs. om hand helt behändigt var vinstgifvande öfverfördes i swaranderes enskilta räkning.

Förutom af våra olika allegat, en,

vilken för afregt på # a Kontraktet af den 15 Nov 1873 /allegat 13/ à 25 v o lt bjelkar, en vara som inom parenthes sagdt Svarandene wanligen påstå "vara till" bjelkar dugligt timmer", således i sjelfva verket icke bjelkar, utan timmer.

Dessa våra ~~köp~~ afsatt göras likasom andra seder, mera i förhoppning att Svaranderne skola, "genom de fördelar som dem beredas", såsom de i bref gifvit tillkänna, mot oss såsom delegare i detta, såsom alla Båtskärsnäs-affärer, dem men kärna hyi [illegible] att handla loyalt.

Likasom då vi köpte 1872 års sågtimmerverkning, gwarslod naturligen alltid för Svaranden (för hvardera) att redovisa för den behållning, som på försäljningarne till oss af en eller annan sorts trävaror gjordes.

Langt derifrån ~~alldrig~~ (tänkte Svaranderne: aldrig kommer den saken ut) en vad till redovisning ~~att~~ öfver hvad man räknade som ~~[illegible]~~ strandvrak ~~att~~ sådant som var vinstgifvande ~~öfverfördes~~ togs om hand helt betänkligt i Svaranderne enskilta räkning.

Första tomt af våra olika allegat, inhemtas af Svarandernes egna, N:o 7 och 8 hvartill hänvisas i tabellen af den 10 Jan 1883 sida 178 – 181 huru som Båtskärsnäs gemensamma timmer lagts och skogsskiften exploaterades så flitigt som möjligt för Svarandernes enskilta ~~räkning~~ profit.

Sålunda togo de, år 1873, företon

för anmärkte 2571 bjelkar, 5598 stycken planksstock och följande året, enligt sågtimmers räkning, dels 1800, dels 2203 stycken samt enligt Båtskärsnäs skogsskriftens räkningar dels 325 plankstockar, dels 1431 st.

Os. till försvar för det afövsverliga Lukas uppi libellen af den 10 Jan. 1883 följande historie: sida 90 och 91? "Vid bägge de tillfällen, när" "dessa ofvannämnda plankstockaffärer" "uppgjordes, var särskildt så aftaladt med" "hen Hammnel, som å sin firmas vägnar" "uppgjorde och undertecknade kontrakter" "ne att den skilnad — hvad den blifvit" "vinst eller förlust — som uppstod mellan" "tillverkningspriset och det pris, hvilket" "Bergman Hammnel & C:o, till oss skulle betala" "skulle tillfalla oss (naturligtvis!) såsom ersättning för vårt arbete med affären" o. s. v.

Ehuru det tillhör det svåraste i bevisningsväg att bevisa att ett påstådt enskildt samtal icke egt rum, så är denna historie så fräck, att den dragen öfver sig sitt eget straff och gifver oss tillfälle bevisa att den är såsom allt hvad svaranderne i hufvudsak andragit, en dikt af gröfsta slag.

Första leveranskontraktet om plankstock (svart alligat N:r 12 i libellen af den 14 Nov. 1882), undertecknades,

upp i ... af ... följande
historie: "Vid begge de tillfällen, när" (sida 90 och 91?)
"dessa ofvannämnda planstockaffärer"
"uppgjordes, var såväl ... så aftaladt med"
"Herr Hemmel, som å sin firmas vägnar"
"uppgjorde och underteknade kontrakter"
"ne att den skilnad — hvad den blifver"
"vinst eller förlust — som uppstod mellan"
tillverkningspriset och det pris, hvar
"Bergman Hemmel & C:o, till oss skulle betala"
"skulle tillfalla oss (naturligtvis!) såsom er-"
"sättning för vårt arbete med affären"
o. s. v.

Ehuru det tillhör det svåraste i be-
visningsväg att bevisa att ett påstådt
enskildt samtal icke egt rum, så är
denna historie så fräck, att den drager
öfver sig sitt eget straff och gifver oss
tillfälle bevisa att den är såsom att
hvad svaranderne i hufvudsak andragit,
en dikt af gröfsta slag.
Första leveranskontraktet om plankstock, hvart alltgat
N:r 12 i libellen af den 14 Nov. 1882, underteknades,
så som synes i Nederkalix den 11 Mars 1873.
Underteknandet å firmans vägnar
egde rum genom svaranden Sällström,
emedan både Hemmel och Bergman den
tiden, likasom hela vintern för öfrigt
uppehöllo sig i Stockholm.
Att så skett, bevisas af hela ~~brefvexlingen~~ den ~~...~~, om

förstå plankstocksaffären fördes, och delvis inför Rätten företedde brefvexlingen.

Vårt allegat No 1b i libellen af d. 9 April 1883 pag. 108 visar till exempel att J. Sällström tillskref Hummel på Stockholm ännu under den 2 Mars 1873 och dermed fortfor, se allegatet No 19 den 25 påföljande april o. s. w.

~~Det~~ I detta sistnämnda bref skildrar Sällström till och med hvilka oerhörda svårigheter han haft att komma på det klara med respektive medlemmarne af firman Berglund Swanberg & Co, ~~jemte med hän~~ ~~syn~~ till "kontraktet om plankstockarne de komma, såsom vi weta, "med den ena ~~ovän~~" "~~ligheten efter den andra~~ uppsatsen före" "och den andra efter, hvilka öfverträffade "hvarandra i orimligheter så att Sällström "generade" sig "för den för hvarje gång hän "sett dem komma" o. s. w.

Sällström omtalar derutom att under tiden "Berglund Swanberg & Co voro här och föreståde" telegrammer som de på sista tiden erhållit" och af fortsättningen framgår, att dessa härflutit från Hummel.

Det är således bevisadt, att Sällström var den, som undertecknade plankstocks-kontraktet samt att Hummel war i Stockholm och att således den utres-

[illegible] _____ [illegible]
april o. s. w.

~~Det~~ I detta sistnämnda bref skildar Sällström till och med hvilka oerhörda svårigheter <u>han</u> haft att komma på det klara med respektive medlemmarne af firman Bergbom Swanberg & C:o, <u>~~jett~~ med hän-</u> <u>syn</u> till" kontraktet om <u>plankstockarne</u> de komma, såsom vi veta, "med den ena ~~ovän~~-" "~~ligheten efter den andra~~ uppsatsen före" "och den andra efter, hvilka öfverträffade" "hvarandra i ovänligheter så att Sällström" "grufvade sig "för den för hvarje gång (han)" "sett dem <u>komma</u>" o. s. w.

Sällström omtalar derutom att under tiden "Bergbom Swanberg & C:o voro här och föreviste" telegrammer som de på sista tiden erhållit" — och af fortsättningen framgår, att dessa härflutit från Hummel.

Det är således <u>bevisadt</u>, att Sällström var <u>den</u>, som undertecknade plankstocks-kontraktet samt att Hummel var <u>i Stockholm</u> och att således den intressanta tête-à-têten med Hummel och att hvad som <u>då</u> afhandlades, är en komplett osanning!

Och på grund af denna uppbyggliga historie var det nu som Swarandene, enligt vår utredning i artikeln Dalwerksaffären i tidningen af d. 9 April 1888, s. 58 omsäga sig berättigade att ~~uppfinna~~

tillskansa sig sådana fördelar som att
till pris af ~~20.50~~ 18 kr 50 öre pr latta [3 x 9" 14 fots] till oss sälja
wår egen wara, efter att ha derför
godtgjort oss, för wår [Båtskarnas delegare] del, för 6 stycken
dubbelplankstockar a 1 kr 50 ö pr stycke
eller ett pris af 9 kronor pr latta 3 x 9"
14 fots beräkning.

För att således komma åt wår
delvis egen wara, hade wi [med afdrag undlett af nyssnämnda arbetspenningar] att gifva Swaranderne
ungefär dubbla priset eller en premium
af 100% [50 å] af warans wärde, och detta af
anledning — såsom Swaranderne förklara-
att det stipulerades under den spiritistiska
tête à tête med Kimmel, att Swaran-
de behöfde få "ersättning" för sitt "arbete"
eller med andra ord ersättning för att
Swaranderne utplundrade wår egendom!

grunda Men ännu [, såsom efter det kontraktbrottet om plankstocksaffären var utskrifvet] wore ej fördelarne tillräck-
ligt stora på Swarandernes sida eller som det [heter på Swarandernes språk, hade wi ej gjordt nog med priset,]

Till kontraktet af den 11 Mars 1873, innan
det blef af Swaranderne underskrifvet,
fogades [såsom tillägg] wår förpligtelse, att om ej warorne
woro afhemtade före den 31 Augusti samma
år, hade wi att betala Swaranderne [warornes wärde] ränta
från den dagen, ränta på wårt eget kapital!

Och det så kallade andra kontraktet.
Det bestod i en påteckning af det förra
till förnyelse för följande året, men med
den skilnaden, att Swaranden för den
[eller cirka 9000 stycken]

För att således komma åt vår
med afdrag undantt af något arbetspenningar
egen vara, hade vi att gifva Swarandeme
ungefär dubbla priset eller en premie
(50 à)
af 100% af varans värde, och detta af
anledning — såsom Swaranderne förklara-
ade det stipulerades under den spiritistiska
tête à tête med Hummel, att Swaran-
de behöfde få "ersättning" för sitt "arbete"
eller med andra ord ersättning för att
Swaranderne utplundrade vår egendom!
(, såsom efter det kontraktstexten om plankstocksaffären var utskrifven)
Men annars voro ej fördelarne tillräck-
heter på Swarandernas språk, hade vi ej gnidit nog med priset.
ligt stora på Swarandernes sida eller som det H

Till kontraktet af den 11 Mars 1873, innan
det blef af Swaranderne underskrifvet,
såsom Tillägg
fogades vår förpligtelse, att om ej varorne
voro afhemtade före den 31 Augusti samma
varornes värde jemte
år, hade vi att betala Swaranderne ränta
från den dagen, ränta på vårt eget kapital!

Och det så kallade andra kontraktet.
Det bestod i en påteckning af det förra
till förnyelse för följande året, men med
den skilnaden, att Swaranden för den
eller circa 9000 stycken
nya qvantiteten af 300 standarder plankstock
än för den förra, alltså
skulle ha två kronor mera [illegible] tolft.
Se Akt på vårt allegat N:o 12.

tillkommen
Och efter denna reciterering, innan vi
i verkligheten
kunde hava Swaranderne gingo till väga,
~~omnat~~ ~~än~~ ~~genom~~ ~~besättelsen~~ s tillskrifver Hummel

Swaranderne dt, af den åberopade, brefvet af den 17 Nov 1873 /se deras allegat N:o 6, hvilket i stället för gifva Swaranderne (libellen af 10 Jan 1884. p. 177) rättighet att lefwa med wåra gemensamma skogsskiften hvad de behagade, uppmanar dem att, på wanant sätt, uppköpa plankstocken från skogsegare, som ej satt sina skiften samt särskildt "att ett eller ett par skiften på friska sedan särskildt uppköpas för plankstocktillverkning m. m.

Men att detta naturligen för wår Båtskärsnäs delegares gemensamma räkning.

Sista Kontraktet som afhandlade den saken, /wårt allegat N:o 8/ att inga skiften nu eller framdeles fingo köpas för annat än Båtskärsnäs gemensamma räkning var ju dagtecknadt den 12 Nov. 1873, eller blott tre dagar gammalt, då plankstocks Kontraktet reitererades och fem dagar gammalt, då Kummels ofwannämnda bref affattades.

Och på de dagarne hade wäl en principfråga, hwarpå wi allt sedan för-lagskontraktets tid den 31 Dec 1871 hållet och hwartill wi ödkeligen måst återkomma ej hunnit bli så föråldrad att den ej widare komme ifråga att tillämpas.

Detta nu skildringen af Swarandernes åtgöranden, ~~i~~ i hwad de sjelfve kallat Bål-

samt ~~särskildt~~ "att ett eller ett par skiften på finska sidan särskildt uppköpes för plankstocksutverkning m. m.

Men att detta naturligen för Bråskärstnäs delegares gemensamma räkning.

Sista kontraktet som afhandlade den saken (vårt Allegata N:o 8) att inga skiften nu eller framdeles fingo köpas för annat än Båtskärsnäs gemensamma räkning var på dagbeckhandt den 12 Nov. 1873, eller blott tre dagar gammalt, då plankstockskontraktet reciterades och fem dagar gammalt, då Kommunals ofvannämnda bref affattades.

Och på de dagarne hade väl en principfråga, hvarpå vi att sedan för- lagskontraktets tid den 31 Dec 1871 hållet och hvartill vi ödeligen måste återkomma ej kunnat bli så föråldrad att den ej vidare komme ifråga att tillämpas.

Detta nu skildringen af Svarandernes åtgörande, ~~så~~ i hvad de sjelfve kallat Bål- virkesaffärerne, sådana den framgår af de ojäfaktliga handlingar, som sedan finnes i Häradsrättens värjo och hvaraf Svaranderne varit arlega att förse oss med en god an- part, detta nu det sätt, hvarpå Svaranderne tolkat sin så väl moraliska som juridiska förbindelse att ej använda våra, såsom

förlag för Båtskärsnäs med dryga kostnader upplånade och till dem lemnade penningar, i några andra trävaruaffärer än till gemensam båtnad.

Denna redogörelse omfattar nu hvad svaranderne i libellen af d. 10 jan 1883 kallar den första perioden. sid. 90

Vår redogörelse ~~skiljer~~ nu som synes skiljer sig väsendtligen från svarandernes, just upp så mycket som svart skiljer sig från hvitt; så ~~små~~ icke gerna kunna vi båda ha rätt.

Ehuru det faller af sig sjelf, vilja vi dock ej lemna oanmärkt betydelselösheten af svarandernes invändning i sin redogörelse ~~att~~ med anledning deraf att kontraktet angående plankstocksaâne gälde å hela tillverkningen och ej å halfparten deraf.

Ett kontrakt kan visserligen affattas både på det ena och det andra sättet, men sättet härvidlag gör ingenting till sak och härvidlag innebär uppsättandet ~~ningen~~ af kontraktet ingalunda något uttryck af Hummels och Bergmans åsigt i det syfte, som svaranderne vilja hafva det, då ingendera af dem voro närvarande ~~de~~ vid afhandlingens affattande ~~uppförande~~ och svaranderne sjelfva efter hvad det vill synes, diktetat hvad Sällström

Vår redogörelse, nu som ofvan skiljer sig väsendtligt från Svarandernes, just upp så mycket som svart skiljer sig från hvitt; så ~~oömsesidigt~~ icke gerna kunna vi båda ha rätt.

Ehuru det faller af sig sjelf, vilja vi dock ej lemna oanmärkt betydelselösheten af Svarandernes invändning i sin redogörelse ~~att~~ med anledning deraf att kontraktet angående plankstockarne gälde å hela tillverkningen och ej å halfparten deraf.

Slikt kontrakt kan visserligen affattas både på det ena och det andra sättet, men sättet härvidlag gör ingenting till sak och härvidlag ~~innebar~~ uppsättandet ~~ningen~~ af kontraktet ingalunda något uttryck af Hummels och Bergmans åsigt i det syfte, som Svaranderne vilja hafva det, då ingendera af dem voro närvarande ~~de~~ vid afhandlingens affattande ~~förandet~~ och Svaranderne sjelfva efter hvad det vill synes, dikterat hvad Sällström der skrifvit.

Härefter följer ett Svarandernes försök att försvara ~~Svarandernes~~ utläggningen af gemensamma skiften detta genom kalkyler, som skulle visa att Svaranderne ~~de~~ godkänt skiftesräkningarne i Stubbören fullt ut hvad de öfverhufvud kostade.

Men dessa kalkyler äro ju ett nonsens. De bästa träden — och andra än grofva, friska träd duga ej till plankstock — gälla naturligen ~~flere gånger~~ ändå till mer än de smärre och mer eller mindre dåliga, som ~~böl~~ kunna användas å såg, men lemna utskott och vrak.

Om att det bästa plockas bort för andra ändamål och att det sämsta lemnas quar för sågens räkning, så måtte väl sågkommersjänsten derigenom, om också åfverkningsvärdet ej skulle till och med en hel del nedsättas, i alla fall fördyras, och här vid lag på ett sådant sätt att ~~hela~~ ~~det~~ Bolagets sågaffäre märka ~~gå med~~ sådan förlust, i samma mån som svarandernes egna operationer gingo med vinst.

Detta tillhör nu de saker, som — enligt svarandernes åsigt — "Bergmansdommaren äro" "samvetslösa nog att gent emot bättre vetande" "tillföra till att vara förorsakadt af vår, Berg-bom Svanberg & Co, förmenlighet vanskötsel och" "egennytta", å ena sidan hvilken samvetslöshet — och å (den andra hvilken okunnighet är af förut angifven anledning)

Men någon reklamation för de, af svarandernes ~~ock också i alla fall~~ ~~(ej)~~ tilltänkade, beloppande förluster ~~är~~ ej i annan mån gjord än att vi ~~yrkat på betalning af, i kontraktet bestämdt, vite och därmed~~ hafva ~~ej~~ velat hafva konstaterat kontraktsbrott samt ~~att visa att svaranderne~~ ~~gjort sig skyldige och till att betala det~~

andra ändamål och att det skulle lem-
nas svar för sägens räkning, så måtte
väl sågkvarnsegarne derigenom,
om också åfverkningspriset ~~ge~~ skulle
till ex. med en hel del nedsättas i alla fall, för-
dyras, och här vid lag på ett sådant
sätt att ~~hela~~ ~~Bet~~ Bristfälligheten sågegarne märke ~~gå med~~
lida ~~på~~ förlust, i samma mån som svaran-
dernes egna operationer gingo med
vinst!

Detta tillhörer nu de saker, som – enligt
svarandernes åsigt – "Bergmanskommittén äro"
"samvetslösa nog att gent emot bättre vetande"
"hänföra till att vara förorsakadt af vår, Berg-
bom Swanberg & Co, förvenlighet vanskötsel och"
"egennytta", å ena sidan hvilken samvetslöshet – och å (den andra hvilken oskuld).

Men någon reklamation för de, af
svaranderne ~~om också i alla oskuld~~ oss tillskyndade, betydande för-
luster är ~~[illegible]~~ ej i annan mån gjord än att vi yrkat på betalning af i kontraktet bestämdt vite och
~~förmenat~~ ~~hafva~~ ~~[illegible]~~ bevisat hafva konstaterat
kontraktsbrott ~~samt att visa att svaranderne~~
~~gjort sig skyldige och till att betala det~~
~~i § 9 af förlagskontraktet bestämda~~
~~vitet af Kronor 10000.~~ hvaf ~~en~~ för öfrigt ~~de~~ punkten
i vår stämning ~~innehålles~~ gör svarandernes ~~[illegible]~~ ansvarighet.

Vi skola nu yttra oss något öfver
svarandernes redogörelse öfver den af dem s. k.
andra perioden under Lit. Sällströms
presidium, förekommande pag. 99 i libellen af

den 10 Jan: 1893.

Början låter som så: "Åren 1877 och 1878 gjordes inga andra bilwirkesaffärer än från gemensamt egande skogsskiften, hwarföre dessa affärer under sagde år också ingingo i sågrörelsen.

Otur! ~~Rätt så~~! Med högtidligaste min i verl, den på vägen hand i hand och ~~wägledde af~~ med sin advokat som Cicerone var det af för hela sällskapet med i ~~Varggropen~~ ~~Fallluckan~~.

I förlagskontraktets § 8 står det, att egan-de rätten till Ångsågen med tillhörigheter för, blir orubbad.

Och hwad som 1877 och 1878 var ~~rätt~~ gällande med hänsyn till denna vår eganderätt, egde sin fulla, ja till och med ungdomskraft före denna tid eller under den första perioden.

Således af Swaranderne sjelfve erkändt, att åtminstone hwad, som från gemensamt egande skiften afverkades, nödvändigtvis måste ingå i sågrörelsen.

Men som så ickeunder den första perio-den skett och det är bevisadt, att det föremäl-ta afhället med Hummel är en dikt kunna wi ej fatta annat än att Swaranderne ~~[illegible]~~ råkat ut för olyckan, att, genom att välja något så komiskt af örhappandes att såsom brott mot vår egande rätt erkänna hwad wi afven karakteriserat som kontraktsbrott/ att hwad afverkades från gemensamt egande skogsskiften skulle egentligen ingått i sågrörelsen/ af Swa-rande som egen till sist blefwa är nog inte om att.

Nu kommer Swarandernes naiva berättelse huru som de tagit 150 St sågtimmer från

(som Cicero)
advokat – var det af för hela Sällskapet
med i ~~Varggropen~~ ~~tra~~fallluckan.

I Förlagskontraktets § 8 står det, att egan-
de rätten till Ångsågen med tillhörigheter för-
bleir orubbad.

Och hvad som 1877 och 1878 var ~~rätt~~ gällande med
hänsyn till denna vår eganderätt, egde sin
fulla, ja till och med ungdomskraft före denna
tid eller under den första perioden.

Således – af Svaranderne sjelfva erkändt
att åtminstone hvad, som från gemensamt
egande Skiften afverkades, nödvändigtvis
måste ingå i Sågrörelsen.

Men som så icke under den första perio-
den skett och det är visadt, att det förmenta
afftalet med Hummel är en dikt kunna
vi ej fatta annat än att Svaranderne ~~[illegible]~~ (rättadt för sitt sålunda ett, såsom att välja något så
kemiskt af förhappandes att)
såsom brott mot vår egande rätt (erkänna) hvad vi
afven karaktäriserat som kontraktsbrott (att hvad afverkades från gemensamt egande Skogsskiften skulle ju måste ingått i Sågrörelsen) af Svaranderne egen
till sist blefva vi nog icke om att.

Nu kommer Svarandernes naiva berättelse
huru som de tagit 150 st sågtimmer från
Båtskärsnäs bom och betalt dem till bjelkar,
för att komplettera deras öfriga bjelkskepp-
ningar – Ehuru – heter det – "icke heller"
"dessa timmer rätteligen utgjort Båtskärsnäs"
"intressenters gemensamma egendom", så voro de
nog liberala att godtgöra "Sågtimmers Conto" derför
"med 8 kronor pr stycke.

Vår åsigt öfver detta, som Svaranderne funna så inveckladt rättsförhållande, är i all enfald den att:

<u>antingen</u> tillhörde dessa 150 tunnor Båtskärsnäs intressenter, eftersom de för <u>gemensam räkning</u> blifvit af Svaranderne inköpte och på <u>gemensam risk</u> bogserade öfver hafsvikarne mellan Salmis och Båtskärsnäs och i verkligheten delegarne i Båtskärsnäs Sågtimmer Conto <u>påförde</u> och i dess böcker införde: <u>eller ocksa</u> ega alla sådana förhållanden, som bestämma och begränsa andra menniskors egande rätt, undantagsvis för Svaranderne ingen betydelse.

Men om nu Svaranderne ifrån skulle ega en rätt, som grundade sig på den gamla Kalmariska anvisningen: "man tager om "man så hafva kan", huru kunde det komma i fråga att Svaranderne godtgjorde Båtskärsnäs intressenter för hemtaget eller med andra ord <u>betalade åt dem</u> ~~hvad det fått dem in att betala~~, ens ett enda öre?

Men Svaranderne hafva i detta fall <u>icke</u> som vanligt, åter reklamerat <u>dessa 1200 kronor</u> såsom <u>en deras tillhörighet</u>, under förmening att hela ~~debiteringen~~ godtgöringen / berodde på ett <u>misstag</u> – ~~således ett verkligt tag~~ !

Och våga vi derföre hålla denna omständigheten (ofvan) som ett (medelbart) erkännande att Svarande

[illegible]

hafvikarne mellan Salmis och Båtskärsnäs
och i verkligheten delegarne i Båtskärsnäs
Sågtimmer Conto påförde och i dess böcker införde:
eller ocksa ega alla sådana förhållanden, som
bestämma och begränsa andra menniskors
egande rätt, undantagsvis för Svaranderne
ingen betydelse.

Men om nu Svaranderne äfven skulle
ega en rätt, som grundade sig på den gam-
la Kalmariska anvisningen: "Man tager om
"man så hafva kan", huru kunde det kom-
ma i fråga att Svaranderne godtgjorde
Båtskärsnäs intressenter för pentaget eller
med andra ord betalade åt dem ~~hvad~~
~~det~~ fått dem ~~in~~ ~~att~~ ~~betala~~, ens ett enda öre?

Men Svaranderne hafva i detta fall icke
som vanligt, åter reklamerat detta 1200 kr.
nor såsom en deras tillhörighet, under för-
mening att hela ~~debiteringen~~ godtgöringen berodde på
ett misstag – ~~således ett verkligt tag~~!

Och våga vi derföre halla denna om-
ständighet äfvensom såsom ett ~~erkännande~~ medidgivande att Svarande
tagit hvad dem icke tillhörde.

Nu beröra Svaranderne fenare periodens bjeckaffärer, men
expediera dessa helt frankt med uttrycket att de gjort
den "Conto Meta med Herr J. Sällström" "utan att vi (Berg-
man, Lumndal) dermed hafva att skaffa".

Å vår sida deremot få vi vördsamligen hänvisa
~~[illegible]~~ förutom till hvad af oss i andragandena öfver Bergbo,

Humberg & Co's invändningar — särskildt till våra uppsatser till bemötande af J. Sällströms förklaringar.

Dessa våra andragaden förekomma i libellen af den 10 Jan: 1883 och i libellen af den 9 April 1883. ~~Allt~~ det den ~~f.~~ sagde p. 224 eger pag. 162 vitsordagen, till nesta delen, som till lämplighet på hvad vi hafwa med den ena eller de andra af Swaranderne abytt.

Genom vårt allegat F¹ i den förra af detta libellen ~~pag. 258~~, ~~är bevisadt~~ utdrag ur Nederkalix pag. 46 tullstations journal är bevisadt att Båtskärsnäs — märk Båtskärsnäs och icke swarandernes förmenta • lastplats käta, viken eller hvad den må heta — genom sin Sysloman, i kompani med Swaranderne sint af förwandlades till en Station för andras, än Båtskärsnäs intressenters, bjelkskeppningar.

Genom vårt allegat A² i samma libell pag. 258 är exempelvis förhållit huru det dervid tillgått under år 1880.

Af i Båtskärsnäs lastande, fartyg var det icke förre än 9 styken, säger nio styken fartyg, som ~~icke~~ i redovisningarne, upplagits hafwa af Båtskärsnäs intressenter ej ~~hafwa~~ fått mera last än från 10 milill — och det endast i ett fall, så mycket som — 37 Standards trävaror.

lämplighet på hwad vi hafwa med den ena eller de andra af Swaranderne afbytt.

Genom wårt allegat E[?] i den förra af detta libeller, ~~pag. 258~~, ~~är bevisadt~~ utdrag pag. 46 ur Nederkalix tullstations journal är bewisadt, att Båtskärsnäs — märk Båtskärsnäs och icke Swarandernes förmenta lastplats Kåtaviken eller hwad den må heta — genom öfwer tyllsman i kompani med Swaranderne sedt af förwandlades till en station för andras, än Båtskärsnäs intressenters, bjelkskeppningar.

Genom wårt allegat A^2 i samma libell pag. 258 är exempelvis framhållit huru det derwid tillgått under år 1880.

Af, i Båtskärsnäs lastande, fartyg war det icke färre än 9 stycken, säger nio styckena fartyg, som ~~icke~~ i redowisningarne uppgifits hafwa af Båtskärsnäs intressenter ej ~~hafwa~~ fått mera last än från 10 intill — och det endast i ett fall, så mycket som — 37 standards träwaror.

Med kännedom om att på en petersburger standard går circa 5¼ tolfter plank af wanlig dimension, erhöllo åtskilliga fartyg knappast 60 @ 70 tolfter och det, som fick mest, ej mer än circa 190 tolfter under det att fartygen här uppe wanligen lasta emellan 500 och 1000 tolfter tre tums plank.

Resten af dessa laster, den — mena Svaranderne — war sådant gods med hvilket vi ej hade att skaffa, det vore tyrstomannens och förvaltarnes tillhörighet.

För att nu bevisa sin rätt till slikt, graft tilltag, företeddes allegatet No 72, som skulle visa, att vederbörande egde egen lastageplats.

Detta försök misslyckades och som Svaranderne ej funnit det löna mödan, att såsom vi påyrkat, höra på det vittne som bevittnat det förmenta arrendekontraktet, så måste de vi få antaga detta, som ett tyst medgifvande från deras sida att hela lastplatshistorien överserligen ej wär allwarligt menad, utan nog hade Båtskärsnäs delegare fått hålla uttlagsplats för allt hvad i, åfven de nio fartygen, inlastades, liksom i andra på samma sätt.

Vidare är genom Svarandernes Allegat i libellen af d. 9 April 1883 — vi hålla oss inom parenthes sagdt, med en viss förkärlek till Svarandernes allegat; om de ej äro så alldeles pålitliga tydliga, äro de åtminstone från Svarandernes sida adsitpraktabla — af vittnet Nilsson styrkt, att samma arbetare ~~stundtals~~ åtminstone ~~vid något tillfälle~~ anwändts för arbetet vid bjelkarne, som

egen lastageplats.

Detta försök misslyckades och som Swa-randerne ej funnit det löna mödan, att såsom vi påyrkat, höra på ed det vittne, som bevittnat det förmenta arrendekontraktet, så måste ~~de~~ vi få anlaga detta som ~~ett tyst~~ medgifvande från deras sida att hela lastplatshistorien visserligen ej var allvarligt menad, utan nog hade Båtskärsnäs delegare fått hålla upplagsplats för allt hvad i, äfven de nio fartygen, inlastades, liksom i andra på samma sätt.

Vidare är genom Swarandernes Allegat i libellen af d. 9 April 1883 — vi hålla oss inom parenthes sagdt, med en viss förkärlek till Swarandernes allegat; om de ej äro så alldeles ~~pålitliga~~ tydliga, äro de åtminstone från Swarandernes sida indisputabla — af Wittnet Nilsson styrkt, att samma arbetare ~~stundtals~~ åtminstone ~~vid något tillfälle~~ användts för arbetet vid bjelkarne, som äfven sysslat vid sågen.

Vitsordet hade kunnat, utan skada för sanningen, ~~innehålla~~ vara något mer för ämnet uttömmande, men det synes dock nog för sitt ändamål. Dermed är i alla fall konstateradt att samma arbetare användes i mer eller mindre mån för bjelkaffären som för sågen.

Ingen tänkande menniska kunna svarandene gerna inbilla, att fri ej arbetsfolket vid en lastplats användes än för att lasta än/ett fartyg och än ett annat, än för att göra det ena än det andra efter hvars och ens duglighet. Då inga hvilkor finnas att vidare öfverträda, nog återfingo arbetarne sysselsättningen (~~vid~~ med sågtillverkningen). Vi kunna derför ej anse annat än att det vore ~~vara~~ nog en förmätenhet att komma med allegat för att bevisa detta enkla och naturliga förhållande.

Allmänt bekant är äfven, att i Norrland, der så mycket arbetsfolk under den korta skeppningstiden behöfves, är behofvet svårt att få fyldt och klart är äfven att ju mera folk man behöfver, dess svårare är det att undvika öfverbetalningar.

Deraf framgår tydligt, att ensamt denna svårigheten att ~~fråga~~ (~~få~~) arbetsfolk till nödiga arbeten är af den betydenhet, att det ej kan komma i fråga att låta främmande personer bedrifva egen skeppning vid ens ~~annans~~ såg- och lastplats, eller inom dess vattenområde, åtminstone ej utan att egaren, genom erhållande af vissa fördelar, hållits skadeslös enligt gjord öfverenskommelse.

Men härvid lag har visst ej träffats någon öfverenskommelse i annat syfte än att all skeppningsrörelse vid Båtskärsnäs

egnaletsättningen (~~vid~~ med sågliksverksamhet)
vi kunna derför ej ante annat än att det vore
nog en förmärmelse att komma med alltigå
för att bevisa detta enkla och naturliga för-
hållande.

Allmänt bekant är äfven, att i Norr-
land, der så mycket arbetsfolk under den
korta skeppningstiden behöfves, är behofvet
svårt att få fyldt och klart är äfven att
ju mera folk man behöfver, dess svårare
är det att undvika äfverbetalningar.

Deraf framgår tydligt, att ensamt denna
svårigheten att fråga ~~(få~~ arbetsfolk till nödiga arbeten
är af den betydenhet, att det ej kan komma
i fråga att låta främmande personer bedrifva
egen skeppning vid ens ~~[illegible]~~ såg- och lastplats, eller inom dess vattenområde ~~åtminstone~~ ej utan att egaren, genom
erhållande af vissa fördelar hållits skades-
lös enligt gjord öfverenskommelse.

Men här vid lag har visst ej träffats
någon öfverenskommelse i annat syfte än
att all skeppningsrörelse vid Båtskärsnäs
skall bedrifvas för delegarnes gemensamma räkning.

Swaranderne hafwa ej ens gjort ringaste
anbredan ~~påstående~~ om att de utwerkat sig lof af
Båtskärsnäs intressenter att bedrifva
egen skeppningsaffär der.

Långt derifrån, hafwa de såsom

genom sysslomannens man, att de bedrifvit
dessa affärer "med den rätt, som enhvar"
"eger, att fritt och utan obehörigt intrång"
"af andra personer disponera öfver den"
"vinst, som en hvars redliga arbete lemnar."

Således: "obehörigt intrång får man ej"
"göra" — derom äro vi dock ense.

Och här vid lag, är väl påtagligt
att Svaranderne gjort intrång på Sät-
skärsnäs delegares terrain — och ej vi.

Hade Svarandernes nobla uttryck vunnit
tillämplighet på förevarande förhållanden
hade det väl bordt lata, [ungefärligen då här:] med den rätt, som
enhvar eger att fritt och utan obehörigt in-
trång af [egaren] ~~andra~~ ~~personer~~ disponera öfver
~~en~~ ~~annans~~ [hans] sågverk, [och sågtillverkning hans] ~~en~~ ~~annans~~ lastplatsområde,
pramar, trossar, materiel af hvad slag som
helst, betjente, och arbetsfolk med mera,
eller, med ett ord, [öfver] ~~allt~~ hvad ~~en~~ [den andre] ~~annan~~ tillhörde
och all den vinst man derpå kan draga,
det är blott det redliga arbetets lön,
och ingen tack värd!

Och detta ~~eger~~ ~~speciel~~ är förslås en
rätt, som speciellt tillkommer Sysslomän och
förvaltare, deremot att de förbundit sig
att på bästa möjliga sätt vaka öfver sina
principalers intresse!

Genom vårt alligat N:o 9, öfverenskommelsen
med J. Säkström i tabellen af d. 14 Nov 1882 pag 114

Och här vid lag, är väl påtagligt att Svarandene gjort intrång på Båtskärsnäs delegares terrain — och ej rör.

Hade Svarandenes nabla alltjock warit tillämplagt på förewarande förhållanden hade det väl bordt läta, ~~;~~ med den rätt, som enhvar eger att fritt och utan obehörigt intrång af egarens ~~andra~~ ~~personer~~ disponera öfver ~~sin~~ hans ~~annans~~ sågverk, ~~annans~~ och sågtillverkning samt lastplatsområde, pramar, trossar, materiel af hvad slag som helst, betjente, och arbetsfolk med mera, eller, med ett ord öfver ~~allt~~ hvad den andre ~~annan~~ tillhörde och all den vinst man derpå kan draga, det är blott det redliga arbetets lön, och ingen tack (värd!

Och detta ~~eger~~ ~~speciellt~~ är — förstås — en rätt, som speciellt tillkommer Sysslomän och förvaltare, derigenom att de förbundit sig att på bästa möjliga sätt walka öfver sina principalers intresse!

Genom rätt allegat N:o 9, öfverenskommelsen med J. Säkström i libellen af d. 14 Nov 1882 pag 114 iklädde sig Säkström att tillhandahålla "det nödiga "förlaget för hela sågrörelsen" — och låter det vidare "tin J. Säkström och Bergbom Strömberg & gemen" "samt betala N. Bergman Strömsholm en summa" "af Ett Tusen Kronor för skötseln under året af" "vår egande andel i det hela", detta oafsedt särskildt arvode i form af provision m. m.

Någon ovisshet om eller fruktan för att vi för-
ändrat åsigter om hvad som försiggått med
hela sågrörelsen vid Båtskärsnäs, behöfde
ej svaranderne länge ~~vänta~~ hysa, då de nemligen,
redan den påföljande 29 Maj, fingo sig,
genom ortens länsman, tillställd protest,
som, bland annat, gjorde svaranderne upp-
märksamme på att bjelkar och handsågade
plankor ingalunda voro ~~derifrån~~ från Båtskärsnäs sågrörelse stämp-
lyste, ~~och~~ om också Sysslomannen varit ense till stämn.
~~Men~~ Nu följde 1879–1880 års skriftliga kontrakt
som genom muntligt aftal, enligt hvad redan
är bekant, tillförsäkrades gällande kraft och
hvarigenom Sahlström ~~tillförsäkrades~~ beröfvades 1/3 af
behållningen å bjelkhandeln vid Båtskärs-
näs samt svaranderne Berglund & Swanberg
och vi hade att dela de återstående två tredjedelarne
~~den andra tredjedelen~~, ~~allt under~~ (~~dessa~~ ~~betingelser~~.

Trots brist på namnunderskrift, tro
vi oss dock med bindande bevisning i vårt
andragande, med Sahlström till hufvudper-
son, i libellen af den 9 April 1883 pag. 185
hafva ådagalagt, att det af svaranderne
bestridda muntliga aftalet icke kunde
vara något annat än hvad det skrifna,
icke undertecknade kontraktet innehöll.
att det måste vara sådant som det var.

Derest detta aftal icke skulle tillmätas
gällande kraft så visade vi nemligen
att svarandernes hela hållning till oss
ovillkorligen)

märksamme på att bjelkar och handsågade plankor <u>ingalunda</u> voro ~~derifrån~~ från Båtskärsnäs sågrörelse (härom-lyste, ~~att~~ om också Sysslomannen varit en stum.

~~Men~~ Nu följde 1879–1880 års skriftliga kontrakt som genom muntligt aftal, enligt hvad redan är bekant, tillförsäkrades gällande kraft och hvarigenom Sällström ~~tillförsäkrades~~ berättigades 1/3 af behållningen å bjelkhandeln vid Båtskärsnäs samt Svarandene Bergbom Swanberg & ~~den andra tredjedelen, att under (dessa behingelser~~ och vi hade att dela de återstående två tredjedelarne.

Trots brist på namnunderskrift, tro vi oss dock med bindande bevisning i vårt andragande, med Sällström till hufvudperson, i libellen af den 9 April 1883 pag. 185 hafva ådagalagt, att det af Svarandene bestridda muntliga aftalet icke <u>kunde</u> vara något annat än <u>hvad</u> det skrifna, icke undertecknade kontraktet <u>innehöll</u>: att det <u>måste</u> vara <u>sådant</u> som <u>det</u> var.

Derest detta aftal icke skulle tillmätas gällande kraft så visade vi nemligen att <u>Svarandernes</u> <u>hela ställning</u> till oss vore <u>ohållbar</u> och <u>de</u> ~~skyldigheten~~ ovillkorligen ~~vore~~ skyldige, att till Båtskärs delegare <u>återbetala</u> <u>alla</u> för dem, <u>utan bemyndigande</u>, gjorde utlägg under flere års tid samt <u>återställa</u> <u>de sågtillverkningar</u>, med mera af delegarnes egendom, hvaråfver de <u>utan fullmakt</u> förfogat.

att Svarandene sjelfve fenmi den Stäm-
ning åkärtbar samt insett att de spelade
ett för högt spel, sedan en gång allvar,
sedan om tider blandat sig i leken, bevisas
väl bäst af redan åberopade allegatet No 2[12]
vår öfverenskommelse med samtliga Svaran,
dene af den 18 Jan: 1880, förnyad genom
Kontrakt af den 30 Okt. samma år N-2[13].

Dessa Kontrakt innehålla i sin §6.:
"af Bergbom Svanberg & Co inköpande skog, skogs"
"skiften och skogseffekter ska för Båtskärsnäs"
"delegarest gemensamma räkning, såväl till"
"hygget, som sågadt virke, likaså skers"
"all afverkning, som under loppet af nästa"
"år utföres från af Sällström (under årets lopp) inköpte"
"skogsparker i Torneå floddal för samma"
"delegarest gemensamma räkning, hvadan"
"således ingen annan skeppning än af"
"delegarnes egna effekter i Båtskärsnäs"
"eger rum."

Och som detta innebär icke annat än
erkännande af den enklaste satt (hvarförutom) i ett
lagbundet samhälle (naturligen) skulle prisgifvas åt
den oförsynthaste kommunism.

För att, så vidt möjligt, ännu för någon tid
at tvåst samhälle (söka) bevara välsignelsen af
hvad hittills hållets för rätt (ärligt) som den, som
skrifver detta, underkastat sig de oerhörda
obehag att inför rätta, hafva att göra med

[illegible] af den 10 Jan. 1880, [illegible]
Kontrakt af den 30 Okt. samma år № 2[13].

Dessa Kontrakt innehålla i § 6.:
"af Bergbom Svanberg & Co inköpande skog, skogs-"
"skiften och skogseffekter ske för Båtskärsnäs"
"delegares ~~gemensamma~~ räkning, såväl till"
"hygget, som sågadt virke; likaså skall"
"all afverkning, som under loppet af nästa"
"år utföres från af Sällström (under årets lopp) inköpta"
"skogsparker i Torneå floddal för samma"
"delegares gemensamma räkning, hvadan"
"således ingen annan skeppning än af"
"delegarnes egna effekter i Båtskärsnäs"
"eger rum".

Och att detta innebär icke annat än
erkännande af den enklaste rätt (hvartill ett) ett
lagbundet samhälle naturligen skulle prisgifvas åt
den oförsynthaste kommunism.

För att, så vidt möjligt, ännu för någon tid
åt hvarje samhälle/ (söka) bevara välsignelsen af
hvad hittills hållits för rätt (ärligt) som den, som
skrifver detta, underkastat sig de oerhörda
obehag att inför rätta, hafva att göra med
sådana som Svaranderne, hvars vapen
är lögn.

Vi dristа således hoppas, att efter denna
sakens fullständiga utredning, någon tvek-
samhet hos Rätten icke skall förefinnas
att ~~tiden oss att få~~ ålägga Svaranderne
att till oss, för år 1880 och följande år

aflemna, redovisningar på fullständigt sätt äfven för den delen af träwaruvorlag, wid Båtskärsnäs som omfattar bilagdt werke, det må nu kallas bjelkar, plankstock handsågade plank eller hvad annan denomination Swaranderne må gifva åt de träwaror, hwarmed handel eller export från Båtskärsnäs bedrifwes, detta i enlighet med yrkandet i Stämningens 1sta punkt.

Sedan wi sådan redowisning erhållit, hafwa wi att derefter korrigera våra, såsom förut angifvet, reservationsvis enligt Swarandernes muntliga uppgifter, i wår räkning med den /N 29 allegat till libellen af den 14 Nov. 1882/ ~~med för år 1880~~ gjorda påföringar, för år 1880 med Kr 6000, samt för år 1881 med Kr 2,000.

Redovisningarne öfver Båtskärsnäs, fingerade vinster m.m.

Nu kommer Swarandernes försök att blanda bort beskaffenheten af sina falska bokslut med dess fingerade vinster.

Att åsätta sina inventarievaror hvad pris som helst, om det också var ~~stabbelt~~ betydligt mer, än hvad de kostade eller voro värde, påstå vore Swarandernes "rättighet som delegare i verket", och dertill hade exempelvis ett annat bolag, nämligen de aktiebolaget Bergnäs Hammarsb. år 1881, upptagit sin stock till £ 4½ eller Kr. 81. / Standard.

Hvad nu det sista nödfallsstödet för Swa-
[illegible]

i enlighet med yrkandet i Stämningens 1sta punkt.

Sedan vi sådan redovisning erhållit hafva vi att derefter korrigera våra, såsom förut angifvet, reservationsvis enligt Svarandernes muntliga uppgifter, i vår räkning med dem /№ 29 allegat till libellen af den 14 Nov. 1882/ ~~med för år 1880~~ gjorda påföringar, för år 1880 med Kr 6000:- samt för år 1881 med Kr 2,000:-

Redovisningarne öfver Båtskärsnäs, fingerade vinster m.m.

Nu kommer Svarandernes försök att blanda bort beskaffenheten af sina falska bokslut med dess. fingerade vinster.

Att åsätta sina inventarievaror hvad pris som helst, om det också var betydligt ~~dubbelt~~ mer, än hvad de kostade eller voro värde, faller inom Svarandernes "rättighet som delegare i verket", och dertill hade exempelvis ett annat bolag, förmena de, aktiebolaget Bergnäs Hammarbolag år 1881, upptagit sin stif till £ 4½ eller Kr. 81. pr Standard.

Hvad nu det sista nödfallsstödet för Svarandernes åtgärder beträffar, så är det ej att lita på. Af hosföljande vitsord, allegat № 21, inhemtas nemligen huru aktiebolaget år 1881 i verkligheten upptagit sitt stifinventarium; nemligen till £ 3¼ eller Kr. 58:50, således icke till 81 Kr. utan till circa 25% lägre pris, än hvad Svarandena uppgifva.

Såsom bevis på att vi ej äro sanningsenliga, utan användt hvarje medel att undanhålla eller förvränga sanningen, anföres att vi, i Tablå No. 19, upptagit första vinstutdelningen, Kr. 6.172:99 såsom gällande för tvenne år, 1871 och 1872, istället endast för 1872.

Vi hafva här vid lag helt enkelt följt verkligheten och, i enlighet med revisionsberättelsen, upptagit de årtal, hvarunder ~~affären~~ penningarne i affären varit ute.

Svarandernes invändning är ju tydligen tillkommen endast för att komma med en invändning. För öfrigt eger den ytterst ringa betydelse och Svarandernes sak blir föga bättre för det.

Resultatet af verksdriften är lika fullt, enligt Svarandernes redovisning, tillräckligt usel och bevisar att Svaranderne, istället för att på bäst möjliga sätt sköta om Båtskärsnäs, med våra penger sökte endast enskildt fördel.

Hvad åter 1881 års vinst i den del af rörelsen vid Båtskärsnäs, som omfattar sågtillverkningen, rörer, så <u>kunde</u> den i vår kalkyl ej annorlunda, än reservationsvis, upptagas, då den, vid tiden för Kalkylens uppgörande, ej af oss var känd.

De dåliga resultaten för de föregående åren <u>stå ju</u>, oberörda af detta förhållande, <u>qvar likafullt</u>, så som vi hafva dem uppgifvit.

Följer så uppräkningen af 1871, 1872, 1873, 1874 och 1875 års vinster, sammanlagda till

[illegible]

ligheten och, i enlighet med revisionsberättelsen, uppgifit de årtal, hvarunder ~~affären~~ penningarne i affären varit ute.

Svarandernes invändning är så tydligen tillkommen endast för att komma med en invändning. För öfrigt eger den ytterst ringa betydelse och Svarandernes sak blir föga bättre för det.

Resultatet af verksdriften är lika frelt, enligt Svarandernes redovisning, lindrikligt usel och bevisar att Svarandere, istället för att på bästa möjliga sätt sköta om Båtskärsnäs, med våra pengar sökte endast enskildt fördel.

Hvad åter 1881 års vinst i den del af rörelsen vid Båtskärsnäs, som omfattar sågtillverkningen, rörer, så kunde den i vår kalkyl ej annorlunda, än reservationsvis, upptagas, då den, vid tiden för Kalkylens uppgörande, ej af oss var känd.

De dåliga resultaten för de föregående åren stå så, oberörde af detta förhållande, qvar likafullt, så som vi hafva dem uppgifvit.

Följer så uppräkningen af 1871, 1872, 1873, 1874 och 1875 års vinster, sammanlagda till Kr. 28359:81 och den smålbekändiga frågan göres; eftersom verksegarne derför godtgjorts, "voro icke dessa "vinster lika verkliga som 1879 års förlust?"

Svaret säger sig sjelf! Summan Kr. 28359:81 var totala fingerade vinstbeloppet till och med år 1879. Men år 1875 följdes ej omedelbart af år 1879

utan deremellan var en tre-års period åren 1876,
1877 och 1878. Dessa åren vilja Svaranderne, som
listigt, skrapa bort ur sin lilla verkshistoria,
men de förekomma i Båtskärnäs annaler, skildrade
som följer:
år 1876 ingen vinst,
år 1877 ingen vinst,
år 1878 ingen vinst,
och veta dessa urkunder vidare att berätta för
1879, att det året måste 280 Standards trävaror, som
funnos väl på papperet, men ej i verkligheten, strykas
och ur böckerna, som outtagligt krav, afföras.

Af den för 1879 upptagna förlusten
Kr. 95.056:21 tillhörde af denna anledning Kr. 25443.60
den föregående perioden.

Derigenom att vi ej fingo behålla, hvad
oss tilldelats till och med 1875, utan måste detsamma
sedermera återbära, är klart, att de, för sagda tids-
skifte uppgifna vinsterna, ingalunda voro lika verkliga
som förlusterna de å, då verket ingen ränteafkastning
lemnade, ej heller lika verklig, som 1879 års uppgifna
förlust Kr. 95.056:21. men dess det dras(?)

Hvad vårt förmenta haserande i elfdalen
beträffar, så hänvisas till genom bolagsstämmor
och taxeringar kända fakta, att affären i orten ingen-
lunda afkastat någon vinst, som i minsta mån kan
anses vara oberättigad utan, med måttligaste lön, veder-
gället mödan.

Sjelfve hafva Svaranderne inför Rätta

å 1878 ingen vinst,
och reta dessa urkunder vidare att berätta för 1879, att det året måste 280 Standards trävaror, som funnos väl på papperet, men ej i verkligheten, Strykas och ur böckerna, som oriktigt kran, afföras.

Af den för 1879 upptagna förlusten Kr. 95.056:21 tillhörde af denna anledning Kr. 25443.60 den föregående perioden,

Derigenom att vi ej fingo behålla, hvad oss tilldelats till och med 1875, utan måste delvis anna fädernera återbära, är klart, att de, för sagda tidsskifte uppgifna vinsterna, ingalunda voro lika verkliga som förlusterne de är, då verket ingen ränteafkastning lemnade, ej heller lika verklig, som 1879 års upptagna förlust Kr. 95.056:21. men den del deraf.

Hvad vårt förmenta huserande i elfdalen beträffar, så hänvisas till genom bolagsstämmor och taxeringar kända fakta, att affären i orten ingalunda afkastat någon vinst, som i minsta mån kan antas vara oberättigad utan, med måttligaste lön, vedergället nödvan.

Sjelfve hafva Svaranderne inför Rätta erkänt, att hela deras kroux pocus med Båtkärnäs affären till och med 1879, var såvidt, att att Kunde betraktas som en "furdeg" och, trots de nya advokatoriska inkasten, kunna vi ej finna annat, än att Svaranderne hafva hävutinnan fortfarande rätt.

Med hänsyn till sättet för betecknande af

uppgifne/ vår förlust för 1879 å Båtskärsnäs, så angifva Svarandene sjelfve, att vi egde innestående i Bolagsräkningen Kr. 103.605 och att förluster der af den sjelfve noterades.

Var detta orätt förfaret, så var detta väl ej också vårt fel.

Då vi nu med Sahlström hade aftal om hans förläggande af verket just att han borde till oss utbetala vinst, så synes sådan ursloj — är ofattligt hvad Svarandene mena med påstående att vi principielt kräfva för vinster utan att vilja deltaga i förluster och vilja hafva vinster två gånger m.m. i samma väg.

Hvad vid lag eger afseende det särskilda förhållandet synes att det är på denna rättegång just beroende, om de ifrågavarande förlusterna hafva tillkommit på sådant sätt att vi deri hafva att deltaga ~~eller~~ eller ej.

Hvad nu bokföringen vid ett verk beträffar, så angifva Svarandenes allegat N:o 27 trenne sätt, hvarpå bok kan föras, hvaraf ett, såsom Svarandene vilja hafva det, framhålles såsom det naturligaste.

Det andra bättre hörer mera passa för ett under ett "kapradkontor underlydande" verk — men tänk om detta till en viss grad kunde passa in på den egendom, hvars förvaltare Svarandene äro.

Hvad nu vårt eget allegat Litt V, beträff i liber af 10 Jan 1883 pg. 308

Då vi nu med [illegible]

hans förläggande af verket samt att han borde till oss utbetala vinst, så synes sådan anslut- är ofattligt hvad Svaranderne mena med påståendet att vi principielt kräfva sig vinster utan att vilja deltaga i förluster och vilja hafva vinster två gånger m.m. i samma väg.

Här vid lag egentligen det särskilda förhållandet som att det är för denna rättegång just beroende, om de ifrågavarande förlusterna hafva tillkommit på sådant sätt att vi deri hafva att deltaga ~~eller~~ eller ej.

Hvad nu bokföringen vid ett verk beträffas, så angifva Svarandernes allegat No 27 tvenne sätt, hvarpå bok kan föras, hvaraf ett, såsom Svaranderne vilja hafva det, framhålles såsom det naturligaste.

Det andra sättet hörer mera passa för ett under ett "bergmästare underlydande" verk – men tänk om detta till en viss grad kunde passa in på den egendom, hvars förvaltare Svaranderne äro.

Hvad nu vårt eget allegat Litt V (i listan af 10 Jan 1883 pg. 308) beträffar, så befanns det, att, vårt vittne, sågverksegaren Grundén, såsom intyget gafs, blifvit oense med sig sjelf, huru förevarande frågor borde betraktas, hvadan också i protokollet antecknats, att vittnet befanns mycket sväfvande i sina uppgifter och Svaranderne togo anledning påstå att vittnet ej egde

förmåga att bedöma hithörande förhållanden.
För vittnet Grandén kunde det vara en "obehaglig särskrämma", om man så ville, men ringaste anledning för oss att tappa koncepterna, hvarken Svarandene funno all anledning vara för handen, föreföras visserligen icke i minsta måtto.

Svaranderne vilja låtsas såsom att här gälde det en vitalfråga, då det istället endast var fråga om något helt och hållet underordnadt – och om slikken så Svarandernes egna vittnen drogo tid och med så stränger af vissa "underordnade" förhållanden ~~föran~~ här vid lag tänkbara, som berättigade vårt bokföringssätt.

~~Ty~~ Om än vittnena funno det lämpligt att liksom repetition vid en förtäring, ställa det, delegarne af ett verk emellan, med hänsyn till ~~[illegible]~~ enventarierna, såsom ~~prandelar~~ bråkdelar af en pråm eller ett ankare, fastän de stamma från m. m. vid ~~ett~~ verket, så tyckte de i alla fall, enstämmigt, att sådan utminutering som af pastoralierna Kr. 13:34 gick för långt.

Betalade eller aflemnade pastoralier kunde man ej längre taga i medhändering menta de väl – men hvarför påföra då Svaranderne ej, i konseqvens härmed, oss i enskild räkning såsom för 1/2 af de 280 Standards trävarorne i 1877 års bokslut – de kunde man ej heller taga i – det var oåisputabelt. Här som helst att det i alla fall vi, som på ett eller annat sätt visat höras hafva här vid lag en oförsynthet utan like."

Men trots Grandénska missödet, hålla vi den förevarande frågan af så underordnad betydelse, att vi ej anse det löna mödan inkomma med bättre bevis för vår uppfattning af rätta

Svaranderne velja likväl fasthålla att här
gäller det en vitalfråga, då det istället endast
var fråga om något helt och hållet underordnadt —
och om glömskan
på Svarandernes egna vittnen drogo sig och med
på frågan af vissa "underordnade" förhållanden
~~för en~~ här vid lag tänkbara, som berättigade vårt bokföringssätt,
pj Om än vittnena funno det lämpligt att
likasom reparationen vid en förtäring, ställa det, delegarne af ett verk emellan
med hänsyn till
~~[illegible]~~ inventarierna, såsom ~~pramdelar~~ bräddelar af en pråm
eller ett ankare, fastän de stannade qvar
m. m. (vid ~~en~~ verket) så tyckte de i alla fall, en-
stämmigt, att sådan utminutering som af pastora-
lierna Kr. 13:34 gick för långt.

Betalare eller aflemnare spertoralier kunde
medhänderne menade de väl
man ej längre taga i — men hvarför påförde då Svaran-
derne ej, i korsegrens härmed, oss i enskild räkning
åfvom
för 1/2 af de 2 80 Standards trävarorne i 1877 års
bokslut — det skunde man ej heller taga i — det var
oräputabelt.
Här för helst att det i alla fall vi,
hvars hafva
som på ett eller annat sätt ~~visat~~ här vid lag
"en ofårsynthet utan like."

Men trots Grandérska missödet, hålla vi
den förevarande frågan af så underordnad betydelse,
att vi ej anse det löna mödan inkomma
med bättre bevis för vår uppfattning af rätta
bokföringssättet, då Härads Rätten nog kan
hörabinnan
tänka för sig och ~~har~~ (och dess tanke) här vid
lag att afgörande.

Genom de senaste strängt affattade
kontrakterna hafva vi fått så klara papper
på Svarandernes ställning till oss och den ena

~~bergarannas~~ af Svarandernes bergensförbindelse
för den kärsvagare parten, så att det är ungefärligen
likgiltigt hvilkendera princip vid bokföringen (som
Svaranderne tillämpa), dess mer som vi, för att
Båtskärsnäs fågrörelse ej skall totalt afstanna,
få lof träda emellan och, trots rättegången,
lemna medel till bestridande af nya förlag.

Under den rubrik af Redovisningarne
för Båtskärsnäs förekommer i Svarandernes
sednaste omdragande ett svar på vår fråga
hvilka af våra allegat, som förmenas vara
oriktiga.

Svaret lyder: först och främst allegatet
N° 29 (menas sakerligen N° 20, vår första jemn-
förelse mellan de olika försäljningskostnaderna)
hvilken handling vi förmenas sjelfve hafva
erkänt för oriktig.

Nu var förhållandet med den saken
så, att vi förklarade denna jemförelse vara
baserad på beräkning af en gemensam
medelprovision å de olika försäljningsplatserne,
fastän ~~denna~~ vår provision var olika för olika platser,
och ~~enheten~~ kalkylen var afsedd att vara approxi-
mativ, icke absolut riktig.

Detta uppfattades i Rättens protokoll
kortfattadt såsom om vi skulle ha sagt att
den vore "oriktig".

Sedermera utkommo vi, på Rättens
förständigande, likasom Svaranderne, med

Under den rubrik af Redovisningarne för Båtskärsnäs förekommer i Svarandernes sednaste omdragande ett svar på vår fråga hvilka af våra allegat, som förmenas vara oriktiga.

Svaret lyder: först och främst allegatet N° 29 (menes Sätterlegen N° 20, hvad första jemförelse mellan de olika försäljningskostnaderne) hvilken handling vi förmenas sjelfva hafva erkänt för oriktig.

Nu var förhållandet med den saken så, att vi förklarade denna jemförelse vara baserad på beräkning af en gemensam <u>medelprovision</u> å de olika försäljningsplatserne, fastän vår provision ~~denna~~ var olika för olika platser, och kalkylen ~~endast~~ var afsedt att vara <u>approximativ</u>, <u>icke absolut</u> riktig.

Detta uppfattades i Rättens protokoll kortfattadt såsom om vi skulle ha sagt att den vore "oriktig".

Sedermera inkommo vi, på Rättens förständsrfrande, likasom Svaranderne, med <u>ny</u> jemförelse i protokollsbilden af den 9 April 188?, sid. 3, denna beräknad på hvarje plats med den olika provision, som vi för densamma under vår förlagstid beräknat, således <u>icke</u> approximativ, utan <u>exakt</u>.

Men denna sednare jemförelse

i alla stycken fullständigt genomförd, ledde till samma resultat, att Sällströms försäljnings-omkostnader voro ungefär de samma, som våra.

Och med detsamma vardt ~~är ocksa blifvit~~ bevisadt, att den förra genomfördan, ehuru approximativa ~~också~~ såsom sådan också var riktig.

Vi anmärkte också genast till protokollet den 9 april 1884, p. 57 den gjorde missuppfattningen, och borde väl då talet härom vara slut.

Men i brist på verkliga anledningar till anmärkning, måste svaranderne taga till med ~~hvad~~ som helst, blott det låter, och genom larmande fylla anmärkningens ihåligheter.

Detta ~~är~~ förhållandet med det första af våra allegat, som förmenas vara oriktiga.

Nu till nästa svar: bilagan No 17 är oriktig.

Men redan härförut hafva vi bevisat genom öfverensstämmelse med svaranderne bilaga No 28 angående hushållskostnaderne, att den är riktig, åtminstone till den del som är nödvändig att känna i och för bedömande af ~~här~~ i denna rättegång, förekommande kraf.

Härmed är således visadt, att denna svarandernas anmärkning äfvenledes är tillkommen för att maskera ett dåligt spel.

... som [illegible] ...

Vi anmärkte ?ocksa? genast till protokollet den 9 april 1884, p. 37, den gjorde missuppfattningen, och borde väl då talet på om Sara Ht.

Men i brist på verkliga anledningar till anmärkning, måste Svarandeme taga till med hvad som helst, blott det låter, och genom larmande fylla anmärkningens ibåligheter.

Detta om förhållandet med det första af våra allegat, som förmenas vara oriktiga

Nu till nästa svar: bilagan No 17 är oriktig.

Men redan härförut hafva vi bevisat genom öfverensstämmelse med Svarandernes bilaga No 28 angående Kosthållskostnaderne, att den är riktig, åtminstone till den del som är nödvändig att känna i och för bedömande af här i denna rättegång förekommande kraf.

Härmed är således visadt, att denna Svarandernas anmärkning äfvenledes är tillkommen för att maskera ett dåligt spel.

Som något vidare i anmärkningsväg annat än i allmänna ordalag ej förekommer, i afhandlingen, så kunna vi ej vidare härmed genmäla Svarandeme.

Aftalet af 1879 och 1880.

I detta Kapitel höras vi ha ordet "något" om och "litet" i jak.

Vi undra ej på att Svaranderne känna, likasom hafva de fått sig någonting om ock litet i Kroppen. Oss förefaller det förståndigt såsom Svaranderne sutte der, som insekter på sin nål.

Nog går det an ännu en stund att gestikulera med armar och ben, låtsas om ingenting och tala om sol och vackert väder, men nog sitta Svaranderne der, och (såsom vi hoppas,) skola förblifva der sittande.

Tillföljd af sin generande position, såsom uppträdare, äro emellertid Svaranderne för tillfället ovanligt slösare i sitt tal och bjuda till och med till att vara artiga. De säga nemligen att hava föregående Kontrakter varit gällande, så hava Bergmankummedal ingalunda handlat tvärtemot desamma.

För att Svaranderne emellertid må kunna ha någon nyttigare förströelse, medan de sitta der, de sitta, bedja vi, såsom lektyr, få hänvisa till vårt allegat N:o 25, sista upplagan af Svaranderes anonymt affattade, men på stilen kända, afhandling öfver, hvad med skälig räntefot å deras skuld, bör förstås åtföljd af, ej mindre framtidsbetraktelser öfver Båtskärsnäs, än naturligen vemodiga reflektioner öfver den närvarande stundens ekonomiska och sanitära betänkligheter.

Att Svaranderne i sin belägenhet finna

der, för närvarande på sin mål.

Nog går det an äfven en stund att gesti-kulera med armar och ben, låtsas om ingenting och tala om sol och vackert väder, men nog sitta Svaran-derne der (och, såsom vi hoppas, skola förblifva der sittande.

Till följd af sin generande position, såsom uppträdare, äro emellertid Svaranderne för tillfället ovanligt stärare i sitt tal och bjuda till och med till att vara ärliga. De säga nemligen att hava före-varande Kontrakter varit gällande, så hava Berg-mantskommandot ingalunda handlat tvärtemot detsamma.

För att Svaranderne emellertid må kunna ha någon nyttigare förströelse, medan de sitta der, de sitta, bedja vi, såsom lektyr, få hänvisa till vårt allegat N:o 21, sista upplagan af Svarandernes ano-nymt affattade, men på stilen kända, afhandling öfver, hvad med skälig räntefot å deras skuld bör förstås åtföljd af, ej mindre framtidsbetraktelser öfver Båt-skärsnäs, än naturligen vemodiga reflektioner öfver den närvarande stundens ekonomiska och sanitära betänkligheter.

Att Svaranderne i sin belägenhet finna någonting jemmerligt, så äfven en eljest troligen intressant artikel, rörande 1877 års försäljning af Båtskärsnäs, är ej att undra på, men förmodligt att de äro ändeles Kopplöra med hänsyn till

Lån och Hjelp.

Då Svaranderne ej önska att

så låna annat än sådant, som passar för deras närvarande ställning och sådant brukar man så låna utan att behöfva lemna igen, så böra Svarandene ännu ej förtrifla.

I sagda vårt andragande, angående Lån och Hjelp hafva vi nemligen med hänsyn till stämningens 5te punkt, förladen i "Sefirus" test, anfört åtskilligt, som kan härvidlag passa förträffligt i stycket.

Vi dristar vörsamligen hänvisa till hvad deri är sagdt.

Ingenting annat än enkla förhållanden hafva framhållits för vinnande af rättsligt erkännande.

Aktiebolaget Bergman & Hummel och firman Bergman & Hummel voro ej endast begrepp utan kött och blod, representerade af personer och det just för båda bolagen af samma personer.

Derföre var det ej så godt att uten bords veta – när dessa personer tänkte och utförde något – om det gälde det ena eller det andra af bolagen.

Gemensamma tjenare egde båda bolagen och dess representanter också.

Och om sådana ej/förhållanden egt rum, skulle likafullt den, som lånt af det ena bolaget, ovilkorligen vara skyldig att återlemna det lånta åt det andra, så snart det senare representerade det lånande bolaget och dess rätt.

Utan vidare öfvergå vi nu till

Reklamation rörande Kronor 8.588:29.

ningens s– parne, försnaser i desses ... , dafor åtskilligt, som kan kärvirlig spara förträffligt i stycket.

Vi drista vördsamligen hänvisa till hvad deri är sagdt.

Ingenting annat än enkla förhållanden hafva framhållits för vinnande af rättsligt erkännande.

Aktiebolaget Bergman&Hummelöf och firman Bergman&Hummelöf voro ej endast begrepp utan kött och blod, representerade af personer och det just för båda bolagen af samma personer.

Derför var det ej så godt att alltid bestämt veta – när dessa personer tänkt och utfört något – om det gällde det ena eller det andra af bolagen.

Gemensamma tjenare egde båda bolagen och dess representanter också.

Och om ej (dessa) förhållanden egt rum, skulle likafullt den, som lånat af det ena bolaget, villkorligen vara skyldig att återlemna det lånta åt det andra, så snart det senare representerade det lånande bolaget och dess rätt.

Utan vidare öfvergå vi nu till

Reklamation rörande Kronor 8.388:29.

Hvad nu det hufvudsakliga af dessa Svarandernes så si hand uppgjorde reklamationer eller hvad Kr. 6.958:61 rörer, så är detta ett af de varierande till, hvarmed Svarandena skulle önska så öka vår förlust å det till dem, till vår egen inköpskostnad enligt utredning, öfverlåtna Svanstensstenet. Men hvad

der, af Svaranderne fabricerad, Svarsteins busen som redan efter föregående tiurättavisning befinner sig, såsom det förefaller oss, i tjälstöget, ytterligare behöfva för att komma till ro, hoppas vi hafva fullkomligt tilldelat honom och Svaranderne i det i denna inlaga, under rubrik Svarsteins eller finska hyzzet förekommande, och hafva vi dertill hufvudsakligen användt vederbörandes egna tillhyzzen och lemna derföre busen, der han ligger.

Hvad vidare rörer punkten B, diverse bogseringar af fartyg mellan Båtskärsnäs och Karlsborgs lastplatser, Kr. 225:-, så hafva vi redan i vår första utredning visat vår befogenhet att, såsom afskeppare af Båtskärsnäs tillverkning, bestämma öfver hvar respektive fartyg, på, enligt vårt förstånd, lämpligaste sätt, finge sina laster i öfverensstämmelse med af oss ingångna aftal. Obs. Härefter skrifves det som förekommer å nästa sida efter tecknet … till strecket

~~Vi funno det fördelaktigast att vid större kontrakt ~~handelser~~ ibland upptaga såsom aflastningsorter ej mera Nederkalix (såsom innefattande såväl Båtskärsnäs som Karlsborgs lastplatser) än emellanåt och Luleå distrikter och sedan lämpa fram, efter omständigheterna, beroende på fartygens tidigare eller senare ankomst, om väderleken medgifvit trävarornas behöriga torkning o.s.v. bestämma aflastningsorterna.~~

Vår rätt ~~karaktären~~ (att bestämma i förevarande afseende), densamma med ~~deras~~ Svarandernas egen förrut öfverensstämmande, har alldrig af Svaranderne ifrågasatts eller borde kunna ifrågasättas, lika litet som att vi behöfde bevisa anledningen

rakligen användt vederbörandes egna tiecksyggen och lemna derföre busen, der han ligger.

Hvad vidare rörer punkten B, diverse bogseringar af fartyg mellan Båtskärsnäs och Karlsborgs lastplatser, Kr. 225:-, så hafva vi redan i vår första skrifvelse visat vår benägenhet att, såsom afskeppare af Båtskärsnäs trävaror, betala afgifter hvar respektive fartyg, på, enligt vårt förstånd, lämpligaste sätt, finge sina laster i öfverensstämmelse med af oss ingångna aftal. Obs. Härefter skrifves det som förekommer å nästa sida, efter tecknet [illegible] till strecket.

~~Vi funno det förmånligast att vid förre kontrakt ~~handlats~~ i~~ ~~upptaga~~ såsom aflastningsorter ej mera Nederkalix (såsom innefattande såväl Båtskärsnäs som Karlsborgs lastplatser) än emellanåt och Luleå distrikter och sedan lämpa fram, efter omständigheterna, beroende på fartygens tidigare eller senare ankomst, om väderleken medgifvit trävarornas behöriga torkning o. s. v. bestämma aflastningsorterna.~~

Vår rätt ~~[illegible]~~ att bestämma i förevarande afseende, derutom ~~med deras egen~~ Svarandernas förut öfverensstämmande, har aldrig af Svaranderne ifrågasatts eller borde kunna ifrågasättas, lika litet som att vi behöfde bevisa anledningen, hvarföre vi gjort den och den affären med den och den Köparen, och ej en annan affär med en annan Köpare.

Det var ~~sedan~~ först då vår kontraktstid led till sitt slut, det stora reklamationsåret 1876, då det gällde för Svaranderne att till oss återbetala

C

de betydande summor, hvarpå de framgår att oss, som Svaranderna skulle ~~afvaga~~ ~~för~~ (fenatsoperationen att betala, hvad de i reda mynt erhållit med – ~~blotta~~ utstående myntecken. "Reklamationer" – ~~deras~~ (vår högsta ~~rätt~~" "och er belöning" stod det i stämpeln, kring monogrammet.

I sin inlaga till libellen af den 10 Januari 1883, pag 145 hafva Svaranderna sjelfva, ehuru de funnit oss ofantligt afskyvärda för öfrigt, likväl (förklarat dess) ~~sagt~~ ett älskvärdt ord, som kan kasta något ljus åfver ifrågavarande ämne.

Der säges nemligen: "för att förekomma" "olägenheterna häraf (att stappa direkt från säger" "rå ~~vara~~ och kontraktsstridig vara) är det vi" "som Bergman, Hummelob hafva särskildt stora" "pråmar och jakter för att under skeppningstiden" "transportera det felande från en plats till en" "annan".

Af samma anledning, som stora pråmar och jakter bogserades fram och tillbaka, kunde det väsentligen ibland vara större skäl att låta bogsera hela fartyget och derigenom undvika bogseringar af storpråmarne.

Då denna viktiga upplysning kommer från Svaranderna sjelfva, förmoda vi att den får gälla, då vi ~~ni~~ deri till alla delar instämma och vi således åter fått af Svaranderna ~~en~~ godt handtag, (hafva att benöta deras egna invändningar). Härefter Skrifes: Vi funno det förmånligast etc etc (å fortsätt)

(Punkten 6 omfattar Svarandernas reklamation för af oss utgifven, af Svaranderna icke på annat

1883, pag 110 hafva [illegible] (på sid [illegible]) [illegible]
och synnerligt afseksvärda för öfrigt, likväl förklarat dess (egen) ett
ältskvärdt orag, som kan kasta något ljus öfver
ifrågavarande ämne.

Der säges nemligen: "för att förekomma"
"olägenheterna häraf (att skeppa direkt från sågen"
"rå ~~vara~~ och kontraktsstridig vara) är det också"
"som Bergman, Hummelob hafva särskilda stora"
"pråmar och jakter för att under skeppningstiden"
"transportera det felande från en plats till en"
"annan".

Af samma anledning, som stora pråmar
och jakter bogserades fram och tillbaka, kunde det
visserligen ibland vara större skäl att låta bogsera
hela fartyget och derigenom undvika bogseringar
af storpråmarne.

Då denna viktiga upplysning kommer
från Svaranderna sjelfva, förmoda vi att den skall
gälla, då vi ~~ä~~ deri till alla delar instämma
och hafva vi således åter fått af Svaranderna ~~att~~ gjort
handlag, att bemöta deras egna invändningar ~~Härefter skrifves: Vi finna det förmånligast etc etc (å förm. sid.)~~

(Punkten 6 omfattar Svarandernas reklamation
för af oss utgifven, af Svaranderna icke på annat
sätt bestridd, rabatt åt köparen af "Venus" last
Kr. 374.68 (hvilket fartyg de erkänna sig hafva
försett med virkeslast), än att det förmenas ej vara
visadt att rabatten ju kunde bero på andra om-
ständigheter, än att hänföra till deras virke.

Vi kunna ej inlåta oss i vändligen

vidlyftigheter i denna obetydlighet, men vidblifva att vi, såsom varande de, som tagit engagement vis-à-vis köparna, egde rätt att bestämma när och huruvida rabatt borde beviljas för att ej omöjliggöra hvarje ny affär, en rabatt som för resten ej gafs för nöjets skull, då hälften drabbade oss sjelfva, såsom så halfparten delegare i Båtskärsnäs.

Samma svar hafva vi att lemna å anmärkningen om på ~~S~~ bristande sjelfkontroll ~~på~~ och ~~brist på~~ att tid ~~för~~ sättas i kontrollen kunde gifvas, och om bristande ordning och kontroll vid anordningarna om fartygsbogseringarna.

Som skilnaden i den anpart, som vi egde i Båtskärsnäs och Kalix-verken ej, vid ifrågavarande tid, sedan aktiebolaget af vårt namn bildades, var ej heller ~~nu~~ så större, än att vi i den ena egendomen egde och ega 1/2ten och i de andra 2/3 delar, så var denna skilnad visserligen ej af den betydenhet, att någon rätt ~~vi~~, för enskildt vinning skulle uppoffrade den egendomens ~~förres~~ rätt, ~~lika litet~~ för de sednares skull ~~[illegible]~~ lika litet i dessa som i andra fall, äfven om ~~[illegible]~~ inga bättre grundsatser fått göra sig gällande och derifrån afhållit.

Punkten D: ~~rörer~~ bogseringskostnaderna.
I detta stycke hänvisa vi till vår föregående anordnader, hvaraf det hufvudsakligaste förekommer i libellen af den 14 Nov. 1882, börjandes pag. 73, och hafva vi der framhållit att, om också Staranderne efter 1876 med en deras och Pålströms ångbåt verkställa bogseringarne till billigare pris, så var detta i verkligheten långt ifrån billigare utan i sjelfva verket dyrare, om i betraktande tages:

Samma hållhake förefinnes äfven, om än till mindre grad, mot missbruk vid anordningarne om fartygsbogseringarne.

Som skilnaden i den andel, som vi egde i Båtskärsnäs och Kalix-verken ej, vid ifrågavarande tid, sedan aktiebolaget af vårt namn bildades, var ~~heller~~ ej heller ~~nu~~ är större, än att vi i den ena egendomen egde och ega 1/2^tedel^ och i de andra 2/3 ^delar^, så var denna skilnad visserligen ej af den betydenhet, att någon ~~vi~~ jutt, för ~~enskildt~~ vinnings ~~skull~~ skall uppoffrade den egendomens ~~förres~~ rätt, ~~[illegible]~~ för de sednares skull ~~i så lätt i detta som i andra fall, äfven om~~ ~~en~~ inga bättre grundsatser ~~fått göra sig gällande och derifrån~~ afhållit.

Punkten D: ~~rörer~~ bogseringskostnaderna. I detta stycke hänvisa vi till vår föregående anordander, hvaraf det tillfredsställigaste förekommer i libellen af den 14 Nov. 1882, börjandes pag. 73, och hafva vi der framhållit att, om också Svarvanderna efter 1876 med en deras och Påläströmes ångbåt verkställa bogseringarne till billigare pris, så var detta i verkligheten långt ifrån billigare utan i sjelfva verket dyrare, om i betraktande tages: att vi verkställt bogseringarne med pålitligare båtar under dyr tid, under det Svarvanderne i billig tid och ibland fått under sommarens lopp bogsera ända till 2 à 3 gånger större timmermassa än vi, att Svarvanderna, huru som helst, utfört alla sina reparationer vid Båtskärsnäs strand eller kaj med

thy åtföljande förmåner samt slutligen att Sva-
randerne, enligt allegatet 2 a 2^8, Svarandernes egen
räkning öfver till våra ångbåtar levereradt bränsle,
tagit af oss 4 Kr. ö famn vid istället för Kr. 3.-
af egen båt.

~~Denna sistnämnda omständighet~~
~~ensamt för sig~~ Som den förnämsta omkost-
naden för drifvande af en ångbåt är vedbehofvet
och Svaranderne sålunda låtit oss betala 33 1/3 % högre
pris, än hvad de sjelfva betalade, så är denna
omständighet ensamt för sig af den betydenhet
att allt Svarandernes tal om sina billigare bogserpengar
är af samma natur som allt det öfriga, som
de andragit — helt enkelt i strid mot sanningen.

I förbigående vilja vi endast fästa
uppmärksamheten på att vi icke här vid lag
tagit i beräkning att Svaranderne, öfver hvad
qvantiteten af det åtgångna bränslet beträffar,
gottgjort Båtskärsnäs endast med en obetydlig
del af hvad, som i verkligheten åtgått, och detta
af den anledning att det icke hör hit, då vi derom
uppställt särskild reklamation, som i denna
skrift under rubrik "5te stämningspunkten" är
närmare utvecklad och som sålunda innehåller
den återstod af bevisning, som Svaranderne, med
hänsyn till ångaren "Nils Sture", förklarat sig
önska.

Af det ofvanstående framgår att så väl
vi förstå, Svaranderne samt väl, då de ~~trott~~ ~~påst~~ inbillat sig att de

vore för drifvande af en ångbåt är vederhäftigt och Svaranderna således låtit oss betala 33 1/3 % högre pris, än hvad de sjelfve betalade, så är denna omständighet ensamt för sig af den betydenhet att allt Svarandernes tal om sina billigare bogseringar är af samma natur som allt det öfriga, som de andragit — helt enkelt i strid mot sanningen.

I förbigående vilja vi endast fästa uppmärksamheten på att vi icke här vid lag tagit i beräkning att Svaranderna, äfven hvad qvantiteten af det åtgångna bränslet beträffar, godtgjort Båtskärsnäs endast med en obetydlig del af hvad, som i verkligheten åtgått, och detta af den anledning att det icke hör hit, då vi derom uppställt särskild reklamation, som i denna skrift under rubrik "5te stämningspunkten" är närmare utvecklad och som således innehåller den återstod af bevisning, som Svaranderna, med hänsyn till ångaren "Nils Sture", förklarat sig önska.

Af det ofvanstående framgår att, så vidt vi förstå, Svaranderne fant vill, då de ~~trott~~ ~~på~~ (inbillat sig) de styrkt att Bergman & Cummelöf jemväl medgifvit att ~~vårt~~ de sistnämndes bogseringspris vore att betrakta såsom högre än Svarandernes.

Vårt kapitel rörande Svarandernes löpande räkning med oss synes Svaranderna vara beaktansvärdt "endast för sin ~~tonhet~~

"betraffande såväl innehåll som form".

Det är visserligen första gången, som vi höra omtalas att en sak kan vara tom ifrån till sin form, men vi äro i alla fall synnerligen belåtna med att Svaranderne tänka tvärt emot hvad andra menniskor anse vara tänkbart, då vi derigenom sluppit höra på något vidare af Svarandernes eget så välkända fabrikat.

Från J. Sällström's försäljningsräkningar, kunna vi således, tack vare ~~d~~ angifna omständighet nu återgå.

Svaranderne skulle gerna vilja höra något ting mera i detta afseende, men då alla deras förvrängningar af verkliga förhållandena i ~~alla~~ såa direkta ombytlan orsaka att vi måste offra så mycken tid på dettas vederläggande, måste Svaranderne ~~att~~ ursäkta att vi ej kunna annat än som lönar mödan då vi ~~och~~ denna afdelning hafva ~~ä~~ sammanhang med Sällström att behålla.

Först under denna rättegång och delvis genom Rättens fattande dom hafva vi fått tillräcka till felande räkenskaper; ännu mindre ha vi någonsin fått se några verifikat, att detta af den påtagliga anledningen att Svaranderne i kompani med Sällström bedrefvo en god del af Båtskärsnäs affär för enskildt räkning och man fann sig naturligen generad att presentera fakturor som upplysa till ~~sed~~ en fördelat den fakturerade af kostnaden

Svarandernes eget så välkända fabrikat.
Från J. Sällström's försäljningsräkningar, kunna vi således, tack vare ~~d~~ ungefär omständigheten, öfvergå.

Svarandene skulle gerna vilja höra någonting mera i detta afseende, men då alla deras förvrängningar af verkliga förhållandena i ~~alla~~ våra direkta anbylan orsaka att vi måste offra så mycken tid på dettas vederläggande, måste Svarandene ~~ut~~ ursäkta att vi ej kunna annat än som lönar mödan då vi ~~od~~ denna afdelning hafva ~~sö~~ ~~ömtåg~~ i nödvändigheten med Sällström att beställa.

Först under denna rättegång och delvis genom Rättens påkommande som hafva vi fått tillråde till föland räkenskaperna; ännu mindre ha vi någonsin fått se några verifikat, att detta af den påtagliga anledningen att Svarandene i kompani med Sällström bedrefvo en god del af Båtskärsnäs affär för enskilt räkning och man fann sig naturligtvis generad att presentera fakturor som upptogo t. ex ~~ud~~ / en fjerdedel den fakturerade af tackan ~~upptagen~~ såsom Båtskärsnäs tillhörighet och tre fjerdedelar ~~upptagen af~~ såsom Svarandernes enskilta.

Då man bedrifver sådant, som Svarandene bedrifva, så måste det visserligen ~~sätta~~ döljas så länge som möjligt.

Nu står samtliga Svarandernes fiinmare operationer ~~maskopi~~ med

~~hvarandra~~ ej längre tid att dölja, flaggan är strucken för svedare fribytare; men hvad är gjordt, måste söka försvaras, det må vara huru galet som helst! ~~och dermed äro~~ ~~svarandene ej synnerligen nogräknade på medlen~~

Vi komma nu till Stämningens 9:de punkt

Kontraktsbrotten.

Som det är fullständigt onödigt, och öfverbevisa svarandene om att de äro skyldiga ~~till~~ alla af oss uppgifna fall, så öfvergå eller behandla vi blott en passant de punkter der svarandenas invändningar skulle fordra ~~lemna~~ för omständligt ~~bet~~ bemötande, eller der utkommande bevisning framdeles synes ~~oss~~ vara förebragt.

Första brottet, se vårt anförande till libellen af 3 April 188? pag 82. öfverlemnas utan vidare, till Rättens afgörande

Andra brottet

Vår bevisning i vårt förenämnda anförande är ~~utan~~ och förblir — enligt vår förstånd — utkomande [illegible]

Svarandenes tekniska invändning att "~~de~~ Bergsbruksbolaget icke "gifvit" svea det är Bergbruksbolaget skalle "hafva afsagt oss rättighet att drifva dylika "affärer med hvad en annan tillhörde, ~~enligt vår förstånd~~ "förefaller oss, ~~[illegible]~~ ~~i [illegible] vara [illegible] [illegible] och icke~~ snarare tanklöst om ~~[illegible] [illegible] påstående [illegible]~~ att sådant går ~~af~~ an — system går igen.

Skola vi bevisa, att Bergbruksbolaget icke afsagt sig rättighet att utplundra vår egendom?

Om svarandene för afsigt varit berättigade att i allmänhet på lagbundet sätt och inom Bolagsordningens begränsning drifva egna trävaruaffärer eller icke — ~~hör~~ ~~alls~~ ~~ej~~ ~~hit~~ behöfver ej ens tagas i betraktande för att få

[illegible]

Om det är fullständigt onödigt, att öfver ...
Swaranderne om att de äro skyldiga ~~till~~ alla
af oss uppgifna fall, så öfvergå eller behandla (vi)
blott en passant de punkter der Swarandenes
invändningar skulle fordra ~~fakta~~ för omständligt
~~bet~~ bemötande, eller der utkommande bevisning. (fredan tjenes åt våra förebråelser)

Första brottet, se vårt anförande till libellen af 3 April 1883 pag 82.
öfverlemnas utan vidare, till Rättens afgörande

Andra brottet

Vår bevisning i vårt föregående anförande
är ~~utom~~ och förblir – enligt vårt förstånd – uttömmande
(vi skulle gerna på göra invändningar)

Swarandernes tidigaste invändning att "Bergbantvanberg & Co" icke
" gittat resa det vi – Bergbantvanberg & Co – skulle
" hafva afsagt oss rättighet att drifva dylika
" affärer med hvad en annan tillhörde, enligt ~~vår förstånd~~ " förefaller oss, ~~vid så~~
" ~~affärer i annat~~ ~~vore~~ ~~hufvudlöst och eller~~ snarare hufvudlöst om
~~vårt~~ ~~påstående~~ ~~som~~ att sådant gör ... ~~om~~ systemet gör ...

Skola vi bevisa, att Bergbantvanberg & Co icke
afsagt sig rättighet att utplundra vår egendom?

Om Swaranderne för afsigt svaret lurat,
tigade att i allmänhet på lagbundet sätt
och man Egenderättnes begränsning drifva
egna trävaruaffärer eller icke – ~~hör~~ ~~utom~~
~~ej~~ ~~hit~~ behöfver ej ens ~~tagas~~ i betraktande för att få
Swarande brott konstaterad att ~~~~ ledema
Derfor att ~~hit~~ ~~hat~~ ~~endast~~ frågan om de ~~egde~~ vore berättigade att
taga utan lof hvad de ej egde, om
de egde sälja till oss vår egen egendom,
och derför taga betalt ~~i proportion~~ af ~~...~~
~~vanligt värde och en~~ försäljningspris af ~~10 Kronor~~
~~50 öre~~ ~~eller mer~~ ~~till 20 Kronor 50 öre~~
och knappast någonting få nog hög betalning och nog belönande villkor.
~~Vi~~ ~~ha~~ köp af ~~...~~ plankstock

skedde genom det kontrakt af år 1873, som vårt allegat N:o 12 i första libellen pag 118 återgifver, men deri förekommer visserligen ingenting, om att Svarandena egde att taga vår egendom som god prisoch sälja den åt oss för ~~vårt~~ inemot dubbla värdet och således för besväret, utom all räkning, behålla hela vinsten af ~~Bälskärsnäs~~ inem... ~~tillhörighet~~.

Uner vår i denna skrift redan förekommande artikel Brädvirkesaffärerna, Bjelkarna m. m., hvartill vi vördsamligen hänvisa, hafva vi lemnat fotografiskt trogna bilder af Svarandernes vandringar genom ~~valdsam~~ ~~fotspår på allt annat än~~ ingångder i detta ~~stycke~~ ~~rättrådighetens~~ väg.

Det andra af Svaranderne åberopade allegatet, deras bilaga N:o 6, Hummels bref från Haparanda af den 17 November 1873 — libellen af 10 Jan. 1883, pag 177 — innehåller, såsom redan visadt, visst ej något löfte att utkyyga våra skiften, tvärtom uppmanas Svaranderne att för plankstocksstillverkningen uppköpa (särskilda) skiften ~~företrädesvis~~ på finska sidan och åfven ~~direkt~~ färdig produkt (af ~~direkt~~ skogsegare, som icke förut sålt sina skiften.

Som dessa handlingar icke ~~k~~ innehålla något, af hvad Svaranderne sea endast i syne, så är det kändt, huruvida Svaranderne sökt sin tolkning i ett (förment) ~~muntligt~~ samtal med vår Hummel. ~~aftal, som de ju lika väl som vi kunde påstå sig ha haft och det hafva de visst ej ... påstått i samma libell pag 90–91.~~

Men hvarvidlag stötte Svaranderne, såsom (kändt) ~~redan visadt~~, på patrull. Alibi har blifvit konstaterad för de personer, som ~~Svaranderna berättat~~ skulle ha ~~haft~~ häftat de, gårmorgon ~~Konversationen~~ konferensen ~~med~~ Svaranderne, ~~Besyka ..~~

[illegible]
artikel Brädvirkesaffärerna, Bjelkarna m. m., hvartill vi
vördsamligen hänvisa, hafva vi lemnat fotografiskt
trogna bilder af Svarandernes ~~fotspår för allt annat än~~ vandringar ~~genom~~ ~~[illegible]~~
~~infödingar i detta slags~~
~~rättradigheteus väg.~~

Det andra af Svarandernes åberopade allegatet,
deras bilaga № 6, Hummels bref från Haparanda af
den 17 November 1873 – libellen af 10 Jan. 1883, pag 177 –
innehåller, såsom redan visadt, visst ej något löfte
att utbygga våra skiften, tvärtom uppmanas Svarandene
att för plankstocksstillverkningen uppköpa (särskilta) skiften
~~särskildt~~ på finska sidan och äfven ~~direkt~~ färdig
produkt (enskilta) af skogsegare, som icke (förut) sålt sina skiften.
Som dessa handlingar icke ~~ha~~ innehålla
något, af hvad Svaranderne ser endast i syne, så
är det kändt, huruvida Svaranderne sökt sin tröstning
i ett (förment) muntligt ~~aftal~~ samtal med vår Hummel. ~~som de så lika väl som vi kunde~~
~~påstå sig ha haft och det hafva de visst ut velat~~
~~påstått i samma libell pag 90–91.~~

Men hvarvidlag stötte (åter, ofta –) Svaranderne, såsom
(kändt) ~~redan visadt~~, på patrull. Alibi har blifvit konstaterat
för de personer, som ~~Svaranderne berättat~~ skulle ha ~~haft~~ (hållit) de
gåtfulla (konferensen) ~~konversationen med Svarandene, Bergbom på~~
~~[illegible]~~ (allmänningar) i ~~Kalix eller dess omnejd och Hummel i Stockholm~~

Belltelefonen fanns knappt ännu till i Bells
egen hjerna, och plankstockskontrakt emellan ande-
uppenbarelser ~~[illegible]~~ äro ännu ej ~~laggilta~~ juridiskt bindande.

Af Svarandernes egna erkännanden framt
genom Svarandernes eget allegat № 8, libellen af 10 Jan. 1883
pag 180

ör styckt at Brickts samt Nathjärvi, Bötkärrnäs
delegare tiickörings skiften, såt sätta i mellanhand för
öfverkning af tilsammans af 1756 stycken plankstock, allt
under endast ett år och att — proforma nå det med full
rätt sägas — skiftenas räkning blifvit för de värdefulla
plankstockarne godtgjord med — för 1431 stycken 80 öre —
och för 325 stycken 1 Krona pr stycke.

Men Svarandenes operationer med Bötkärrnäs timmerbon (till basis) äro, såsom deras egna allegater No 7 visa, ännu mycket mer betydande.

År 1873 togo de, utan vidare, enligt deras allegat No 7, libellen af 10 Jan. 1883 p. 178, 5597[8] stycken, hvarför godtgjordes såsom betalning till plankstock Kr 1.50 per stycke samt år 1874 4003 stycken, hvarför godtgjordes för större delen Kr. 1:50 per stycke och för mindre delen 4 Kr. per stycke, det senare innerligen af anledning att det bestått af trent betydande dimensioner.

Derför godtgjorde Svarandena i förhållande till öfverhufvud—timmerpriset af Kr. 3:71 mycket lågt.

Genom kontraktet af den 11 Mars 1873 (vårt allegat No 12 första libellen pag 118) sålde Svarandena till oss 250 à 300 standards eller med andra ord, efter beräkning af 6 x 9 tum 14 fots dimension, 7.500 à 9.000 stycken samt genom kontraktets reiterering några månader senare ytterligare 300 standards eller 9000 stycken och ~~derför sig~~ betingade sig derför vid första tillfället Kr. 18:50, vid det andra Kr. 20:50 för en tolft 3 x 9 tums 14 fots beräkning, eller för 6 stycken 6 x 9" 14 fots plankstock, som innehålla samma kubikmassa.

Deras pris lemnar således för hvarje plank-

Men Svarandenes operationer med Pitekärnes timmerbon (till basis) äro, såsom deras egna allegater N:o 7 visa, ännu mycket mer betydande.

År 1873 togo de, utan vidare, enligt deras allegat N:o 7, libellen af 10 Jan. 1883 p. 178, 5598 stycken, hvarför godtgjordes såsom bitar till plankstock Kr. 1.50 per stock samt år 1874 4003 stycken, hvarför godtgjordes för större delen Kr. 1:50 per stycke och för mindre delen 4 Kr. per stycke, det senare nämligen af anledning att det bestått af ännu betydande dimensioner.

Derför godtgjorde Svaranderna i förhållande till öfverhufvud-timmerpriset af Kr. 3:71 mycket lågt.

Genom kontraktet af den 11 Mars 1873 (vide allegat N:o 12 första libellen pag 118) sålde Svaranderna till oss 250 à 300 standards eller med andra ord, efter beräkning af 6 × 9 tums 14 fots dimension, 7.500 à 9.000 stycken samt genom kontraktets reiterering några månader senare ytterligare 300 standards eller 9000 stycken och ~~derför sig~~ betingade sig derför vid första tillfället Kr. 18:50, vid det andra Kr. 20:50 för en tolft 3 × 9 tum 14 fots beräkning, eller för 6 stycken 6 × 9" 14 fots plankstock, som innehålla samma kubikmassa.

Dessa pris lemna således för hvarje plankstock en medelpris, för första kontraktet af 3 Kronor och för senare kontraktet nära Kr. 3:50 öre.

Men som alla de afverkade plankstockarne höllo och måste enligt kontraktet hålla ett medeltal af 16/17 engelska fot, blef det pris per stock, som Svaranderne erhöllo, så mycket högre som 16/17 fot är mer än 14 fot: således cirka 15% mer.

Priserna blefvo således för hvarje stock af reducerad 6 x 9 tums dimension dels circa Kr. 3:50 dels circa Kr. 4 per stycke.

Tiusammans efverkade Svarandena från Båtskärsnäs delegares skogstrakter eller togo från dess timmerbommar ersamt, efter hvad enligt deras egna allegat 7 & 8 under 10 Jan. 1883 p. 178–181 bevisadt är, 11357 stycken hvarför godtgjordes dels 50 öre, nest 1 Kr. och Kr. 1:50 dels, för en del från finska sidan, 4 Kronor.

Som hela partiet 11357 stycken godtgjordes i Båtskärsnäs räkenskaper enligt ofvan åberopade allegat med sammanräknadt Kr. 19,742 erhöllo dess delegare en godtgörelse af öfverhufvud ej fullt 1 Krona 80 öre per stycket, för hvad vi fingo betala med medelpris af circa 3 Kronor 75 öre eller en differans af omkring 2 Kronor per styck, hvilket gör circa 22000 Kronor för hela partiet, hvarifrån möjligen några tusen kronor i omkostnader (kunna vara att afdraga.)

Då man kan gå ut med slikt, kan det förstås ungefärligen, huru afgående utgifter beräknades och ligger häri sannolikaste förklaring öfver huruvom Svarandernes enskildta bokslut år 1873 slutade med vinst af Kr. 13000 och år 1874 beräknades blifva 20000 utan att Svarandne egt att i rörelsen nedlagga en enda tolfskilling, och ~~det under det~~ om blef det också tydligt att Sagaffären måste stöttas upp med fingerade vinster. ~~genom att inventarierna upptogos till orimliga värden~~

Om en del af de 20,000 Kronorna i vinst, såsom Svaranderna påstått, gingo upp i rök, så berodde detta ingalunda på den sakre operationen med Båtskärsnäs

Pro. under 10 Jan. 1883 p. 170–187 [illegible] oss, [illegible] följde
hvarför godtgjordes dels 50 öre, mest 1 Kr. och Kr. 1:50 och, för en del ifrån finska sidan, 4 Kronor.

Som hela partiet 11857 stycken godtgjordes i Båtskärsnäs räkenskaper enligt nyss åberopade allegat med sammanräknadt Kr. 17,742 erhöllo dess delegare en godtgörelse af öfverhufvud ej fullt 1 Krona 80 öre per stycket, för hvad vi fingo betala med medelpris af circa 3 Kronor 75 öre eller en differans af omkring 2 Kronor per styck, således circa 22000 Kronor för hela partiet, hvarifrån möjligen ~~något~~ tusen kronor i omkostnader (kunna vara att afdraga.)

Då man kan gå ut med slikt, kan det förstås ungefärligen, huru oss åsamkade utgifter beräknades och ligger häri sannoligaste förklaring öfver huru om Svaranderens enskildta bokslut år 1873 slutade med vinst af Kr. 13000 och år 1874 beräknades blifva 20000 utan att Svaranderne egt att i rörelsen nedlagga en enda tolfskilling, och ~~det under det~~ om blef det, och så tydligt att Sågaffären måste stöttas upp med fingerade vinster. ~~genom att inventarierna uppdrogos till orimliga värden~~.

Om en del af de 20000 Kronorna i vinst, såsom Svaranderne påstått, gingo upp i rök, så berodde detta ingalunda på den såkallade operationen med Båtskärsnäs skogen och timmerbommes. Vi fingo ju, såsom synes af Kontraktet N:12 betala Svaranderne till och med på förhand innan vi ens fingo ~~vara~~ till hästlung egna varor om hand; ~~att de~~ förklara oss också hu uppsykt kontraktet, hvad ~~oss~~ betalning rörde och tillägga de att vi varit nöjde och naturligtvis uppbyggde af alltsammans. (se Pag 90 i libellen af 10 Jan 1883).

~~Handlägenden~~ Hvad förnöjelsen beträffade, så var den af den beskaffenhet, som vi redan i våra anföranden, första libeller pag. 20, gifvit tillkänna och ~~vi~~ å plankstockarne ~~fingo ej endast~~ måste gifvas ~~gifva~~ köparne en betydande rabatt och brandvärfs var, vi ~~utan~~ ~~rent~~ ~~af~~ förlorade rent af en af våra förnämsta mångåriga handelsvänner, John Schubeck Söner i Hamburg som blefvo så uppbragte öfver plankstockarnas oförsvarliga ~~varornas~~ ~~usla~~ ~~beskaffenhet~~, tillverkningssätt och lastningssätt att de med oss afbröto alla vidare affärer!

Denna uppgift allt från processens början har ej heller blifvit af Svaranderne bestridd ~~ytterst~~ så vida vi kunna

~~Häraf kan inses~~ hvilka ~~mångfaldiga~~ stora indirekta förluster, förutom de direkta, som vi gjort på ombytena med Svaranderne och det oaktadt hafva Svaranderne fö blifvit lika tomma som från början, der stannade ej mer än i sället

Herrligheten härtill och att de 13000 Kronorna och de 20000 Kronorna, likasom så mycket annat, glidit ur Svarandernes kassakista beror helt enkelt, enligt den gamla erfarenheten, på sättet för förvärfvet. ~~samt~~ ~~att Svaranderne icke fåsom de förmena, varit slöser~~ Icke stängt som helst (slapna ~~under oss, hvilka de voro på god väg att utplundra~~ ~~bringa i fördärf~~, utan slapnat under egna lidelser var deras olycka.

~~Vi gå nu till hvad säges om de 2500 Kronor kjelkarne~~. Här upprepas hvad Svaranderne nyss sagt på sidan förut att den omständigheten att vi gjort kontrakt med Svaranderne om kjelkar innebär i och föring ~~fullständigt~~ bevis om att de fått ~~taga~~ lofvat att skaffa dem på hvad sätt som helst, ~~fastn lofvatt~~ ~~afsvea~~ ~~(fara~~ ~~af med~~ ~~ogen och andras egendom~~ ~~hade~~ ~~helst~~

Vi gå nu rent ut till Svarandernes medbrottslingar — och då vi försvara våra påståenden

[illegible] ~~[illegible]~~
tillverkningsfart och lastning, så
att de med oss afbröto alla vidare affärer!

Denna uppgift att från processens början har ej heller blifvit af Svaranderne bestridt [illegible] kunna göra vidare.

Häraf kan inses hvilka mångfaldiga stora indirekta förluster, förutom de direkta, som vi gjort på varubytena med Svaranderne och det oaktadt hafva Svaranderne för blifvit lika toma som från början, der stannade ej mer än i sället.

Hemligheten härtill och att de 13000 Kronorna och de 20000 Kronorna, liksom så mycket annat, glidit ur Svarandernes kassakista beror helt enkelt, enligt den gamla erfarenheten, på sättet för förvärfvet. ~~samt att Svaranderne icke såsom de förmena, varit slösare~~ Icke något som helst slöseri ~~under oss, hvilka de voro på god väg att [illegible]~~, utan slöseri under egna lidelser var deras olycka.

~~Vi gå nu till hvad säges om de 2500 Kubik bjelkarna~~. Här upprepas hvad Svaranderne nyss sagt på sidan förut att den omständigheten att vi gjort kontrakt med Svaranderne om bjelkar i och föring ~~fullständigt~~ bevis om att de fått lofvat att skaffa ~~taga~~ dem på hvad sätt som helst ~~[illegible] afven fara af med egen och andras egendom har den helt~~

Vi göras vent ut till Svarandernes nedbrottslingar — och då vi försvara vår påstående förklara de t. ex. pag 88 det vara "ovarning af nedrigaste slag."

Efter denna fasta bevisning är det som Svaranderne nu sluta sin artikel på sitt alltid originella sätt: "Dr. Bergman, Hammarlöf fälldes icke styrkt att vi afsagt oss rättighet att idka trävaruaffärer på

"egen räkning eller att vi icke hat några slags enskildta "affärer för Båtskärsnäs delegares bekostnad, torde vi "få konstatera att andra fått torde synnerligen kraftiga konstaterandet tillfölje af en "gemen otur till och med förekommande i protokollet "två gånger å rad — "icke, understruket, blifvit till verk-"ligheten ådagalagdt."

Och nu följer i Svarandenes andragande, just då vi tänkte att hjelpa qvittensen skall följa — punctum finale.

(Kanske de leta till bevisningen i libellen af den 10 Jan. 1883 pag. 148 med följande ord: "Vi vilja endast erinra att det är [illegible] om berkyllningen för detta brott som Svaranderne i libellen af 10 Jan. 1883 pg 148 yttrat tigga att densamma utgör en osanning lika falsk som betecknande för den person, som utslungat den.

Någon anledning för oss att fortsätta förefinnes således icke och drista vi, under hänvisande till hvad vi i öfrigt angående de 257 bjelkarna förut sagt i denna skrift under rubrik Båtvirkesaffärerne och Svansteins timret, till Rätten öfverlemna att döma emellan Svaranderne och oss.

Tredje brottet.

Till gendrifvande af vårt konstaterande af hvad vi inlagan af 9 April 1883 kallat 3^dje^ brottet, angående Svaranderne skeppning af rå och oversträdig vara, anföres i sista inlagan att vi, ~~Bergman Hammarlund~~ såsom försäljare, ~~kunnat~~ under en år, 1873, af ~~Nyåsen~~ Båtskärsnäs till verkning försålja ~~vara~~ såsom "nog dubbelt större qvantum

…tigheten ådagalägt.

Och nu följer i Svarandenes andragande, just då vi tänkte att hjelpa qvittessansen skall följa — punctum finale.

(Kanske de leta till bevisningen i libellen af den 10 Jan. 1885 pag. 148 med följande ord: "Vi vilja endast erinra att det är detta om beskyllningen för detta brott som Svaranderna i libellen af 10 Jan. 1883 pg 148 yttrat tyckas densamma utgöra en osanning lika falsk som betecknande för den person, som utslungat den.

Någon anledning för oss att fortsätta förefinnes således icke och dristar vi, under hänvisande till hvad vi i öfrigt angående de 257 bjelkarna förut sagt i denna skrift under rubrik betvirkesaffärerne och Svansteins timret, till Rätten öfverlemna att döma emellan Svarandena och oss.

…egje brottet.

Till gendrifvande af vårt konstaterande af hvad vi i inlagan af 9 april 1883 kallat 3:dje brottet, angående Svarandernes skeppning af rå och oversvärig vara, anföres i sista inlagan att vi, Bergman Hammarlöf, såsom försäljare, kunnat under ett år, 1873, af Bergs tillverkning försälja sålt vara nog dubbelt större qvantum än det, som vi, Bergström Svanberg & C:o, i egenskap af förvaltare af bruket för oss uppgifvit till försäljning under samma år.

Detta låter ej troligt, då Svaranderne till och med samma år, då kampanjen började, se vårt allegat litt. F libellen 10 Jan. 1883, (den 23 Jan. 1873) uppgifvit oss de kände vi deter…

Allt detta är en (som vanligt hos) fullständig dikt men som brottet ej är uppdiktadt. Svaranderne…, då till denna historiella … att vederlägga till något sednare, medan … återkomma —

att de väl visste, huruvida vi på ett få omorgsfullt "och betryggande sätt realisera vår varor."

Men den omständigheten att man, förr att man kom i beröring med Svarandene och äfven derefter i umbytern med andra personer, hafva gjort, noggrannt tal, för hederligt folk är, istället för en merit, inför Svarandene just en ökad anledning för dem att inför hela verlden nedkullaxen.

Ifrågavarande ~~rätte förhållanden~~ rättsförhand, lingar lemna derom bevis i långa banor.

Svarandene ~~be~~klaga i åtkelyo ofver att vi ej kommo med verifikat, men det förefaller oss som vi komma litet emellanåt med sådant i denna väg, som de hellre bort önska, dit pepparn växer.

Med sådana kunder som Svarandene gäller det att ha qvar hvarje minsta papperslapp, eljest kan man ej vara säker på att de hvirkaste insinuationer skola framkomma och sökas göra gällande

Märkeligt nog kunna vi, i närvarande fall presentera ett egendomligt dokument, allenast nr. „ Bergström Svanbergs egenhändiga redogörelse öfver huru mycket de tu försäljning för just ifrågavarande år 1873, såsom förvaltare af Båtskärsnäs, uppmärkt, hvilken redogörelse utan tvifvel tillkommit till följe af ~~[illegible]~~ någon förbrytelse från vår sida att deras uppskrift ej hållit streck.

Det enda Kulparket ~~[illegible]~~ deras ~~är~~ afskrift, men af Svarandene sjelfve gjord, af deras ~~föregående~~ ~~[illegible]~~ uppskrift, öfver hvad som under vintern ~~kunde~~ på förhand

verlden nödkällaxen.

Ifrågavarande ~~rätts~~förhållanden rättsförhand- lingar lemna derom bevis i långa banor.

Svaranderne ~~be~~klaga i ökeligen ofver att vi ej kommo med verifikat, men det föresyller oss som vi komma litet emellanåt med sådant i denna väg, som de hildre bort önska, det peppern växer.

Med sådana Kunder som Svaranderne gäller det att ha qvar hvarje minsta pappersdapp, eljest kan man ej vara säker på att de lömkaste insinu- ationer skola framkomma och sökas göra gällande

Märkeligt nog kunna vi, i närvarande fall presentera en egendomlig dokument, allegat no ,, Bergstrm Svanberg's egenhändiga redogörelse öfver huru mycket de till försäljning för jäll ifrågavarande år 1873, såsom förvaltare af Böttskärsnäs, upgjort, hvilken redogörelse utan tvifvel tillkommit till följe af ~~[illegible]~~ någon förbrätelse från vår sida att deras upgift ej hållit streck.

Det ena halfarket deraf är afskrift, men af Svaranderne sjelfve gjord, af deras ~~föregående~~ förut lemnade upgift, öfver hvad som under vintern at my ~~[illegible]~~ skurit på förhand säljas, och det senare halfarket innehaller redogörelse öfver hvad som, enligt vår order afskeppats samt slutar med de reflexioner, som omständigheterna förandleda,

Af dessa authentiska ~~upgifter~~ data inhemtas att, istället för att vi, enligt Svarandernes förmenande, skulle år 1873 fått "nära nog dubbelt" stora qvantum,

à hvad förvaltarne uppskrifvit, skeppades det året
143,28 Stand. <u>mindre</u> än deras föregående uppgift.

Men som skeppet "Jagemann" kommit något
tidigare, än beräknadt varit, synes 150 Standards
fått lastas <u>några dagar</u> eller något mer tidigare
än efter kalkylen, skått på den 15 September.

Hela historien om att vi år 1873 tvungit
Svaranderne att skeppa så och orderstridig vara genom
att följa nära dubbelt, mot hvad de uppskrifvit, är
således, som vanligt, en dikt

Ifrågavarande år, då flottet ovanufärdigt
uppsågs ligga hos oss, utgjorde de rabatter, som vi på
Båtskärsnäs tillverkning fingo betala, enligt vår [illegible] B II
Kr. 4433:70, men följande året steg de till nära dubbelt
eller Kr. 7899:58 och under 1876 blef denna slutsumma
än en gång nära fördubblad eller uppbragt till närmare
14000 kronor. Dessa siffror ~~[illegible]~~ tala tydligt språk.

År 1877 den 30 Maj var det, efter detta
sista ~~[illegible]~~ välförhållandet som vi tillställde Svaranderne vår
protest mot slikt tillvägagående.

Vi öfverlemna således åt Rätten att bedöma
om vårt påstående om tredje kontraktsbrottet är "i del.
fromos", enligt Svarandernes påstående, <u>eller icke</u>.

<u>[F]jerde brottet.</u>

Våra åtgärder härutinnan äro fullständigt
motsatta Svarandernes och hänvisa vi, angående de
257 styckena bjelkarne, till hvad förut derom på åt-
skilliga ställen ~~är~~ i denna skrift andragit och våga räkna på
att brottet med hänsyn till tillfället med dessa 257

Svaranderna att skeppa än och orderstridig vara genom att följa nära dubbelt, med hvad de uppgifvit, är således, som vanligt, en dikt.

Ifrågavarande är, att felet osannfärdigt uppsåt ligger hos oss, utgjorde de rabatter, som vi på Båtskärsnäs tillverkning fingo betala, enligt vår eller B II Kr. 4433:70, men följande året steg de till nära dubbelt eller Kr. 7899:58 och under 1876 blef denna slutsumma än en gång nära fördubblad eller uppbringad till närmare 14 000 kronor. Dessa siffror ~~bära~~ tala tydligt språk.

År 1877 den 30 Maj var det, efter detta sista ~~[illegible]~~ välförhållandet som vi tillställde Svaranderna vår protest mot slikt tillvägagående.

Vi öfverlemna således åt Rätten att bedöma om vårt påstående om tredje kontraktsbrottet är i del. fromos, enligt Svarandernes påstående, eller icke.

...erde brottet.

Våra ärligt[?] förklaringar äro fullständigt motsatta Svarandernes och hänvisa vi, angående de 257 stycken bjelkarne, till hvad förut derom på åt-skilliga ställen ~~är~~ ~~andraget~~ och ~~denna slutet~~ [illegible] och vänja räkna på ett brottet med hänsyn till tillfället med dessa 257 bjelkar anses för fullkomligt konstateradt,

...nte och Sjette brottet.

Till sitt försvar andraga Svaranderne att det ej var stycket, "att vi Bergstedtsberg betalt verket" "med våra enskilda kostnader"

Huru denna fras är rätt återgifven i protokollet

så innehåller den, enligt vårt förstånd ingen mening alls; är det åter en felskrifning, så måste vi i alla fall tills vidare, lemna uppgiften derhän såsom obegriplig.

Hvad Svaranderne andragit till försvar för att de belastat Båtskärsnäs rörelse med orimliga omkostnader, ända till 31 Kronor per Standard tillverkad vara jemte deribland med betydande hushållskostnader är fullständigt vederlagdt, hoppas vi, ej endast i öfre andragandet utan äfven senast i denna skrift under behandlingen af 3dje punkten af stämningen och kraftigt bevisas.

Hvad ~~våra~~ ~~Svarandenes behandling~~ af Båtskärsnäs vedaffärer beträffar, så är genom ~~förebringande~~ ~~af~~ extrakt ur ~~deras egna~~ svarandernes egna räkenskaper (allegat Pi lia bilagan af 10 jan 1883 pag 58) styrkt att de med behållningen först af tio former för deras ångbåt "Nils Sture", ~~hvaraf dock, enligt vittnet Nelssons utsago en del, i strid~~ hvar åter i strid ~~med hvarandra~~ Svarandernes egna räkenskaper, ~~misstänkligen ske genom att~~ en del af veden förstörts ~~förskingrats~~ ~~vid flötning~~ ~~men detta senare förhållande~~ så vittnar sådant missbruk ej om skötsel på bästa möjliga sätt af denna del af Båtskärsnäs tillhörigheter.

Vidare är vid behandlingen af 6te punkten af stämningen i denna skrift redogjort, ~~för~~ huruvida Svaranderne lejer farit af ~~åtskilliga~~ med flera hundra famnar ved till sin ångbåt ~~utan att derför godtgöra verket~~ och för hvad som ~~de~~ godtgjorts verket till det beräknade pris af 3 Kronor, så de påfört oss för 4 Kronor pr famn, allt enligt allegaten N:o 27, 28 & 29.

vara, samt derefter med betydande [illegible]

är fullständigt verdelöst, hoppas vi, ej endast i ofvan anledningen utan äfven senast i denna skrift under behandlingen af 3^dje punkten af Stämningen och kvarta hänvisas.

Hvad ~~rörer~~ ~~Svarandenes behandling~~ af Båtskärsnäs vedaffärer, beträffas, så är genom ~~föreläggande~~ ~~af~~ ett utdrag ur deras svarandenes egna räkenskaper (allegat Pilagan af 10 jan 1883 pag 58) styrkt att de med behållningen fursts af tio famnar för deras ångbåt "Nils Sture", ~~hvaraf drak, enligt vittnet Nilssons intyg en del, i strid~~ hvar åter, i strid ~~med hvaraf~~ Svarandenes egna räkenskaper, ~~[illegible]~~ ~~skett genom att~~ en del af veden förtaxats ~~[illegible]~~ ~~om detta senare förhållande~~ de så vittnar sådana ej om skötsel på bästa möjliga sätt af denna del af Båtskärsnäs tillhörigheter.

Vidare är vid behandlingen af 6te punkten af Stämningen i denna skrift redogjordt, för huruvida Svarandena ligga farit af ~~åtskilliga~~ med flera hundra famnar ved till sin ångbåt ~~utan att derför godtgöra verket~~ och för hvad ~~de~~ som godtgjorts verket ha de beräknat pris af 3 Kronor, så de påfört oss för 4 Kronor per famn, allt enligt allegaten N:r 27, 28 o 29.

Hvad slutligen bjelkhuggningen från Båtskärsnäs rörer, så förneka Svarandena att de begagnat Båtskärsnäs lastplats med tillhörigheter och att sålunda någon bjelkhuggning alls ej egt rum från Båtskärsnäs.

Intyget från Kalix tullstation säger annat.

Vidare Svarandenes kontrakter N:o 12 och 13 om leverans

till oss af åtskilliga laster plankstock och bjelkar, allt
i Båtskärsnäs hamn; ytterligare Svarandernes eget erkännande
att de, efter omständigheterna tagit ur Båtskärsnäs bommar
timmer dels till bjelkar dels till plankstockar och detta
försäts till emellan 10 à 20000 stycken af som de ~~försålt~~ på skeppet i Båtskärsnäs
~~till tusental~~ vittnes ha styrkt av Svaranderne ~~[illegible]~~
~~Sågens~~ Båtskärsnäs lastplats-arbetare
användt ~~samma~~ ~~arbetsfolk~~ för bjelkarne ~~som för sågen~~, att
öfver de olika arbetena fördes (naturligen vid Båtskärsnäs
kontor) särskilda räkningar och sjelfva haft fram äfven
i libellen af d. 9/4 83 erkänt att sågens arbetare användts.
Och till sist förklara Svaranderne
sjelfva rakt på sak i libellen af 10 Jan. 1883, pag. 96,
att de "med Herr F. O. Norberg i Torne i Maj månad
"samma år (1873) uppköpt 2360 stycken bjelkar (se
"bilagan N:o 5) hvilka vi och under sommarens lopp hade
"transporterat till Båtskärsnäs".

Det är sålunda fullständigt konstateradt
att det bilade virke, som från Båtskärsnäs skeppats,
öfver dit transporterats ~~och icke till något annat ställe~~,
ehuru visserligen detta borde falla af sig sjelf.

Då sålunda Svaranderna erkänt sjelfva
att de fört sina bjelkar till Båtskärsnäs, att de der, ur
oss bommar, tagit sitt virke, då skeppningen i Båtskärsnäs
utfördes och vi med anledning deraf påstå att de begagnat
verkets ~~lastplatsen~~ och ~~verkets~~ tillhörigheter, förklaras ~~i sitt~~
~~valda ordalag~~ "denna slutledning vara "dock allt
annat än logisk" ~~men nu~~ Det är nog troligt efter
Svarandernes logik, men hvad oss beträffar
~~Antingen är det Svaranderne eller vi~~
~~som ej kunna rätt läsa innantill hvad som står~~
~~skrifvet.~~ ~~Vi ha~~ ha vi ingen annan resurs än att öfverlemna
till Rätten att afgöra (~~hvilken dera~~ tåst parten ~~läser rätt~~.

öfver de olika arbetena fördes (naturligen vid Båtskärsnäs kontor) särskilda räkningar och sjelfva betan(?) hvad öfver i tabellen af d. 9/4 83 ~~inkänt att sågens arbetare användt~~
Och de först förklara Svaranderne

tjelfva rakt på sak i tabellen af 10 Jan. 1883, pag. 96, att de "med Herr F. O. Norrberg i Torne i Maj månad "samma år (1873) uppköpt 2360 tyska bjelkar (se "bilagan N:o 5) hvilka vi ock under sommarens lopp hafve "transporterat till Båtskärsnäs".

Det är sålunda fullständigt konstaterad att det bilade virke, som från Båtskärsnäs skeppats, öfver dit transporterats ~~och icke till något annat ställe~~, ehuru visserligen detta borde följa af sig sjelf.

Då sålunda Svaranderne erkänt sjelfva att de fört sina bjelkar till Båtskärsnäs, att de der, ur oss sommar, tagit sitt virke, då skeppningen i Båtskärsnäs utfördes och vi med anledning deraf påstå att de begagnat ~~lastplatsens~~ vår lastplats och ~~ve~~ tillhörigheter, förklaras ~~i sitt valda ordalag~~ "denna slutledning vara "dock allt annat än logik" ~~....~~ Det är nog troligt efter Svarandernes logik, men hvad oss beträffar,
~~Antingen är det Svaranderne eller vi som ej kunna rätt läsa innantill hvad som står skrifvet.~~ ~~Vi ha~~ (ha vi) ingen annan resurs än att öfverlemna till Rätten att afgöra (~~hvilken deras~~ tänkt parten ~~läser rätt~~. hvilkens logik innehåller sundt förnuft eller icke. —
~~som de brallet.~~

Svarandernes andragande innehåller ej en tillstymmelse till ursäktande skäl. Vi åberopa deremot som bevis på Svarandernes sätt att föra bok och räkning ~~å Båtskärsnäs~~ vår föregående utredningar ~~andragande med dertill åtföljande bevis~~, revisors berättelser m. m.

~~Extrakter af Båtskärsnäs räkenskaper~~

~~liggja för Rättens ögon, få av någon titlet g be-höfver utan granskning läras (att ej tala om vårt omdöme) till Tit. Ljungbergs, Gustav hans ingalunda uteslutande var vår revisor utan äfven af den andra parten i~~ andra enskildta ärender användts.

Särskilt fästes uppmärksamheten på af ~~Anmärkt om huruvida det varit~~ revisor anmärkte omöjlighet ~~och af hvarje annan omöjligt~~ att kontrollera bland annat de omfattande ränteberäkningarna ~~med~~ ~~mera~~ utan ände, huru tillverkning af plank och stäf upptagits till orimligt värden, huru derigenom fingerade vinster tillskapats, huru till sist en post på 280 stycken plank i 1879 års bokslut måst strykas, emedan den ej fans eller någonsin funnits.

Ultimo Brottet.

Svarandernes andragande innehåller intet annat än af oss vanligt slaget, och hänvisa vi till hvad redan blifvit af oss sagt.
Vi deremot anhålla att få hänvisa till följande fakta.

Enligt vår konto kurant, allegat No. 2 i första libellen, pag 81, utgjorde vår fordran hos Svaranderne den 1 Jan. 1877 Kr. 177,532.06.

Svaranderne försöka nog ~~bestrida~~ beloppet ~~titel fuellande~~ men stundom förekommer ~~[illegible]~~ såsom ~~[illegible]~~ bevisar ~~från~~ Svarandernes egen uppfattning ~~att~~ (det hafva varit att nog vore ~~[illegible]~~ vår konto kurant ~~[illegible]~~ korrekt.

En bland de många fallen är det följande som bekant bestående förlagskontrakte att Svaranderne hade att betala sin på förlagskontraktet beroende ~~skuld~~ den 31 Dec. 1876 förfallna skuld med 1/3 vid ~~—~~ om året.

[illegible]

bland annat de uppsattade ränteberäkningarne ~~med~~ ~~mer~~ utan ändå, huru tillverkning af plank och stäf upptagits till orimliga värden, huru derigenom fingerade vinster tillskapats, huru till sist en post på 280 Std plank i 1879 års bokslut måst strykas, emedan den ej ofans eller någonsin funnits.

Åttonde brottet.

Svarandernes andragande innehåller intet annat än af det vanliga slaget, och hänvisa vi till hvad redan blifvit af oss styrkt.

Vi deremot anhålla att få hänvisa till följande fakta.

Enligt vår Konto kurant, allegat No 2 i första tabellen, pag 81, utgjorde vår fordran hos Svaranderne den 1 Jan. 1877 Kr. 177,532:06.

Svaranderne försöka nog bestrida beloppet ~~litet emellanåt~~ men ~~likväl som~~ förekommer sådant som ~~nästan hänfluta~~ bevisar af ~~från~~ Svarandernes egen uppfattning ~~att~~ hafva varit att nog det var ~~nog~~ vår Konto Kurant ~~fullständigt~~ korrekt.

Ett bland de tenare fallen är det följande. Som bekant bestående förlagskontrakte af Svaranderne lira att betala sin på förlagskontraktet beroende ~~skuld~~ förfallna skuld den 31 Dec. 1876 med 1/3 del om året —

Således borde år 1877 enligt vår Konto ~~kurant~~ (~~deraf~~ att, såsom Svaranderne velat hafva det, ~~blifva~~ betalats som skuld på förlaget) till oss betalas i det närmaste Kr. 60000. förutom räntan.

I verkligheten inbetalades också under året, enligt vår konto kurant under år 1877 Kr. 65994:67 samt enl. Svarandernes konto kurant " 67429:30

~~lagt~~ första ~~Januari~~ libellen, pag. 247.

Sålunda uppenbarligen en liten differans för kr. 1934.72

men så mente att vara ~~att~~ Svarandene ~~antit~~ skola anfall och ~~Skola~~ på alla sätt skrapa åt sig ~~på alla sätt med penningsportioner med skogsskiften~~

Men härvidlag röna Svarandene ut för det oförnuftiga missödet att i den mån de verkställt ~~få de bevisa sig hafva iakttaget såsom varande en~~ utbetalning af föreskrifven ~~tredjedel~~ af skulden ~~till dess stora belopp erkännes densamma~~ hafva de på uppenbarligen indirekt sätt, på den befintlighet gifvit erkännande.

Med tvenne fickor, vil då Svarandene, i de mån de ej lefva på vår bekostnad, hava att existera för sin nya förlustsmans gunst och nåd, och denne åter enligt egen uppgift hava att betala delvis 10 % ränta å sina penningar (de våra alltjemt,) betalas man påtagligen ej mer än man just vil, när behöfves.

Och under året hava vi ej haft några andra än obetydliga utlägg egentligen i reklamationsväg å dålig skeppning för Båtskärsnäs delegare, hvaraf på Bergström Svanbergs halfpart belöpte sig endast circa kr. 2500. hvarmed på ej var alora vinst båtom likaom med den under årets sista dag i Kalix Karanten gjorde å Lulebråns vägar [illegible] erhållen 3 × 11 tums plank och dessutom den utfästa betalningen af kufvarsholen af skulden Fullgjordes, förefanns ej ringaste anledning att ej för tillfället och tills vidare vara tillfreds.

Men för år 1878 inbetalade Svarandene enligt egen uppgift i anförandet i libellen af 10 Jan. 1883 pag. 151 endast 38022 Kronor.

~~såsom varande~~ ~~oåtergifvet~~ af skulden ~~till dess storre~~
hafva de på, visserligen indirekt sätt, på den beskaffenhet gifvit erkännande
~~belopp~~ ~~erkännes densamma~~.

Med två tomma fickor och då Svaranderne, i den mån de ej lefva på vår bekostnad, hava att existera på sin nya förläggares gunst och nåd, och denne åter enligt egen uppgift hade att betala delvis 10 à 10 ränta å sina penningar (de våra alltjemt) betalar man påtagligen ej mer än man just och nöd behöfver.

Och under året hade vi ej haft några andra än obetydliga utlägg egentligen i reklamationsväg å dålig skeppning för Båtskärsnäs deleggare, hvaraf på Bergbom Svanberg & Co halfpart belöpte sig endast circa kr. 2500. hvarmed ju ej var alls värdt bråd om likasom med den under årets sista dag i Kollo Karantän påförda å Lilleströms vägen till lastfyllnad erhållen 3 x 11 tums plank och dessutom den utsatta betalningen af kapitalstolen af skulden fullgjordes, förefanns ej ringaste anledning att ej för tillfället det hela vidare vara tillfreds.

Men för år 1878 inbetalade Svaranderne enligt egen uppgift i anförandet i libellen af 10 Jan. 1883 pag. 151 endast 3800 Kronor.

I raden först komma Svaranderne med det lösa påståendet att de i sammanhang med en annan uppgörelsen med oss ~~före~~ ~~tagit~~ träffar der "Bergman Hammelöv" utförde sig att icke under året göra anspråk på någon vidare betalning å vår (Bergbom Svanberg & Co) skuld.

Men som synes följer ovedersägligen derpå

"Deraå inbetalade vi ock under 1878 omkring 8000 kronor.

Orimligheten af denna dikterade historia — Svarandena skulle ha betalt hvad de ej behöfde betala! — framgår tydligt af de förhållanden som vi nyss antytt rörande svarandena och deras förlagsmans sekuniära ställning under 1877, som likaledes hela verldens år samma 1878 och alldra värst 1879.

Svarandernes öfriga oberättigade uppgifter som stå i strid med våra, bestridas likaledes under åberopande af de bevis, vi eljest andragit, att Svarandena icke fullgjort sina betalningsskyldigheter och dock vi oss närmed kunna öfvergå till

andre brottet.

Hvad detta brott rörer, så hafva vi vid bevisningen delvis mött den svårigheten att vittnena, då de så ed hördes, ej befunnos ~~så~~ säkra på årtalet, för hvad som skett för lång tid tillbaka ~~af~~ hvadan de m. m. vågade bestyrka hvad de först varit mycket franka att påstå sig känna och som förresten var för alla menniskor uppenbart.

För att ej onödigtvis uppehålla oss och andra afstå vi från att söka fullfölja bevisningen härutinnan, ~~och hvad~~

Tionde brottet ~~rörer~~, ~~så hafva vi således också~~ i strid med Svarandernes senaste uppgift ~~om Mostrastan i vår inlaga i libellen af 7 April 1883~~ hade vi sedan förklarat, att vi sedermera skrivit åt ~~Svaranden~~ Tit. Sandström varit framme och fastställt öfver det af Svarandena i uppenbar strid mot kontraktet

pekuniär ställning under 1877, som blef leksion hela verlocas än sämre 1878 och aldra värst 1879.

Svarandernes öfriga obeturkta uppgifter som stå i strid med våra, bestridas likaledes under åberopande af de bevis, vi eljest andragit, att Svarandena icke fullgjort sina betalningsskyldigheter och dock vi oss härmed kunna öfvergå till

ionde brottet.

Hvad detta brott rörer, så hafva vi vid bevisningen delvis mött den svårigheten att vittnena, då de sist ed hördes, ej befunnos så säkra på årtalet för hvad som skett för lång tid tillbaka ~~af~~ och m. m. vågade bestyrka hvad de förut varit mycket franka att påstå sig känna och som för resten var för alla menniskor uppenbart.

För att ej onödigtvis uppehålla oss och andra afstå vi från att söka fullfölja bevisningen härutinnan ~~och hvad~~

Tionde brottet ~~rörer~~, ~~så hafva vi således ocksa~~ i strid med Svarandernes senaste uppgift ~~om kontrakten i vår inlaga i libellen af 7 April 1883~~ hade vi sedan förklarat, att vi ~~förut~~ sedermera att ~~Svaranden~~ Pet Sandström varit framme och frestat öfver det af Svaranderna i uppenbar strid mot kontraktet gjorde köpet af Wånafjerds skifte.

Angående elfte, tolfte och trettonde förbrytelsen mot kontraktet så blifva de besvärliga att på fullständigt sätt bevisa, då allting af Svaranderne bestrides och afstå vi derifrån, dess mer då under denna rättegång af oss visats mångfaldiga andra Svarandernes

bekant ~~för våra framstående egenskaper~~ och om vi ~~åtog oss att bruka endast~~ alternativet i Kritsekten velat följa för gemensam räkning så skulle det blifva en "ny afdelning (för brandbetänkande) till att om möjligt försöka att "i något afseende kunna vara ~~till~~ oss till någon "tjenst o.s.v.", ~~förändring~~ visande ~~de~~ sådana viktiga vilkor af oss gjorts, visserligen om 1873 års tillverkning ~~med~~ ~~Med~~ hela ord är det Svarandernes ~~mening~~ som liksom polypen ~~med sina~~ söka ~~sugor~~ sig fast vid hvad de kalla "fullbordade gåfva".

Och att detta ~~bagars~~ wackra tal förer under det att de som varit chärgé i våra skogsskiften ~~att~~ tulla ~~oss~~ våra timmerbommar ~~och~~ m.m. så vidare!

Det förefaller minsann icke några anledning att gifva ~~dem~~ Svaranderna några dusörer, och hade vi haft klarhet i huru de i sjelfva verket gingo tillväga, så hade sådant aldrig ~~ett~~ ens ~~ögonblick~~ blifvit ~~om~~ ifrågasatt.

Angående betydelsen af våra bilagor litt M och Z, så är denna såvidt vi förstå, på fullständigaste sätt ådagalagd genom våra förut i denna skrift gjorda andraganden, vid behandlingen af 5te stämningspunkten, förutom i skeppet Defines (med öfverhufvud öfriga bilagor) last.

Tillgodoräknar vi oss ~~slutl~~ derjemte bilagan M af härmed följande allegat 2 och litt Z af allegatet 9 af 2" ~~det hela~~ (parterna) ~~värdefull~~ hänvändes hoppas vi det tydligt skall framgå hvem ~~som~~ (affärerna) trasslat in sina affärer och sig sjelfva i egna garn.

Den ~~Svars~~ ~~~~kontorerna~~ ~~~~lögner~~~~ som diktar från förtiokalet måste hafva gjort minne.

Om litt N säges att det ej öfverensstämmer

Med hala ord är det Svarandernes ~~mening~~ lik polypen ~~suga sina~~ söka ~~suga~~ sig fast vid hvad de kalla "fullbordade gjärningar".

Och allt detta ~~sages~~ vackra tal föres under det att de som varit chårgjära i våra skogsskiften, ~~att~~ tulla våra timmerbommar ~~och~~ o.s.v. så vidare!

Det föreligger nämligen icke någon anledning att göra Svarandena några daravor; och hade vi haft klarhet i huru de i sjelfva verket gingo tillväga, så hade sådant aldrig ~~et~~ ens ögonblick blifvit ~~om~~ ifrågasatt.

Angående betydelsen af våra bilagor Litt M och Z, så är denna så vidt vi förstå, på fullständigaste sätt ådagalagd genom våra förut i denna skrift gjorda andragande vid behandlingen med öfverhoppade öfriga bilagor af 5:te stämningspunkten, förutom i stycket Defines [illegible].

Fullgjorts vers ~~skulle~~ [illegible] bilagan M af härmed följande allegat 2 & 5 af allegatet af 2:dra [illegible] [illegible] ~~Z~~ af allegatet af 2:dra ~~det hela~~ hoppas vi det tydligt skall framgå hvem ~~som~~ appartera trasslat in sina affärer och sig sjelfva i egna garn.

Den ~~Svars [illegible] är lögnen~~ Som diktar från försäljet måste hafva gjort minne.

Om Litt N sägas att det ej öfverensstämmer (huru vigtigt!) med deras j.R. hufvudböcker.

I dessa ~~böcker~~ ~~finnes~~ fans det väl någon blank sida öfver dit det kunde skrifvas hvad som helst, då fråga ~~gällde~~ blott att ~~gälles att, utan skrupler~~, handla efter som det passade för ögonblicket.

Det är derföre nog att den af oss

6

~~Svarandens~~ sin försyn

~~...~~ och lyga ibakfs.

Det är således vi som öppet och ärligt ~~begärt~~ fordrat kompromiss som ~~...~~ Svarandes "mäst fagra" stormig denna stolta fyran betäter, dager "för att vi efter vidlyftig utredning inför Rätten ej vilja ytterligare ha extra bråk med Svarandene.

~~Svarandena~~ Samliga menniskor ~~så vidt det synes oss~~, kunna ej öppna sin mun utan till lastelight tal!

Vi gå nu att med anledning af hvad under rättegångens lopp blifvit styrkt, nämna något ~~ytterligare i och för att underlätta~~ med hänsyn till dettas tillämpning på de poster, som Svarandene upplagit i sin förteckning öfver de skilnader, som förekomma i våra ömsesidiga räkningar; derwid vi söka komplettera argumentationen i vår i libellen af den 10 Jan. 1883 pag 282, förekommande Promemoria och bemöta Svarandenes deremot i libellen af den 9 April 1883 pag 254 gjorda ~~andragande~~ anmärkningar.

Svarandene börja med invändning mot vårt i libellen af 9 April 1883, pag 49, förekommande allegat J, Svarandenes eget bref af den 23 Jan. 1873 ~~...~~ ~~på grund de tagit till pennan börjas de vanliga förvrängningarne~~

Svarandene uppgifva att vi citerat deras bref för att visa att "vi afstått ifrån ifrågavarande belopp "endast mot vilkor (understruket) att vi Bergmästaremuntsbo "skulle få till visst pris öfvertaga Bergbrukstrakens 6 "andel af 1873 års tillverkning och någon "antydan" derom innehölls naturligen ej brefvet.

Missförstånd! Verkligen förhållandet åter synes

Vi gå nu att med anledning af hvad under rättegångens lopp blifvit yrkt, nämna något ytterligare i och för att ~~underlåtta~~ med hänsyn till dettas tillämpning på de poster, som Svaranderne upptagit i sin förteckning öfver de skilnader, som förekomma i våra ömsesidiga räkningar; dervid vi söka komplettera argumentationen i vår i libellen af den 10 Jan. 1883 pag 282, förekommande Promemoria och bemöta Svarandernes deremot i libellen af den 7 April 1883 pag 254 gjorda ~~andragande~~ anmärkningar.

Svaranderne börja med invändning mot vårt i libellen af 7 April 1883, pag 49, förekommande allegat J, Svarandernes egit. bref af den 23 Jan. 1873 ~~och~~ ~~få fast de taga till pennan börjas de verkliga förvrängningarna~~

Svaranderne upstå att vi citerat deras bref för att visa att "vi aptåte ifrån ifrågavarande belopp "endast mot vilkor (understruket) att vi Bergman Hummelsb "skulle få till visst pris öfverlåta Bergbom Svanberg & C "andel af 1873 års tillverkning och någon "antydan" derom innehölle naturligtvis ej brefvet. missförstånd! Verkliga förhållandet åter synes sidan 22 i libellen af 10 Jan. 1883 hvartill vi hänvisa.

Der säges: af Extraktet, litt J – inhemtas att, såsom Bergbom Svanberg & C uttrycka sig " – vi "möjligen kunna öfverlåta innevarande års tillverkning "till något bestämdt pris" hvarefter vi Bergman Hummelsb tingja!" Häraf är således konstaterade att Bergbom Svanberg

"vägrade att öfverlåta oss 1873 års jerntillverkning

"sedan de låtit Sättström i våra böcker anteckna

"dem såsom egare till vår vinst Kr. 12137.31 —"

Ingenting kan ju således vara tydligare än att vi icke tillmätt allegatet litt J i och för sig någon afgörande bevisning med hänsyn till vårt uppställande af villkoret, sine qua non, utan förklara vi, allegatet litt J helt enkelt förebragt för att bevisa att Bergbom Svanbergs vägrade att fullgöra deras ovilkorliga förpligtelse, enligt förlagskontrakter att till i orten gängse priser öfverlåta åt oss 1873 års tillverkning.

Men den omständighet att vi anfört brefvet för att konstatera Svarandernes vägran att fullgöra sin förbindelse enligt kontraktet — och således i och med detsamma konstaterat första kontraktsbrottet, utestänger alls icke den omständigheten att detta Svarandernes bref, sammanställdt med det öfriga, kompletterar bevisningen om att vi gjort förbehåll af ifrågavarande villkors ~~fullgörande~~ [~~tillerkännande~~] ~~för~~ [~~tiedelande~~] ~~fullgörande af~~ [innan] några som helst gratifikationer kunde komma i fråga.

Allegatet innehåller nemligen erkännande

1° att ~~deras~~ [Bergbom Svanbergs] pretentioner rörande 1872 års tillverkning varit mer eller mindre grundlösa eller såsom de allmänt säga, så fullkomligt grundlösa äro de icke — men emellertid tackas alldra ödmjukast för [gratifikation] utom kontraktet, ~~ordinarie gratifikation~~, — man är tydligen en quête att få komma till påsen!

2° att vi framställt vissa anmärkningar; men så angenämt det att vore att gå dessa anmärkningar tillmötes (Bergbom Svanbergs)

[illegible]
vi, allegatet här I, helt enkelt förebragt för att be-
visa att Bergbon Svanbergs vägrade att fullgöra
deras ovillkorliga förpligtelse, enligt förlagskon-
traktet att till i orten gängse priser öfverlåta
åt oss 1873 års tillverkning.

Men den omständighet att vi anfört
brefvet för att konstatera Svarandernes vägran att
fullgöra sin förbindelse enligt kontraktet – och
således i och med detsamma konstaterat första
kontraktsbrottet, utestänger alls icke den omständig-
heten att detta Svarandernes bref, sammanstäldt med
det öfriga, kompletterar bevisningen om att vi gjort
förbehåll af ifrågavarande villkors ~~fullgörande~~ fasthållande ~~för~~
~~fullgörande~~ fasthållande ~~af~~ innan några som helst gratifikationer kunde
komma å tal. Allegatet innehåller nemligen erkännande
1° att Bergbon Svanbergs ~~deras~~ pretentioner rörande 1872 års tillverkning
varit mer eller mindre kopparlösa eller såsom de alltjemt
säga, så fullkomligt kopparlösa äro de icke – men emellertid
tackas aldra ödmjukast för gratifikation utom kontraktet, ~~erhållna~~
~~gratifikationer~~, – man är tydligen angelägen att få knyta till påsen!
2° att vi framställt vissa anmärkningar, men så ange-
nämt det att vore att gå dessa anmärkningar tillmötes
så vägrades uppfyllelsen deraf med orden: "vi Bergbon Svanbergs måste
dock nämna att vi "omöjligen kunna öfverlåta" tillverk-
ningen ifråga"! –

Sedan talas mer eller mindre kryptiskt
om att skola uti i gemensamt intresse "uppbjuda
all möjlig förmåga" och så komplimenteras vi som

bekant för våra framstående egenskaper och om vi åtog oss att bruka alternativet i Kontraktet följa för gemensam räkning så skulle det bli en "ny anledning för kompletteringen till att om möjligt försöka att i något afseende kunna vara till någon tjenst o.s.v., såsom visande att vigtiga vilkor af oss gjorts, visserligen om 1873 års tillverkning; Med andra ord är det Svarandernes mening att lik polyppen suga sig fast vid hvad de kalla "fullbordade gäspan".

Och att detta wackra tal föres under det att de för varit ckärja i våra skogsskiften, tulla våra timmerbommar och så vidare!

Det förefaller nästan icke någon anledning att gifva Svaranderna några dusörer, och hade vi haft klarhet i huru de i sjelfva verket gingo tillväga, så hade sådant aldrig ens blifvit ifrågasatt.

Angående betydelsen af våra bilagor Litt M och Z, så är densamma så vidt vi förstå, så fullständigt såsom ådagalagd genom våra förut i denna skrift gjorda andragande vid behandlingen af 5te stämningspunkter, förutom i skappet 2efines last.

Följdenmera vitsordar derför bilagan M af härmed följande allegat 2 litt Z af allegatet 2" det hela hoppas vi det tydligt skall framgå hvem som trasslat in sina affärer och sig sjelfva i egna garn.

Den som dikta från förhållandet måste hafva gort minne.

Om Litt N sages att det ej öfverensstämmer

Med hala ord är det [mer som] Svarandernas ~~mening~~ lik polypen ~~med sina~~ [söka] sugar sig fast vid hvad de kalla "fullbordade gåfvan".

Och att detta [wackra tal föres] ~~sages~~ under det att de som varit chargé i våra skogsskiften ~~att~~ tullat våra timmerbommar ~~osv~~ o.s.v. så vidare!

Det förefinns nämligen icke någon anledning att göra ~~dessa~~ Svaranderna några desavouer, och hade vi haft klarhet i huru de i sjelfva verket gingo tillväga, så hade sådant aldrig ~~att~~ ens ~~ögonblick~~ blifvit ~~om~~ ifrågasatt.

Angående betydelsen af våra bilagor litt M och Z, så är denna så vidt vi förstå, på fullständigaste sätt ådagalagd genom våra förut i denna skrift gjorda andragande vid behandlingen af 5te stämningspunkten, [med öfverhufvud öfriga bilagor] förutom i slappet definitivt läst.

Tilläggas [illegible] vitsordade Bilagan M af härmed följande allegat 2 och litt Z af allegatet 9 att det hela tyckes vi det tydligt skall framgå hvem [afsporterar] ~~som~~ trasslat in sina affärer och sig sjelfva i egna garn.

Den [som diktar från förtitålet] ~~[illegible]~~ måste sjelfva gjort minne.

Om litt N säges att det ej öfverensstämmer (huru vigtigt!) med deras s.k. hufvudböcker.

I dessa ~~böcker~~ [fanns] ~~finnes~~ det väl några blank sida öfver dit det kunde skrifvas hvad som helst, då frågan [gällde blott att] ~~gäller att, utan skrupler~~, endast efter som det passade för ögonblicket.

Det är derföre nog att den af oss

presenterade bilagan Litt N är en troget extrakt ur Båtskärsnäs af Svaranderne förde ~~kassa~~böcker. som för ~~en ringa penning~~ Svaranderne med en kedan i andra skrifböcker, som för en ringa penning kunna fås skrifna, hvad det faller dem in.

Sådana s.k. kassaböcker, som föras på det sättet att skulder och fordringar upptagas i helt andra konto, än i ~~de~~ under revision stälda räkenskaper, ~~som samma personer föra vid verk med flera delegare~~, äro ej värda ringaste vitsord och aldra minst sådan, som Svaranderne vilja tillmäta dem.

Det är sålunda ~~vi, som bevisat~~ visadt, att deras s.k. kassaböcker äro till för diverse hocus pocus ~~samt att~~ det kaftwa Svaranderne ej i minsta mån mägtat förringa betydelsen af vårt allegat Litt. N.

Angående allegatet Litt Ö[II], så innehåller det just upp den bevisning som vi behöfva, såsom synes af vår nyss åberopade utredning af Stämningens 5te punkt.

Om Svaranderne ~~ej äro belåtna med~~ taga illa upp den facilare ~~beräkning~~ ~~specificering till svarandet mycket~~ ~~vi s. a. vis Svaranderne~~ vi gjort ~~af~~ den summa som ~~till utländning~~ för reklamation "Stämningsbeloppet" betalts, så står det Svaranderne fritt att ersätta oss det fulla beloppet Kr. 2,293:65 och torde dermed den svårigheten vara hulpen.

Hvad mena Svaranderne med att summa 2160 "Betydligt öfverstiger hela värdet" för de 125 "Hyckna bjelkar, som Bergman Hammelöf påstå oss hafva

helt andra Konto, än i ~~de~~ under revision flitar räken-
skaper, ~~som samma Personer för vid verk med~~
~~flera delegare~~, äro ej värde ringaste vitsord och
allra minst sådan, som Svaranderne vilja tillmäta
dem.

Det är således ~~vi, som bevisat~~ visadt, att deras
s.k. kassaböcker äro till för diverse hocus pocus
~~samt att~~ det hafva Svaranderne ej i minsta mån mäktat
försvaga betydelsen af vårt allegat Litt. N.

Angående allegatet Litt Ö^II^, så innehåller
det just upp den bevisning som vi behöfva, såsom
synes af vår nyss åberopade utredning af Stämningens
5te punkt.

Om Svaranderne ~~ej äro belåtna med~~ taga illa upp
den faciture ~~beräkning~~ ~~specificering till svarslt mycket~~ ~~vi a. vis Svaranderne~~
~~af~~ vi gjort den summa som ~~till afhändning~~ för reklamation
~~betalts~~ å "Specificerat", så står det Svaranderne fritt att ersätta
oss det fulla beloppet Kr. 2,293:65 och torde
dermed den svårigheten vara hulpen.

Hvad mena Svaranderne med att summa
2160 "betydligt öfverstiger hela värdet" för de 125
"stycken bjelkar, som Bergman & Hammarlöf påstå oss hafva
"af dem lånat och icke återställt"?

Hafva vi uppgifvit att Svaranderne
lånat och blifvit kräfda för återstående af
endast 125 stycken storbjelkar?

Misstag eller oranning!
Bilagan Ö bevisar att Svaranderne fått låna

6

250 stycken storbjelkar sant att de dessamma icke återlemnat.

Om förlusten öfverstigit eller icke värret af 125 stycken bjelkar, hvad har det med saken att göra?

Om förlusten öfverstigit eller icke värdet af det i verkligheten dubbla antalet bjelkar, hvarom här är fråga, icke ens detta har något ~~vidare~~ inflytande på saken.

~~Af~~ De ~~[illegible]~~ stadsstämda som fått betalas för öfverträdig lastning vid Bitskärsnäs ~~enligt bilaga~~ visa ~~noggrant~~, emellertid, att sådana frågor regleras ej med svärmalor.

Ö II har af Svaranderna blifvit till sin riktighet erkänd – detta allt hvad vi behöfva.

O och Ö tycka Svaranderna vara ena förargelseklippor. Vi undra ej derpå.

Det är derföre som vi först i denna skrift aldrigt fordra bestämdt besked af Svaranderna och bilagorna O och Ö erkännas af dem såsom styrkte eller om de skola af rättrena bestridas om igen?

Det är ~~förmodligen~~ förstås ej för att Svaranderna ju velia att spänningen skall på sin rätta stor endast för det att de ha dåligt minne som innehållet af vitsordena sättes i fråga.

Angående lit. G, så ~~är det just genom~~ ~~visade det sig~~ da Svarand gifvit ~~företeende~~ inför sittande Härads Rätt ~~af~~ förutom Bitskärsnäs ~~af Svaranderna förr~~ räkenskaper ~~stycket~~ är ~~[illegible]~~ värt ~~verifikat~~ bilaga ~~war~~ ~~fullständigt korrekt~~ troget ~~afskrift~~ uttrukt derur

icke ens detta har något ~~vidare~~ inflytande på saken.

~~Af~~ De ~~[illegible]~~ [illegible] som fått betecknas för öfverdrifvig lastning vid Bitskärsnäs ~~enligt bilag~~ visa noggrant, ~~[illegible]~~, att sådana frågor regleras ej med [illegible].

Öfver hvar af Svaranderna blifvit tid sin riktighet erkänd – detta allt hvad vi behöfva.

O och Ö tycka Svaranderne vara ena förargelseklippor. Vi undra ej derpå.

Det är derför som vi först i denna skrift nödgats fordra bestämdt besked af Svaranderne och bilagorna O och Ö erkännas af oss såsom styrkta eller om de skola af rättrena bestridas om ejen?

Det är ~~[illegible]~~ -förstås- ej för att Svaranderne ja vilja att ~~[illegible]~~ [illegible] skall på sin rätt utan endast för det att de ha dåligt minne som innehållet af ritsordena sättas i fråga.

Angående litt. G, så ~~visade det sig~~ ~~i det just [illegible]~~ då Svarand gifve ~~företeende~~ [illegible] sittande Hårars Rätt ~~af~~ Bitskärsnäs ~~[illegible]~~ räkenskaper ~~[illegible]~~ att ~~[illegible]~~ wärtl ~~[illegible]~~ bilaga ~~war [illegible]~~ troget ~~[illegible]~~ [illegible] deraf

Hvem som utfyllt ordbeloppet i [illegible] i Svarandernes böcker ~~hör icke hit~~, om det skett med biträde af den ena eller den andre, hör icke hit.

Om utförandet i [illegible] och pris ej skett förr än vid revisionen, så gäller det naturligen för Svaranderne antingen att icke

verkställa noteringen och att få anmärkning mot förbiseendet i revisionsberättelsen eller ~~och~~ att låta verkställa bokföringen på det sätt som skett.

Svaranderna valde vid sådant förhållande, såsom styrkt, det senare alternativet.

Således har G 4 bevisadt inför Rätta att vara troget extrakt af Svarandernes räkenskaper vid Båtskärsnäs och således gällande.

Vår bilaga ~~lit~~ R angående nedåtgång åt "Mellersta" underkännes, men i dess ställe är redan förebragt bilaga No 2 9, som vi hoppas skall vara fullständigt till Svarandernes belåtenhet ~~ty de tycka ibland ej om, såsom ofta visats, att hänvisa till "Gefions" reklamation om man uppgifter för lite!~~ ~~Således den borgen afhjelpt~~

Vi komma nu till anmärkningen mot 4 stämningspunkten allegat a

Vår bilaga lit S passar icke för Svaranderna. Vi skola senare bilägga vittnesord af andra personer och dervid söka besvära att af Svarandernes egna vittnen att kontrollera våra ~~egna~~ uppgifter, då ~~vi~~ hoppas vi att Svaranderna skola bli förtjuste.

Eljest innehåller vår bilaga endast fakta, som ligga i öppen dag för en hvar, som kastar ett granskande, jemförande öga på Svarandenes och våra olika kontokuranter.

~~Uppgifterna om~~ Vår bilaga No 20 som var en approximativ kalkyl ~~[illegible]~~

vid Båtskärrnas och således gällande.

Vår bilaga ~~Litt~~ R angående utdrag ur "Nils Sture" underkännes, men i dess ställe är redan företett bilaga N:o 29, som vi hoppas skall vara fullständigt till Svarandernes belåtenhet ~~ty de tycka ibland ej om, såsom nyss visats, att hänvisas till "Gefions" reklamation om man uppgifver för litet! Således den sorgen afhjelpt~~

Vi komma nu till anmärkningen mot 4 strömningspunkten ellegat a)

Vår bilaga Litt S passar icke för Svaranderne. Vi skola senare bilägga vitsord af andra personer och derid söka bevara ett af Svarandernes egna vittnen att kontrollera våra ~~egna~~ uppgifter, då ~~vi~~ hoppas vi att Svaranderne skola bli förtjusta.

Eljest innehåller vår bilaga endast fakta, som ligga i öppen dag för en hvar, som kastar ett granskande, jemförande öga på Svarandernes och våra olika konto kuranter.

~~Uppgiften om~~ Vår bilaga N:o 20, som var en approximativ kalkyl ~~är visad vara en af Svarandernes vanliga förvrängningar, som tyckes vara en tuggbuss af extra fina blad. idkeliga~~ ~~om annat omtuggas, emedan de denna gång fått en skenbar anledning till sin anmärkning~~

Vi hafva eljest inför Rätta bevisat att allegatet såsom approximativ kalkyl var riktigt, så gör vi förstås att ~~göra slik beräkning~~.

Öfver våra bilagor 4 a. b. c. d. o. s. v. draga egna gritenser hörs Svaranderne redan ha tillåtit sig och vid efterforskning ingrer i libeller af den 10 Jan. 1883, sida 316, att bilagornas riktighet såsom afskrifter af Svaranderne medgifs.

~~utlåtit~~ fortsatt efterforskning ~~Der står~~ finner vi libell 17. Nu ~~förklarar~~ vårt allegat, Lit. T under Lit. T ingifna bref, hvars likhet "med originalet af Bergbom erkändes – – –"; således detta och vad på klar fot.

Andra ~~[illegible]~~ möjligen kunnat tycka att det varit oklart om Svaranderna, ~~då de [illegible]~~ ~~i anmärkningsväg förut gjorts i stället för~~ i ofullständigt för "deras" hafva vi förut redan utlåtit "oss om", sagt dessa bilagor godkännas ~~hvarom afskrifter~~ eller så godkänna så pass menningen var att ~~[illegible]~~ icke bestrida dem.

Men ~~formodligen anssäga Svaranderna~~ det gick ej att

Våra ~~allegat~~ bilagor, såsom icke varit ~~[illegible]~~ nakna naturförteelser, ~~att~~ måste allas svepas in i någon ratting att de ju borde täckas af fikonsvärter eller frasbeklädnad och verkligen finna vi ofvan Svaranderna godkännande att åberopa stället för prydnadens skull behängda med en mängd lyxartiklar.

Bilagan, Lit. A, jemförelsen öfver försäljningsomkostnaderna bestrides naturligen, men det är en sak för sig. Vi ställa ock i uppå en ny nummerlaed bilagan N:o 2 B ~~om [illegible] [illegible]~~ ~~negspa [illegible] dikter med~~ ~~Den här hedersmannen af oss tabulerats,~~ glädje återsee ~~fäst bekant~~, af ett ~~fullständigare dokument~~ ~~Men~~ vid den ~~bedömandet~~ ~~denna~~ är det Handt Rattens ~~[illegible]~~ i instansens ~~Svarandernas~~ mening, som är af betydelse i detta handlar icke Svarandernas möjliga rekommendation, ~~[illegible]~~ egna Svarandernas bestridande.

Andtligen ha vi nu kommit i ingressen ~~[illegible]~~ så långt så att vi kunna på börja med skilnaderna i de

"med originalet af Bergbom erkändes ---"; således detta oekra på klar fot.

Andra möjligen kunna tyckas att det varit oklart om Svaranderna, ~~då de i anmärkningen gjort gjorts istället för~~ "deras" hafva vi gjort ordaw utlåtit "oss om", sagt dessa bilagor godkännas ~~.....~~ (eller ej godkänne / så prat meningen var att ... icke bestrida ...).

Men ~~formodligen ansågo Svaranderna~~ det gick ej att våra ~~utlagat~~ bilagor såsom idel ~~...~~ nakna naturföreteelser, ~~de~~ måste antis svepas in i någonting. ~~att de ju borde täckas af slingerväxter eller fransbeklädnad och verkligen finna vi ofvan Svarandernas godkännande å åberopade stället för prydnadens skull behängda med en mängd lyxartiklar.~~

Bilagan, Litt A, jemförelsen ofver förtäljningsunkostnaderna bestrides naturligen, men det är nu sak samma. Vi ställa också upp en ny nummerbaal bilagan N:o 216 ~~...~~ ~~Den har...~~ som .... med glädje återse ~~såsom bekant, af ett fullständigare dokument~~ ~~Men~~ ~~denna~~ är det Hans Rätteus ~~...~~ mening, som är af betydelse (i alla händelser / icke Svarandernas möjliga rekommendationer / egna Svarandernas bestridande i ingressen).

Ändtligen ha vi nu kommit ~~så långt~~ så att vi kunna få börja med skilnaderna i de ömsesidiga räkningarne.

Kr. 16206:31

Vårt allegat Lit B, såsom konstaterande denna skilnad emellan Svarandernas och våra konto kuranter är ju i sig sjelf obestridligt att det öfverensstämmer med Svarandernas egen uppgift i deras

117

"Förteckning" öfver "skilnader" förekommande i första libellen pag 222 och hvarmed vi nu sysselsätta oss.

Om allegatet B alörig funnits tic för att ja uppgiften i alla fall af Svaranderna erkänd
Emedlertid [illegible] allegatet B eljesom [illegible] af de andra [illegible]

Hvad nu de tvistigheter rörer som konstituera ifrågavarande afkr. 16206.[illegible] denna skilnad försäljningskostnaderna och Svarandernes räkning å reklamation å Svanstensliment m. m., så hafva genom bilagan [illegible] fullständigt vi fenast [illegible] bevisningen derutinnan

Sålunda äro de afsom [illegible] Båtskärsnäs [illegible] påförda försäljningskostnader bevisade vara vanliga och alls icke ovanliga, icke högre än tillåtet att dessutom äro de genom uppgörelserna för de fyra föregående åren af Svaranderna sjelfve erkände som vanliga och behöriga

Kr. 420:62

Denna skilnad rörande våra försäljningskostnader faller, såsom vi hoppas, med sådana frågans lösning.

Kr. 55:—

Svaranderna göra ingen vidare invändning häremot — således ~~ingen vidare skilnad~~ härutinnan ~~[illegible]~~ ~~[illegible] bortfaller~~

Kr. 20:—

Äfvenså göra ~~Här göra~~ Icke heller någon vidare invändning ~~[illegible]~~ ~~bortfaller så~~ således bortfaller äfven denna skillnad

Kr. 782:69

Som Svaranderna önskats att få upptaga denna summa i Båtskärsnäs räkenskaper direkt, i stället för med oss hvilket för oss för öfrigt är likgiltigt, så medgifvo vi det i vår förra promemoria — sålunda härutinnan ingen vidare skiljaktighet.

B^II, D, F, C^III, C^IV, C^V, C^VI [illegible] [illegible] bilaga [illegible]

genom bilagan Q[10] fullständigt
vi genom ~~kompletterad~~ bevisningen deraf innan
Sålunda äro ~~de som~~ de afson på Båtskärsnäs sågverk tillförde försäljningskostnaderna bevisade vara vår vanliga och alls icke ovanliga, icke högre än Båtskärsnäs och dessutom äro de genom uppgörelserna för de fyra föregående åren af Svaranderna sjelfva erkända som vanliga och behöriga

Kr. 420:62

Denna skilnad rörande vår försäljningskostnader faller, såsom vi hoppas, med sjelfva frågans lösning.

Kr. 55:–

Svaranderna göra ingen vidare invändning häremot – således ~~ingen vidare skilnad vår antaing påstått bortfaller~~ härutinnan

Kr. 20:–

Hvad göra Icke heller någon vidare invändning ~~orimlig bortfaller så~~ således bortfaller äfven denna skilnad

Kr. 782:69

Som Svaranderna ansett att få upptaga denna summa i Båtskärsnäs räkenskaper direkt i stället för med oss hvilket för oss för öfrigt är likgiltigt, så medgifvo vi det i vår förra promemoria – sålunda härutinnan ingen vidare skiljaktighet.

Kr. 13:34

"Portoalierna" ha Svaranderna sjelfva genom egna auktoriteters hörande funnit böra öfvergå till Båtskärsnäs räkenskaper – således skiljaktigheten undanröjd.

Kr. 28:95

En främmande persons förmenta ~~Skuld~~

B", D, F, Ö III, Ö IV, Ö V, Ö VII (genom vår bilaga Q") såsom vanliga och behöriga o. andra

utan vårt medgifvande oss påförda ~~[förmente]~~ gäld till den för rättegångs-sakens i verkligheten ej är någon ~~hans gäld~~ deras fordran. ~~[illegible]~~ Redaren Roslund ~~förekar~~ i motsats mot Svaranderna betala sina skulder ~~så~~ ~~en af~~ som Svaranderna ofren uppgifvit sin ~~fordran~~, ~~[illegible]~~ [illegible] ingen vidare skiljaktighet.

Kr. 3841:78 – Kr 757:34

Detta belopp berör endast bokföringsfrågan. Sedan vi ~~[illegible] Svaranden Sällströms borgensförbindelse~~ för Bergbom, Svanberg & C, så har bokföringsfrågan förlorat hvarje intresse för oss. Vi kunna derför gerna medgifva att alla de under lit. U förekommande posler tillsammans kr. 7012:65 uppslagas i vår räkning med separat [illegible] ~~på vår räkning afföras~~ [illegible] föri fördelaggs ~~sättningen~~ – således behöfver ej ~~kvarstanna~~ ~~ej~~ vidare vara någon skiljaktighet.

Kr. 33:30

var nöjaktig, som Svaranderna godtgjorde oss för, som vi erbjödo oss lemna till present, om vi finge det utan vidare bort ur räkningen, men vi förstå att, ~~enligt Sällströms bref~~ tillgjetel 16, Svarandernas "plikt-känsla" nu, såsom ~~då de hade att göra [illegible]~~ med hänsyn till Cersel talade högt ~~förtjänst den att [illegible]~~

~~Då skulle de [illegible] vara [illegible]~~ Sagda person ~~mot Cersel och~~ erbjöd ~~[illegible]~~ ... aftrade 500 Kronor, som han troligen aldrig fick, men vi nu väl ~~hvilka vi [illegible] parenthes sagdt fingo~~ betala med 50 öres ~~[illegible]~~ parenthes sagdt ~~offerpris~~.

Vi ~~måste således böja oss för~~ betrakta ~~detta~~ således som en Svarandernes gentiliess och behålla det offererade ~~33 Kr 30 öre~~, eftersom Svaranderna såväl kunna undvara ~~det~~ ~~[illegible]~~ ~~summan~~. Men nog förefaller ~~det~~ ~~oss såsom~~ [illegible] ~~en Svaranderna~~ ... manövret gå ut på att [illegible] Svarandernas ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ men ~~med göra [illegible]~~ tillgång

frågan. Sedan vi ~~för~~ genom Svarandens Sällströms borgensförbindelser för Bergbo-Svanbergs bolag, så har bokföringsfrågan förlorat hvarje intresse för oss. Vi kunna derför gerna med gifva att alla de under litt. U förekommande posterna tillsammans Kr. 7012:65 uppslagas i vår räkning med ~~på vår räkning efter~~ ... ~~föri~~ ... ~~räkningen~~ — således Kravatierna behöfvas ej ~~ej~~ vidare vara några skiljaktigheter.

Kr. 33.30

var nöjentlig, som Svaranderna godtgjorde oss för, som vi erbjöd oss lemna till procent, om vi finge det utan vidare bort ur räkningen, men vi förstå att, ~~enligt Sällströms bref~~ (lifmäligt) Sällgatan 16, Svarandernes "pligtkänsla" nu, såsom ~~då de hava att göra~~ ... med hänsyn till Carsel talade högt ~~föregått den att antagit~~ ...

~~Då skulle~~ de ~~ocksa bevars vara sig gekkla mot Carsel~~ ... Sagda person erbjöd ~~...~~ då meml. vid plankstocksaffären i aftrare 500 Kronor, som han troligen aldrig fick, men vi skall ~~hvilka vi inom parenthes sagdt finge~~ betala med 50 öre inom parenthes sagdt ~~afrerpris~~.

Vi ~~måste således böja oss för~~ betrakta ~~detta~~ således som en Svarandernes gentiliers och behålla det affererande ~~33 Kr 30 öre~~ den 33 Kr 30, eftersom Svaranderna såväl kunna undvara ~~den summan~~. Men nog förfaller ~~det~~ ~~oss~~ ~~såsom en Svarandernas~~ — — — manieret gå ut på att skall Svarandernas ~~gerna~~ betala nyggt men ~~...~~ svälja fallgångna ~~Kanclerna~~.

Kr. 2251:15

Vårt egna utlägg till E. Hagman, på timmerkontrakt, som Svaranderna först ha sig öfverlåtna, men som Svaranderna förnödligen af "pligtkänsla" velat bringa ~~...~~ ned till 20.90, men tio sist

af gentilitesse
i femte andragandet godkänna för Kr. 2222:36.
Det följer således, att mer (än Kr. 28.75 – något måste [illegible]
~~Låtom [illegible] näste man vid ha~~.
bort, för att ej falla ur vanan. hela posten skall
~~erkännandet [illegible] till [illegible]~~ ~~detta~~ Kastas af
~~ur~~ till en annans räkning. ~~[illegible]~~

Vi åberopa den åvägabragta bevisningen, ~~och utredningen~~ att dessa ombyten röra oss och icke Aktiebolaget.

Kr. 26.156:31 – Kr. 17:28

Poster af samma natur, som den föregående och röra oss.

Kr. 21458:68

Sahlströms inbetalning till oss å af Svaranderna erhållet timmer, således en post, hvarför Svaranderna egde att påföra oss, så snart de godtgjorde oss för timret. Men denna Sahlströms inbetalning till oss passar det nu förträffligt för Svarandernes syftemål (att hur som helst för sin skuld till oss utpläna), att godkänna, såsom i skriften synes, till upptagande i vår räkning; men de timmerposter som den

Aftalet af 1879 och 1880.

I detta kapitel höras vi hafva ordat "något" om och "litet" i sak.

"Wi undra ej på, att Svaranderna känna, liksom hade de fått sig någonting, om och litet, i kroppen. Oss förefaller det fullständigt såsom Svaranderne sutte der, som insekter på sin nål.

Nog går det an, ann en stund, att gestikulera med armar och ben, låtsas om ingenting och tala om sol och vackert väder; men nog sitta Svaranderne der, och såsom vi hoppas, skola förblifva der sittande.

Tillfölje af sin generade position, såsom uppträdde, äro emellertid Svaranderne för tillfället ovanligt städade i sitt tal och bjuda till och med till att vara artiga. De säga nemligen, att "hade förevarande kontrakter varit gällande, så hade" "Bergman Hummel & Co ingalunda handlat tvärtemot desamma".

För att Svaranderna emellertid må kunna hafva någon ytterligare förströelse, "medan de sitta der de sitta", bedja vi såsom lektyr få hänvisa till vårt allegat № 210, sista upplagan af Svarandernas anonymt affattade, men på stilen kände, afhandling öfver, hvad med skälig räntefot å deras skuld bör förstås, åtföljd af, ej mindre framtidsbetraktelser öfver Båtskärsnäs, än naturligen vemodiga reflektioner öfver den närvarande stundens ekonomiska och sanitära betänkligheter.

Att Svaranderna i sin belägenhet finna allting "jemmerligt", så äfven en eljest troligen intressant artikel, sårande "1879 års försäljning af Båtskärsnäs", är ej att undra på, men sorgligt att de äro alldeles hopplösa med hänsyn till.

"Lån och hjelp.

Då Svaranderne ej önska att få låna annat än sådant,

Nog går det an, ämm en stund, att gestikulera med armar och ben, låtsas om ingenting och tala om sol och vackert väder; men nog sitta Svaranderne der, och såsom vi hoppas, skola förblifva der sittande.

Tillföljd af sin generade position, såsom uppträdde, äro emellertid Svaranderne för tillfället ovanligt städade i sitt tal och lyda till och med till att vara artiga. De säga nemligen, att "hade förevarande kontrakter varit gällande, så hade" Bergman Hummel & Co ingalunda handlat tvärtemot desamma."

För att Svaranderna emellertid må kunna hafva någon ytterligare förströelse, medan de sitta der de sitta, bedja vi såsom lektyr få hänvisa till vårt allegat No 210, sista upplagan af Svarandernas anonymt affattade, men på stilen kände, afhandling öfver, hvad med skälig räntefot å deras skuld bör förstås, åtföljd af, ej mindre framtidsbetraktelser öfver Båtskärsnäs, än naturligen vemodiga reflektioner öfver den närvarande stundens ekonomiska och samtära betänkligheter.

Att Svaranderna i sin belägenhet finna allting "jemmerligt", så äfven en eljest troligen intressant artikel, rörande "1879 års försäljning af Båtskärsnäs", är ej att undra på, men sorgligt att de äro alldeles hopplösa med hänsyn till.

"Lån och hjelp.

Då Svaranderne ej önska att få låna annat än sådant, som passar för deras närvarande ställning, och sådant brukar man få låna, utan att behöfva lemna igen, så böra Svaranderne ämm ej förtvifla.

I sagde vårt andragande, angående Lån och hjelp, hafva vi nemligen, med hänsyn till stämningens 5te punkt, förlusten å Gefinnas last, anfördt åtskilligt, som kan hänvidlag passa förträffligt i stycket

Vi drista vördsammeligen hänvisa, till hvad deri är sagdt;
Ingenting annat än enkla förhållanden hafva framhållits för vinnande af rättsligt erkännande

Aktie Bolaget Bergman Hummel & Co och firman Bergman Hummel & Co vore ej endast begrepp utan kött och blod, representerade af personer, och det just för båda bolagen af samma personer.

Derföre var det ej så godt att utom bords veta, - när dessa personer tänkte och utförde något, - om det gälde det ena eller det andra af bolagen.

Gemensamma tjenare egde båda bolagen och dess representanter också.

Och om ej sådana förhållanden egt rum, skulle likafullt den, som lånt af det ena bolaget, ovillkorligen vara skyldig att återlemna det lånta åt det andra, så snart det senare representerade det lånande bolaget och dess rätt

Utan vidare öfvergå vi nu till

Reklamation rörande Kronor 8,388:29.

Hvad nu det hufvudsakliga af dessa Svarandernes, på fri hand uppgjorde, reklamationer, eller hvad Kronor 6.958:11 rör, så är detta ett af de varierande tal, hvarmed Svarandeme skulle önska få öka vår förlust å det till dem, till vår egen inköpskostnad, enligt utredning, öfverlåtne Svansteinstimret

Men hvad den, af Svaranderne fabricerade, Svansteins busen, som redan efter föregående tillrättavisning befann sig, såsom det föreföll oss, i själatåget, ytterligare behöfde för att komma till ro, hoppas vi hafva tilldelat honom och Svaranderne i det, i denna inlaga, under rubrik Svansteins eller finska hygget förekommande, och hafva vi dertill hufvudsakligen användt vederbörandes egna tillhyggen och lemna derföre busen, der han

personer tänkte och utförde något, — om det gälde det ena eller det andra af bolagen.

Gemensamma tjenare egde båda bolagen och dess representanter också.

Och om i sådana förhållanden egt rum, skulle likafullt den, som lånt af det ena bolaget, ovillkorligen vara skyldig att återlemna det lånta åt det andra, så snart det senare representerade det lånande bolaget och dess rätt

Utan vidare öfvergå vi nu till

Reklamation rörande Kronor 8,388:29.

Hvad nu det hufvudsakliga af dessa Svarandernes, på fri hand uppgjorde, reklamationer, eller hvad Kronor 6.958:61 rör, så är detta ett af de varierande tal, hvarmed Svarandeme skulle önska få öka vår förlust å det till dem, till vår egen inköpskostnad, enligt utredning, öfverlåtne Svansteinstimret

Men hvad den, af Svaranderne fabricerade, Svansteins busen, som redan efter föregående tillrättavisning befann sig, såsom det föreföll oss, i sjätatåget, ytterligare behöfde för att komma till ro, hoppas vi hafva tilldelat honom och Svaranderne i det, i denna inlaga, under rubrik Svansteins eller finska hygget förekommande, och hafva vi dertill hufvudsakligen användt vederbörandes egna tillhyggen och lemna derföre busen, der han ligger.

Hvad vidare rörer punkten B, diverse bogseringar af fartyg mellan Båtskärsnäs och Carlsborgs lastplatser, Kr. 225.–, så hafva vi redan i vår första utredning visat vår befogenhet att, såsom afskeppare af Båtskärsnäs tillverkning, bestämma öfver hvad respective fartyg, på, enligt vårt förstånd, lämpligaste sätt, finge sina laster i öfverensstämmelse med af oss ingångna aftal.

I sin intaga till libellen af den 10 Januari 1883 hafva Svarandene sjelfve, ehuru de funnit oss ofantligt "afskyvärde" för öfrigt, likväl förklarat oss ega ett älskvärdt drag, som kan kasta något ljus öfver ifrågavarande ämne.
(pag 145)

Der säges nemligen: "för att förekomma olägenheterna häraf, (att skeppa direkt från sågen så och kontraktstridig vara,) är det också som Bergman Hummel & Co hafva särskilda stora prämar och jakter" för att under skeppningstiden transportera det felande från en plats till en annan."

Af samma anledning, som stora prämar och jakter bogseras fram och tillbaka, kunde det visserligen ibland vara större skäl att låta bogsera hela fartyget och derigenom undvika bogseringarne af storprämarne.

Då denna vigtiga upplysning kommer från Svarandene sjelfve, förmoda vi, att den får gälla, då vi deri till alla delar instämma, och hafva vi således åter fått af Svaranderna ett godt handtag, att bemöta deras egna inväxningar.

Vår rätt att bestämma i förevarande afseende, dessutom med Svarandernes egen fördel öfverensstämmande, har aldrig af Svaranderna ifrågasatts eller borde kunna ifrågasättas, lika litet som, att vi behöfde bevisa anledningen, hvarföre vi gjordt den och den affären med den och den köparen, och ej en annan affär med en annan köpare.

Det var först då vår kontraktstid led till sitt slut, det stora reklamationsåret 1876, då det gällde för Svarandene att till oss återbetala de betydande summor, hvarpå de pungslagit oss, som Svarandene hittade på finansoperationen att betala, hvad de i reda mynt erhållit med, fullständiga mynttecken "Reklamationen - vår högsta rätt och Er belöning

...m Köparne ... af de ... svårlehen ... fram ... och jakter

för att under skeppningstiden transportera det felande från en plats till en annan.)

Af samma anledning, som stora prämar och jakter bogseras fram och tillbaka, kunde det visserligen ibland vara större skäl att låta bogsera hela fartyget och derigenom undvika bogserarne af storprämarne.

Då denna vigtiga upplysning kommer från Svarandene sjelfve, förmoda vi, att den får gälla, då vi den till alla delar instämma, och hafva vi således åter fått af Svaranderna ett godt handtag, att bemöta deras egna invändningar.

Vår rätt att bestämma i förevarande afseende, dessutom med Svarandernes egen fördel öfverensstämmande, har aldrig af Svaranderna ifrågasatts eller borde kunna ifrågasättas, lika litet som, att vi behöfde bevisa anledningen, hvarföre vi gjordt den och den affären med den och den köparen, och ej en annan affär med en annan köpare.

Det var först då vår kontraktstid led till sitt slut, det stora reklamationsåret 1876, då det gällde för Svarandene att till oss återbetala de betydande summor, hvarpå de pungslagit oss, som Svarandene hittade på finansoperationen att betala, hvad de i reda mynt erhållit med fullständiga mynttecken "Reklamationen - vår högsta rätt och Er belöning"

Punkten C omfattar Svarandernes reklamation för af oss utgifven, af Svarandene icke på annat sätt bestridd rabatt åt köparen af "Venus" last Kr. 374.68, (hvilket fartyg de erkänna sig hafva försett med virkeslast), är att det förmenas ej vara visadt, att rabatten ju kunde bero på andra omständigheter, än att hänföra till deras virke.

Vi kunna ej intåta oss i oändliga vidlyftigheter i denna obetyd-

lighet, men vidblifva att vi, såsom varande de, som tagit engagement vis-a-vis köparen, egde rätt att bestämma, när och huruvida rabatt borde beviljas för att ej omöjliggjöra hvarje ny affär, en rabatt, som för resten ej gafs för nöjets skull, då hälften drabbade oss sjelfva, såsom på halfparten delegare i Båtskärsnäs.

Samma hätthake förefanns äfven, om än till mindre grad, mot missbruk vid anordningen om fartygs bogseringarne.

Som skillnaden i den anpart, som vi egde i Båtskärsnäs och Kalix-verken ej, vid ifrågavarande tid, sedan Aktiebolaget af vårt namn bildades, var, ej heller nu är större, än att vi i den ena egendomen egde och ega 1/3 ten och i den andra 2/3 delar så var denna skillnad visserligen ej af den betydenhet, att någon just, för enskild vinnings skull, uppoffrade den förra egendomensrätt för de senares skull, lika litet i dessa, som i andra fall, äfven om inga bättre grundsatser fått göra sig gällande och derifrån afhållit.

Punkten D. bogseringskostnaderna. I detta stycke hänvisa vi till våra föregående andraganden, hvaraf det hufvudsakligaste förekommer i libellen af den 14 Nov 1882, och hafva vi der framhållit att, om också Svaranderne efter 1876 med en deras och Sattskärs ångbåt verkställde bogseringarne till billigare pris, så var detta i verkligheten långt ifrån billigare utan i sjelfva verket dyrare, om i betraktande tages: (pag 75.)

att vi verkställt bogseringarne med pålitligare båtar under dyr tid, under det Svaranderne i billig tid och ibland under sommarens lopp bogsera ända till 2 à 3 gånger större timmermassor än vi.

att Svaranderne, hvar som helst, utfört alla sina reparationer vid Båtskärsnäs strand eller Kaj med dy åtföljande förmåner, samt

missbruk vid anordningen om fartygsbogseringarne.

Som skillnaden i den anpart, som vi egde i Båtskärsnäs och Kalix-verken ej, vid ifrågavarande tid, sedan Aktiebolaget af vårt namn bildades, var, ej heller nu är större, än att vi i den ena egendomen egde och ega 1/3^tea^ och i den andra 2/3 delar så var denna skillnad visserligen ej af den betydenhet, att någon just, för enskild vinnings skull, uppoffrade den förra egendomensrätt för de senares skull, lika litet i dessa, som i andra fall, åfven om inga bättre grundsatser fått göra sig gällande och derifrån afhållit.

Punkten D. bogseringskostnaderna. I detta stycke hänvisa vi till våra föregående andraganden, hvaraf det hufvudsakligaste förekommer i libellen af den 14 Nov 1882, och hafva vi der framhållit att, om också Svaranderne efter 1876 med en deras och Sältsköns ångbåt verkställde bogseringarne till billigare pris, så var detta i verkligheten långt ifrån billigare utan i sjelfva verket dyrare, om i betraktande tages:

att vi verkställt bogseringarne med pålitligare båtar under dyr tid, under det Svaranderne i billig tid och ibland under sommarens lopp bogsera ända till 2 à 3 gånger större timmermassor än vi.

att Svaranderne, hur som helst, utfört alla sina reparationer vid Båtskärsnäs strand eller Kaj med ty åtföljande förmåner, samt slutligen att Svaranderne, enligt allegaten No 27 & 28, Svarandernes egna räkningar öfver till våra ångbåtar levererat bränsle, tagit af oss 4 Kr. p famn i stället för Kr. 3 af egen båt

Som den förnämsta omkostnaden för drifvandet af en ångbåt är vedbehofvet och Svaranderne således låtit oss betala 33 1/3 % högre pris, än hvad de sjelfve betalade, så är denna omständighet ensamt för sig af den betydenhet, att allt Svarandernes tal om

sina billigare bogseringar är af samma natur som allt det öfriga som de andraga, – helt enkelt i strid med sanningen!

I förbigående vilja vi endast fästa uppmärksamheten på, att vi icke, härvidlag tagit i beräkning, att Svaranderne äfven hvad qvantiteten af det åtgångna bränslet beträffar, godtgjordt Båtskärsnäs endast med en obetydlig del af hvad, som i verkligheten åtgått, och detta af den anledning, att det icke hör hit, då vi derom uppställt särskild reklamation, som i denna skrift under rubrik "5te Stämningspunkten" är närmare utrecklad, och som således innehåller den återstod af bevisning, som Svaranderne, med hänsyn till ångaren "Nils Sture", förklarat sig önska.

Af det afvanstående framgår att, såvidt vi förstå, Svaranderne farit vilse, då de inbillat sig, att de styrkt, och Bugman & Hammed &c jemväl medgifvit (!), att de sistnämndes bogserings pris vore att betrakta såsom högre än Svarandernes.

Vårt kapitel rörande:

Svarandernes löpande räkning med oss. synes Svaranderne vara mera beaktansvärdt "endast för sin tomhet beträffande såväl innehåll, som form."

Det är visserligen första gången, som vi höra omtalas, att en sak kan vara tom äfven till sin form, men vi äro i alla fall synnerligen belåtna med, att Svaranderne tänka tvärt emot hvad andra menniskor anse vara tänkbart, då vi derigenom sluppit höra på något vidare af Svarandernes såväl kända fabrikat.

Till J Söderströms försäljningsräkningar kunna vi således, tackvare angifne omständighet öfvergå.

Svaranderne skulle gerna vilja höra något mera i detta stycket, men då alla deras förvrängningar af verkliga förhållandena i våra direkta ombyten orsaka, att vi måste offra så mycket tid

särskild reklamation, som i denna skrift under rubrik "5te Stämningspunkten" är närmare utvecklad, och som således innehåller den återstod af bevisning, som Svaranderne, med hänsyn till ångaren "Nils Sture", förklarat sig önska.

Af det afvanstående framgår att, såvidt vi förstå, Svaranderne farit vilse, då de inbillat sig, att de styckt, och Bergman Ammed & Co jemväl medgifvit (!), att de sistnämndes bogseringspris vore att betrakta såsom högre än Svarandernes.

Vårt kapitel rörande:

Svarandernes löpande räkning med oss synes Svaranderne vara mera beaktansvärdt "endast för sin tomhet beträffande såväl innehåll, som form."

Det är visserligen första gången, som vi höra omtalas, att en sak kan vara tom äfven till sin form, men vi äro i alla fall synnerligen belåtna med, att Svaranderne tänka tvärt emot hvad andra menniskor anse vara tänkbart, då vi derigenom sluppit höra på något vidare af Svarandernes såväl kända fabrikat.

Till J. Sällströms försäljningsräkningar kunna vi således, tack vare angifne omständighet öfvergå.

Svaranderne skulle gerna vilja höra något mera i detta stycket, men då alla deras förvrängningar af verkliga förhållandena i våra direkta ombyten orsaka, att vi måste offra så mycket tid på dessas vederläggande, måste Svaranderne ursäkta, att vi ej beröra annat, än som länar mödan, då vi i denna afdelning hafva väsentligen med Sällström att beställa.

Först under denna rättegång och delvis genom Rättens fällande dom, hafva vi fått tillträde till felande räkenskaper, ännu mindre hafva vi någonsin fått se några verificat, allt detta af den påtagliga anledningen, att Svaranderne, i kompani med Sällström, bedrefvo

en god del af Båtskärsnäs affär för enskild räkning, och man fann sig naturligen generad att presentera facturor, som upptogo t. ex ¼ af den fakturerade lasten såsom Båtskärsnäs tillhörighet och tre fjerdedelar såsom Svarandernes enskildta!

Då man bedrifver sådant, som Svarandene bedrifva, så måste det visserligen döljas så länge som möjligt.

Nu står samtlige Svarandenes operationer med hvarandra ej längre till att dölja, flaggan är struken för vidare fribyteri, men hvad är gjort, måste söka försvaras, det må vara huru galet som helst!

Vi komma nu till stämningens 9de punkt:

Kontraktsbrotten

Som det är fullständigt onödigt att öfverbevisa Svaranderne om, att de äro skyldige i alla af oss uppgifna fall, så öfvergå eller behandla vi blott en passant de punkter, der Svarandernas invändningar skulle fordra alltför omständligt bemötande, eller der uttömmande bevisning redan synes oss vara förebragt.

Första brottet, se vårt anförande till libellen af den 9 April 1883. öfverlemnas utan vidare till Rättens afgörande
(Maj 82)

Andra brottet

Vår bevisning i vårt förenämnda anförande är och förblir — enligt vårt förstånd, — uttömmande, dock svar på några invändningar.

Svarandernes senaste invändning att Bergman Hummel & Co "icke gittadt visa det vi," — Bergbom Svanberg & Co, — "skulle" "hafva afsagt oss rättighet att drifva dylika affärer" — affärer med hvad en annan tillhörde," — förefalla oss snarare hufvudlöst än vårt påstående, att sådant "går-an-system" går ej an.

Skola vi bevisa, att Bergbom Svanberg & Co icke afsagt sig

Nu står samtlige Svarandernes operationer med hvarandra ej längre till att dölja, flaggan är struken för vidare fribyteri; men hvad är gjort, måste söka försvaras, det må vara huru galet som helst!

Vi komma nu till stämningens 9de punkt:

Kontraktsbrotten

Som det är fullständigt onödigt att öfverbevisa Svarandene om, att de äro skyldige i alla af oss uppgifna fall, så öfvergå eller behandla vi blott en passant de punkter, der Svarandernas invändningar skulle fordra alltför omständligt bemötande, eller der uttömmande bevisning redan synes oss vara förebragt.

Första brottet, se vårt anförande till libellen af den 9 April 1883. öfverlemnas utan vidare till Rättens afgörande (Dom 82)

Andra brottet

Vår bevisning i vårt förenämnda anförande är och förblir — enligt vårt förstånd, — uttömmande, dock svar på några invändningar.

Svarandernes senaste invändning att Bergman Hummel & Co "icke gittadt visa det vi," — Bergbom Svanberg & Co, — "skulle hafva afsagt oss rättighet att drifva dylika affärer" — affärer med hvad en annan tillhörde," — förefalla oss snarare "hufvudlöst" än vårt påstående, att sådant "går-an-system" går ej an.

Skola vi bevisa, att Bergbom Svanberg & Co icke afsagt sig rättighet utplundra vår egendom?

Om Svaranderne för öfrigt varit berättigade att, i allmänhet på lagbundet sätt och inom egenderättens begränsning, bedrifva egna affärer eller icke, behöfver ej ens tagas i betraktande för att få ifrågavarande brott konstaterat.

Derför är det redan nog att bedöma frågan, om de voro berättigade att taga utan lof hvad de ej egde; om de egde sälja till oss

vår egen egendom, och derföre taga betalt och knappast någonsin få nog hög betalning och nog betingande villkor!

Våra köp af plankstock skedde genom det kontrakt af år 1873., som vårt allegat № 12 i första libellen återgifver, men deri förekommer visserligen ingenting om, att Svaranderne egde att taga vår egendom som god pris och sälja den åt oss för inemot dess dubbla värde och således för besväret, utan all räkning, få behålla hela vinsten af en Båtskärsnäs tillhörighet.
(pag 148)

Under vår i denna skrift redan förekommande artikel Bibvirkesaffärerne, Bjelkarne m. m., hvartill vi vördsamligen hänvisa, hafva vi lemnat fotografiskt trogna bilder af Svarandernes infärder i detta stycke.

Det andra af Svaranderne åberopade allegatet, deras bilaga №6., Hummels bref från Haparanda af den 17 November 1873 – libellen af den 10 Januari 1883. – innehåller, såsom redan visadt, visst ej något löfte att uthugga våra skiften, tvärtom uppmanas Svaranderne att för plankstockstillverkningen uppköpa särskilda skiften på finska sidan, och äfven färdig produkt direkt af skogsegarne, som icke förut sålt sina skiften.
(pag 177)

Som dessa handlingar icke innehålla något, af hvad Svaranderne sett endast i syne, så är det kändt, huruson Svaranderne sökt sin räddning i ett förment, muntligt samtal med vår Hummel.

Men här vidlåg åter atar, – nu stötte Svaranderne såsom kändt, på patrull. Alibi har blifvit konstateradt för de personer, som skulle hafva hållit den godmodiga konferensen.

Belltelefonen fanns knappast ännu till i Bells hjerna, och plankstockskontrakt emellan andeuppenbarelser ännu ej juridiskt bindande.

värde och således för besväret, utan all räkning, få behålla hela vinsten af en Båtskärsnäs tillhörighet.

Under vår i denna skrift redan förekommande artikel Bitvirkesaffärerne, Kjetkarne m. m., hvartill vi vördsamligen hänvisa, hafva vi lemnat fotografiskt trogna bilder af Svarandernes infärder i detta stycke.

Det andra af Svaranderne åberopade allegatet, deras bilaga № 6., Hummels bref från Haparanda af den 17 November 1873 – libellen af den 10 Januari 1883. – (pag 177) innehåller, såsom redan visadt, visst ej något löfte att uthugga våra skiften, tvärtom uppmanas Svaranderne att för plankstockstillverkningen uppköpa särskilda skiften på finska sidan, och åfven färdig produkt direkt af skogsegarne, som icke förut sålt sina skiften.

Som dessa handlingar icke innehålla något, af hvad Svaranderne sett endast i syne, så är det händt, huruson Svaranderne sökt sin räddning i ett förment; muntligt samtal med vår Hummel.

Men här vidlåg åter otur, – nu stötte Svaranderne såsom händt, på patrull. Alibi har blifvit konstateradt för de personer, som skulle hafva hållit den godmodiga konferensen.

Belltelefonen fanns knappast ännu till i Bells hjerna, och plankstockskontrakt emellan andeuppenbarelser ännu ej juridiskt bindande.

Af Svarandernes egna erkännande samt genom Svarandernes eget allegat № 8, libellen af den 10 Januari 1883, (pag 180) är styrkt, att Brekts samt Mattisjärvi, Båtskärsnäs delegare tillhöriga skiften, fått sitta i mellanhand för afverkning, tillsammans af 1756 stg. plankstock, allt under endast ett år, och att, – proforma må det med full rätt sägas, – skiftenas räkning blifvit för de värdefulla plankstockarne godtgjorde med, – för 1.431 stycken

50 öre, – och för 325 stycken 1 Krona p stycke.

Men Svarandernes operationer med Båtskärsnäs timmerbom till basis äro, såsom deras egna allegater N:o 7 visa, ännu mycket mer betydande.

År 1871 togo de utan vidare, enligt deras allegat af N:o 7, libellen den 10 Jan. 1883, 5,598 stycken, hvarför godtgjordes såsom bilade till plankstock Kr. 1:50 per stock samt år 1874, 4,003 stycken, hvarför (pag 178) godtgjordes för större delen Kr. 1:50 p stycke och för mindre delen 4 Kr per stycke, det senare visserligen af anledning, att det bestått af högst betydande dimensioner.

Derföre godtgjorde Svaranderne i förhållande till åfverhufvud timmer priset af Kr. 3:71, mycket lågt.

Genom kontraktet af den 11 Mars 1873, (vårt allegat N:o 12, första libellen), sålde Svaranderne till oss 250 à 300 standards eller (pag 118) med andra ord, efter beräkning af 6 x 9 tums 14 fots dimension, 7,500 à 9,000 stycken samt genom kontraktets vetirering några månader senare ytterligare 300 standards eller 9000 stycken och betingade sig derför vid första tillfället Kr. 18:20, vid det andra Kr. 20:50 för en tolft 3 x 9 tums 14 fots beräkning eller för 6 stycken 6 x 9 tums 14 fots plankstock, som innehålla samma kubikmassa.

Dessa pris lemnades således för hvarje plankstock ett medelpris, för förra kontraktet af 3 Kronor och för senare kontraktet nära 3 Kr. 50 öre

Men som alla de afverkade plankstockarne höllo och måste enligt Kontraktet hålla ett medelaveri af 16/17 engelska fot, blef det pris pr stock, som Svaranderne erhöllo, så mycket högre som 16/17 är mera än 14 fot: således circa 15 % mer.

Priserna blefvo således för hvarje stock af reducerad 6 x 9 tums dimension dels circa 3 Kr. 50 öre dels circa 4 Kr pr stycke.

till plankstock Kr. 1:50 per stock samt år 1874, 4,000 stycken, hvarför godtgjordes för större delen Kr. 1:50 p stycke och för mindre delen 4 Kr per stycke, det senare visserligen af anledning, att det bestått af högst betydande dimensioner.

Derföre godtgjorde Svaranderne i förhållande till åfverkade timmer priset af Kr. 3:71, mycket lågt.

Genom kontraktet af den 11 Mars 1873, (vårt allegat № 12, första libellen), pag 118 sålde Svaranderne till oss 250 à 300 standards eller med andra ord, efter beräkning af 6 x 9 tums 14 fots dimension, 7,500 à 9,000 stycken samt genom kontraktets retirering några månader senare ytterligare 300 standards eller 9000 stycken och betingade sig derför vid första tillfället Kr. 18:20, vid det andra Kr. 20:50 för en tolft 3 x 9 tums 14 fots beräkning eller för 6 stycken 6 x 9 tums 14 fots plankstock, som innehålla samma kubikmassa.

Dessa pris lemnades således för hvarje plankstock ett medelpris, för förra kontraktet af 3 Kronor och för senare kontraktet nära 3 Kr. 50 öre

Men som alla de afverkade plankstockarne höllo och måste enligt kontraktet hålla ett medelaveri af 16/17 engelska fot, blef det pris pr stock, som Svaranderne erhöllo, så mycket högre som 16/17 är mera än 14 fot: således circa 15 % mer.

Priserna blefvo således för hvarje stock af reducerad 6 x 9 tums dimension dels circa 3 Kr. 50 öre dels circa 4 Kr pr stycke.

Tillsammans afverkade Svaranderne från Båtskärsnäs delegares skogsskiften eller togo från dess timmerbommar ensamt, efter hvad enligt deras egna allegat 7 & 8 under 10 Januari 1883 pag 178 - 181 bevisdt är, 11,357 stycken, hvarför godtgjordes dels 50 öre, men 1 Kr. och 1 Kr. 50 öre och för en del från finska sidan 4 Kronor

Som hela partiet 11,357 stycken godtgjordes i Båtskärsnäs räkenskaper enligt nyss åberopade allegat med sammanräknadt

Kr. 19,942, erhöllo dess delegare en godtgörelse af öfverhufvud ej fullt
1 Kr. 80 öre pr stycket, för hvad vi fingo betala med medelpris af circa
3 Kronor 75 öre eller en differens af omtrent 2 Kronor pr stycke, således
circa 22,000 Kronor på hela partiet, hvarifrån möjligen något tusen
Kronor i omkostnader kunna vara att afdraga.

Då man kan gå ut med slikt, kan det förstås ungefärligen, huru afgående utgifter beräknades och ligger häruti påtagligaste förklaring öfver, hurusom Svarandernes enskildta bokslut år 1873 slutade med vinst af 13,000 Kr. och år 1874 beräknades blifva 20,000, utan att Svaranderne egt att i rörelsen nedlägga en enda tolfskilling, och sen blef det också tydligt, att sågaffären måste ställas upp med fingerade vinster.

Om en del af de 20,000 Kronorna i vinst, såsom Svaranderne påstått, gingo upp i rök, så berodde detta ingalunda på den säkra operationen med Båtskärsnäs skiften och timmerbommar; vi fingo ju, såsom synes af kontraktet n:o 12 betala Svaranderne till och med på förhand, innan vi ens fingo våra till hälften egna varor om hand.

Svaranderne förklara oss också hafva uppfyllt kontraktet, hvad afbetalningen rörde, och tillägga de, att vi "varit nöjde" och naturligtvis uppbyggde af alltsammans. (se libellen af 10 Jan 1883) (pag 90)

Hvad förnöjelsen beträffade, så var den af den beskaffenhet, som vi sedan i vårt anförande, första libellen, (pag 30) gifvit tillkänna att å plankstockarne måste gifvas köparne en betydande rabatt, och hvad värre var, förlorade vi rent af en af våra förnämsta, mångåriga handelsvänner, John Schuback söner i Hamburg, som blefvo så uppbragte öfver plankstockarnes oförsvarliga tillverkningssätt och lastning, så att de med oss afbröto alla vidare affärer.

Denna uppgift att från processens början har ej heller blifvit

klaring åfver, huruson Svarandernes enskildta bokslut år 1873 slutade med vinst af 13,000 Kr. och år 1874 beräknades blifva 20,000, utan att Svarandorne egt att i rörelsen nedlägga en enda tolfskilling, och nu blef det också tydligt, att sågaffären måste ställas upp med fingerade vinster.

Om en del af de 20,000 Kronorna i vinst, såsom Svarandorne påstått, gingo upp i rök, så berodde detta ingalunda på den säkra operationen med Båtskärsnäs skiften och timmerbommar; vi fingo ju, såsom synes af kontraktet n:o 12 betala Svarandorne till och med på förhand, innan vi ens fingo våra tin hälften egna varor om hand.

Svarandorne förklara oss också hafva uppfyllt kontraktet, hvad afbetalningen rörde, och tillägga de, att vi varit nöjde och naturligtvis uppbyggde af alltsammans. (se libellen af 10 Jan 1883)
(May 90)

Hvad förnöjelsen beträffade, så var den af den beskaffenhet, som vi redan i vårt anförande, första libellen, gifvit tillkänna (May 90)
att å plankstockarne måste gifvas köparne en betydande rabatt, och hvad värre var, förlorade vi rent af en af våra förnämsta, mångåriga handelsvänner, John Schuback söner i Hamburg, som blefvo så uppbragte åfver plankstockarnes aförsvarliga tillverkningssätt och lastning, så att de med oss afbröta alla vidare affärer.

Denna uppgift allt från processens början har ej heller blifvit af Svarandorne bestridd.

Vi tro oss nu kunna gå vidare.

Tredje brottet.

Till gendrifvande af vårt konstaterande, af hvad vi i inlagan af 9 April 1883 kallat 3:e brottet, angående Svarandernes skeppning af rå och orderstridig vara, anföres i sista inlagan, att vi under år 1873, att af Båtskärsnäs tillverkning sätt nära nog dubbelt större qvantum, än det

som Bergbom Svanberg & C:o, i egenskap af förvaltare för oss uppgifvit till försäljning under samma år.

Allt detta är som vanligt en fullständig dikt, men hvilket vi uppskjuta att vederlägga till något senare, emedan Svaranderne då till denna historiette återkomma.

Ifrågavarande år, då felet osannfärdigt uppgafs ligga hos oss, utgjorde de rabatter, som vi på Båtskärsnäs Tillverkning fingo betala, enligt allegat B^II Kr. 4,433.70, men följande året stego de till nära dubbelt eller Kr. 7,899.58 och under år 1876 blef denna slutsumma än en gång nära fördubblad eller uppbringad till närmare 14,000 Kronor.

Dessa siffror tala tydligt språk!

År 1877 den 30 maj var det, efter detta sista vålförhållande, som vi tillställde Svaranderne vår protest mot slikt tillvägagående.

Vi öfverlemna således åt Rätten att bedöma, om vårt påstående om tredje kontraktsbrottet är "idel snömos," enligt Svarandernes påstående, eller icke.

Fjerde brottet

Våra åsigter härutinnan äro fullständigt motsatta Svarandernes, och hänvisa vi, angående de 457 st:y bjelkarne, till hvad förut derom på åtskilliga ställen, senast i denna skrift, är andraget, och våga räkna på, att brottet, med hänsyn till tilltaget med dessa 457 bjelkar, anses för fullkomligen konstateradt.

Femte och sjette brottet

Till sitt försvar andraga Svaranderne, att det ej vore styrkt, att vi Bergbom Svanberg & C:o, betalt verket med våra enskilda kostnader.

I fall denna fras är rätt återgifven i protokollet, så innehåller den, enligt vårt förstånd, ingen mening alls; är det åter en felskrifning, så måste vi i alla fall, tillsvidare lemna uppgiften derhän såsom

enligt allegat B II Kr. 4,433:70, men följande året stego de till nära dubbelt eller Kr. 7,899:58. och under år 1876 blef denna slutsumma än en gång nära fördubblad eller uppbringad till närmare 14,000 Kronor.

Dessa siffror tala tydligt språk!

År 1877 den 30 Maj var det, efter detta sista välförhållande, som vi tillställde Svaranderne vår protest mot slikt tillvägagående.

Vi återlemna således åt Rätten att bedöma, om vårt påstående om tredje kontraktsbrottet är "idel snömos", enligt Svarandernes påstående, eller icke.

Fjerde brottet

Våra åsigter härutinnan äro fullständigt motsatta Svarandernes, och hänvisa vi, angående de 257 stg bjelkarne, till hvad förut derom på åtskilliga ställen, senast i denna skrift, är andraget, och våga räkna på, att brottet, med hänsyn till tilltaget med dessa 257 bjelkar, anses för fullkomligen konstateradt.

Femte och sjette brottet

Till sitt försvar andraga Svaranderne, att det ej vore styrkt, "att vi Bergbom Svanberg & Co, betalt verket med våra enskilda kostnader."

I fall denna fras är rätt återgifven i protokollet, så innehåller den, enligt vårt förstånd, ingen mening alls; är det åter en felskrifning, så måste vi i alla fall, tillsvidare lemna uppgiften derhän såsom obegripelig.

Hvad Svaranderne andragit till försvar, för att de betungat Båtskärsnäs värelse med orimliga kostnader, ända till 31 Kr. per standard tillverkad vara, samt deribland med betydande hushållskostnader, är fullständigt vederlagt, hoppas vi; ej endast i äldre andraganden, utan äfven senast i denna skrift under behandlingen af tredje punkten af stämningen, och hvartill hänvisas.

Hvad Båtskärsnäs vedaffärer beträffar, så är genom extrakt ur Sva-
randernes egna räkenskaper, (allegat P i libellen af 10/1 1883), styrkt, att
pag 5-8.
de med behållningen farit af, till förmån för deras ångbåt, "Nils Sture".

Hvad åter, i strid med Svarandernes egna räkenskaper, en del af veden förfarits, så vittnar sådant visserligen ej om skötsel på bäst möjliga sätt af denna del af Båtskärsnäs tillhörigheter.

Vidare är vid behandlingen af 6te punkten af stämningen i denna skrift redogjordt för, huruson Svaranderne årligen farit af med flere hundra famnar ved till sin ångbåt, och för hvad som godtgjorts verket hafva de beräknat pris af 3 Kronor, då de påfört oss för 4 Kronor pr famn, allt enligt allegaten N° 27, 28 & 29.

Hvad slutligen bjelkskeppningen från Båtskärsnäs rörer, så förneka Svaranderne, att de begagnat Båtskärsnäs lastplats med tillhörigheter, och att således någon bjelkskeppning alls ej egt rum från Båtskärsnäs.

Intyget från Kalix tullstation säger annat; vidare Svarandernes kontrakter N° 12 & 13 om leverans till oss af åtskilliga laster plankstock och bjelkar, allt i Båtskärsnäs hamn; ytterligare Svarandernes eget erkännande att de efter omständigheterna tagit ur Båtskärsnäs bommar timmer dels till bjelkar, dels till plankstockar, och detta till mellan 10 och 20,000 stycken som de förklarat sig skeppat i Båtskärsnäs; vittnen hafva styrkt, att Svaranderne användt Båtskärsnäs lastplats arbetare för bjelkarne, att öfver de olika arbetena fördes, (naturligen vid Båtskärsnäs kontor), särskilda räkningar, och sjelfve hafva Svaranderne öfver i libellen af d 9 April 1883 erkänt, att sågens arbetare användts för bjelkskeppningarne, enär det senare arbetet verkställdes, såsom orden fallit sig, — "för andra personers, (och icke ångsågens), räkning".

Och till sist förklara Svaranderne sjelfve rakt på sak i [illegible]

denna skrift redogjordt för, huruson Svaranderne årligen fått af med flere hundra famnar ved till sin ångbåt, och för hvad som godtgjorts verket hafva de beräknat pris af 3 Kronor, då de påfört oss för 4 Kronor ⅌ famn, allt enligt allegaten № 27, 28 & 29.

Hvad slutligen bjelkskeppningen från Båtskärsnäs rörer, så förneka Svaranderne, att de begagnat Båtskärsnäs lastplats med tillhörigheter, och att således någon bjelkskeppning alls ej egt rum från Båtskärsnäs.

Intyget från Kalix tullstation säger annat; vidare Svarandernes kontrakter № 12 & 13 om leverans till oss af åtskilliga laster plankstock och bjelkar, allt i Båtskärsnäs hamn; ytterligare Svarandernes egit erkännande att de efter omständigheterna tagit ur Båtskärsnäs bommar timmer dels till bjelkar, dels till plankstockar, och detta till mellan 10 och 20,000 stycken som de förklarat sig skeppat i Båtskärsnäs; vittnen hafva styrkt, att Svaranderne användt Båtskärsnäs lastplats arbetare för bjelkarne, att äfven de olika arbetena fördes, (naturligen vid Båtskärsnäs kontor), särskilda räkningar, och sjelfve hafva Svaranderne äfven i libellen af d 9 April 1883 erkänt, att sågens arbetare användts för bjelkskeppningarn, "när det senare arbetet verkställdes, såsom orden fallit sig, – "för andra personers, (och icke ångsågens), räkning."

Och till sist förklara Svaranderne sjelfve rakt på sak i libellen af d. 10 Januari 1883, att de, "med Herr J C Nordberg" pag 96.
"i Torneå i maj månad samma år (1873) uppköpt 2,360 bjelkar", "(se bilagan № 5.), hvilka vi och under sommarens lopp hade" "transporterat till Båtskärsnäs."

Det är sålunda fullständigt konstateradt, att det lilade virke, som från Båtskärsnäs skeppats, äfven dit transporterats, ehuru visserligen detta borde falla af sig sjelft.

Då sålunda Svaranderne erkänt sjelfve, att de fört sina bjelkar till Båtskärsnäs, att de der, ur dess bommar, tagit sitt virke, då skeppningen i Båtskärsnäs utfördes, och vi med anledning deraf påstå, att de begagnat verkets lastplats och tillhörigheter, förklaras denna slutledning vara "dock allt annat än logisk." – Det är nog troligt efter Svarandernes logik, men hvad oss beträffar, hafva vi ingen annan resurs än att öfverlemna till Rätten att afgöra, hvilkens logik innehåller sundt förnuft eller icke.

Sjunde brottet

Svarandernes andragande innehåller ej en tillstymmelse till urskuldande skäl. Vi åberopa deremot som bevis på Svarandernes sätt att föra bok och räkning våra föregående utredningar, revisorberättelser m. m.

Särskildt fästes uppmärksamhet på af revisor anmärkta omöjlighet att kontrollera bland annat de omfattande ränteberäkningarne utan ände, huru tillverkning af plank och stäf upptagits till orimliga värden, huru derigenom fingerade vinster tillskapats, huru till sist en post på 280 stand: plank i 1879 års bokslut måste strykas, emedan den ej fanns, ej heller någonsin funnits.

Åttonde brottet

Svarandernes andragande innehåller intet annat än af det vanliga slaget, och hänvisa vi, till hvad redan blifvit af oss styrkt.

Nionde brottet

Hvad detta brott rörer, så hafva vi, med bevisningen, delvis mött den svårigheten, att vittnena, då de på ed hördes, ej befunnos säkra på åratal m. m. för hvad som skett lång tid tillbaka, hvadan de ej vågade bestyrka, hvad de förut varit mycket framka att påstå sig känna, och som för resten var för alla menniskor

håller sundt förnuft eller icke.

Sjunde brottet

Svarandernes andragande innehåller ej en tillstymmelse till urskuldande skäl. Vi åberopa deremot som bevis på Svarandernas sätt att föra bok och räkning våra föregående utredningar, revisorberättelser. m. m.

Särskildt fästes uppmärksamhet på af revisor anmärkta omöjlighet att kontrollera bland annat de omfattande ränteberäkningarne utan ände, huru tillverkning af plank och staf uppitagits till orimliga värden, huru derigenom fingerade vinster tillskapats, huru till sist en post på 280 stand: plank i 1879 års bokslut måste strykas, emedan den ej fanns, ej heller någonsin funnits.

Attonde brottet

Svarandernes andragande innehåller intet annat än af det vanliga slaget, och hänvisa vi, till hvad redan blifvit af oss styrkt.

Nionde brottet

Hvad detta brott rörer, så hafva vi, med bevisningen, delvis mött den svårigheten, att vittnena, då de på ed hördes, ej befunnos säkra på åratal m. m. för hvad som skett lång tid tillbaka, hvadan de ej vågade bestyrka, hvad de förut varit mycket franka att påstå sig känna, och som för resten var för alla menniskor uppenbart.

För att ej onödigtvis uppehålla oss och andra afstå vi från att söka fullfölja bevisningen härutinnan

Tionde brottet

I strid med Svarandernas senaste uppgift hade vi redan förklarat, att vi sedermera funnit, att Tit Sällström varit framme och smetat öfver det af Svarandena i uppenbar strid mot kontraktet

gjorda köpet af Wäinäfjerds skifte.

Angående elfte, tolfte och trettonde förbrytelserne mot kontraktet, så blifva de besvärliga att på fullständigt sätt bevisa, då allting af Svaranderne bestrides, och afstå vi derifrån, dessmer då under denna rättegång af oss visats mångfaldiga andra Svarandernes förfaranden som äro fullständiga kontraktsbrott och visserligen icke på långt när få rum i förestående möjliga vakanser.

Hit kunna vi föra Svarandernes påförande af 1,000 Kronor om året för skötsel af sågrörelsen och bjelkar, som de endast farit af med.

Alla våra kontrakter med Svaranderne om biladt virke innehålla som vanligt, att viket skall levereras fritt om bord, således icke något särskildt apanage för att sköta om det annat, än om det från början till slut behandlas såsom Båtskärsnäs tillhörighet.

Detta nu hvad kontraktsbrotten rörer.

Nu kommer Svarandernes undran åfver, att vi ej ville hafva någon extra rättsförhandling angående Sällströms och våra försäljningsomkostnader.

Att vi ej voro navaklige att gå in på slik proposition, det är, förstås, — bevis på att vi ej vilja sanningen.

Kompromiss angående hela denna tvist hafva vi med förlagskontraktets rätt, som bekant, före denna rättegångs början påyrkat — men förgäfves!

Endast om Svaranderne finge tillsätta alla kompromissarierna och deribland sin egen advokat till en, så finge det bli kompromiss.

Det är således oss, som öppet och ärligt fordrat kompromiss, som Svaranderne tro sig kunna ställa, såsom det låter, "i minst sagt" "tvetydig dager", derför att vi efter vidlyftig utredning inför Rätten ej vilja hafva ytterligare extra bråk med Svaranderne.

Somliga menniskor kunna ej öppna sin mun utan till lasteligt tal!

...åa ... [illegible]

Hit kunna vi föra Svarandernes påförande af 1,000 Kronor om året för skötsel af sågrörelsen och bjelkar, som de endast farit af med.

Alla våra kontrakter med Svaranderne om biladt virke innehålla som vanligt, att virket skall levereras fritt om bord, således icke något särskildt apanage' för att sköta om det annat, än om det från bogan till slut behandlas såsom Båtskärsnäs tillhörighet.

Detta nu hvad kontraktsbratten rörer.

Nu kommer Svarandernes undran öfver, att vi ej ville hafva någon extra rättsförhandling angående Sättströms och våra försäljningsomkostnader.

Att vi ej voro manaktige att gå in på slik proposition, det är, – förstås, – bevis på att vi ej vilja sanningen.

Kompromiss angående hela denna tvist hafva vi med förlagskontraktets rätt, som bekant, före denna rättegångs början påyrkat – men förgäfves!

Endast om Svaranderne finge tillsätta alla kompromissarierne och deribland sin egen advokat till en, så finge det bli kompromiss.

Det är således oss, som öppet och ärligt fordrat kompromiss, som Svaranderne tro sig kunna ställa, såsom det låter, "i minst sagdt" "tvetydig dager", derför att vi efter vidlyftig utredning inför Rätten ej vilja hafva ytterligare extra bråk med Svaranderne.

Somliga menniskor kunna ej öppna sin mun utan till lastefullt tal!

Vi gå nu att med anledning af hvad under rättegångens lopp blifvit styrkt, nämna något med hänsyn till dettas tillämpning på de poster, som Svaranderne upptagit i sin förteckning öfver de skilnader, som förekomma i våra ömsesidiga räkningar; dervid vi söka komplettera argumentationen i vår i libellen af d: 10 Jan. 1883 förekommande Promemoria och bemöta Svarandernes deremot i libellen af d: 9 April 1883 gjorda anmärkningar.

Svarandene börja med invändning mot vårt i libellen af 9 April 1883 förekommande allegat I, Svarandernes eget bref af den 23 Januari 1873.

Svarandene påstå, att vi citerat deras bref för att visa, "att vi af-"stått från ifrågavarande belopp endast mot villkor" (understruket), att "vi, Bergman Hummel & Co, skulle fått till visst pris öfvertaga Bergbom Svanberg & Cos andel af 1873 års tillverkning" och någon "antydan" derom innehölle naturligen ej brefvet.

Missförstånd! Verkliga förhållandet åter synes i libellen af den 10 Januari 1883, hvartill vi hänvisa.

Der säges, af extraktet, Litt I, inhemtas att, såsom Bergbom Svanberg & Co uttrycka sig "vi omöjligen kunna öfverlåta in-"varande års tillverkning till något bestämdt pris", hvarefter vi Bergman Hummel & Co tillägga: "Häraf är således konstateradt, att Bergbom Svanberg & Co vägrade att öfverlåta oss 1873 års tillverkning, sedan de låtit Sällström i våra böcker anteckna dem såsom egare till vår vinst Kr. 12.137.31.

Ingenting kan ju således vara tydligare än, att vi icke tillmätt allegatet Litt I, i och för sig, någon uttömmande bevisning med hänsyn till vårt uppställande af villkoret, sine qua non; utan förklara vi, allegatet Litt I helt enkelt förebragt för att bevisa, att Bergbom Svanberg & Co vägrade att fullgöra deras ovillkorliga förpligtelse, enligt förlagskontraktet, att till i orten gångse priser öfverlåta åt oss 1873 års tillverkning.

Men den omständigheten, att vi anfört brefvet för att konstatera Svarandernes vägran att fullgöra sin förbindelse enligt kontraktet, – och således i och med det samma konstateradt första kontraktsbrottet, utestänger alldeles icke den omständigheten, att detta Svarandernes bref, sammanställdt med det öfriga, kompletterar

derom innehålle naturligen ej brefvet.

Missförstånd! Verkligas förhållandet åter synes i bilillen af den 10 Januari 1883, hvartill vi hänvisa.

Der säges, af extraktet, Litt J, inhemtas att, såsom Bergbom Svanberg & C:o uttrycka sig "vi omöjligen kunna åfverlåta in[?]e" "varande års tillverkning till något bestämt pris", hvarefter vi Bergman Hammel & C:o tillägga: "Häraf är således konstateradt, att Bergbom Svanberg & C:o vägrade att åfverlåta oss 1873 års tillverkning, sedan de låtit Säthström i våra böcker anteckna dem såsom egare till vår vinst Kr. 12.137:31.

Ingenting kan ju således vara tydligare än, att vi icke tillmätt allegatet Litt J, i och för sig, någon uttömmande bevisning med hänsyn till vårt uppställande af villkoret, sine qua non; utan förklara vi, allegatet Litt J helt enkelt förebragt för att bevisa, att Bergbom Svanberg & C:o vägrade att fullgöra deras ovillkorliga förpligtelse; enligt förlagskontraktet, att till i orten gängse priser åfverlåta åt oss 1873 års tillverkning.

Men den omständigheten, att vi anfört brefvet för att konstatera Svarandernes vägran att fullgöra sin förbindelse enligt kontraktet, - och således i och med det samma konstateradt första kontraktsbrottet, utestänger alldeles icke den omständigheten, att detta Svarandernes bref, sammanställt med det öfriga, kompletterar bevisningen om, att vi gjort förbehåll af ifrågavarande villkors fullgörande, innan några som helst gratificationer kunde komma ifråga

Allegatet innehåller nemligen erkännande:

1:o att Bergbom Svanberg C:os pretentioner rörande 1872 års tillverkning varit mer eller mindre hufvudlösa eller, såsom de uttrycka sig, "så fullkomligt hufvudlösa äro de icke", - men emellertid tackas allra ödmjukast för gratificationen utom kontraktet, - man är tydligen ingniet att

på knyta till påsen!

Då att vi framställt vissa önskningar, men "så angenämt det än vore" "att gå dessa önskningar tillmötes," så vägrades uppfyllelsen deraf med orden: Vi, Bergbom Svanberg & C:o, måste dock nämna, att vi "omöjligen" kunna öfverlåta tillverkningen ifråga.

Sedan talas mer eller mindre krypande om att sköta allt i gemensamt intresse, "uppbjuda all sin förmåga", och så komplimenteras vi som bekant, och om vi blott icke ville sälja för gemensam räkning, så skulle det blifva en "ny anledning" för Bergbom Svanberg & C:o, "till att," "om möjligt, försöka att i något afseende kunna vara till någon tjenst" o. s. v.; nog visar sådant att vigtiga vilkor af oss uppgjorts, visserligen om 1873 års tillverkning.

Med hala ord är det nu, som Svarandene, lik polypen, söka suga sig fast vid, hvad de kalla "fullbordade gåfvan."

Och allt detta vackra tal föres, under det att de som värst höja på våra skogsskiften, tulla våra timmerbommar o. s. v.!

Det förefanns minsann icke någon anledning att göra Svarandene några dussörer, och hade vi haft klarhet i, huru de i sjelfva verket gingo tillväga, så hade sådant aldrig ens blifvit ifrågasatt.

Angående betydelsen af våra bilagor Litt M och Z, så är denna, så vidt vi förstå, på fullständigaste sätt ådagalagd, senast genom våra förut i denna skrift gjorda omdragonden med åberopade öfriga bilagor vid behandlingen af femte stämningspunkten, förlusten å skeppet "Sefinas" last.

Till yttermera visso styrkes bilagan M af härmed följande allegat 2[5] samt bilagan Z af allegatet 2", hvartill vördsamligen hänvisa.

Af det hela hoppas vi det tydligen skall framgå, hvem af parterne, som trasslat in sina affärer och sig sjelfva i egna garn.

i gemensamt intresse, uppbjuda all sin förmåga". och så komplimenteras vi som bekant, och om vi blott icke ville sälja för gemensam räkning, så skulle det blifva en "ny anledning" för Bergbom Swanberg & C:o, "till att, som möjligt, försöka att i något afseende kunna vara till någon tjenst" o. s. v.; nog visar sådant att vigtiga vilkor af oss uppgjorts, visserligen om 1873 års tillverkning.

Med hala ord är det nu, som Svaranderne, lik polypen, söka suga sig fast vid, hvad de kalla "fullbordade gåfvan".

Och allt detta vackra tal föres, under det att de som värst hugga på våra skogsskiften, tulla våra timmerbommar o. s. v.!

Det förefanns minsann icke någon anledning att göra Svaranderne några dussörer, och hade vi haft klarhet i, huru de i sjelfva verket gingo tillväga, så hade sådant aldrig ens blifvit ifrågasatt.

Angående betydelsen af våra bilagor Litt. IV och Z, så är denna, så vidt vi förstå, på fullständigaste sätt ådagalagd, senast genom våra förut i denna skrift gjorda andragenden med åberopade öfriga bilagor vid behandlingen af femte stämningspunkten, förlusten å skeppet "Sefinas" last.

Till yttermera visso styrkes bilagan IV af härmed följande allegat 25 samt bilagan Z af allegatet 2", hvartill vördsamligen hänvisa.

Af det hela hoppas vi det tydligen skall framgå, hvem af parterne, som trasslat in sina affärer och sig sjelfve i egna garn.

Den, som diktar fritt för tillfället, måste hafva godt minne!

Om Litt IV säges, att det ej öfverensstämmer, (huru, verkligt!), med deras s. k. hufvudböcker.

I dessa fanns det väl någon blank sida qvar, dit det kunde skrifvas hvad som helst, då fråga gällde blott att handla, efter som det passade sig för ögonblicket.

Det är derföre nog, att den af oss presenterade bilagan Litt IV

n ett troget extrakt ur Båtskärsnäs af Svaranderne förde böcker.

Svaranderne må nu sedan i andra skrifböcker, som för en ringa penning kunna fås, skrifva, hvad det faller dem in.

Sådana sorts "hufvudböcker", som föras på det sättet, att skulder och fordringar upptagas i helt andra Konti, än i de under revision ställda räkenskaper, äro ej värde ringaste vitsord och allra minst sådant, som Svaranderne vilja tillmäta dem.

Det är således visadt, att deras s. k. hufvudböcker äro till för diverse hocus pocus, och hafva Svaranderne ej i minsta man mägtat förringa betydelsen af vårt allegat Litt IV.

Angående allegatet Litt O^II, så innehåller det jemt upp den bevisning, som vi behöfva, såsom synes af vår nyss åberopade utredning af stämningens 5te punkt.

Om Svaranderne taga illa upp den faciläre evalvering till svenskt mynt, vi gjort af den summa, som för reklamationen af "Gefinas" last betalts, så står det Svaranderne fritt att ersätta oss det fulla beloppet Kr. 2,293:65, och torde dermed den svårigheten vara hulpen.

Hvad mena Svaranderne med, att summan 2,160 "betydligt" öfverstiger hela värdet för de 125 stycken bjelkar, som Bergman "Hammel & påstå oss hafva af dem lånat, och icke återställt?

Hafva vi uppgifvit, att Svaranderne lånat och blifvit kräfde för återställande af endast 125 stycken storbjelkar?

Misstag eller osanning!

Bilagan O bevisar, att Svaranderne fått låna 250 stycken storbjelkar, samt att dessamma icke återställts.

Om förlusten öfverstigit eller icke värdet af det, i verkligheten dubbla, antalet bjelkar, hvarom här är fråga, icke ens detta har något inflytande på saken.

om Svaranderne vilja erkänna dem.

Det är således visadt, att deras s. k. hufvudböcker äro till för diverse hocus pocus, och hafva Svaranderne ej i minsta man mägtat föringa betydelsen af vårt allegat Litt IV.

Angående allegatet Litt O^II, så innehåller det jemt upp den bevisning, som vi behöfva, såsom synes af vår nyss åberopade utredning af stämningens 5te punkt.

Om Svaranderne taga illa upp den facilare evalveringtill svenskt mynt, vi gjort af den summa, som för reklamationen af "Sefinas" last betalts, så står det Svaranderne fritt att ersätta oss det fulla beloppet Kr. 2,293:65, och torde dermed den svårigheten vara hulpen.

Hvad mena Svaranderne med, att summan 2,160 "betydligt öfverstiger hela värdet för de 125 stycken bjelkar, som Bergman" "Hammel & Co påstå oss hafva af dem lånat, och icke återställt"?

Hafva vi uppgifvit, att Svaranderne lånat och blifvit kräfde för återställande af endast 125 stycken storbjelkar?

Misstag eller osanning!

Bilagan O bevisar, att Svaranderne fått låna 250 stycken storbjelkar, samt att desamma icke återställts.

Om förlusten öfverstigit eller icke värdet af det, i verkligheten dubbla, antalet bjelkar, hvarom här är fråga, icke ens detta har något inflytande på saken.

De skadestånd, som fått betalas för orderstridig lastning vid Båtskärsnäs visa nogsamt, att sådana frågor regleras ej med småsmulor.

O^II har af Svaranderne blifvit till sin riktighet erkänd, – detta allt hvad vi behöfva

O och O tycka Svaranderne vara ena förargelseklippor. Vi undra ej derpå.

Det är derföre, som vi förut i denna skrift nödgats fordra bestämdt besked af Svaranderne, om bilagorna O och Ö erkännas af dem såsom styrkte, eller om de skola af vittnena besvärjas om igen?

Det är, – förstås, – ej för att Svaranderne ju vilja att sanningen skall få sin rätt, utan endast för det att de, ha dåligt minne, som innehållet af vitsorden sättas ifråga!

Angående Litt Q, så är det just genom företeende inför sittande Härads Rätt af Båtskärsnäs räkenskaper styrkt, att vår bilaga var ett troget extrakt deraf.

Hvem, som utfyllt vedbeloppet i famnar i Svarandernes böcker, om det skett med biträde af den ene eller den andre, hör icke hit.

Om utförandet i famntal och pris ej skett förr än vid revisionen, så gälde naturligen för Svaranderne antingen att icke verkställa noteringen och att få anmärkning mot förbiseendet, i revisionsberättelsen, eller att låta verkställa bokföringen på det sätt, som skett.

Svaranderne valde vid sådant förhållande, såsom styrkt, det senare alternativet.

Således Litt Q bevisadt inför Rätta att vara ett troget extrakt ur Svarandernes räkenskaper vid Båtskärsnäs och således gällande.

Vår bilaga Litt R angående vedåtgång åt Nils Sterri underkännes, men i dess ställe är redan förebragt bilaga N:o 29, som vi hoppas skall vara fullständigt till Svarandernes belåtenhet!

Vi komma nu till anmärkningen:

mot 4:e stämningspunktens allegat.

Vår bilaga Litt S passar icke för Svaranderne. Vi skola ... bilaga ... af andra personer och derjd...

ningen skall få sin rätt, utan endast för det att de, ha dåligt minne, som innehållet af vitsorden sättas ifråga!

Angående Litt Q, så är det just genom foreteende inför sittande Härads Rätt af Båtskärsnäs räkenskaper styrkt, att vår bilaga var ett troget extrakt deraf.

Huru, som utfyllt vedbelappet i famnar i Svarandernes böcker, om det skett med biträde af den ene eller den andre, hör icke hit.

Om utförandet i famntal och pris ej skett förr än vid revisionen, så gälde naturligen för Svaranderne antingen att icke verkställa noteringen och att få anmärkning mot förbiseendet, i revisionsberättelsen, eller att låta verkställa bokföringen på det sätt, som skett.

Svaranderne valde vid sådant förhållande, såsom styrkt, det senare alternativet

Således Litt Q bevisadt inför Rätta att vara ett troget extrakt ur Svarandernes räkenskaper vid Båtskärsnäs och således gällande.

Vår bilaga Litt R angående vedåtgång åt Nils Sterri underkännes, men i dess ställe är redan förebragt bilaga № 29, som vi hoppas skall vara fullständigt till Svarandernes belåtenhet!

Vi komma nu till anmärkningen:

mot 4e stämningspunktens allegat

Vår bilaga Litt S passar icke för Svaranderne. Vi skola senare bilägga vitsord af andra personer och derwid söka besvara ett af Svarandernes egna vittnen att kontrollera våra uppgifter. Då hoppas vi att Svaranderne skola blifva förtjuste.

Ehjest innehåller vår bilaga endast fakta, som ligga i öppen dag för en hvar, som kastar ett granskande, jemförande öga på Svaranderne och våra olika konto Kuranter.

Vår bilaga No 20, som var en approximativ kalkyl tyckes vara en tuggbuss af extra fina blad.

Vi hafva ehjest inför Rätta beviset, att allegatet, såsom approximativ kalkyl "var riktig, så godt vi förstodo.

Öfver våra bilagor 4 a b c d & e, deras egna qvittencer, höras Svaranderne redan hafva uttlåtit sig och vid efterforskning synes i libellen af den 10 Januari 1883, att bilagornas riktighet såsom afskrifter af Svaranderne medgåfvos.

Nu vårt allegat, Litt T

Vid fortsatt efterforskning i sagde libell funno vi; "under" Litt T ingifne bref, hvars likhet med originalet af Bergbom erkändes" –, således detta också på klar fot.

Andra kunna möjligen tycka, att det varit enklare, om Svaranderne i stället för "derom "hafva vi förut" redan uttlåtit oss om, sagt dessa bilagor godkännas eller äro godkände, så snart meningen var att icke bestrida dem.

Men det gick ej an,! Våra bilagor, såsom idel enkna naturföreteelser, måste alltid svepas in i någonting.

Bilagan, Litt A, jemförelse öfver försäljningskostnaderna bestrides naturligen, men det är en sak samma.

Vi ställa också upp en ny nummerkarl, bilagan No 215, som Svaranderne säkert med glädje återse.

Wid dess mönstring är det i alla händelser Härads Rättens mening, som är af betydelse, icke Svarandernes möjliga rekommendationer.

Andtligen hafva vi nu kommit oss igenom Svarandernes bestridande i massen, kommit på läget att vi kunna

Vi hafva ejent inför Rätta beviset, att allegatet, såsom approximativ kalkyl var riktig, så godt vi förstodo.

Öfver våra bilagor 4 a. b. c. d. & e, deras egna qvittencer, höras Svaranderne redan hafva utlåtit sig och vid efterforskning synes i libellen af den 10 Januari 1883, att bilagornas riktighet såsom afskrifter af Svaranderne medgåfvos.

Nu vårt allegat, Litt "T"

Vid fortsatt efterforskning i sagde libell funno vi; "under" Litt "T" ingifne bref, hvars likhet med originalet af Bergbom erkändes" — —, således detta också på klar fot.

Andra kunna möjligen tycka, att det varit oklart, om Svaranderne i stället för därom "hafva vi förut" redan utlåtit oss om, sagt dessa bilagor godkännas eller äro godkände, så snart meningen var att icke bestrida dem.

Men det gick ej an,! Våra bilagor, såsom idel naturförteelser, måste alltid svepas in i någonting.

Bilagan, Litt A, jemförelse öfver försäljningskostnaderna bestrides naturligen, men det är nu saksamma.

Vi ställa också upp en ny nummerkarl, bilagan № 2[15], som Svaranderne säkert med glädje återse.

Wid dess mönstring är det i alla händelser Härads Rättens mening, som är af betydelse, icke Svarandernes möjliga rekommendation.

Ändtligen hafva vi nu kommit oss igenom Svarandernes bestridande i ingressen, kommit så långt, att vi kunna få börja med skillnaderna i de ömsesidiga räkningarne:

Kr. 16, 206:31.

Vårt allegat, Litt S, såsom konstaterande denna skill-

nad emellan Svarandernes och våra Konto Kuranter, är ju i så fall obestridligt, att det öfverensstämmer med Svarandernes egen uppgift i deras "Förteckning öfver skillnader", förekommande i första libellen, och hvarmed vi nu sysselsätta oss.

pag 222

Om allegatet S aldrig funnits till, så är ju uppgiften i alla fall af Svaranderne erkänd.

Emellertid styrkes allegatet S, liksom riktigheten af de andre bilagorna B^II, D, J, Ö^III, Ö^IV, Ö^V, Ö^VI genom vår nya bilaga № 2^11, som vi anhålla få med vittnens ed fästa, dersom Svaranderne undandraga sig, att dessa bilagor, utan omsvep, genast inför Rätta godkänna.

Hvad nu de tvistigheter rörer, som konstituera den ifrågavarande skilnaden af Kr. 16,206:31 försäljningskostnaderna och Svarandernes räkning å reklamation å Svansteinstimret m.m., så hafva vi angående de förstnämnde svaret genom bilagan 2^15 fullständigadt bevisningen deruti innan, samt, för den senare frågan, äfven kompletterat bevisningen.

Sålunda äro de af oss Båtskärsnäs delegare påförde försäljningskostnader bevisade vara våra vanliga och alls icke ovanliga, icke högre än Sältströms, och dessutom äro de genom uppgöringarne för de fyra föregående åren af Svaranderne sjelfve erkände som vanliga och behöriga.

Kr. 420.62.

Denna skillnad rörande våra försäljningskostnader faller, såsom vi hoppas, med förra frågans lösning.

Kr. 55:–

Svaranderne göra ingen vidare invändning häremot – således härutinnan ingen vidare skillnad.

Kr. 20:–

Här göra Svaranderne icke heller någon vidare [illegible]

Om allegatet S aldrig funnits till, så är ju uppgiften i alla fall af Svaranderne erkänd.

Emellertid styrkes allegatet S, liksom riktigheten af de andre bilagorna B^II, D, J, Ö^III, Ö^IV, Ö^V, Ö^VI genom vår nya bilaga № 2^II, som vi anhålla få med vittnens ed fästa, dersom Svaranderne undandraga sig, att dessa bilagor, utan omsvep, genast inför Rätta godkänna.

Hvad nu de tvistigheter rörer, som konstituera den ifrågavarande skilnaden af Kr. 16,206:31 försäljningskostnaderne och Svarandernes räkning å reklamation å Svansteinstimret m.m., så hafva vi angående de förstnämnde svaret genom bilagan 2^15 fullständigadt bevisningen deruti innan, samt, för den senare frågan, äfven kompletterat bevisningen.

Sålunda äro de af oss Båtskärsnäs delegare påförde försäljningskostnader bevisade vara våra vanliga och alls icke ovanliga, icke högre än Sällströms, och derutom äro de genom uppgörningarne för de fyra föregående åren af Svaranderne sjelfve erkände som vanliga och behöriga.

Kr. 420:62.

Denna skillnad rörande våra försäljningskostnader faller, såsom vi hoppas, med förra frågans lösning.

Kr. 55:–

Svaranderne göra ingen vidare invändning häremot – således häruti innan ingen vidare skillnad.

Kr. 20:–

Här göra Svaranderne icke heller någon vidare invändning, således bortfaller äfven denna skillnad.

Kr. 782:69.

Som Svaranderne medgifvits att få upptaga denna summa

i Båtskärsnäs räkenskaper direkt, i stället för med oss, hvilket för oss för öfrigt är likgiltigt, så medgåfvo vi det i vår förra promemoria, — sålunda härutinnan ingen vidare skiljaktighet.

Kr. 13:34

"Pastoratierna" — hafva Svaranderne sjelfve, genom egna auktoriteters hörande, funnit böra öfvergå till Båtskärsnäs räkenskaper, — således skiljaktigheten undanstökad.

Kr. 28:95.

En främmande persons förmenta, utan vårt medgifvande, oss påförda gäld till dem, som naturligtvis i verkligheten ej är någon deras fordran, i thy fall att ifrågavarande, Pit Rånlund brukar, i motsats mot Svaranderne, betala sina skulder.

Som Svaranderne åfven uppgifvit om, utan tvifvel, fantasifordran, härutinnan ingen skiljaktighet.

Kr. 3,841:78 — Kr. 757:34.

Dessa belopp beröra endast bokföringsfrågan.

Sedan vi fått strängt bindande kontrakt, angående Båtskärsnäs jemte Svaranden Sällströms borgensförbindelser för Bergbom Svanberg & Co, så har bokförings-frågan förlorat hvarje intresse för oss. Vi kunna derför gerna medgifva, att alla de under Litt U förekommande poster tillsammans Kr. 7,012:65 upptagas i vår räkning med Svaranderne i stället för i förlags-räkningen, — således behöfver ej härutinnan vara vidare någon skiljaktighet.

Kr. 33:30

var någonting, som Svaranderne godtgjorde oss för, som vi erbjödo oss lemna till present, om vi finge det utan vidare bort ur räkningen, men vi förstå att, likmätigt allegatet 1[6], Svarandernes "pligthå-"sla" nu, såsom med hänsyn till Cassel talade högt.

Sagde person erbjöds nemligen vid plankstocksaffären i afträde 500 Kronor, som han, inom parenthes sagdt, troligen aldrig fick, men vi vid betala med 50 öre öfverpris

auktoriteters hörande, funnit böra öfvergå till Båtskärsnäs räkenskaper, — således skiljaktigheten undanstökad.

Kr. 28:95.

En främmande persons förmenta, utan vårt medgifvande, oss påförda gäld till dem, som naturligtvis i verkligheten ej är någon deras fordran, i thy fall att ifrågavarande, Tit Rånlund brukar, i motsats mot Svaranderne, betala sina skulder.

Som Svaranderne åfven uppgifvit om, utan tvifvel, fantasifordran, härutinnan ingen skiljaktighet.

Kr. 3,841:78 — Kr. 757:34

Dessa belopp beröra endast bokföringsfrågan.

Sedan vi fått strängt bindande kontrakt, angående Båtskärsnäs jemte Svaranden Sällströms borgensförbindelser för Bergbom Svanberg & Co, så har bokförings-frågan förlorat hvarje intresse för oss. Vi kunna derför gerna medgifva, att alla de under Litt U förekommande poster tillsammans Kr. 7,012:65 upptagas i vår räkning med Svaranderne i stället för i förlags-räkningen, — således behöfver ej härutinnan vara vidare någon skiljaktighet.

Kr. 33:30

var någonting, som Svaranderne godtgjorde oss för, som vi erbjödo oss lemna till present, om vi finge det utan vidare bort ur räkningen, men vi förstå att, lifsmäktigt allegatet 1[6], Svarandernes pligthärslå"ru, såsom med hänsyn till Cassell talade högt.

Sagde person erbjöds nemligen vid plankstocksaffären i afträde 500 Kronor, som han, inom parenthes sagdt, troligen aldrig fick, men vi vät betala med 50 öre öfverpris

Vi betrakta således dessa Kr. 33:30, som en Svarandernes gentillesse, och behålla det afforerade, efter som Svaranderne såväl kunna undvara summan. Men nog förefaller Svarandernes hela

mamemment gå ut, på att väl sila mygg, men svälja fullgångna kameler.

Kr. 2,251:15

Vårt egna utlägg till E. Häggman på timmerkontrakt, som Svarandeme fått på sig öfverlåtna, men som Svarandeme, förmodligen af "pligtkänsla", velat bringa ned till 2,090, dock till sist, i senaste andragandet, af gentillesse godkänna för Kr 2,222,36. Åtskiljer således ej mer än Kr. 28:75, – något måste skrapas bort, för att ej falla ur vanan. Men erkännandet tjenar till föga, – hela posten skall kuskas af till en annan räkning!

Vi åberopa den åvägabragta bevisningen, att dessa ombyten röra oss och icke Aktiebolaget.

Kr. 26,156:31 & Kr. 19:28

Poster af samma natur, som den föregående och röra oss.

Kr. 21,458:68

Sällströms inbetalning till oss å, af Svarandeme erhållet, timmer, således en post, hvarför Svarandeme egde att påföra oss, såsnart de godtgjorde oss för timret. Men denna Sällströms inbetalning till oss passar det nu förträffligt för Svarandemes syftemål att, hur som helst, få sin skuld till oss utplånad, att godkänna, såsom i skriften synes, till upptagande i vår räkning. De timmerposter, som den, i senaste andragandet enligt Svarandemes egen uppgift, var afsedd att utgöra liqvid för, de tillhöra naturligtvis en annans, aktiebolagets räkning, allt fortfarande.

Kr. 3,615:30 & Kr. 1,552:92

af samma art, som föregående tillhörande specificationen I.

Kr. 2,061:38.

Med vittnena Taube är styrkt, att Svarandeme fått till låns tillsammans 250 sty Storbjelkar af, det må nu vara, det ena eller det andra bolaget, ...

modligen af "pligtkänsla", velat bringa ned till 2,090, dock till sist, i senaste andragandet, af gentillesse godkänna för Kr. 2,222,36. Åtskiljer således ej mer än Kr. 28:75, – något måste skrapas bort, för att ej falla ur vanan. Men erkännandet tjenar till föga, – hela posten skall skuskas af till en annan räkning!

Vi åberopa den åvägabragta bevisningen, att dessa ombyten röra oss och icke Aktiebolaget.

Kr. 26,156:31 & Kr. 19:28

Poster af samma natur, som den föregående och röra oss.

Kr. 21,458:68

Sättströms inbetalning till oss å, af Svarandene erhållet, timmer, således en post, hvarför Svarandene egde att påföra oss, såsnart de godtgjorde oss för timret. Men denna Sättströms inbetalning till oss passar det nu förträffligt för Svarandenes syftemål att, hur som helst, få sin skuld till oss utplånad, att godkänna, såsom i skriften synes, till upptagande i vår räkning. De timmerposter, som den, i senaste andragandet enligt Svarandenes egen uppgift, var afsedd att utgöra liqvid för, de tillhöra naturligtvis en annans, aktiebolagets räkning, allt fortfarande.

Kr. 3,615:30 & Kr 1,553:92

af samma art, som föregående tillhörande specificationen F.

Kr. 2,061:38.

Med vittnena Taube är styrkt, att Svarandene fått till låns tillsammans 250 sty Storbjelkar af, det må nu vara, det ena eller det andra bolaget, åfvensom, att Svarandene desamme bjelkarne icke, hvarken åt det ena eller andra af bolagen, återställt.

Bjelkarne måste väl betalas åt någondera, och då vi Hum-

mel och Bergman äro obestridliga representanter för de båda bolagen, mellan hvilka Svaranderne voltigera, så måtte väl vi, i alla tider, ej vara obehörige, att få denna liqvid och få upptaga beloppet i vår räkning med Svaranderne.

Kr. 495:41 & 743:37

tillhöra posterne under Litt V, som det minnes, sedan den ena säkrare Svaranden iklädt sig ansvarighet för de andra osäkra och i öfrigt gifvit oss de tryggande förbindelser, som det senaste, till Rätten inlemnade kontraktet innehåller, är för oss likgiltigt, om posterna anses böra upptagas i vår räkning med Svaranderne, eller qvarstå i Båtskärsnäs räkenskaper, ehuru vi fortfarande anse det senare för det riktiga.

Kr. 1,000:-

Svarandernes förvaltare-arvode för hvilken förvaltning? 2
Jo, det synes af allt det säregna, som om Svarandernes sätt att förvalta ombetrodt gods, är med bevis styrkt, och sker hänvisandet till dessa bevis, i förhoppning att Häradsrätten skall finna sådana operationer, minst af allt vara värda pris och lön.

Kr. 7,454:57

Sällströms inbetalning till oss, å till Svaranderne levererade timmer, bestreds af Svaranderne i deras uppsats i libellen af d 9 April 1883, liksom alla poster, tillhörande specificationen Z.

I sista inlagan, såsom nyss antyddes, vid relationen om inbetalningen af Kr. 21,458:68, blåser vinden från annat håll.

Inom möjlighetens gräns är det, att Svaranderne vid rådsbordet kommit i lufren på hvarandra och med sitt juridiska biträde

"Tänk sådan dumhet: att bestrida intagandet i vår" "räkning af Sällströms inbetalningar, de minska ju i alla" "tider vår skuld till firman. Maka dit dem borra, - och så" uttkom den högtidliga bulletinen: (se vår nästa afhandling).

tillhöra posterne under Litt V, som det nämner, sedan den ena säk-
rare Svaranden iklädt sig ansvarighet för de andra osäkra och i
öfrigt gifvit oss de tryggande förbindelser, som det senaste, till
Rätten inlemnade kontraktet innehåller, är för oss likgiltigt,
om posterna anses böra upptagas i vår räkning med Svaranderne,
eller qvarstå i Båtskärsnäs räkenskaper, ehuru vi fortfarande
anse det senare för det riktiga.

Kr. 1,000:- 2

Svarandernes förvaltare-arvode för hvilken förvaltning?
Jo, det synes af allt det säregna, som om Svarandernes sätt att för-
valta ombetrodt gods, är med bevis styrkt, och sker hänvisandet
till dessa bevis, i förhoppning att Häradsrätten skall finna så-
dana operationer, minst af allt vara värda pris och lön.

Kr. 7,454:57

Sällströms inbetalning till oss, å till Svaranderne leveradt tim-
mer, bestreds af Svaranderne i deras uppsats i libellen af d 9.
April 1883, liksom alla poster, tillhörande specificationen Z.

I sista inlagan, såsom nyss antyddes, vid relationen
om inbetalningen af Kr. 21,458:68, blåser vinden från annat håll.

Inom möjlighetens gräns är det, att Svaranderne vid råds-
bordet kommit i luften på hvarandra och med sitt juridiska
biträde

"Tänk sådan dumhet: att bestrida intagandet i vår"
"räkning af Sällströms inbetalningar, de minska ju i alla"
"tider vår skuld till firman. Maka dit dem bara, - och så
utkom den högtidliga bulletinen: (se vår nästa afhandling).

"Såsom betalning för å andra sidan upptagne, af oss"
"godkända summor (rörande Aktiebolaget) har firman Berg-
"man Hummel & C af Herr Johan Sällström uppburit och i sin"

K^to St^t godtskrifvet:

1879 Dec 31. J Sällström inbetalt i timmer Kr. 21.458:68

1880. Dec 31. J Sällström d:o " 7.454:57

Men timmerposterna?

Dörren till det allraheligaste slås igen, – "få ej stiga in"; "varen så artige och hållen eder på distans"!

Vi drista deremot hoppas, att Härads Rätten skall finna Svarandene styfmoderligen behandla timmerposterna, och att Svarandene genom sitt förklarande vis-a-vis Sällströms inbetalningar, äfven måste anses hafva erkänt respektive timmerposter till vår räkning.

Kr. 8.635:41/

faller under samma dom som föregående, såsom hörande till specificationen F.

Kr. 50:–

En af oss styrkt pråm-bogsering, som nu förbigås af Svarandene utan anmärkning, hvadan således Svarandene härutinnan hafva att korrigera sin räkning efter vår.

Kr. 15,017:34

Detta utgjorde 1880 års vinstbelopp, den första af Svarandene, alltsedan Båtskärsnäs grundläggning anno 1871, redovisade, icke genom öfvertaxerade värden tillkomne och fingerade vinsten, och detta vinstbelopp refusera Svarandene att i sin räkning med oss upptaga!

Orimligheten häraf är dess mer i ögonen springande, då det ihågkommes, att de sjelfve tillämpat för Båtskärsnäs sådant bokföringssätt, att allehanda summor i vårt debet, t. ex. inköpta Båtskärsnäs inventarier, ja äfven pastoralier påföres oss direkt i räkning med dem.

Men i vår räknings credit med dem, dit får naturligtvis ingenting komma, ej ens utdelning af vinst från ett verk

"varen så artige och hållen eder på distans"!

Vi dristа deremot hoppas, att HäradsRätten skall finna Svarandene styfmoderligen behandla timmerposterna, och att Svarandene genom sitt förklarande vis-à-vis Sällströms inbetalningar, åfven måste anses hafva erkänt respektive timmerposter till vår räkning.

Kr. 8 635:41/

faller under samma dom som föregående, såsom hörande till specificationen F.

Kr. 50:-

En af oss stykt präm-bogsering, som nu förbigås af Svarandene utan anmärkning, hvadan således Svarandene härutinnan hafva att korrigera sin räkning efter vår.

Kr. 15,017:34

Detta utgjorde 1880 års vinstbelopp, den första af Svarandene, alltsedan Båtskärsnäs grundläggning anno 1871, redovisade, icke genom öfvertaxerade värden tillkomne och fingerade vinsten, och detta vinstbelopp refusera Svarandene att i sin räkning med oss upptaga!

Orimligheten häraf är dess mer i ögonen springande, då det ihågkommes, att de sjelfve tillämpat för Båtskärsnäs sådant bokföringssätt, att allehanda summor i vårt debet, t. ex. inköpta Båtskärsnäs inventarier, ja åfven pastoralier påföres oss direkt i räkning med dem.

Men i vår räknings credit med dem, dit får naturligtvis ingenting komma, ej ens utdelning af vinst från ett verk, som af annan förlades eller åtminstone, enligt aftal, borde förläggas.

Efter hvilken bokföringsmethod som helst, är det väl klart,

att ett vinstbelopp å ett verk måste ställas till egarens disposition och icke till förfogande af hvem som helst annan, till och med om det vore Bergbom Svanberg & C:o, som deröfver ville råda.

Och detta aldra minst vid ett verk, der såsom Svarandene göra det, man upptager likt och olikt i sin egen räkning med delegarne.

Vi vågade anse, – och tro så än, – att frågan är så klar, att något bevis med benämning af "A" eller något annat icke behöfves; detta skulle hur som helst af Svarandene bestridas.

Kr. 6,000:–

Om denna vår provisoriskt upptagne vinst å 1880 års bjelkaffärer yttra sig Svaranderne ej vidare, men vi hoppas på Härads Rättens åläggande för Svaranderne att härutinnan komplettera sina redovisningar för Båtskärsnäs för sagde år.

Kr. 02.865:24

Vinstbeloppet å 0872 års sågtillverkning, hvars behörighet vi räkna på att vara fulleligen bevisadt.

Kr. 5,403:40

Räntegodtgörelsen, som af den förra siffran är beroende.

Kr. 2,947:01

Svarandernes egna hushållskostnader, som de hafva att sjelfve betala.

Kr. 2,160:–

"Gefinas" förlust, nyligen på, som vi hoppas, fullständigaste sätt utredd till Svarandernes nackdel.

Kr. 2,250:–

För litet på vår hälft i Båtskärsnäs godtgjord ved till "Nils Sture", – vårt påstående styrkt genom nytt bevis, bilaga 2:o

Kr. 55:– & Kr. 2,000:–

Ombyten af privat natur emellan P. A Svanberg och vår Himmel, såsom äfven af Svarandernes egen M:e M:r, första li-

pag 259

göra det, sedan uppgifter lem. och blifva i sin egen räkning med del-egarne.

Vi vågade anse, – och tro så än, – att frågan är så klar, att något bevis med benämning af Ä eller något annat icke behöfves; detta skulle hur som helst af Svaranderne bestridas.

Kr. 6,000:–

Om denna vår provisoriskt upptagne vinst å 1880 års bjelkaffärer yttra sig Svaranderne ej vidare, men vi hoppas på Härads Rättens åläggande för <u>Svaranderne att härutinnan komplettera sina redovisningar för Båtskärsnäs för sagde år.</u>

Kr. 12.865:24.

Vinstbeloppet å 1872 års sågtillverkning, hvars befogenhet vi räkna på att vara fullelige bevisadt.

Kr. 5,403:40

Räntegodtgörelsen, som af den förra siffran är beroende.

Kr. 2,947:01.

Svarandernes egna hushållskostnader, som de hafva att sjelfve betala.

Kr. 2,160:–

"Lefinas" förlust, nyligen på, som vi hoppas, fullständigaste sätt utredd till Svarandernes nackdel.

Kr. 2,250:–

För litet på vår hälft i Båtskärsnäs godtgjord ved till "Nils Sture", – vårt <u>påstående styrkt genom nytt bevis</u>, bilaga 2°.

Kr. 55.– & Kr. 2,000.–

Ombyten af privat natur emellan P A Svanberg och vår Hummel, såsom äfven af Svarandernes egen St. N:o, första libellen, inhemtas. pag 250

Såsnart Bergman erfarit att Hummel godkände utgifterna såsom gällande för sin enskildta del, var ingenting som hindrade deras upptagande i firmans räkning med Svaranderne,

och om hvilket jubel – allt är klart som dagen! I denna rättegång, hvad bevis, utropa Svaranderne, göres oss mera behof!

Kr. 19:67

De Wikströmska prickarne tyckas kommit på indragningsstat, åtminstone segla Svaranderne förbi dem utan att låtsas, om der finnes något grund alls, – således allt klart.

Kr. 1,000:–

Årets aflöning för att Svaranderne farit af med bjelkvinsten för oss, circa Kr. 6,000:–, indroga vi deremot på vårt håll, redan förskottsvis.

Kr. 200:–

af samma natur som posterna 55 & 2,000 Kronor och upptagas derföre i firmans räkningar, hvadan vi godtgjöra Svaranderne derför:

Kr. 747:30 & Kr. 413:51

Dessa, tillhörande allegaten V, hvars upptagande i vår räkning, tillföljd af mellankomne öfverenskommelser med Sahlström och Bergbom Svanberg & Co, icke vidare bestrides.

Kr. 1,000:–

Svarandernes önskade honorarium, för att de farit af med 1881 års bjelkvinst m. m. hoppas vi Härads Rätten icke skall finna böra utgå.

Kr. 750:–

Ytterligare ved åt "Nils Sture", vedåtgången bevisad bilaga 29.

Kr. 12,000:–

Denna siffra representerade Svarandernes, sedermera genom redovisning öfver Båtskärsnäs (afdelningen sågrörelsen, för år 1881, till Kr. 10.036:30), ställde vinstbelopp.

Sistnämnde summa godkännes att remplacera den kalkylerade summan Kr. 12,000:– reserverande oss rätt att sär-

att låtsas, om der finnes något grund alls, - således att Klart.

Kr. 1,000:-

Årets aflöning för att Svaranderne farit af med bjelkvinsten för oss, circa Kr. 6,000:-, indroga vi deremot på vårt håll, redan förskottsvis.

Kr. 200:-

af samma natur som posterna 55 & 2,000 Kronor och upptagas derföre i firmans räkningar, hvadan vi godtgjöra Svaranderne derför:

Kr. 747:30 & Kr. 413:51.

Dessa, tillhörande allegaten V, hvars upptagande i vår räkning, tillfölje af mellankomne öfverenskommelser med Sahlström och Bergbom Svanberg & Co, icke vidare bestrides.

Kr. 1,000:-

Svarandernes önskade honorarium, för att de farit af med 1881 års bjelkvinst m.m. hoppas vi Härads Rätten icke skall finna böra utgå.

Kr. 750:-

Ytterligare ved åt "Nils Sture", vedåtgången bevisad bilaga 2-9.

Kr. 12,000:-

Denna siffra representerade Svarandernes, sedermera genom redovisning öfver Båtskärsnäs (afdelningen sågverket, för år 1881, till Kr. 10.036:30), ställde vinstbelopp.

Sistnämnde summa godkännes att remplacera den kalkylerade summan Kr. 12,000:-, reserverande oss rätt att särskildt kunna göra de anspråkspåståenden mot Svaranderne gällande, hvartill räkenskaperne möjligen må föranleda

I öfrigt gäller härom, hvad vi yttrat om 1880 års vinstbelopp

å saköreisen, och hänvisas åfven, till hvad i vår promemoria, under denna summa, särskildt är anmärkt angående förlagsförhållandena

Kr. 6,000:–

1/3^dje delen af ungefärliga, oss hittills undanhållne vinster å Båtskärsnäs bjelkaffär för 1881, förbigås af Svaranderne.

Behörigheten af att denna vinst, liksom den å 1880 års bjelkskeppning å Båtskärsnäs erhållne, tillhöres oss, är, förutom af allehanda direkta bevis, ytterligare styrkt genom Svarandernes erkännande, i kontraktet af d. 30 Oct. 1883 bilaga , af sjelfva principfrågorna, detta erkännande så lydande:

"§ 6 af Bergbom Svanberg &c inköpande skog, skogsskiften och"
"skogseffekter ske för Båtskärsnäs delegares gemensamma räkning,"
"såväl till hugget som sågadt virke – – – hvadan således ingen"
"annan skeppning än af delegarnes egna effekter i Båtskärsnäs egor"
"inn.

"Deremot eger Sällström att af nettobehållningen af Skeppnin-"
"garne af huggen last sig tillgodogöra 1/3, så att endast de återstå-"
"ende 2/3 delar tillfalla delegarne till skiftes."

Kr. 2,256:49

Ett Svarandernes qvarstående försök att betala sin gäld till oss med att skylla på, att de äro skyldige det till en annan, likasom, hur som helst, vi ej voro kompetente att beloppet inkassera.

Kr. 12,267:37 & Kr. 14,975:80.

Räntedifferenser, för hvars bedömande vi bedja få hänvisa till hvad förekommer i libellen af den 10 Januari 1883 samt senast tin, i denna skrift gjorde uppsats under titel af räntefoten.

Svarandernes sätt att tyda förlagskontraktet är visadt icke vara riktigt, hoppas vi; och dessutom finge högst ringa del af skulden laga försvar af förlagskontraktet, om laga räfst hölls.

Svaranderne afsluta sin i libellen af den 9 April 1883 sitt bemötande af vår promemoria med anmärkningar mot våra bilagor.

Behörigheten af att denna vinst, liksom den å 1880 års bjelk-skeppning å Båtskärsnäs erhållne, tillhöres oss, är, förutom af allehanda direkta bevis, ytterligare styrkt genom Svarandernes erkännande, i kontraktet af d. 30 Octr 1883 bilaga , af sjelfva principfrågorna, detta erkännande så lydande:

"§ 6. af Bergbom Svanberg el: inköpande skog, skogsskiften och" "skogseffekter ske för Båtskärsnäs delegares gemensamma räkning," "såväl till hugget som sågadt virke – – – hvadan således ingen" "annan skeppning är af delegarnes egna effekter i Båtskärsnäs egor" "inn.

"Deremot eger Sällström att af nettobehållningen af Skeppnin-" "garne af huggen last sig tillgodogöra 1/3, så att endast de återstå-" "ende 2/3 delar tillfalla delegarne till skiftes."

Kr. 2,256:49

Ett Svarandernes qvarstående försök att betala sin gäld till oss med att skylla på, att de äro skyldige det till en annan, likasom, hur som helst, vi ej voro kompetente att beloppet inkassera.

Kr. 12,267:37 & Kr. 14,975;80.

Räntedifferenser, för hvars bedömande vi bedja få hänvisa till hvad förekommer i libellen af den 10 Januari 1883 samt senast tio, i denna skrift gjorde uppsats under titel af räntefoten.

Svarandernes sätt att tyda förlagskontraktet är visadt icke vara riktigt, hoppas vi; och dessutom finge högst ringa del af skulden laga försvar af förlagskontraktet, om laga räfst hölls.

Svaranderne afsluta sin i libellen af den 9 April 1883 sitt bemötande af vår promemoria med anmärkningar mot våra bilagor.

Idkeligen samma taktik hos Svaranderne!

Om vi åberopa en bilaga för att visa, att 2 gånger 2 äro fyra, bestrides det på den grund, att der står ingenting om yxskaft.

Vi låna ordet åt Svaranderne!

Af Litt K" framgår endast (!), mena Svaranderne att vi gerna (!), "skulle hafva tillmötesgått motpartens önskan beträffande/ tiden" "för/ skuldens betalande = = = – men deremot (!) innehålla dessa bilagor" "icke det ringaste bevis – – – angående högre ränta"

Nu vår mening!

Bilagan K åberopades icke för att recitera några betydelse-lösa ord af Svaranderne, om att de "gerna ville" betala sin skuld, utan såsom bevis:

/1° att vi gjordt flere påminnelser om skyldigheten för Bergbom Svanberg & C:o att betala deras enskildta skuld.

/2° att de förklarat sådant trots viljan, den må nu hafva varit god eller ond, icke vara möjligt,

/3° för att konstatera, att Svaranderne tillmätit Sällströms försäljningskostnader karaktär af normella med orden:

"Vi begära icke annat än, att Båtskärsnäs tillverkning under lika "många år får realiseras genom Sällströms eller vår försorg – – –" "– – med rättighet att – – – påföra samma omkostnad," och

/4° på att Svaranderne, på tal om Båtskärsnäs förmenta vinster ännu år 1878, omtalade såsom ett factum vår särskilta vinst genom köp af tillverkningen af 1872.

Det är i dessa hänseenden, som vi på olika ställen åberopat och åberopa detta allegat K, och alls icke i de af Svaranderne uppgifne

Kr. 97:06

finna vi oss ej hafva, vid genomgåendet af promemorian användt, men derom gäller allt fortfarande att Svaranderne, enligt eget erkännande i bref af den 9 Maj 1878 (allegatet U) fått dessa 32 sty 3/11 tums plank, såsom ingående begärd lastfyllnad till skeppet "Carl XV".

Angående "Nils Sture" afkuntade för Båtskärsnäs räk-

Nu vår mening!

Bilagan K åberopades icke för att recitera några betydelselösa ord af Svaranderne, om att de "gerna ville" betala sin skuld, utan såsom bevis:

/1° att vi gjordt flere påminnelser om skyldigheten för Bergbom Svanberg & Co att betala deras innehållna skuld.

/2° att de förklarat sådant trots viljan, den må nu hafva varit god eller ond, icke vara möjligt,

/3° för att konstatera, att Svaranderne tillmätit Sällströms försäljningskostnader karaktär af normella med orden:

"Vi begära icke annat än, att Båtskärsnäs tillverkning under lika "många år får realiseras genom Sällströms eller vår försorg---"

"--med rättighet att---påföra samma omkostnad," och

/4° på att Svaranderne, på tal om Båtskärsnäs förmenta vinster ännu år 1878, omtalade såsom ett factum vår särskilta vinst genom köp af tillverkningen af 1872

Det är i dessa hänseenden, som vi på olika ställen åberopat och åberopa detta allegat K, och alls icke i de af Svaranderne uppgifna

Kr. 97:06

finna vi oss ej hafva, vid genomgåendet af promemorian användt, men derom gäller allt fortfarande att Svaranderne, enligt eget erkännande i bref af den 9 Maj 1878 (allegatet U) fått dessa 32 sty 3/11 tums plank, såsom ingående begärd lastfyllnad till skeppet "Carl XV".

Ångaren "Nils Sture", afhemtade, för Båtskärsnäs räkning, således 669 sty, men om, i och för kompletterande af sagda last ej åtgått det hela och förenämnde 32 sty plank qvarlemnade å Båtskärsnäs brädgård, var detta skönjbarligen Svarandernes sak.

Detta ärende behandlades äfven vid det muntliga förhöret (i libellen af den 10/1 83).
Den 319

Då Svaranderne ej kunde neka för sitt eget erkännande att de fått om hand de 32 st. plankorne, ej heller kunde påstå att de desamma återlemnat, anlitades den vanliga resursen och ombytet förklarades röra — denna gång Sällström och ej dem!

Vi anhålla således att få beloppet utdömt.

Våra ögon falla nu på hvad som i fortsättningen af sistnämnde protokoll öfver muntliga förhöret förekommer med hänsyn till den redan, i denna skrift nyss behandlade frågan om talet

Kr. 2,251:15 ö

och läses der: "Bergman åberopade bilagan Litt X" (Häggmanska räkningen) "hvars riktighet Svaranderne icke ville bestrida, men vidhöllo "---, att denna sak rörde Aktiebolaget."

Denna omständighet, visar det sig, att Svaranderne, då de uppskatta sin sista stridsskrift till protokollet af den 17 Januari detta år, som hastigast, tappat bort.

Vi måste derföre göra rättvisa åt Svarandernes "pligtkänsla" att den, härvidlag, ej inskränker sig till Kr. 2,222:36 ö, utan omfattar äfven de Kr. 28:75, som syntes vara utsedde till skrap-mat.

Att Svaranderne sedan, åter tagit upp summan, såsom en differens, räkna vi på, att Härads Rätten ej skall tillåta, utan vid det tydliga erkännandet af påföringens riktighet i sin helhet, Kr. 2,251:15 ö, låta bero.

Vi dristа derföre hålla före, att någon annan meningsskiljaktighet ej kan i verkligheten förefinnas rörande denna post — än om vi med rätt eller icke upptagit den i vår räkning med Svaranderne, fastän Aktiebolaget förekommit såsom ombytets förmedlare.

Med hänsyn till vårt bestridande af vidare förvaltare-arvode till Svaranderne invända dessa ...

ombytet förklarades röra — denna gång Sättström och ej dem!

Vi anhålla således att få beloppet utdömt.

Våra ögon falla nu på hvad som i fortsättningen af sistnämnde protokoll öfver muntliga förhöret förekommer med hänsyn till den redan, i denna skrift nyss behandlade frågan om talet

Kr. 2,251:15 ø

och läses der: "Bergman åberopade bilagan Litt X" (Häggmanska räkningen)" hvars riktighet Svaranderne icke ville bestrida, men vidhöllo "---, att denna sak rörde Aktiebolaget."

Denna omständighet, visar det sig, att Svaranderne, då de uppskatta sin sista stridsskrift till protokollet af den 17 Januari detta år, som hastigast, tappat bort.

Vi måste derföre göra rättvisa åt Svarandernes "pligtkänsla" att den, härvidlag, ej inskränker sig till Kr. 2,222:36 ø, utan omfattar äfven de Kr. 28:75, som syntes vara utsedde till skrap-män.

Att Svaranderne sedan, åter tagit upp summan, såsom en differens, räkna vi på, att Härads Rätten ej skall tillåta, utom vid det tydliga erkännandet af påföringens riktighet i sin helhet, Kr. 2,251:15 ø, låta bero.

Vi dristа derföre hålla före, att någon annan meningsskiljaktighet ej kan i verkligheten förefinnas rörande denna post — än om vi med rätt eller icke upptagit den i vår räkning med Svaranderne, fastän Aktiebolaget förekommit såsom ombytets förmedlare.

Med hänsyn till vårt bestridande af vidare förvaltare-arvode till Svaranderne, invända Svaranderne, att vi ju kunnat fråntaga dem befattningen, om vi funnit att de vårdslösat förvaltningen.

Detta erkännande af en oss tillkommande rättighet taga

vi fasta uppå.

Men att få en befattning till Bergbom Svanberg & Co att lemna sin befattning åtlydd, då dessa personer betraktade vårt gods och vår grund, såsom varande hufvudsakligen till för deras enskildta profit, var en omöjlighet.

Hvad bjelkskeppningen rörde skylla Svaranderne här från Sättström, hvilken "verkställt försäljningarne", men <u>fastän så</u>, vilja vi hafva anmärkt, att det var Svaranderne Bergbom Svanberg & Co, som <u>verkställde skeppningarne</u> och <u>de</u> voro icke berättigade att, utan vårt hörande, träffa, såsom de förmena, <u>några separata öfverenskommelser</u> med "förläggaren" af Båtskärsnäs, hvarigenom en betydande del af skeppningen från Båtskärsnäs öfvergick i andra händer och icke bedrefs för delegarnes gemensamma räkning.

Vi måste ännu uppehålla oss något vid hvad under fortsättningen af det muntliga förhöret, enligt protokollet i libellen af 10/1 83 förekom.

Vi stanna då först framför 1880 års vinst vid Båtskärsnäs.

<u>Kr. 15,017:34</u>

och Svarandernes förmenande, att beloppet måste bort ur vår räkning till den depositionsafdelning i Båtskärsnäs, som står under deras speciella inspektion och heter "Förlagsräkningen". Men detta passar alls icke in med Svarandernes disposition på sista tid.

Då vi för en stund sedan bläddrade i libellen af den 17/1 84.), hällo vi på att bli öfverkörda af ett uttag, som expedierats (pag 69) just från Förlagsräkningen för att komma in i vår och rändningen utgjordes af

dels vår andel i 1882 års beräknade vinst å sågrörelsen

och ett års ränta till oss [illegible] förskottsränta, ta man hed-

[illegible] profa, var en [illegible]

Hvad bjelkskeppningen rörde skylla Svaranderne här på Sällström, hvilken "verkställt försäljningarne", men fastän så, vilja vi hafva anmärkt, att det var Svaranderne Bergbom Svanberg & Co, som verkställde skeppningarne och de voro icke berättigade att, utan vårt hörande, träffa, såsom de förmena, några separata öfverenskommelser med "förläggaren" af Båtskärsnäs, hvarigenom en betydande del af skeppningen från Båtskärsnäs öfvergick i andra händer och icke bedrefs för delegarnes gemensamma räkning.

Vi måste ännu uppehålla oss något vid hvad under fortsättningen af det muntliga förhöret, enligt protokollet i libellen af 10/1 83 förekom.

Vi stanna då först framför 1880 års vinst vid Båtskärsnäs.

Kr. 15,017:34

och Svarandernes förmenande, att beloppet måste bort in vår räkning till den depositionsafdelning i Båtskärsnäs, som står under deras speciella inspektion och heter "Förlagsräkningen". Men detta passar alls icke in med Svarandernes disposition på sista tid.

Då vi för en stund sedan bläddrade i libellen af den 17/1 84.), hålle vi på att bli öfverkörde af ett iltåg, som expedierats just från Förlagsräkningen för att komma in i vår och vändningen utgjordes af

pag 60

dels vår andel i 1882 års beräknade vinst å sågrörelsen

och ett års ränta till oss, troligen förskottsränta, ty man hade ej haft att göra klart för sig hvilket år räntan gälde.

Hvad stod nu på?

Jo! Svaranderne hade inför Rätta den 11 Januari 1883 hög-

pag 328

tidligen redogjordt hur deras affärsställning till oss den dagen var, "i sin verklighet";

Skulden till oss vore circa 23,000 Kr.–, hvaremot vi egde mer än full valuta genom en inteckning å Kr. 32,300.–; således vid qvittning ej ett öre på balans!

Men då saken nästa gång den 9 April förevar, förtedde vi, att sju dagar efter den 11 Januari eller den 18 samma månad, upprättadt kontrakt med Svaranderne, hvarigenom Sällströms garanti och Båtskärsnäs trävarulager öfverlemnades till oss till så stort belopp, att detta, oberäknadt med förenämnde inteckning för Kr. 32.300:–, gaf oss full valuta för hela vår fordran enligt våra böcker.

De säkerheter, som till oss således öfverlätos eller redan var i vår hand representerade nemligen en summa af Kr. 172.000:–.

Nu var dock sjelfva den och den lös!

Hvad göra? Fram med kärran och gamla stathästen, töm förlagsmagasinet på ett eller annat års förskott-räntor, hur som helst, och en hederlig vinst på köpet, och fortast möjligt med altsammans till Bergman Hummel & Co:s räkning.

Det till vår säkerhet ställde beloppet af Kr. 172,000:– gälde skulderne, icke för stunden, utan de blifvande skuldbeloppen, så låter det nu från Svarandernes sida.

Vi hoppas deremot, att andra skola erkänna, att vi fått säkerheter eller pengar derför att, då dessa gåfvos, Svaranderne sjelfva beräknade sin skuld till oss sådant betinga.

Men i och med denna framställning hafva vi åter bevisat, att Svaranderne sjelfva numer erkänt att vinstbelopp ej få hurkas af till förlagsräkningen utan böra till delegare utbetalas eller honom på annat sätt komma tillgodo

Då vi nu gå vidare finna vi förklarande af "Svaranderne"

Men då saken nästa gång den 9 April förevar, förtedde vi, ett sju dagar efter den 11 Januari eller den 18 samma månad, upprättadt kontrakt med Svaranderne, hvarigenom Sällströms garanti och Båtskärsnäs trävarulager öfverlemnades till oss till så stort belopp, att detta, inberäknadt med förenämnda [illegible]-teckning för Kr. 32.300:-, gaf oss full valuta för hela vår fordran enligt våra böcker.

De säkerheter, som till oss således öfverlätos eller redan var i vår hand representerade nemligen en summa af Kr. 172.000:-.

Nu var dock sjelfva den och den lös!

Hvad göra? Fram med kärran och gamla stathästen, töm förlagsmagasinet på ett eller annat års förskott-räntor, hur som helst, och en hederlig vinst på köpet, och fortast möjligt med alltsammans till Bergman Hummel & Co:s räkning.

Det till vår säkerhet ställde beloppet af Kr. 172,000:- gälde skulderne, icke för stunden, utan de blifvande skuldbeloppen, så låter det nu från Svarandernes sida.

Vi hoppas deremot, att andra skola erkänna, att vi fått säkerheter eller pengar derför att, då dessa gåfvos, Svaranderne sjelfva beräknade sin skuld till oss sådant beloppa.

Men i och med denna framställning hafva vi åfven bevisat, att Svaranderne sjelfva numer erkänt att vinstbelopp ej få kurkas af till förlagsräkningen utan böra till delegare utbetalas eller honom på annat sätt komma tillgodo.

Då vi nu gå vidare finna vi förklarande af "Swagman" pag 326 "att Sällström endast för året 1877 förbundit sig att förlägga Bergman Hummel & Co andel - visserligen i Båtskärsnäs.

Men på tal om räntefoten då låter, sidan derefter,

så här: "det vore utan all betydelse, hvilken ränta å sina lån Berg-
"man Hummel & Co fått betala, då Bergbom Svanberg & Co ej förbundit"
"sig att betala högre ränta än sex procent, att de, såsom af bilagan"
" O V synes, Bergbom Svanberg & Co beräknat åtta procent ränta, så-"
"dant berott på aftalet med Sällström angående förlaggareskapet."

Förutsatt att uppgiften att Sällström ej förbundit sig förlägga Båtskärsnäs för tiden efter 1877, så egde han naturligen ingen rätt, att å sina penningar efter denna tid att uppbära högre ränta än 6% och ännu mindre egde Bergbom Svanberg & Co någon sorts rätt att göra det då de ej gåfvo oss samma ränta igen.

Således, hur som helst ingen rätt från samtliga Svarandernes sida att, såsom de gjort, under hela tiden efter 1877 påföra oss 8% för de summor som de uppgifva sig hafva måst låna för bestridande af förlaget; i samma stund som vi ej godtgöras för våra pengar efter 8%, betala vi ej heller denna ränta för Svarandernes.

Att Svaranderne behagade använda våra pengar i deras enskilta affärer, i stället för att använda dem till bestridande af förlag för gemensamt egande verk och i stället, såsom de uppgifva träffade separata öfverenskommelser med sin förlagsman kommer ej oss vid.

Och hvad som blir norm för tiden efter 1877, blir det ock för detta år — så vidt vi kunna se.

Å våra i Båtskärsnäs eller hos Svaranderne innestående penningar hade vi fordrat 8% och genom officiel protest derom gjort Svaranderne underkunnige.

Då vi medgåfvo Sällström rätt att, för 1877 beräkna denna ränta, skedde det naturligen under den förutsättningen att vi, å våra atestående medel hos Svaranderne skulle åtnjuta enahanda ränta.

Föresatt att uppgiften att Sällström ej förbundit sig förlägga Båtskärsnäs för tiden efter 1877, så egde han naturligen ingen rätt, att å sina penningar efter denna tid att uppbära högre ränta än 6% och ännu mindre egde Bergbom Swanberg & Co någon sorts rätt att göra det då de ej gåfvo oss samma ränta igen.

Således, hur som helst ingen rätt från samtliga Svarandernes sida att, såsom de gjort, under hela tiden efter 1877 påföra oss 8% för de summor som de uppgifva sig hafva måst låna för bestridande af förlaget; i samma stund som vi ej godtgöras för våra pengar efter 8%, betala vi ej heller denna ränta för Svarandernes.

Att Svaranderne behagade använda våra pengar i deras enskilta affärer, i stället för att använda dem till bestridande af förlag för gemensamt egande verk och i stället, såsom de uppgifva träffade separata öfverenskommelser med sin förlagsman kommer ej oss vid.

Och hvad som blir norm för tiden efter 1877, blir det ock för detta år – så vidt vi kunna se.

Å våra i Båtskärsnäs eller hos Svaranderne innestående penningar hade vi fordrat 8% och genom officiel protest derom gjort Svaranderne underkunnige.

Då vi medgåfvo Sällström rätt att, för 1877 beräkna denna ränta, skedde det naturligen under den förutsättningen att vi, å våra utestående medel hos Svaranderne skulle åtnjuta enahanda ränta.

Godkännes ej vår rätt till ränta efter 8% för år 1877, så bestrides således all rätt för Svaranderne att påföra oss högre ränta än 6% äfven för sistnämnde år.

För år 1877 blefvo vi äfven delvis gottgjorde af Svaranderne efter ränta à 8%, men, under rättegångens lopp har detta förklarats, som bekant, bero på ett Svarandernes misstag, som, något år efteråt, genom återföring blifvit korrigeradt!

Vid Svarandernes ränteberäkningar är eljest att ihågkomma att de oftast i sina räkenskaper icke utsatt räntesatsen, utan beräknat räntan procentvis för en viss medeltid, men alltid på basis af 8% per år

Wi återgå nu till Svarandernes sista andragande till Rätten den 17 Januari 1884.

Wi lemnade Svaranderne der, i färd med att expediera förskottsräntor och framtidsvinster, huller om buller, till vår räkning; ty nu gälde det för ögonblicket att kunna bli så mycket skyldiga, som möjligt.

Man hade nemligen förtalat sig en smula och sagt sig endast vara skyldig Kr. 23.000:- (mot i vår hand befintliga inteckningar på Kr. 32.000:-), men sju dagar derefter hade Svaranderne ställt till vårt förfogande säkerheter för Kr. 172.000:-.

Förklaringen låter nu som så, att, då Sällström förbundit sig, att å Bergbom Swanberg & Co:s skuld, vid 1883 års slut, afbetala 35,000 Kr., det "naturligtvis" skett under den förutsättning, att Svaranderne skulle återfå deras förr berörde inteckningar.

I detta stycket hänvisa vi till kontrakten, bilagorna 2[12] & 2[13], der talas ej ett ord om att få igen inteckningarne.

Och resten af de, af oss framhållna, fakta förklaras helt enkelt oförklarliga, tillhörande den "högre aritmetiken" som öfvergår Svarandernes förstånd.

Wi skola då söka tala mera populärt.

Genom bilagan N:o 2[12] a. och dess tillägg 2[12] b. inhemtas ej mindre:

1:o: att Sällström förbundit sig, redan förledne höst, att göra den kända afbetalningen " " " " " Kr. 35,000:-

än och

2:o: att Sällström dessutom lemnat till oss sin revers för Svaranderne å " " " " Kr. 70.000:-

detta gör tillsammans Kr. 105,000:-

Lägg härtill den gamla inteckningen för Kr. 32 000:-

[illegible]

Man hade nemligen förtalat sig en smula och sagt sig endast vara skyldig Kr. 23.000:– (mot i vår hand befintliga inteckningar på Kr. 32.000:–), men sju dagar derefter hade Svaranderne ställt till vårt förfogande säkerheter för Kr. 172,000:–.

Förklaringen låter nu som så, att, då Sällström förbundit sig, att å Bergbom Svanberg & Co:s skuld, vid 1883 års slut, afbetala 35,000 Kr., det "naturligtvis" skett under den förutsättning, att Svaranderne skulle återfå deras förr berörde inteckningar.

I detta stycket hänvisa vi till kontrakten, bilagorna 2[12] & 2[13], der talas ej ett ord om att få igen inteckningarne.

Och resten af de, af oss framhållne, fakta förklaras helt enkelt oförklarliga, tillhörande den "högre aritmetiken" som öfvergår Svarandernes förstånd.

Wi skola då söka tala mera populärt.

Genom bilagan N:o 2[12] a. och dess tillägg 2[12] b. inhemtas ej mindre:

1:o: att Sällström förbundit sig, redan förledne höst, att göra den kända afbetalningen " " " " " Kr. 35.000:–

än ock

2:o: att Sällström dessutom lemnat till oss sin revers för Svaranderne " " " " Kr. 70.000:–

detta gör tillsammans Kr. 105.000:–

Lägg härtill den gamla inteckningen för Kr. 32.000:–

blir summan – " " " " – Kr. 137.000:–

Widare inhemtas af bilagan N:o 2[13].

3:o: att Sällström förbundit sig borga för Svarandernes ytterligare skuld.

Om Sällströms borgensförbindelse kommit att remplacera en, redan nästan öfverenskommen, afbetalning för i år af Kr. 35,000:–

så uppnås ånyo talet . . . . . . Kr. 172.000:—

Wi hafva visserligen, å vår sida, iklädt oss betalningsskyldighet för Båtskärsnäs delegares lån, i sin helhet på Kr. 70,000:—, men deremot fått, som pant, hela Båtskärsnäs tillverkning, hvilken, enligt garanti föreningens låga värde, endast belånats för denna summa; men bör vara värd i det närmaste dubbelt eller Kr. 140.000:—.

Således härutinnan ytterligare garanti.

Men hufvudlösa äro, förstås, alla våra kalkyler, vi må göra dem på ena eller andra sättet.

Men detta är långt ifrån första gången, som Svaranderne gifvit snarlikt erkännande af sin skuld enligt vår Konto Kurant.

Som bekant visar denna en Svarandernes skuld under den 1 Juli 1877 af Kr. 177,532:06.

Under beräkning af den i förlagskontraktet omtalade amortering af 1/3 af skulden, borde således 1877 års afbetalning uppgå till ej fullt . . . . Kr. 60,000:— plus ränta.

I verkligheten inbetalades också enligt vår Konto Kurant № 29 (i första libellen) (pag 81) . . . . Kr. 65,994:69 eller, enligt Svarandernes egen Konto Kurant samma libell (pag 247) . . . . . . " 67.429:39.

Med två tomma fickor och med en förlagsman som sjelf säger sig delvis få erlägga 10 % på sina pengar betalar man påtagligen ej mer än hvad man nätt upp är nödd och tvungen till!

Under året hade vi Bergbom Svanberg & C:o sammanlagt ej haft andra i dess debetsida förekommande utlägg, än för några gamla reklamationer, som på Svarandernes halfvast [illegible]

för denna summa; men bör våra vara i det närmaste dubbelt eller Kr. 140.000:-.

Således härutinnan ytterligare garanti.

Men hufvudlösa äro, förstås, alla våra kalkyler, vi må göra dem på ena eller andra sättet.

Men detta är långt ifrån första gången, som Svarandernes gifvit snarlikt erkännande af sin skuld enligt vår Konto Kurant.

Som bekant visar denna en Svarandernes skuld under den 1 Juli 1877 af Kr. 177,532:06.

Under beräkning af den i förlagskontraktet omtalade amortering af 1/3 af skulden, borde således 1877 års afbetalning uppgå till ej fullt . . . . . Kr. 60,000:- plus ränta.

I verkligheten inbetalades också enligt vår Konto Kurant N:o 29 (i första libellen) (Pag 31) . . . . . Kr. 65,994:69.
eller, enligt Svarandernes egen Konto Kurant samma libell (Pag 247) . . . . . . „ 67.429:39.

Med två tomma fickor och med en förlagsman som sjelf säger sig delvis få erlägga 10% på sina pengar betalar man påtagligen ej mer än hvad man nätt upp är nödd och tvungen till!

Under året hade vi Bergbom Svanberg & C:o sammanlagt ej haft andra i dess debetsida förekommande utlägg, än för några gamla reklamationer, som på Svarandernes halfpart belöpte sig endast till circa Kr. 2,500:- liksom vi på årets sista dag ditförde en mindre för Båtskärsnäs lemnad lastfyllnad af plank.

Således kapital-afbetalning till 1/3 del af Svarandernes skuld enligt vår Konto Kurant utförd och dessutom betald största delen af den under året upplupne räntan efter 8% eller hela

räntan om den lägre räntefoten beräknades.

Angående tvingningen till reträtt finna vi oss tagit miste och inbillat oss att bilagorna N:o 2[12] & 2[13] voro tecken dertill.

Sålunda hafva Svaranderne till oss derigenom uppgifvit följande positioner

Fästet §:s 2. Båtskärsnäs sågtillverkning.

§:s 3. erkänt fullständig redovisningsskyldighet.

§:s 4. Båtskärsnäs egendom.

§:s 5. Vinstbeloppen å tillverkningarne

§:s 6. Skogsskiften och skogseffekter utan undantag

§:s 8. alla enskilta affärer i Båtskärsnäs.

§:s 9. alla obehöriga utgifter för verket.

§:s 10. hvarje möjlighet att trakassera oss genom slika rättegångar.

Då Svaranderne efter att hafva sålunda sett sig tvingna att uppgifva alla sina ställningar, likväl tala om öfvermått af stridskraft och "stormlöpning, måtte något större inbördes krig Svaranderne emellan vara i farten — men det rör ej oss och hör ej hit.

I alla fall låtsas Svaranderne som det regnade och fortsätta comme il faut på heraldiskt språk som föjer:

Sedan vi nu till fullo bemött alla våra motparters andraganden så vilja vi, — således öfverflödsgerningar —! komma med beaktansvärda saker och ting.

Nu serveras gammal husmanskost.

Positionen N:o 1. omtuggning endast för motions skull af en, vår kalkyl således oskyldigt nöje!

N:o 2. Sjelfva ha Svaranderne förklarat att de afskrifvit vår andel i 1879 års förlust å våra i förlagsräkningen innes

Tafla § 2 Båtskärsnäs [illegible]
§ 3. erkänt fullständig redovisningsskyldighet.
§ 4 Båtskärsnäs egendom.
§ 5. Vinstbeloppen å tillverkningarne
§ 6. Skogsskiften och skogseffekter utan undantag
§ 8. alla enskilta affärer i Båtskärsnäs.
§ 9. alla obehöriga utgifter för verket.
§ 10. hvarje möjlighet att trakassera oss genom slika rättegångar.

Då Svarandene efter att hafva sålunda sett sig tvungna att uppgifva alla sina ställningar, likväl tala om öfvermått af stridskraft och "stormlöpning, måtte något större inbördes krig Svarandene emellan vara i farten — men det rör ej oss och hör ej hit.

I alla fall låtsas Svarandene som det regnade och fortsätta comme il faut på heraldiskt språk som föjer:

"Sedan vi nu till fullo bemött alla våra motparters andraganden så vilja vi; — således öfverflödsgerningar —! komma med beaktansvärda saker och ting.

Nu serveras gammal husmanskost.

Positionen N:o 1. omtuggning endast för motions skull af en, vår kalkyl således oskyldigt nöje!

N:o 2. Sjelfre ha Svarandene förklarat att de afskrifvit vår andel i 1879 års förlust å våra i förlagsräkningen innestående medel, således att vi fått förlusten betala.

Men Svarandene börja nu äfven misstro sig sjelfve

Men härvidlag är detta alldeles ett misstag

Svarandene träffade verkligen den gången på ett sanningens guldkorn

Hasföljande bilaga N:o 2 23. extrakt ur Båtskärsnäs

bokslut för 1879 visar att vår förlagsfordran vid 1879 års början utgjort Kr. 106.666:95 samt att deraf användts Kr. 47.528:10. att betäcka vår andel i årets förlust hvarigenom också vår behållning sjönk till de saldorade beloppen af Kr. 36.294:63 och Kr. 19.599:16.

Således Svarandernes oro härutinnan obefogad

Wid N:o 3. är att upprepa hvad vi redan sagt, att genom denna rättegång tvistas om huruvida 1879 års förlust tillkommit på sådant sätt att vi böra vidkännas den eller icke – således vår betalningsskyldighet beroende på domslut.

Denna omständighet utgör intet hinder för att ett sednare års af Svaranderne såsom oss tillkommande erkänd vinst också kommer oss i verkligheten tillgodo.

Svaranderne tyckas vilja ha något i reserv för att i den händelse att domen blefve för oss gynsam kunna låta oss likafullt få betala 1879 års förlust!

Angående N:o 4. hafva Svaranderne till förevarande protokoll af den 17 Januari 1884 redan afgifvit förklaring att Sällström gjort "tvenne" inbetalningar å timmer till firman (pag 21) Bergman Hummel & c:o icke Aktiebolaget och som dessa inbetalningar äfvenledes förekomma i vår räkning på behörigt ställe så är ju detta i sin ordning

Då vidare Aktiebolaget på sitt håll förklarat sig icke för sin del ega någon fordran alls för något till Svaranderne levereradt timmer så att Svaranderne hafva naturligen att samtliga timmerombyten med oss reglera.

Sålunda riktigt – att det till Svaranderne levererade timret det må nu äfven ha levererats genom Aktiebolagets mellankomst – i Svarandernes debetsida hos oss

[illegible]

Wid N:o 3. är att upprepa hvad vi redan sagt, att genom denna rättegång tvistas om huruvida 1879 års förlust tillkommit på sådant sätt att vi böra vidkännas den eller icke - således vår betalningsskyldighet beroende på domslut.

Denna omständighet utgör intet hinder för att ett senare års af Svaranderne såsom oss tillkommande erkänd vinst också kommer oss i verkligheten tillgodo.

Svaranderne tyckas vilja ha något i reserv för att i den händelse att domen blefve för oss gynsam kunna låta oss likafullt få betala 1879 års förlust!

Angående N:o 4. hafva Svaranderne till föreварande protokoll af den 17 Januari 1884 (pag 21) redan afgifvit förklaring att Sällström gjort tvenne inbetalningar å timmer till firma Bergman Hummel & C:o icke Aktiebolaget och som dessa inbetalningar äfvenledes förekomma i vår räkning på behörigt ställe så är ju detta i sin ordning.

Då vidare Aktiebolaget på sitt håll förklarat sig icke för sin del ega någon fordran alls för något till Svaranderne levererat timmer så att Svaranderne hafva naturligen att samtliga timmerombyten med oss reglera.

Sålunda riktigt - att det till Svaranderne levererade timret det må nu äfven ha lemnats genom Aktiebolagets mellankomst - i Svarandernes debetsida hos oss förekommer.

N:o 5:o Att vi godtgjordt Svaranderne för hvad de återställt af lånte varor är ju rätt - men deremot orätt att Svaranderne bestrida sina lån (se förut i protokollet (pag 19)), fastän de sedermera till och med sjelfva genom återbetalning dem (delvis) erkänna.

N:o 6:o en mellanrätt helt och hållet tillhörande fantasiens verld.

7% tuggas på galen sida. Det är ej fråga om fingerade vinstbelopp sådana skola Svaranderne gerna få behålla - på millioner!

Frågan var om de verkliga vinstbeloppen å tjelkhandeln i Båtskärsnäs, som vi upptagit efter Svaranden Sällströms uppgift. Ljuger han, så ljuga vi det medges men det kan lätt komma på rätt, så snart vi få se redovisningarne.

Nu kommer N:o 8 "desserts variés".

Bergman Hummel & C:o äro öfverbevisade om att deras Konto Kurant är oriktig - förmenas det - och hafva "tvungits" "att erkänna tillsammans Kr. 22,358:03 till återföring".

Adressen hvar dessa märkvärdigheter skulle stå beskrifna uppgifves vara protokollet af den 11 Januari 1883.

Der förekommer angående posterne på specificationen V. Kr. 7,012:65 helt enkelt vårt bestridande af dessas upptagande i Svarandernes räkning med oss, men godkännande till upptagande i Båtskärsnäs räkenskaper.

I vår räkning till Svaranderne hafva de hittills ej förekommit således är Svarandernas uppgift om "till återföring godkänt belopp" en förvrängning af verkliga förhållandet.

Angående Svarandernes utlägg till Risto Kr. 2.225:- så är det förut vid ett par tillfällen visadt att Svaranderne sjelfve i sin Konto Kurant i första libellen upptagit dessa poster såsom rörande ett vår Hummels enskildta ombyte med P A Svanberg och således icke tillhörande de respektive bolagens räkningar, men då Svaranderne nödvändigt ville hafva dem i vår räkning, så hafva vi, efter det vi inhemtat vår Hummels godkännande af posterne

uppgifter ...
lätt komma på rätt, så snart vi få se redovisningarne.

Nu kommer N:o 8 "desserts variés".

Bergman Hummel & C:o äro öfverbevisade om att deras Konto Kurant är oriktig" - förmenas det - och hafva "tvungits" "att erkänna tillsammans Kr. 22,358:03 till återföring".

Adressen hvar dessa märkvärdigheter skulle stå beskrifna uppgifves vara protokollet af den 11 Januari 1883.

Der förekommer angående posterne på specificationen 4. Kr. 7,012.65 helt enkelt vårt bestridande af dessas upptagande i Svarandernes räkning med oss, men godkännande till upptagande i Båtskärsnäs räkenskaper.

I vår räkning till Svaranderne hafva de hittills ej förekommit således är Svarandernes uppgift om "till återföring godkänt belopp" en förvrängning af verkliga förhållandet.

Angående Svarandernes utlägg till Risto Kr. 2.225:- så är det förut vid ett par tillfällen visadt att Svaranderne sjelfve i sin Konto Kurant i första libellen upptagit dessa poster såsom rörande ett vår Hummels enskildta ombyte med P A Svanberg och således icke tillhörande de respektive bolagens räkningar, men då Svaranderne nödvändigt ville hafva dem i vår räkning, så hafva vi, efter det vi inhemtat vår Hummels godkännande af posterne deri upptagit dem.

Dessa poster hafva vi således hvarken genom någon sorts bevisning låtit oss "tvinga" att godkänna ej heller utgöra de ett till återföring godkänt belopp.

De skola i verkligheten tillföras vår Konto Kurant då de aldrig förut der återfunnits, och der få de noteras en-

dast derigenom att skäl derför förekomma fastän det och synes oss fortfarande varit mera lämpligt att affären blifvit reglerad de enskilta parterne emellan.

Posten Kr 782.69 voro vi enligt bilagan № 9 såsom redan angifvet berättigade att såsom afbetalning å Svarandernes skuld upptaga i deras Kredit hos oss.

Wi hafva således styrkt vårt berättigande till noteringen—, men då saken är af underordnad vigt ingingo vi för att icke tjuras, som våra motparter, på att låta afföra den ur Svarandernes Kredit hos oss med vilkor att den upptages i vår förlagsräkning i Båtskärsnäs böcker.

Detta således åfven en Svarandernes förvrängning.

Posten Kr. 1763:70. är beloppet hvarmed vi approximativt upptagit ifrågavarande vinst för hög.

Förr än beloppet efter räkenskapernas mottagande blef oss kändt var ej godt att veta den precisa siffran.

Detta således naturligen en post att ur vår räkning afföra men ej såsom Svaranderne säga återföra och åtgärden tillkommen utan allt yttre tvång en sak som föll af sig sjelf.

Denna uppgift således de förre lik!

Så kommer ytterligare litet påbröd under № 9.

Det är en gång för alla af oss sagdt att för de poster som i anmärkningsväg emot redovisningen för Båtskärsnäs blifvit gjorde och således verka förändring i de förut till oss afgifne redovisningar öfver vinst och förlust Svaranderne icke är förmenadt att upptaga dem såsom vederbör i Båtskärsnäs räkenskaper så att de komma samtliga Båtskärsnäs delegare till godo.

Härmed hafva ...

Wi hafva således styrkt vårt berättigande till noteringen -, men då saken är af underordnad vigt ingingo vi för att icke tjuras, som våra motparter, på att låta afföra den ur Svarandernes Kredit hos oss med vilkor att den upptages i vår förlagsräkning i Båtskärsnäs böcker.

Detta således åfven en Svarandernes förvrängning.

Posten Kr. 1963:70. är beloppet hvarmed vi approximativt upptagit ifrågavarande vinst för hög.

Förr än beloppet efter räkenskapernas mottagande blef oss kändt var ej godt att veta den precisa siffran.

Detta således naturligen en post att ur vår räkning afföra men ej såsom Svaranderne säga återföra och åtgärden tillkommen utan allt yttre tvång en sak som föll af sig sjelf.

Denna uppgift således de förre lik!

Så kommer ytterligare litet påbröd under № 9.

Det är en gång för alla af oss sagdt att för de poster som i anmärkningsväg emot redovisningen för Båtskärsnäs blifvit gjorde och således verka förändring i de förut till oss afgifna redovisningar öfver vinst och förlust Svaranderne icke är förmenadt att upptaga dem såsom vederbör i Båtskärsnäs räkenskaper så att de komma samtliga Båtskärsnäs delegare till godo.

Härmed hafva vi nu visat, som vi hoppas, att husmanskosten var af allra tarfligaste slag, så inte hafva Svaranderne mycket förtroende med den serveringen.

Nu återkommer något om bokföringssättet och den lyckliga fångsten af vittnet Grundén!

Men som sagdt vid den ställning hvarigenom skriftligt

undertecknande af det kontrakt som förut endast munt-
ligt godkänts numera kommit till Båtskärsnäs affär —,
kommer det oss numer ej mycket vid huru det härvidlag
må bestämmas för denna gång.

Men hädanefter är det vi, som i det stycket hafva
att afgöra så att inga pastoralier inga inventarii per-
sedlar eller reparationer hädanefter utminuteras på oss
utan skola de upptagas och afskrifning göras i Båtskärs-
näs räkenskaper

Återstår blott den första posten Kr. 10.373:99.
Den förekommer dereemot alls icke på angifvet ställe.

Emedlertid utgör den beloppet af diverse af Svaran-
derne återstälda förut på lån erhållne trävaror hvilka effek-
ter återställts först sedan vår Konto Kurant underskrefs.

Denna räkning går nämligen ej längre än till 1881 års
slut, hvadan postens upptagande i till Rätten inlemnade
Kontr Kurant ju var en omöjlighet.

Denna post upptages visserligen numer i vår
Konto Kurant men uppgiften om "nödtvånget" således
endast tillkommen för att förvränga och söka kasta
skugga på oss.

Men härvidlag egde dessutom det märkliga för-
hållandet rum att Svaranderne väl vilja derför bli gott-
gjorde men bestrida att de lånta trävaruposterna
hvarpå den ifrågavarande vore en afbetalning få påföras
och det af anledning att de förmenas tillhöra Aktiebolagets
räkning.

Nu hafva som bekant Svaranderne aldrig haft
någon genomgående räkning med Aktiebolaget, men

av afgöra så att några [illegible]

sedlar eller reparationer hädanefter utminuteras på oss utan skola de upptagas och afskrifning göras i Båtskärs-näs räkenskaper

Återstår blott den första posten Kr. 10.373:99. Den förekommer deremot alls icke på angifvet ställe.

Emedlertid utgör den beloppet af diverse af Svaranderne återstälda förut på lån erhållne trävaror hvilka effekter återstälts först sedan vår Konto Kurant underskrefs.

Denna räkning går nämligen ej längre än till 1881 års slut, hvadan postens upptagande i till Rätten inlemnade Konto Kurant ju var en omöjlighet.

Denna post upptages visserligen numer i vår Konto Kurant men uppgiften om nödtvånget är således endast tillkommen för att förvränga och söka kasta skugga på oss.

Men härvidlag egde dessutom det märkliga förhållandet rum att Svaranderne väl vilja derför bli godtgjorde men bestrida att de lånta trävaruposterna hvarpå den ifrågavarande vore en afbetalning få påföras och det af anledning att de förmenas tillhöra Aktiebolagets räkning.

Nu hafva som bekant Svaranderne aldrig haft någon genomgående räkning med Aktiebolaget, men en sådan kan ju alltid fabriceras då något dermed anses kunna vinnas, tänka Svaranderne.

På det sättet har Aktiebolaget också fått sig af Svaranderne en Konto Kurant.

Men härvidlag förekommer det egendomliga att icke ens i denna Konto Kurant de lånte persedlarne före-

komma Aktiebolaget tillgodo.

Således samma praxis, som med skogsskiftena. Afbetala sin skuld till oss med trävaror, som de uppgifvit sig fått låna af Aktiebolaget, men aldrig upptaga långifvarne till godo i någon räkning alls.

Detta är tack för lånet och om operationen skulle oanmärkt lyckas smyga sig igenom så vore den åfven det redliga arbetets välförtjenta lön.

Med anledning af att vi här ofvan åberopat bilagan 2 23. vilja vi härmed i förbigående hafva till minnes anmärkt, att den deri på summan Kr. 3061:38 till Kr. 183:68 beräknade räntan, är det enstaka fall, som förut blifvit af båda parterna framhållet der Svaranderne med oss beräknat en lägre räntefot än eljest vid sina påföringar.

För den händelse derföre, att vi tilldömas att få tillgodonjuta samma ränta, som Svaranderne låtit oss betala till dem så bör 1/3 del af förenämnde 183 Kronor 68 öre eller Kr. 61:23 ytterligare komma Svaranderne tillgodo.

Nu taga Svaranderne afsked af publiken, med anhållan att den måtte väl lägga på minne, att de ämna ha något att tala om i något, som rör Aktiebolaget och anhålla om öppen talan.

Men det talet finnes ju redan, åtminstone i sin första upplaga ~~och~~ inlemnadt till första protokollet.

Det förekommer under titel:

Förteckning öfver de, i Bergman Hummel & Co, till Härads Rätten inlemnade, Konto Kurant upptagne

Detta är tack för tanet och om apparaten skulle oanmärkt lyckas smyga sig igenom så vore den åfven det redliga arbetets välförtjenta lön.

Med anledning af att vi här ofvan åberopat bilagan 2[23] vilja vi härmed i förbigående hafva till minnes anmärkt, att den deri på summan Kr. 3061:38 till Kr. 183:68 beräknade räntan, är det enstaka fall, som förut blifvit af båda parterna framhållet der Svaranderne med oss beräknat en lägre räntefot än eljest vid sina påföringar.

För den händelse derföre, att vi tilldömas att få tillgodonjuta samma ränta, som Svaranderne låtit oss betala till dem så bör 1/3 del af förenämnde 183 Kronor 68 öre eller Kr. 61:23 ytterligare komma Svaranderne tillgodo.

Nu taga Svaranderne afsked af publiken, med anhållan att den måtte väl lägga på minne, att de ännu ha något att tala om i något, som rör Aktiebolaget och anhålla om öppen talan.

Men det talet finnes ju redan, åtminstone i sin första upplaga, ~~och~~ inlemnadt till första protokollet.

Det förekommer under titel:

Förteckning åfver de, i Bergman Hummel & Co, till Härads Rätten inlemnade, Konto-Kurant upptagne summor, hvilka tillhöra våra ombyten med Aktiebolaget Bergman Hummel & Co jemte uppgift på hvad vi deraf godkänna och bestrida.

Här ~~[illegible]~~ taga Svaranderne till fullo sina hittills förhållna hjertans tankar åfver en god del af de saker

som de så innerligen gerna ville lå intaga i, med Aktiebolaget nyöppnad räkning, i stället för vår gammalmodiga.

Att en sådan firma, som Bergbom Svanberg & C:o, vill utvidga sina angenäma handelsförbindelser är ej att undra på.

Men sedt från Aktiebolagets sida möter det små betänkligheter.

Vi skola genast se till hvad Svaranderne månde mena med den nya affärsvännen.

Således till den intressanta förteckningen!

Andtligen hafva vi fått Svaranderne mellan skäl och vägg; vi skola nu försöka hvad som kan göras med denna Svarandernes sista position

Förste kolumnen af Svarandernes stridsskrift utgör en sorts mönsterrulla, i den andra upptagas hvad vid mönstringen approberas, i den tredje hvad som kasseras.

Mönstringen börjar:

Kr. 2.251:15, approberas efter en afskrapning af Kr. 28.79. Hvad nu denna afskrapning af Kr. 28.79 rörer, så hafva vi redan visat, att Svaranderne vid muntliga förhöret den 11 Januari 1883, erkänt riktigheten af vår bilaga £ H, som innehåller räkningen å Kr. 2,251:15.

Således den saken klar.

Kr. 10,713:14, expedieras af bilagan N:o 2[25].

Kr. 12.000:22 af bilagan N:o 2[26].

Kr 3,442,95. af bilagorne N:o 2[27] a–b c d. e.

och härmed styrkt, att Svaranderne fått det virke, som räkningarne omfatta samt att räkningarne äro utskrifne i enlighet med de dokument, som skolat tjena till rättesnöre
för ..

ligheter.

Vi skola genast se till hvad Svaranderne månde mena med den nya affärsvännen.

„Således till den intressanta förteckningen!

Andtligen hafva vi fått Svaranderne mellan skål och vägg; vi skola nu försöka hvad som kan göras med denna Svarandernes sista position

Första kolumnen af Svarandernes stridsskrift utgör en sorts mönsterrulla, i den andra upptagas hvad vid mönstringen approberas, i den tredje hvad som kasseras.

Mönstringen börjar:

Kr. 2 251:15, approberas efter en afskrapning af Kr. 28:79. Hvad nu denna afskrapning af Kr. 28.79 rörer, så hafva vi redan visat, att Svaranderne, vid muntliga förhöret den 11 Januari 1883, erkänt riktigheten af vår bilaga L H, som innehåller räkningen å Kr. 2,251:15.

Således den saken klar.

Kr. 10,713:14 / expedieras af bilagan N: 2[25].

Kr. 12.000:22 af bilagan N: 2[26].

Kr 3,442.95. af bilagorne N: 2[27. a–b. c. d. e].

och härmed styrkt, att Svaranderne fått det virke, som räkningarne omfatta samt att räkningarne äro utskrifne i enlighet med de dokument, som skolat tjena till rättesnöre derför.

Således afskrapningen Kr. 4.697.63. obehörig.

Kr. 3,615:30.
„ 2.408:09
„ 8,645:31.
„ 2,219:70. Kr. 16,879:49 utgörande lån af bjelkar,

1

battens och planchetter bestridas och kasseras såsom helt och hållet ur verldsmarknaden nu försvunne.

Bilagan N:o 2^28 a 637 innehålla bevis om att Svaranderne mottagit alla de i dessa räkningar upptagne trävaror och hvad man fått låna måste man betala.

Således, den saken också klar.

Kr. 19:28. se verificat Litt. Y.

Kr. 3,279:52, hvaraf approberats Kr. 3,013:15. afskrapas Kr. 266:37

Bilagan N:o 2^29 visar afskrapningens obehörighet.

Kr. 2,160. förlusten på Gefina, först som vi hoppas genom omfattande bevisning, visad vara obestridlig.

Kr. 1,428:07. bestrides också fullständigt, af Svaranderne men riktigheten styrkes af bilagan N:o 2^30

Af valutor och utlägg, som kommit Svaranderne till godo eller för dings skull skett, enligt Svarandernes sista förteckning, till belopp af Kr. 54,392.88, voro endast Kr. 28.913:25 approberade, men Kr. 25.479:63. ohjelpligen bestridde!

Men nu förefaller det åtminstone oss, att de bestridde vallarne äro jemnade med marken och dess försvarare upprifne.

Återstår blott att affärda några marodörer, eftertalet Kr. 872:42 /.

Men här bedes om pardon.

Bristande "kännedom" rår för allt!

Allt hvad man af småplock stoppat på sig, är man lika "villig som skyldig" att ge igen.

Som ett litet minne af Kr. 25,479:63 ber man så snällt att helst få behålla 4 Kronor samt de tre örena!

Härmed hoppas vi nu hafva sprängt Svarandernes sista redoute.

Kr. 19:28. se verificat Litt: Y.

Kr. 3,279:52, hvaraf approberats Kr. 3,013:15. afskrapas Kr. 266:37

Bilagan N:o 229 visar afskrapningens obehörighet.

Kr. 2,160. förlusten på Gefina, förut som vi hoppas genom omfattande bevisning, visad vara obestridlig.

Kr. 1,428:07. bestrides också fullständigt af Svaranderne, men riktigheten styrkes af bilagan N:o 230

Af valutor och utlägg, som kommit Svaranderne till godo eller för deras skull skett, enligt Svarandernes sista förteckning, till belopp af Kr. 54,392.88 voro endast Kr. 28.913:25. approberade, men Kr. 25.479:63. ohjelpligen bestridde.

Men nu förefaller det åtminstone oss, att de bestridde vallarne äro jemnade med marken och dess försvarares upprifne.

Återstår blott att affärda några marodörer, eftertalet Kr. 872:42.f.

Men här bedes om pardon.

Bristande "kännedom" rår för allt!

Allt hvad man af småplock stoppat på sig, är man lika "villig som skyldig" att ge igen.

Som ett litet minne af Kr. 25,479:63 ber man så snällt att helst få behålla 4 Kronor samt de tre örena!

Härmed hoppas vi nu hafva sprängt Svarandernes sista redoute.

Den syntes, på långt håll, oåtaglig, såsom anlagd på österländskt maner på ryggen af något odjur med fyra fötter innunder, och sprang undan, som en ostyrig Kamel, bara man nalkades.

Men vid slika förhållanden, må ingen förtycka

Aktiebolaget om det hesiterat att ge sig in med den nya affärsvännen som tycks vilja göra rena plånboksaffärer.

i sednaste andragandet
~~[illegible]~~ Skraft godkänna för Kr 2.222.16, ~~men endast med vilkor~~
Laten predikan man måtte väl ha! ~~[illegible]~~ de!
För resten skall i alla fall detta ~~[illegible]~~ kastas af med till Aktiebolagets
räkning — ~~påstår det fullföljda svaret~~, deri ingen ändring!
Vi åberopa den åsägebragte bevisningen och utredningen, att dessa ombyten ~~ombytet~~ rörer oss och ~~ingen~~ icke Aktiebolaget.

Kr 26.156.31 & Kr 19.28

Poster af samma natur, som den föregående.

Kr 21.458.68

I ättström utbetalning till oss å af Svarandene erhållet timmer, således en post, hvarför Svarande ~~[illegible]~~ fordra oss, men de godtgjorde oss för timret.
Men denna Sällströms utbetalning till oss passar det nu förträffligt för Svarandernes ~~[illegible]~~ (att hur som helst få sin skuld till oss utplånad) ~~[illegible]~~, att godkänna till uppslagande i vår räkning, ~~[illegible]~~ ~~af [illegible] sista Skraft~~; men de timmerposter ~~som de~~ enligt Svarandernes egen uppgift, var afsedd att utgöra likvid för, de tillöra naturligtvis en annans Aktiebolagets räkning i ~~[illegible]~~ skall ~~påhittet~~ att fortfarande. ~~(Och i detta afseende!)~~

Af denna omständighet, utom hvad i öfrigt förekommit, måste väl framgå oärligheten af Svarandernes manöver.

Kr 3615.30 & Kr 1583.92

af samma art, som föregående, till kirance specifika Z.

Kr 2061.38

Med vittnena Tenbe är styrkt, att Svaranderne till Lunds tillsammans fått stora 250 st Bjelkar, att det må nu vara det ena eller det andra bolaget, å hvilken som att Svaranderne desamme bjelkar icke hvarken åt det ena eller det andra af bolagen återställt. Bjelkarne måste väl ~~således~~ [illegible] åt någondera och då vi Hemmel och Bergman [illegible]

Poster af samma natur, som den föregående.

Kr 21,458.68

Sällströms ~~inbetalning~~ (till oss) å af Svaranderne er-
hållet timmer, således en post, hvarför Svarandes (~~borde~~ egde att) ~~få~~ afföra oss,
(sedan de godtgjorde oss för timret.) (inbetalning till oss)
men denna Sällströms (post är det nu förträfflig
för Svarandernes ~~syftemål~~, (~~för att få~~ (att hur som helst få sin skuld till oss utplånad)
~~sin skuld afskrifvad~~), att (godtaga (såsom i skriften förmes) till
upptagande i vår räkning, ~~tiden lopet~~
~~af deras sista skrift~~ (uppgaf); men de timmerposter,
~~som de~~ enligt Svarandernes (egen) uppgift, var
afsedd att utgöra likvid för, de till ära
nakuligtvis (en annans) Aktiebolagets, räkning ~~i båda~~
~~påhittet~~ att fortfarande. (skall) (~~och så detta alltför var~~ ?)

~~Af denna omständighet, utom hvad det förekommit, måste väl framgå oärligheten af Svarandernes manöver.~~

Kr 3615.30 & Kr 1553.92

af samma art, som föregående, till hvilken speciella Z.

Kr 2061.38

Med vittnena Sembe är styrkt, att Svaran-
derne (till lånd tillsammans) ~~fått~~ (stora) 250 st. byttor, (af det må nu vara det ena eller det andra bolaget) ~~ifrån~~ samt att Svaranderne
desamma (byttor) eke (hvarken åt det ena eller det andra af bolagen) återsjött. ~~Byttorna~~ måste väl ~~således~~ (ovetsoman) ~~vara~~
betalat åt någondera och å vi Hammal och Bergman (respektive) ~~och icke till en del utan i sin helhet~~. ff
Samtelfåle båda bolagen, mellan hvilka Svaranderne ~~få af~~ egera
~~men~~ ifrågavarande desamma hörer (~~till~~ produkterne
~~af Svaranderne hos de viste, som en vandrig döttig kan~~
~~tvåt att begripa.~~ ~~Utslaget lader nemligen:~~
~~"Ernat Lit och Ö hafva vi härföreniom fram:"~~
~~"Hålle våra anmärkningar"~~.

så måtte väl vi i alla tider ej (vara) obligera å att få denna
likvid och få upptaga beloppet i vår räkning med
Svaranderne

221

Kr 495.41 & 748.57

tillhöra posterne under Lit V, som det numer, sedan den ena (svaranden) ~~sällorare~~ afklädt sig ansvarigheten för den andre och ~~osäkra~~ i öfrigt gifvit oss de betryggande förbindelser, som det sednaste, till rätten inlemnade Kontraktet innehåller, är för oss likgiltigt. ~~huru sedanas~~ ~~de~~ (posterne) ~~uppslagande~~ i ~~den ena eller andra~~ ~~parttlkunden~~ om de anses böra uppslagas när ~~endast~~ rätning med svarandene ~~mägen~~, eller gå i ~~var slutliga eller~~ Rättskäntnås.

~~rättssin~~ räkenskaper, ehuru ~~vi~~ förutsättande ande det sednare för det rättsliga.

Kr 1000.

Svarandernes förvaltar-arvode för hvilken ~~svarandes~~, förvaltningen? ~~varit är vitadt~~ ~~kärvist~~ 30. Det synes af det sagda) om svaranderna ~~...~~ ~~att~~ ~~...~~ att ~~...~~ som ~~denna~~ ~~...~~ fått att förvalta ombetrodt gods är med och öfver ~~...~~ visandet till dessa beviset besvärligt i förhoppning att Härads-rätten skall finna sådana operationer (afallt) ~~inpalanda~~ ~~fård~~ värda pris och lön, ~~stom~~ ~~och således hvarjplats~~ ~~sådan dygdemöster~~.

Kr 7454.57

Sällströms inbetalning till oss, å till svaranderne levereradt timmer, bestrids af svaranderne i ~~svarandenes~~ derat uppsats i libellen af den 9 April 188, likasom ~~sådan~~ alla poster, ~~tillhörande~~ specifikationen Z.

I sista inlagan, såsom nyss antyddes vid relation om inbetalningen af Kr 21.458.68, blåten ... ifrån annat håll.

Inom möjlighetens gräns, är det att svaranderne (och) med sin juridiske biträde ~~advokat~~ ~~vid~~ ~~...~~ vid rådsbordet. Kommit i laforen på hvarandra "of ~~allernande~~, ~~Kommit~~ till en ~~...~~ Tänk sådan" " dumhet, i att instagandet skvaps

~~Att uppslagande~~ + [sporterne] ~~den ena eller andra af rätt~~ [fastkunden] om de anses böra uppslagas såså ~~endast~~ rättning med Svarandenes ~~visning~~, eller gelaganstå i ~~var fastställa eller~~ Rättkärandes.

~~rätt~~ räkenskaper, ehuru ~~vi~~ förefarande ande det sedanare för det rättelagen.

Kr 1000.

Svarandernes förvaltar-arwode för hvilken ~~Svaranden~~ förvaltningen? ~~varit är vitsadt~~ ~~kärande~~ JO. Det synes af dets sågna ~~...~~ ~~att~~ som om Svaranderne ~~...~~ fått att förvalta ombetrodt gods är med och öfver ~~...~~ visandet till dessa bevis hvar skyldt — i förhoppning att Härads-rätten skall finna sådana operationer fått ~~...~~ ~~...~~ värda pris och lön, ~~och således skäppel~~ ~~...~~.

Kr 7.454.57

Sällströms inbetalning till oss, å till Svaranderne levereradt timmer, bestrids af Svaranderne ~~i Svarandernes~~ derat uppsats i libellen af den 9 April 188. likasom ~~...~~ alla poster, ~~...~~ uttcrande specifikationen Z.

I sista inlagan, såsom nyss antyddes vid relation om inbetalningen af Kr 21.458.68, blåstes vinden från annat håll.

Från möjlighetens gräns är det ock Svaranderne och ~~med~~ sin ~~advokat~~ juridiske biträde ~~vid ...~~ vid rådsbordet. Kommit i luften på hvarandra "Tänk sådan" ~~...~~ ~~Kommit till en ...~~ "dumhet", att ~~...~~, ~~...~~, ~~som~~ bestrida Sällströms intagandet alvar af "inbetalningar", ~~till ...~~ — de "märka på vår skuld" ~~i alla tider~~ i alla tider till firman." maktdt dem båda — och så den möjliggöra ~~Det måste~~ ~~...~~ ~~ställes ...~~ ~~och~~ ~~...~~ utan balletiner: ~~förklaringar vid sista ...~~ i "såsom betalningar" "för å andra sidan uppslagna, af oss godkända" "summor, har firman (rörande aktiebolaget) Bergman & ... af Har".

222

Joh. Sällström uppburit och i sin bok blifvit god-skrifvet:

1879 Dec. 31. J. Sällström inbetalt å timmer Kr 21.458.68

1880 Dec. 31 J. Sällström / d:o (Förrenta det äldre ..... i ..... få ej stiga in 7.454.57

Men timmerposterne? de skola stå qvar ..... och hållas der på distans ..... i ..... räkning.

Vi derefter ..... Ombudsmannen ..... skall tillåta ..... sådant ..... Svarandene ..... hafva ..... med det samma ..... vis-à-vis Sällström inbetalningar, äfven måste ..... anses ..... upptagande af ..... respektive timmerposterne till vår räkning. ..... emot ..... Svarandernes .....

Kr 8635.41 ..

faller under samma dom som föregående, såsom hvarande till Specifikationen L.

Kr 50:

En af oss skyldt prenumerationsafgift, som nu förbigås af Svarandene utan anmärkning, hvadan ..... härutinnan ..... korrigera sin räkning efter vår.

Kr 15.017.34 att sedan Båtskärsnäs grundläggning anno 1871

Detta utgjorde 1880 års vinstbelopp, att Svaranderne ..... först, ... eke ..... genom ..... fingerade ..... Båtskärsnäs grundläggning ..... vinsten ..... vinstbelopp ..... anno 1871 och detta refusera Svarandena att i sin räkning med oss upptaga; ..... Orimligheten hvaraf är dess mer i ögonen springande då det ..... Helfrid tillämpat för Båtskärsnäs sådant bokföringssätt ..... Båtskärsnäs ..... alla dessa summor i vårt debet t. ex ..... i räkningen med dem ..... påföras oss derefter,

i detta afseende af Bräckvallen

skall tillåta sig sådant ~~gerade bidrag~~ förmå Svarandena och må de genom ~~detta~~ sitt påstående ... ~~med det samma~~ ... så-a vis Sakström vibetalningar, såsom måste anses ... ~~uppdragande af ...~~ respektive timmerposterne till vår räkning. ~~för rättelig. ...~~ ~~oss rätt emot ... Svarandernes ...~~

Kr 8635.41 ö

faller under samma dom som föregående, såsom hörande till specifikationen Z.

Kr 50.

En af oss skrifte prämbogsering, förbigås af Svarandena utan anmärkning, hvadan ~~densamma ... bort falla~~ Svaranderna häraf ... korrigera sin räkning efter vår.

Kr 15.01.34

Detta utgjorde 1880 års vinstbelopp, att sedan Bräckvallens grundläggning anno 1871 at Svaranderna ~~der~~ föregående icke ~~fingerade~~ ~~sedan Bräckvallens grundläggning~~ ~~sedan anno 1871~~, och detta vinstbelopp refusera Svarandena att i sin räkning med oss uppdraga; ~~hvars~~ Orimligheten häraf är dess mer i ögonen springande då det ~~skulle~~ ingalunda att de tillämpat för Bräckvallens sådant bokföringssätt, att alla handla summor i vårt debet t. ex såsom "pastoralier" påföras oss direkt i räkningen med dem.

Men i vårt räknings credit med dem, det får ingenting komma ~~allra minst en så stor summa~~, ~~eller~~ ej ens om än afdelning af vinst från ett verk som af en annan förlades eller åtminstone enligt aftal borde förläggas, ~~bokföringsmethod, som helst~~ ... ~~Svarande ... det anmärkt summa med~~ bilaga för bevis af slik uppenbar sak,

och ~~utan~~ afvaktansa (~~bedömandet, utan vidare~~ till Kattun afgörande ~~under åberopan~~, ~~de~~ ~~att~~ ~~speciellt~~

~~Anser ej Mälards Kattun det falla af sig sjelf att ett vinstbelopp från ett verk, som en annan åtagit sig förlägga ställes till egarens disposition, utan att ~~skall~~ råda ~~råder~~, bäst honom lyster så ~~kom~~ förstå vi att Svarandene åtminstone ej kunna tillmätas rätt, att ~~låta~~ upptaga i sin räkning med oss i vårt debet, sådant som hörer till Kattunbästnäs, på samma gång ~~så~~ ~~de~~ som de underlåta att i vårt credit upptaga hvad som är af natur att, under alla förhållande böra dem ingå, såsnart summan ej af de redovisande blifvit till oss kontant utdelad.~~

Efter hvilken bokföringsmethod, som helst är det väl klart att ~~måste~~ ett vinstbelopp å ett verk ~~ställa~~ måste ställas till egarens disposition och icke till förfogande af ~~hvem~~ som helst annan, till och med om det vore Borgbart Swenberg, som ~~egde och~~ deröfver ville råda. ~~Så som den betagande~~.

Och detta ~~annu~~ ialldra minst ~~mera~~ vid ett verk der såsom Svarandene göra det, man upptager likt och olikt i sin egen räkning med meddelegarne.

Vi vågade annars och tro så än att frågan så klar och något hvis med benämnn af

~~skall~~ vädja ~~rådens~~, bäst honom lyster så ~~kom~~ förslå wi att svarandene åtminstone ej kunna tillmätas rätt, att ~~låta~~ upptaga i sin räkning med oss i wårt debet, sådant som hörer till Båtsbärtmäs på samma gång ~~så~~ ~~som~~ som de underlåta att i wårt credit upptaga hvad som är af natur att, under alla förhållande böra deri ingå, såsnart summan ej af de redovisande, blifvit till oss kontant utdelad.

Efter hvilken bokföringsmethod, som helst ~~måste~~ är det väl klart att ett vinstbelopp å ett verk ~~ställa~~ måste ställas till egarens disposition och icke ~~hvem~~ till förfogande af som helst annan, till och med om det vore Berghult Swenberg, ~~som~~ som ~~egde~~ ~~och~~ deröfver wille råda. ~~Så~~ ~~skulle~~ ~~den~~ ~~betagade~~.

Och detta ~~annan~~ ~~minne~~ åtminstone vid ett verk der såsom svarandene göra det, man upptager likt och olikt i sin egen räkning med med delegarne.

Wi wågade anse oss tro så än att frågan ~~war~~ så.. klar och något bevis med benämning af Ä eller något annat icke behöfvas; detta skulle hur som ~~helst~~ helst af svarand bestridas.

224

k 6000:–

Om denna vår provisoriskt uppslagna (å 1870 års bolagsstämma förut) vinst utöra tag svaranderne ej widare; men vi ~~emellertid~~ hoppas få Rådstufvenrättens åläggande för de att härutinnan komplettera sina redovisningar för Båtskättan för sagde år.

kr 12.865:24

[struck: 1872 års] vinstbelappet å 1872 års dagligen [struck: hvars] ~~befara~~ behörigt ~~antaget~~ Vi räkna på att blifva fullständigen bevisadt.

k 5403.40

Räntegodtgörelsen, som af den förra uttranar bevunde,

2,947.01

Svarande egna hushållskostnader, som de ha att sjelfve betala

2160

"Befinnas förlust, uppdagen på, som vi hoppas, förstående ganska låta utredd till hvad nackdel.

2 250.

För Lotsat på ~~af~~ vår [struck: häft i Båtskättan] gjordt gjord med till "Mis Anna" vart påstående styckt genom nytt bevis, bilaga 9

k 55 & k 2000

[struck: hvad] Ombytten af privat notor mellan P.U. Svanberg och [struck: med] vår Hummel (som afgör af Engel. ägen [struck: till] Vegants) förste libellen. Pag 250 inhentad.

~~efter hvars godkännande till uppställningen~~

i vår ~~fixning~~ [struck: firma] Så snart Bergman erfaret att Hummel godkände utgifterne så som fallande. Sjöfynd inhäftill det [struck: svarat] ~~hvar~~ ett vanligt ~~jubel~~ ~~antal~~ uppslagande i firmans räkning ~~svarande~~ [struck: cut] så klart som dagen; jubel! ~~Sjöda~~ [struck: nyspråket] [struck: gånggång] utropå svarande [struck: Hvad] Hvad [struck: beert] görs att mera behof!

kr 19.67

~~1872 års~~ vinstbeloppet ~~såvaro~~ ~~befara~~ behörighet
~~att stryka~~ är räkna på att vara ofullständigt bevisadt.

K 5403.40

Räntegodtgörelsen, som af den förra ofta är beroende ;

2,947.01

Svarandenas egna hushållskostnader, som de ha att sjelfve betala

2160

"Definitiv förlust, nyligen på, som vi hoppas, fullständigaste sätt utredd till hvad nackdel.

2250

För Citat ~~af~~ på vår ~~häft i Brättkärr~~ ~~sjöt~~ ... med till "Mr Stone" — vart påstående styrkt genom nytt bevis, bilaga 29

Kr 55 & Kr 2000

~~hvad~~ Ombytena af privat valuta mellan P.A. Svanberg och vår Hummel
~~som öfver af Svepl. ... för till libellen~~ [illegible] 250 ... inkentad.
~~öfver hvad godkännande till uppspelningen~~
i vår ~~firma~~ Så snart Bergman erfarit att Hummel godkände att spelet ... [illegible]
~~... upplagade i firmans räkning~~ ... klart som dager!
~~jubel!~~ ~~Hvad~~ [illegible] ... utropå ~~hvarande~~
~~Hvad~~ ... ~~hvad~~ görs att mera behof!

Kr 19.67

De Wikströmska prickarne tyckas ~~vara~~ ~~indragna~~ ~~påtan~~ kommit på indragnings-stat, åtminstone sagdt hvad för bi dem, utan att låtsas om der finnes något grund, alls, ~~att Staten ... på~~ således alls klart!

Kr 1000

Årets aflöning för att hval fåret af med hvilket vinstbeloppet för året, Kr 6000 indragen är, deremot på vårt håll

Kr 200

af samma natur var posterna 55 } 2000 Kr och

Detta afser en vår Kommuns privatangelägenhet med tvarf. Som derfore hör vara med att gredieras i det stora fibitesandet

plagvedi i firmans räkning Kr 747.50 jemte 413.51

Dessa tillcirande allegatet V. hvarsuppslag icke i vår saker till följe af mellankommen sådanaste (afvenanskommelser med Stållstrand) ... icke vidare bestrides.

Kr 1000

äskade

Hvad honorarium för ad de fant af med 1881 års bilkvandt men (hen fastforande icke hoppas vi kärad Katten icke skall finna böra utgå

En skuld / Kr 3647.77 hörer till uppsats Z, står Detta belopp, som tvarf. vilja betala med ad bebarka en annan nästa dermed, med men Som vi räkna på ad Katten förklarar ad de på betala sjelfve sätt till oss.

eller faller med dess bedömande

Kr 750

"Nilsstrand" med för vedåtgången bevisad bilag 9.

Kr 12.000

1881 års

Repetation hvad ... å vår häft å Bütskärnäs atdelningens lagverksdriften hagravelse, provisoriskt förrädt beräknad, hvaraf gätter härtill, men enligt sedan erhallen redovisning endast uppgående till

hvartin krafact gästerat.

Häran gäller hvad som afvan uttrates angående siffran 15.000 ... af samma natur

12.000

Denna siffra ... ... hvad

~~sedanaste~~ (afdelningskonnelser med 10 kanske)
(gällande val) icke vidare bestrides.

Kr 1000

~~Svar~~ äskade honorarium för att de fant af med 1881 års bokslut ~~den fortfarande icke~~ hoppas vi härad Rätten icke skall finna ~~[illegible]~~ böra utgå en skuld Kr 3647.77 hören tu spanfakt Z, står ~~Detta belopp~~, som ~~[illegible] på hans frågan~~ svar. vilja betala med att betala en ~~annan~~ nätta dermed, ~~[illegible]~~ men som vi räkna på att Rätten förklarar, att de få betala silfor rätt till att.
eller faller med dess beräknande

Kr 750

"Nils Stare" ~~[illegible]~~ wedåtgången bevisad bil. 9.

Kr 12.000

Representerar ~~[illegible]~~ 1881 års Vinstslut å vår hälft å Båtskär i afdelningen för sågverksdriften ~~förtsadt~~ när ~~sågrörelse~~, prostsnelt beräknad, ~~hvarom~~ ~~gätten~~ härtill, men enligt sednare erhållen redovisning endast uppgående till
hvartill kraftat justerats.

Härom gäller hvad som afvan utvrats angående siffran 15.007.84 af samma natur.

12.000

Denna siffra representerande svar sedermera, genom redovisning öfver ~~1881 års~~ Båtskärsnäs sågrörelse ~~öfver~~ afdelningen af sågrörelsen för 1881 till Kr 10.0[illegible] ställde vinstbelopp för 1000 lbs, ~~[illegible]~~ ~~Denna summa~~ tills ~~[illegible]~~ vidare
strännde summa ~~godkännes~~ att remplacera den ~~approximation~~ ungefärliga Kalkylerade summan Kr 12000, reserverande att ~~af efter detta rätt~~ rätt dom att särskildt kunna göra de anstvarspådende mot svar gällande ~~[illegible]~~ hvartill sakkunskapelse möjligen må föranleda.

Dessutom gäller häraf, hvad vi yttrat om 1880 års vinstbelopp å sågrörelsen, och hänvisas äfven till hvad i vår promemoria under denna summa sagt samt ä anmärkt angående förlagsförhållandena.

Kr 6000

1/3dedelen af ungefärligen oss tillutta undanhållna vinsten f å Båtskärsnäs bruksaffär för 1881, förbigås af hvarf ~~för 1880~~

(denna vinst likasom ~~den samma~~

Behörigheten af att ~~detta~~ ~~vinster~~ den å 1880 års bruksaffär å Båtskärsnäs erhållna ~~statera att~~ skeppning ~~utö~~ förutom af allahanda direkta bevis, ytterligare styrkt genom hvad ~~sednare~~ ~~tvenne~~ erkännande i Kontraktsbilaga af/bilaga 10 okt 1883 detta erkännande ~~så lydande~~ !!) af ~~principsfrågorna~~ sjelfva ~~att~~ ~~B af~~ ~~skyt~~

1.„ § 6 af B & B inköpande skog skogsskiften „ och skogseffekter ske för Båtskärsnäs „ delegares gemensamma räkning såväl „ till hugget som sågadt virke — — — „ hvaraf således ingen annan skeppning „ än af delegarnes egna effekter å Båtskärsnäs eger rum„

Dessutom eger Sahlström rätt att af nettobehållningen af skeppningarne af hugget last sig tillgodoräkna 1/3 så att endast de återstående 2/3delarne tillfalla delegarne till skiftes

Detta ... [illegible]

undanhallne vinsten f å Båtskärsnäs bolag för 1881, förbigås af Sv... [illegible]

Behörigheten af att denna vinst, likasom den å 1880 bolag... Båtskärsnäs erhållne [illegible] att, förutom af allahanda direkta bevis, [illegible] styrkt genom [illegible] tvenne erkännanden i Kontraktsbilaga af 10 okt 1884 (bilaga ... erkännande ... själfva principsfrågornas ... "§ 6 af B & C inköpande skog, skogsskiften, och skogseffekter ske för Båtskärsnäs delegares gemensamma räkning såväl till bruket som sågadt virke — — — hvadan således ingen annan skeppning än af delegarnes egna effekter i Båtskärsnäs eger rum."

Dessutom eger Sahlestrand ock ej rätt att behålla af skeppningarne af bruket last sig tillgodoräkna 1/3 så att endast de återstående 2/3 delarne tillfalla delegarne till skiftes.

Detta gäller [illegible] streckt för 1884, men det har på samma sätt gällt för 1883, och måste genom förnyelse kunna att gälla tills förhållandena blifva förändrade, ... såsom det är ... af förbygdt på äldre afhål och lämpadt af sakens natur.

2]

Kr 2256.49

Nu svarade grundstånde försök att betala sin gäld ~~su~~ till oss med att skutta på att de äro skyldiga ~~det~~ till en annan, likasom huru som helst vi ej voro kompetente att beloppet inkassera.

Kr 12.267.17 & 14.975.80

Räntedifferenser, för hvars bedömande vi bedja få hänvisa till hvad vi i artikeln Räntefrågan i första tabellen ~~[illegible]~~ hänvisa till hvad förekommer på ~~anmält omfört i~~ tabellen 10/1 83, sid. 302 samt sednast till i denna skrift gjorde uppsats under titel af räntefrågan ~~[illegible]~~.

~~Vi ha~~ Svarandes sätt att dyrka förlags-kontraktet på är visadt icke vara riktigt ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ hoppas vi likasom att dess ad skuld vid 1876 års slut till ~~bufunds~~ bolaget ~~befunds~~ ~~[illegible]~~ vidtaf ~~dels~~ ~~om ej i sin helhet~~ och om vår egendom ej blifvit sammanblandad af Svarandene ~~i sin helhet öfver~~ ~~[illegible]~~ af [illegible] ~~[illegible]~~ och skyldiga ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ erhållits ~~helt~~ måste och hållet ~~[illegible]~~ hufvud ~~[illegible]~~ deras [illegible] Svarandernes enskilta skuld som alls icke föll under kontraktets bestämmelse med hänsyn till ~~[illegible]~~ för den amortering.

förhållandet att deras skuld hade nemligen, ~~[illegible]~~ ingen ~~utbetalning~~ afdelning i kontant skett, ~~blifvit~~ och vår ~~[illegible]~~ om ~~[illegible]~~ ampasset all inkomst från ~~[illegible]~~ gemensam egendom ~~från~~ rätteradigt satt blifvit ~~[illegible]~~ i deras räkning ~~gjort~~ blifvit gjord ~~[illegible]~~

Kr 12.267.57 & 14.975.80

Räntedifferenser, för hvars bedömande vi bedja få hänvisa till hvad i artikeln Räntefoten i första tabellen 1°1 anförts i tabellen 1/1 83, sid. 302 samt sednast till i denna skrift gjorde uppsats under titel af räntefoten.

Svarande sätt att dyka förlopp. Kontraktet på ör visadt icke var riktigt hoppas vi likaså att dess ad skuld vid 1876 års slut till betungade åtaganden uppstått genom det och om vår egendom, ej blifvit sammanblandad af svarandene och skyldig... omfattningen af skuldernas ... erhållets måste del hållet, hvarför skuld svarandernes enskilda skuld som alls icke föll under kontraktets bestämmelse med hänsyn till tid för dess amortering, förhållandet att deras skuld hade nödvändigt i ingen utdelning i räntan skett, och om vår ampport ... ytterst från gemensam egendom på rätt sätt blifvit i deras räkning gjort, så påtagligen blifvit uppå så mycket större som de under förskade vårdina tillsammans göra.

Hvad afslutar nu i tabellen 9 april 1883 till bemötande af vår promemoria med pag 259 anmärkningar med af våra alla bilagor; ... gemensam ...